

கணபதிநினைவு

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமான சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த.

திருப்பாடற்றிரட்டு

V. B. SUBRAHMANYASARMA
TAMIL-PANDIT.

சிதம்பரம்

தடராஜசுவாமிகளால்

பரிசோதித்து

சென்னை-புரசை

வித்தியாவிநோதாச்சுக்கடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை 12

1894

நூலினுட்பிரிவுகராதி.

நூலினுட்பிரிவுகராதி	பக்கம்	நூலினுட்பிரிவுகராதி.	பக்கம்.
அகவல்	கஅடு	தந்தைதாய்	கஉசு
அகிலாண்டநாயகி	கஉடு	தன்னுண்மை	கசுடு
அடியாரவணக்கம்	கசுஉ	தன்னை	கஉ0
அருளிபலபு	கசுசு	தன்னையொருவர்	அசு
அறிஞருரை	கஎக	திடமுறவே	ககஅ
அன்பாறெறி	கஎ0	திருந்ருள்விலாசப்பரசி	க
அன்புநிலைமை	கசுசு	தெய்வவணக்கம்	கசு0
ஆகாதோவென்கண்ணி	கஎஎ	தேசோமயானந்தம்	சஅ
ஆகாரபுவனம்	ருஎ	தேனமுகம்	சுடு
ஆகஞவை	கஉ0	நல்லநிலையென்கண்ணி	கஎசு
ஆசையெனும்	அஎ	நிலைபிரிந்தோகூடுதற	கஎசு
ஆரணம்	அ0	நிறகுநிலை	கஎஉ
ஆனந்தக்களிப்பு	கஅஉ	நினைவொன்று	சஅ
ஆனந்தமாநபரம்	உஅ	நின்றநிலை	கஅக
ஆனந்தவியலபு	கசுஅ	பாரபரக்கண்ணி	கசுஉ
இலையோவென்கண்	கஎஅ	பரிபூரணானந்தம்	உ
உடலபொய்யுறவு	கஉடு	பலவகைக்கண்ணி	கஎசு
என்குநிறைகின்றபொரு	கஅ	பணமாலை	சுசு
எடுத்ததேகம்	ககஅ	பாடுகின்றபனுவல்	கஅக
எந்நாடகண்ணி	கசு0	பாயபபுலி	சஅ
என்ககெனச்செயல்	சுசு	பெரியநாயகிவிருத்தம்	கஉடு
ஏசுற்றவநிலை	ககசு	பெற்றவட்கே	கஉஎ
கருணாகரக்கடவுள்	கசு	பைங்கிளிக்கண்ணி	கடுசு
கவலாலின	கஉஅ	பொருளியலபு	கசுஎ
கற்புமுசிறை	கஉ0	பொருள்வணக்கம்	எ
காடுங்கரையும்	ககஎ	பொன்னைமாதரை	எ0
காண்பேறேவென்கண்	கஎடு	மண்டலத்தின்	சுசு
குருமரபின்வணக்கம்	கசுசு	மலைவளாகாதவி	கஉக
சசுசிதானந்தசிவம்	சசு	மாதரைப்பழித்தல்	கசுசு
சித்தர்கணம்	உசு	முகமெலாம்	கஎஅ
சிலன்செயல்	அசு	மௌனகுருவணக்கம்	கசு
சிந்தகோதயவிலாசம்	ருசு	யாகையைப்பழித்தல்	கசுஉ
சின்மயானந்தகுரு	க0	வண்ணம்	கஅசு
சுகவாரி	சுஉ	வம்பனேன்	அசு
சொல்லற்கரிய	அஉ	வேண்டாவோவென்	} கஎசு
தத்துவமுறைமை	கசுசு	கண்ணி	

V. B. SUBRAMANIAM
TAMIL-PANDIT.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவ வணக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்

அவகிவ கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
யானந்த பூததி யாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடி யெல்லாந்
தவரும் படிக்கிச்சை வைத்துயிரக குயிராயத்
தழைத்ததெது மனவாகி னிற
றட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
தநதெய்வ மெந்தெய்வ மென
றெவருந் தொடராதெனா வழக்கிடவு நினறதெது
வெங்கணும பெருவ முககா
யாதினும வலலவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ள தெதுமேற
கங்குலடக லறநினற வெலலையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெலாமோன வருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்கு வாம
(க)
ஊரனத் தம்பெற்ற பேரனத் தஞ்சுற்று
முறவனத் தம்வி னையின
லுடலனத் தஞ்செயும் வினையனத் தவகருத்
தோவனத் தம்பெற றபோ
சீரனத் தஞ்சொக்க நரகமு மனந்தீந்ற
றெய்வமு மனநத் பேதந்
திகழ்கின்ற சமயமு மனநதமத் ஞன்னான
சிற்சத்தி யாலு ணர்ந்து

காரனந் தங்஑ோடி வருஷித்த தென்வன்பர்
கண்ணும்விண் ணுந்தேக் கவே
கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைநக்
கடவுளைத் துரிய வடிவைப்
பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
பெரியமௌ னத்தின் வைபவைப்
பேசரு மனநதபத ஞானவா னந்தமாம்
பெரியபொரு னைப்ப ணிகுவாம்.

அத்துவித வத்துவைச் சொற்ப்ரகா சத்தனியை
யருமறைகண் முரசு றையவே
யறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
வாதியை யநாதி யேக
தத்துவ சொருபத்தை மதசம்ம தமபெருசு
சாலம்ப ரகித மான
சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோம நிலையை
கித்தநிர மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ் சபபொருளை
நிர்விஷய சுதத மான
நிர்வி காரததைத் தடததமாய் நின்னொளிர்
நிரஞ்சன நிராம யததைச்
சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
திவ்யதே சோம யததைச்
சித்பர வெளிக்குள்வனா தற்பரம தானபர
தேவதையை யஞ்சலி செயவாம்

பரிபூரணனந்தம்.

வ்ரகா கயிங்கரிய மன்றியொரு சாதன
மனோவாயு நிற்கும வண்ணம்
வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்றுறவு
மார்க்கத்தி னிசசை போல
நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனந்த
நினைவையு மறந்த போது
நித்திரைகொள் வேன்றேக நீஞ்ஞ்மென வெண்ணிலோ
நெஞ்சந் துடித்த யருவேன்
பேசாத வானந்த நிட்டைக்கு மறிவிலாப்
பேதைக்கும் வெகுதா ரமே

பரிபூரணனந்தம்.

பேய்க்குண மறிந்திந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
 பேரின்ப நிட்டை யருள்வாய்
 பாசா டவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
 பழுததொழுகு தேவ தருவே
 பார்க்குமிட மெனகுமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூரணனந் தமே.

தெரிவாக லூவன நடப்பன பறப்பன
 செயற்கொண் டிருப்பன முதற்
 தேகங்க ளததனையு மோகங்கொள் பெளதிகு
 சென்மிதத வாங்கி றககும்
 விரிவாய பூதங்க ளொன்றொடொன் ருபழியு
 மேற்கொண்ட சேட மதுவே
 வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைகுனய முபசாந்த
 வேதவே தாநத ஞானம்
 பிரியாத டேரொளி பிறககின்ற வருளருட்
 பெற்றோர்கள பெற்ற பெருமை
 பிறவாமை யென்றைக்கு மிறவாமை யாய்வந்து
 பேசாமை யாகு மெனவே
 பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்க வந்ததே
 பரிபாக கால மலவோ
 பார்க்குமிட மெனகுமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூரணனந் தமே.

ஆராயும வேளையிற் பிரமாதி யானாறு
 மையவொரு செயலு மில்லை
 யமைதியொடு பேசாக பெருமைபெறு குணசந்த்ர
 ராமென விருந்த பேரு
 நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த
 நிறைவொன்று மில்லா மலே
 நெட்டியிற் துத்தட் டழிந்துளறு வாவசன
 நிர்வாக் ரென்ற பேரும்
 பூராய மாயொன்று பேசுமிட் மொன்றைப்
 புலம்புவார் சிவராத் திரிப்
 போதுதுயி லோமென்ற விரதீயரு மறிதுயிற்
 போலே யிருந்த துயில்வார்
 பாராதி தனிதுள்ள செயலெலா முடிவிலே
 பார்க்கினின் செயலல் லவோ

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே.

அண்டபகி ரண்டமும் மாயா விகாரமே
யம்மாபை யிலலா மையே
யாமெனவு மறிவுமுண் டப்பாலு மறிகின்ற
வறிவினை யறிந்து பார்க்கி
னெண்டிசை விளககுமொரு தெய்வவரு ளல்லாம
விலலையெனு நினைவு முண்டிங்
கியானென தறததுரிய நிறைவாகி நிறபதே
யின்பமெனு மன்பு முண்டு
கண்டன வெலாமலல வென்றுகண் டனைசெய்து
கருவிகர ணங்க ளோயக
கண்மூடி யொருகண மிருக்கவென் றுறபாழ்த்த
காமங்கள் போராடு தே
பண்டையுள காமமே காததாவெனும் பெயர்ப்
பசுநா னிசசிப்ப னே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே.

சந்ததமு மெனதுசெய னினதுசெய வியானெனுந்
தன்மை நினை யன்றியில்லாத்
தன்மையால் வேறலேன வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சுபாவ மிதுவே
யிந்தநிலை தெளியநா னெககுருகி வாடிய
வியற்கைதிரு வுளமறி யுமே
யிந்தநிலையி லேசற் றிருக்கவென றுன்மடமை
யிதசதரு வாக வந்து
சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாயை கனமந்
திருமபுமேர தொடுவ ழுககாய்ச
சென்மமவரு மோவெனவும யோசிககு தேமனது
சிரத்தையெனும் வாளு முதவிப
பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுந் தநதெனைப
பாதுகாத் தருள்செய்கு வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே.

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர்
பொறிபுல னடக்கு மிடமே

பரிபூரணனந்தம்.

பொருளென்பர் சிலர்கரண முடிவென்பர் சிலாகுணம்
போனவிட மென்பா சிலபேர்
நாதவடி வென்பர்சிலா விநதுமய மென்பாசிலா
நட்டநடு வேயி ருந்த
நாமென்பர் சிலருருவ மாமென்பா சிலர்கருதி
நாடிலரு ளென்பா சிலபேர்
பேதமற வுயிர்கெட்ட நிலயமென நிடுவாசிலா
பேசினரு வென்பர் சிலபோ
பின்னுமுன் னுங்கெட்ட சூனியம தென்பா சிலா
பிறவுமே மொழிவ ரிவையாற்
பாதரச மாயமனது சஞ்சலப படுமலாற்
பரமசுக நிஷ்டை பெறுமோ
பாாகுமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணான தமே.

அநதகா ரததையோ ரகமாககி மின்போலென
னறிவைச சுருக்கி னவரா
ரவ்வறிவு தானுமே பறறினது பறரு
யமுநச்வுந தலைமீ திலே
சொநதமா யெழுதப படிதத்தார மெய்குஞ்
சுகநிஷ்டை சேரா மலே
சோற்றத துருத்தியைச சமுமெனவு முண்டிண
தூங்கவைத தவரா கொலோ
தநதைதாய முதலான வகிலப் பஞ்சந
தனைததநத தெனதா சையோ
தனனையே நோவனோ பிறரையே நோவனோ
தற்கால மதைநோ வனோ
பந்தமா னதுதநத வினையையே நோவனோ
பரமாதத மேது மறியேன்
பாாகுமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்
பரிபூர ணான தமே.

வாரா தெலாமொழிய வருவன வெலாமெய்த
மனது சாக்ஷிய தாகவே
மருவநிலை தந்ததும் வேதாந்த சித்தாந்த
மரபுசம ரச மாகவே
பூராய மாயுணர ஆதமது தந்ததும்
பொய்யுடலை நிலையன் நெனப்

போதநெறி தந்ததுஞ் சாசுவத வானந்த
 போகமே வீடென் னவே
 நீராள் மாயுருக வுள்ளன்பு தந்தது
 நின்னதரு ளின்னு மின்னு
 நின்னையே துணையென்ற வென்னையே காக்கவொரு
 நினைவுசற் றுண்டா கிலோ
 பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
 பற்றாக நிற்க வருளவாய்
 பாககுமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலே யோகொடிய
 வாலமழு தாக விலையோ
 வக்கடலின் மீதுவட வனனிறக விலையோ
 வந்தரத் தகில கோடி
 தாழாம னிலைநிற்க விலையோ மேருவுந
 தனுவாக வளைய விலையோ
 சப்தமே கங்களும் வச்சரதர னுணையிற
 சஞ்சரித திடவில லையோ
 வாழாது வாழவே யிராமனடி யாற்சிலையு
 மடமங்கை யாக விலையோ
 மணிமந்த்ர மாதியால வேண்டித திகளுலக
 மார்க்கத்தில் வைக்க விலையோ
 பாழான வெனமனங் குவியவொரு தந்திரம
 பண்ணுவ துனக கருமையோ
 பாககுமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

ஆசைக்கொ ரளவில்லை யகிலமெல் லாகுகட்டி
 யாளினுங் கடன்மீ திலே
 யாணைசெல வேநினைவ ரளகேச னிகராக
 வம்பொன்மிக வைத்த பேரு
 நேசித்தா ரசவாத வித்தைக் கலைநதிடுவர்
 நெடுநா ளிருந்த பேரு
 நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி
 நெஞ்சுபுண் ணுவ ரெல்லாம்
 யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீர வுண்பது
 முறங்குவது மாக முடியு

பொருள் வணக்கம்.

முள்ளதே போதுநா னுனைனக் குளறியே
யொனறைவிட் டொன்று பற்றிப்
பாசக் கடற்குளே வீழாமன் மனதறற
பரிசுதத நிலையை யருள்வாய்
பாக்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணுனந் தமே.

பொருள் வணக்கம்.

நித்தியமாய் நிரமலமாய் நிட்களமாய் நிராமயமாய
நிறைவாய் நீங்காச
சுததமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாயத துரியநிறை
சுடரா யெல்லாம
வைத்திருந்த தாரகமா யானந்த மயமாகி
மனவாக கெட்டாச
சித்துருவாய நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப பெருவெளியைச
சிந்தை செய்வாம்.

பாதுமன நினையுமந்த நினைவுக்கு நினைவாகி
யாதின பாலும
பேதமற நினையிருக குயிராகி யனபருக்கே
பேரா னந்தக
கோதிலமு தூறறரும்பிக் குணங்குறிபொன் றறத்தனைக
கொடுத்தக காட்டுந்
திதிலபரா பரமான சித்தநதத் பேரெளியைச்
சிந்தை செய்வாம்.

பெருவெளியா யைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பேசாத
பெரிய மோனம
வருமிடமாய மனமாதிக கெட்டாத பேரினப
மயமாய் ஞானக
குருவருளாற காட்டிடவு மனபரைக்கோத தறவிழுங்கிக்
கொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப் பொருளினையாளு
சிந்தை செய்வாம்.

இகபரமு முயிர்க்குயிரை யானெனதற் றவருறவை
யெந்த நாளுஞ்
சுகபரி பூரணமான நிராலம்ப கோசரத்தைத்
துரிய வாழ்வை

யகமகிழ வருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை

யமிர்ந்த நாடி

மொகுமொகென விருவிழிநீர் முததிறைபபக் கரமலாகண்
முகிழ்த்து நிற்பாம். (சு)

சா திருலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவருவத

தனமை நாம

மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவவிடத்தும் பிறிவறநின்
றியககஞ் செயயுஞ்

சோதியைமாத தூவெளியை மனதவிழ நிறைவான
தூரிய வாழ்வைத்

திதிலபர மாம்பொருளைத் திருவருளே நினைவாகச்
சிறதை செய்வாம். (ரு)

இந் திரசா லங்கனவு கானலினீ ரெனவுலக

மெமகருத் தோன்றச்

சந்ததமுஞ் சிற்பரத்தா லுழியாத தற்பரத்தைச்

சாராது வாழ்க

புநதிமகி முறநாளுந் தடையறவா னந்தவெள்ளம்

பொலிக வென்றே

வநதருளுங் குருமெளனி மலாததானை யனுதினமும்

வழுத்தல செய்வாம் (சு)

பொருளாகக் கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற் பொருளாகிப்

போத மாகித்

செருளாகிக் கருதுமன்பா மிடிநீர்ப் பருகவந்த

செழுந்தே னாகி

யருளானோக க்கமபுறமென் றுனனாத பூரணவா

னந்த மாகி

யிருடா விளங்குபொரு ளியாதநதப் பொருளினையா

மிறைஞ்சி நிற்பாம். (எ)

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவாமா முனிவர்கித்த

ராதி யானோ

தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற் பனைகடந்த

செல்வ மாகிக்

கருதரிய மலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெ யுடலுயிர்போற்

கலந்தெந் நாளுந்

தூரியநடு ஐடிருந்த பெரியபொரு ளியாததனைத்

தொழுதல் செய்வாம். (அ)

விண்ணதி பூதமெல்லாந் தன்னகத்தி லடக்கிவெறு

வெளியாய் ஞானக

கண்ணாக கண்டவனபா கண்ணாடே யானந்தக

கடலாய் வேறென்.

றெண்ணை படிக்கிரமகித் தானாகச் செயதருளு

மிறையே யுன்றன்

றண்ணருளு சாந்தவரு டனைநினைந்து கரமலாக

டலைமேற் கொளவாம்.

(௯)

விண்ணிறைந்த வெளியாயென் மனவெளியிற் கலந்தறிவாம்

வெளியி னூடுந்

தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த மானபெருந்

தகையே நிற்பா

லுண்ணிறைந்த பேரனபா லுள்ளருகி மொழிசூழறி

யுவகை யாகிக்

கண்ணிறைந்த புனலுருப்பக் கரமுகிழப்ப நினைநுளைக

கருத்தில வைப்பாம்

(௧௦)

வேறு.

ஆதிபந்தங் காட்டாத முதலா யெமமை

யடிமைக்கா வளாததெடுத்த வனனைபோல

நீதிபெறுங் குருவாகி மனவாக் கெட்டா

ரிச்சயமாய்ச் சொச்சமதாய் நிமலமாகி

வாதமிடுஞ் சமயநெறிக் கரிப தாகி

மௌனத்தோர பாலவெளியாய் வயங்கா நின்ற

சோதியையென னுயிததுணையை நாடிக் கண்ணீர்

சொரியவிரு கரங்குவித்துத் தொழுதல் செய்வாம்.

(௧௧)

அகரவுயி ரெழுத்தனைத்து மாகி வேறு

யமாந்ததென வகிலாண்ட மனைத்து மாகிப்

பகாவனவெல லாமாகி யல்ல தாகிப்

பரமாகிச் சொல்லரிய பானமை யாகித்

துகளறுசங் கற்பவிதற் பங்க னெல்லந்

தோயாத வறிவாகிச் சுத்த மாகி

நிகரிலபச் பதியான பொருளை நாடி

நெட்டுயிர்த்துப் பேரன்பா னினைதல் செய்வாம்.

(௧௨)

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடு மலாதூவி யங்கமது புளகிப்ப
வன்பின லுருகி விழிநீ
ராறாக வாராத முததியின தாவேச
வாசைக கடற்குண மூழ்கிச்
சங்கர சுயப்புவே சமப்புவே யெனவுமொழி
தழுதழுத திட வணங்குஞ்
சனமார்க்க நெறியிலாத துனமார்க்க னேனையுந்
தண்ணருள் கொடுத்தாள் வையோ
துங்கமிகு பகருவச சனகனமுதன முனிவோக
டொழு தருகில வீற்றிருப்பச
சொல்லரிய நெரியையொரு சொல்லா லுணர்த்தியே
சொருபானு பூதி காடடிச
செங்கமல பீடமேற கல்லா லடிகுஞ்வுளா
சித்தாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(க)

ஆகையெனு மிழுகரையை மெய்யென்ற பாவிரா
னத்துவித வாளுசை யாத
லரியகொம பிறறேனை முடவனிச சித்தபடி.
யாகுமறி வவிழ வினபந்
தாக்கும்வகை யேதிராட் சரியைகிரி யாயோக
சாதனம் விடுத்த செல்லாந்
சன்மாகக மல்லவிவை நிறகவென மார்க்கங்கள்
சாராத பேரறிவ தாய்
வாக்குமன மணுகாத பூரணப் பொருள்வந்து
வாய்க்கும படிசுகு பாயம
வருவிதது வட்டாத பேரின்ப மானசு
வாரியினை வாய் மடுத்தித்
தேககித தினைகநீ டுன்னிற்ப தென்றுகாண்
சித்தாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(உ)

அவ்விய மிருக்கநா னென்கின்ற வாணவ
மடைந்திட் டிருக்க லோப
மருளினமை கூடக் கலந்துள் ளிருக்கமே
லாசா பிசாச முதலாம்

வெவ்விய குணம்பல விருக்குமென் னறிவூடு
 மெய்யனீ வீற்றி ருகக
 விதியிலலை யென்னிலோ பூரண னெனும்பெயா
 விரிக்கிலுரை வேறு முளதோ
 கவவுமல மாகினற நாகபா சததினற
 கண்டெண்ட வுயிர்கண் மூாசசை
 கடிதகல வலியவரு ஞானசகு சீலியே
 கதியான பூமி நடுவுட்
 செவ்விதின வளாந்தோங்கு திவ்யகுண மேருவே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(க)

ஐவகை யெனுமபூத மா தியை வகுத்ததனு
 ளசரசர பேத மான
 யாவையும் வகுததுநல் லறியையும் வகுததுமறை
 யாதிநூ லையும் வகுததுச்
 சைவமுத லாவளவில சமயமும வகுததுமேற்
 சமயங் கடந்த மோன
 சமாசம் வகுததநீ யுனைநா னணுகவுந்
 தண்ணருள வகுக்க விலையோ
 பொய்வளரு நெஞ்சினர்கள காணாத காட்சியே
 பொய்யிலா மெய்ய ரறிவிற்
 போதபரி பூரண வகண்டிதா காரமாய்ப்
 போக்குவர வற்ற பொருளே
 தெய்வமறை முடிவான பிரணவ சொரூபியே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(ச)

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதபே தத்தினு
 லாகின்ற வாக்கை நீாமே
 லமர்கின்ற சூழிழியென நிற்கின்ற தென்னா
 னறியாத கால மெல்லாம
 புத்திமகி முறவுண் மிடுததின்ம மாவதே
 போந்தநெறி யென்றி ருந்தேன்
 பூராய மாகின தருள்வந் துணர்த்தவிலை
 போனவழி தெரிய வில்லை *

மெந்தநிலை பேசினு மிணங்கவில்லை யல்லா
 விறப்பொடு பிறப்பை யுள்ளே
 மெண்ணினு நெஞ்சது பகீரெனுந் துயிலுற
 திருவீழியு மிரவு பகலாய்ச்
 செந்தழவின மெழுகான தங்கமிவை யென்கொலோ
 சித்தாநக முததி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தகூறின மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(ந)

காரிட்ட வாணவக கருவறையி லறிவற்ற
 கண்ணிலாக சூழவி யைப்போற
 கட்டுண் டிருந்தவெமை வெளியிலவிட் டலலலாங்
 காப்பிட் டதற்கி சைந்த
 பேரிட்டு மெய்யென்று பேசுபாழ்ம பொய்யுடல
 பலககவினை யமுத மூட்டிப
 பெரியபுல னசுதினிடையோக குவா வுறுகின்ற
 பெரியவினை யாட்ட மைத்திட்
 டேரிட்ட தனசுருதி மொழிதப்பி னமனைவிட்
 டிருந் வுறுக்கி யிடா தோத
 திரவுபக விலலாத பேரினப வீட்டினி
 லிசைத்து துயில்கொணமி னென்று
 சரிட்ட வுலகண்ண வடிவான வெந்தையே
 சித்தாநக முததி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தகூறின மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(சு)

கருமருவு குகையனை நாயத்தி னடுவுட்
 களிமபுதோய செம்ப னையயான
 காண்டக விருககநீ ஞானவனன மூட்டியே
 கனிவுபெற வுள்ளு ருககிப
 பருவம தறிந்துநின னருளானகு ளிகைகொடு
 பரிசித்து வேதி செயது
 பததுமாற றுத்தங்க மாககியே பணிபொண்ட
 பகஷத்தை மென்சொல லுவே
 னருமைபெறு புகழ்பெற்ற வேதார்த்த சித்தார்த
 மாதிரா மந்த மீது
 மத்துவித நிலபரா யெனையான் னென்னடிமை
 யானவாக ளறிவி னூடுந்

திருமருவு கல்லா லடிக்கீழும் வளாகின்ற
சித்தாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(எ)

கூடுத லுடன்பிரித லற்றுநீர்த தொந்தமாய்க
சுவிதலுடன விரித லற்றுக்
குணமற்று வரவினோடு போககற்று நிலையான
குறியற்று மலமு மற்று
நாடுதலு மற்றுமேல கீழ்நடுப பக்கமென
நணனுதலு மற்று விரது
நாதமற றைவகைப் பூதபே தமுமற்ற
ஞாதுருவின் ஞான மற்று
வாடுதலு மற்றுமே லொன்றற றிரண்டற்று
வாக்கற்று மனமு மற்று
மன்னுபரி பூரணச சுகவாரி தன்னிலே
வாயமடுத துண்ட வசமாய்த
தேடுதலு மற்றவிட நிலையென்ற மெளனியே
சித்தாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(அ)

தாராத வருளெலாந தந்தருளமெள னியாய்த
தாயனைய கருணை காட்டித்
தாளினையென முடிசூட்டி யறிவிற சமாதியே
சாசுவத சமப்ர தாய
மோராமன் மந்திரமு முன்னுமன் முதநிலை
யொன்றோ டிரண்டெ னும
லொளியெனவும வெளியெனவு முருவேனவு நாதமா
மொலியெனவு முணர்வு ருமற
பாராது பாப்பதே யேதுசா தனமற்ற
பஹவனு பூதி வாயகரும
பண்பென் றுணாததியது பாராம லந்நிலை
பதிந்தநின் பழுவடி யாதஞ்
சீரா யிருக்கநின் தருள்வேண்டு மையனே
சித்தாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(ஈ)

போதமா யாதிரடு வந்தமு மிலாததாய்ப்
 புனிதமா யவிகார மாயப்
 போக்குவர வில்லாத வின்பமாய் நின்றநின்
 பூணம் புகலி டமதா
 வாதாவு வையாம லறிவினை மறைப்பதுநி
 னருன்பின்னு மறிவின்மை தீர்த
 தறிவித்து நிற்பதுநி னருளாகி லெளரியனேற்
 கறிவாவ தேத றிவிலா
 வேதமவரு வகையேது வினையேது வினைதனக
 டீடான காய மேதென்
 னிச்சா சுதந்தரஞ் சிறிதுமிலை யிகபர
 மிரண்டினுண் மலைவு தீரத்
 தீதிலருள் கொண்டினி யுணாததியெனை யாளவையோ
 சித்தாந்த முததி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே. (க0)

பத்திரெறி நிலைநின்று நவகண்ட பூமிப
 பரபபை வலமாக வநதும
 பரவையிடை மூழ்கியு நதிகளிடை மூழ்கியும்
 பசிதாக மினறி யெழுநா
 மத்தியிடை நினறுமுதிரா சருகுபுனல வாயுவினை
 வன்பசி தனகக டைத்து
 மௌனத திருநதுமுயா மலைறுழைவு புககியு
 மன்னுதச நாடி முற்றஞ்
 சுத்திசெய தும்மூல ப்ராணனோ டங்கியைச
 சோம வட்டத்த டைத்துஞ்
 சொல்லரிய வமுதுண்டு மறபவுடல் கற்பங்க
 டோறுகில நிற்க வீறு
 சித்திசெய் துஞ்ஞான மலதாகதி கூடுமோ
 சித்தாந்த முததி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே. (கக)

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைநிக ளத்தினை நிரத்தூளிபடவுதறி
 யாவகார முனையை யெற்றி

யத்துவித் மதமாகி மதமாறு மாறாக
 வங்கையின விலாழி யாக்கிப்
 பாசவிரு டன்னிழ லெனசுகளித் தார்த்துமேற்
 பார்த்துப் பரந்த மனதைப்
 பாரித்த கவளமாய்ப் பூரிக்க வுண்டுமுக
 படாமன்ன மாயை தூறித்
 தேசபெற நீவைத்த சின்முததி ராவகுசச்
 செங்கைக் குளேய டங்கிச்
 சின்மயா னந்தசுக வெள்ளம் படிந்துநின்
 றிருவருட் பூததி யான
 வாசமுறு சறசார மீதெனனை யொருஞான
 மத்தகச மெனவ ளாததாய்
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபிலவரு மௌன குருவே.

(௧)

ஐந்துவகை யாகினற பூதமுத னாதமு
 மடங்கவெளி யாக வெளிசெய
 தறியாமை யறிவாதி பிறிவாக வறிவாக
 ளறிவாக நின்ற நிலையிற
 சிந்தையற நிலவென்று சும்மா விருத்திமேற்
 சின்மயா னந்த வெள்ளந்
 தேக்கித் தினைத்தநா னதுவா யிருக்கநீ
 செயசித்ர மிகநன றுகா
 ணைநதைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழ்வரு
 ளியநந்தி மரபு வாழ்க
 வெனறடியா மனமகிழ வேதாக மத்துணி
 பிரண்டில்லை பொன்றென் னவே
 வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்திரெறி
 மௌனோப தேச குருவே
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மௌன குருவே.

(௨)

ஆதிக்க நல்கின வராரிந்த மாயைக்கெ
 னறிவின்றி யிடமில லையோ
 வந்தரப் புஷ்பமும் காணலின் னீருமோ
 ரவசாத துபயோ கமோ
 போதித்த நிலையையு மயக்குதே யபயநான்
 புக்கவரு டோற்றி டாமற்

பொய்யான வுலகத்தை மெய்யா நிறுத்தியென்
 புந்திக்கு ளிந்தர சாலஞ்
 சாதிக்கு தேயிதனை வெல்லவு முபாயநீ
 தந்தருள்வ தென்று புகலவாய்
 சண்மத ஸ்தாபனமும் வேதாந்த சித்தாந்த
 சமரசநிர்வாக நிலையு
 மாதிக்கொ டண்டப் பரபபெலா மறியவே
 வந்தருளு ஞான குருவே
 மந்தராகுரு வேயோக தந்தராகுரு வேமூலன்
 மரபிலவரு மௌன குருவே.

(க)

மின்னனைய பொய்யுடலை நிலையென்று மையிலகு
 விழிகொண்டு மையல பூட்டு
 மின்னார்க ளின்பமே மெய்யென்றும் ஊளாமாட
 மேலவீடு சொக்க மென்றும்
 பொன்னையழி யாதுவளா பொருளென்று போற்றியிப்
 பொயவேஷ மிகுதி காட்டிப்
 பொறையறிவு துறவீ தலாதிநற குணமெலாம்
 போக்கிலே போக விட்டுத்
 தன்னிகரி லோபாதி பாழ்மபேய் பிடித்திடத்
 தரனிமிசை லோகா யதன
 சமயநடை சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த
 சமரச சிவானு பூதி
 மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடித் தாண்டன்பின
 வாழ்வித்த ஞான குருவே
 மந்தராகுரு வேயோக தந்தராகுரு வேமூலன்
 மரபிலவரு மௌன குருவே

(சு)

போனக மிருககிணற சாலையிடை வேணடுவ
 புசித்தற் கிருக்கு மதுபோற
 புருஷாபெறு தர்மாத்ரி வேதமுட னுகமம்
 புகலுமதி னூலாம் பயன்
 ஞானநெறி முக்யநெறி காட்சியனு மானமுத
 னான விதங்க டோந்து
 நானு னெனக்குளறு படைபுடை பெயர்த்திடவு
 நான்குசா தனமு மோர்ந்திட்
 டானநெறி யாஞ்சரியை யாதிகோ பானமுற்
 தனுபகூ சமபு பகூ

மாமிரு விகற்பமு மாயாதி சேவையு
மறிந்திரண் டொனறென் னுமோர்
மானத விகற்பமற வென்றுநிற பதுமது
மரபெனற பரம குருவே
மந்தரகுரு வேயோக தந்தரகுரு வேமூலன்
மரபிலவரு மௌன குருவே.

(௫)

கல்லாத வறிவுமேற கேளாத கேள்வியுங்
கருணைசிறி தேது மிலலாக்
காட்சியுங் கொலைகளவு கடகாம மாட்சியாக
காதலித் திடுகெஞ் சமூம
பொல்லாத பொய்ம்மொழியு மலலாது நனமைகள்
பொருநதுகுண மேது மறியேன
புருஷாவடி வானதே யலலாது கனவிலும்
புருஷார்த்த மேது மிலலே
னெல்லா மறிந்தநீ யறியாத தனறெனக்
கெவ்வண்ண மும்வண் ணமோ
விருளையிரு னென்றவாக் கொளிதா ரகமபெறு
மெனக்குநின் னருடா ரகம
வலலானெ னுமபெய ருனக்குளள தேயிர்த
வஞ்சகனை யாள நினையாய
மந்தரகுரு வேயோக தந்தரகுரு வேமூலன்
மரபிலவரு மௌன குருவே.

(௬)

காணக மிலங்குபுலி பசுவொடு குலாவுநின்
கண்காண மதயா னைநீ
கைகாட்ட வுங்கையா னெகிழிக் கெனப்பெரிய
கட்டைமிக வேந்தி வருமே
போனக மமைந்ததென வககாம தேனுநின்
பொன்னடியி னின்று சொலுமே
புவிராசர் கவிராசா தவராச னென்றுனைப்
போற்றிசய போற்றி யென்பார்
ஞானகரு ணாகர முகங்கண்ட போதிவே
நவநாத சித்தர் கருமுன
னட்பினை விரும்புவார் சுகாவாம தேவர்முதன்
ஞானிகளு முனைமெச் சுவார்
வானகம மண்ணகமும் வந்தெதிர் வணங்கிடுமுன்
மகிமையது சொல்ல வெளிதோ

மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே.

(எ)

சுருகு சலபக்ஷணிக ளொருகோடி யலலாற
சகோர பக்ஷிகள் போலவே
தவளநில வொழுக்கமிர்ந்த தாரையுண் டழியாத
தனமைய ரனந்த கோடி
யிருவினைக ளற்றிரவு பகலெனப் தறியாத
வேகாந்த மோன ஞான
வின் பசிஷ்டையர்கோடி மணிமந்தர சித்திரிலை
யெய்தினர்கள் கோடி சூழக
குருமணி யிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தினமிசை
கொலுவீற் றிருக்கு நின்னைக
கும்பிட்ட னந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக
குறையெலாந் தீரும் வண்ணம்
மருமல ரெடுத்துணிநு தானையாச சிக்கவெனை
வாவென நழைப்ப தெந்நாண
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே.

(அ)

ஆங்கார மானகுல வேடவெம் பேய்பாழ்த்த
வாணவத தினுமல விதுகா
ஊறிவினை மயக்கிடு நடுவறிய வொட்டாதி
யாதொன்று தொடினு மதுவாயத
தாங்காது மொழிபேசு மரிகரப் பிரமாதி
தமமொடு சமான மென்னுந்
தடையற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே
தன்னிலசை யாது நிற்கு
மீதுகா ரெனக்குறிக ரென்னப்ர தாபித
திராவணு கார மாகி
யிதயவெளி யெங்கணுந் தன்னரசு நாடுசெய
திருக்குமித னொடெ நேரமும்
வாங்காவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
மௌனோப தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே.

(க)

பற்றுவெகு விதமாகி யொன்றைவிட் டொன்றனைப்
பற்றியுழல் கிருமி போலப்

பாழஞ்சிந்தை பெற்றநான் வெளியாக நின்னருள்
 பகர்ந்துமறி யேன்று விதமோ
 சிற்றறிவ தன்றியு மெவரேனு மொருமொழி
 திமிக்கென் றுரைத்த போது
 சிந்தைசெவி யாகவே பறையறையு வுதரவெந
 திரெஞ்ச மளவ ளாவ
 வற்றுணர வுணர்வறறுன் மத்தவெறி யினர்போல
 வுளறுவேன் முததி மாரக்க
 முணர்வதெப் படியின்ப துன்பஞ் சமானமா
 யுறுவதெப படியா யினு
 மற்றெனக கையநீ சொன்னவொரு வார்த்தையினே
 மலையிலக கெனநம் பினேன்
 மந்தராகுரு வேயோக தந்தராகுரு வேமூலன
 மரபிலவரு மெளன குருவே.

(30)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிராகுண நிராமய நிரஞ்சன நிராலமப
 நிரவிஷய கைவல்ய மா
 நிஷ்கள வசங்கசஞ் சலரகித நிர்வசன
 நிராதொந்த நித்த முகத
 சறபரவிஸ் வாதித வயோமபரி பூரண
 சதானந்த ஞான பகவ
 சமபுசிவ சங்கர சாவேச வென்றுநான்
 சர்வகா லமுநி னைவனே
 வறபுத வகோசர நிவாததிபெறு மன்பருக
 கானந்த பூததி யான
 வததுவித நிச்சய சொரூபசா ஷ்டாதகார
 வனுபூதி யனுரு தமுங்
 கற்பனை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழற
 கண்ணா டிருந்த குருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(31)

மண்ணுதி யைந்தொடு புறத்திலுள கருவியும்
 வாக்காதி சுரோத்ரா தியும்
 வளர்கின்ற சப்தாதி மனமாதிக லையாதி
 மன்னு சுத்தாதி யுடனே

தொண்ணூற்றொ டாறுமற் றுள்ளனவு மெளனியாய்ச்

சொன்னவொரு சொற்கொண் டதே

னாவெளிய தாயகன் டானந்த சுகவாரி

தோற்றுமறை யெனசொல லுவேன்

பண்ணுரு மிசையினெடு பாடிப் படித்தருட்

பானை மெறி நினறு தவறாப்

பக்குவ விசேஷராய் நெக்குநெக குருகிப்

பணிசெழுந் திருகை கூப்பிக்

கண்ணுறு கரைபுரள நின்றவன பரையெலாங்

கைவிடாக காட்சி யுறவே

கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிரத்தமிதி

கருணா கரக்க டவுளே

(௨)

எல்லாழ் னடிமையே யெல்லாழ் னுடைமையே

யெல்லாழ் னுடைய செயலே

யெங்கணும் வியாபிநீ யென்றுசொலு மியலபென

றிருக்காதி வேத மெல்லாரு

சொல்லான முழக்கியது மிக்கவுப் காரமாச

சொல்லிந் தவரும் விண்டு

சொன்னவையு மிவைநல்ல குருவான பேருந்

தொகுத்த நெறிதானு மிவையே

யல்லாம லிலலைபென நன்ற வறிந்தே

ன்றிந்தபடி. நினறு சுகநா

னாகாத வண்ணமே யிவ்வண்ண மாயினே

னதுவுகின தருளென் னவே

கல்லாத வறிஞனுக் குள்ளே யுணாததினே

கதிக்குவகை யேது புகலாய

கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிரத்தமிதி

கருணா கரக்க டவுளே.

(௩)

பட்டப் பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளாதம்

பக்தமோ வெனது பக்தம்

பாத்தவிட மெங்கணுங் கோத்தநிலை குலையாது

பரமவெளி யாக வொருசொற்

றிட்டமுடன மெளனியா யருள்செய் திருக்கவுஞ்

சேராம லாரா கநான்

சிறுவீடு கட்டியதி னடுசோற்றை யுண்டிண்டு

தேக்குசிறி யாாகள் போல

கட்டணைய தாககற்ற கல்வியும் விவேகமு
 நன்னிலய மாக வுனனி
 நானென்று நீயென் நிரணடிலை யென்னவே
 நடுவே முளைத்த மனைதக
 கட்டவறி யாமலே வாடினே னெப்போது
 கருணைக குரித தாவனோ
 கருதரிய சிற்சபையி லானநத நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(சு)

மெயவிடா நாவுள மெய்யரு ளிருந்துநீ
 மெய்யான மெய்யை யெலலா
 மெய்யென வுணாததியது மெய்யிதற கையமிலை
 மெய்யேது மறியா வெறும
 பொயவிடாப பொயயினே னுளளத திருநதுதான
 பொய்யான பொய்யை யெலலாம
 பொய்யென வண்ணமே புகலவைத தாயெனிற்
 புனமைமே னெனசெய குவேன
 மைவிடா தெழுநீல கண்டகுரு வேவிஷ்ணு
 வடிவான ஞான குருவே
 மலர்மேவி மறையோது நானமுகக குருவே
 மதங்கடொறு நின்ற குருவே
 கைவிடா தேபென்ற வன்பருக கணபாயக
 கருத்தா டுனாத்து குருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானநத நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(ரு)

பண்ணே னுனக்கான பூசையொரு வடிவிலே
 பாவித திரைஞ்ச வாங்கே
 பாரக்கின்ற மலருடு நீயே யிருத்தியப்
 பனிமல ரெடுக்க மனமு
 நண்ணே னலாமலிரு கைதான குவிககவெனி
 னுணுமென னுளநிற்றி நீ
 நானகும் பிடுமபோ தரைககும் பிடாதலா
 னுண்பூசை செய்யன முறையோ
 விண்ணேவி னுதியாம் பூதமே நாதமே
 வேதமே வேதாந் தமே
 மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
 வித்தேய வித்தின் மூளையே

கண்ணே கருத்தேயெ நெண்ணே யெழுத்தே

கதிககான மோன வடிவே

கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு

கருண கரக்க டவுளே.

(சு)

சுந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றினது

தான்வநது முறறு மெனலாற்

சகமீ திருநதாலு மரணமுண டென்பது

சதாநிஷ்டா நினைவ தில்லை

சிந்தையறி யாக்கிது போதிப்ப தல்லவே

செப்பினும வெகுதாக கமாந

திவ்யகுண மாககணடர் சுகராதி முனிவோர்கள்

சித்தாந்த நிதய ரஸவோ

விந்தராதி தேவதைகள் பிரமாதி கடவுள

நிருக்காதி வேத முனிவ

ரெண்ணரிய கணநாதா நவநாத சித்தாக

ளிரவிமதி யாதி யோகன

கந்தருவா கினனராகன மறறையாக ளியாவருங்

கைருவித திடுதெய வமே

கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு

கருண கரக்க டவுளே.

(௭)

துள்ளுமறி யாமனது பலிகொடுத்தேனகாம

துஷ்டதே வதைக ளில்லை

துரியநிறை சாந்ததே வதையா முனக்கே

தொழும்பனன பபிஷேக நீ

ருள்ளுறையி லென்னாவி நைவேத்தியம் ப்ராண

னோங்குமதி தூப தீப

மொருகால மனறிது சதாகால பூசையா

வொப்புவித் தேனகருணை கூர்

தெளளிமறை வடியிட்ட வழுதப் பிழம்பே

தெளிந்ததே னேசீ னியே

திவ்யரச மியாவுந திரண்டொழுகு பாகே

தெவிட்டாத வானந் தமே

கள்ளனறி வுமிமே மெள்ளமௌ வெளியாயக்

கலக்கவரு நல்ல வுறவே

கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு

கருண கரக்க டவுளே.

(௮)

உடல்குழைய வென்பெலா நெக்குருக விழிநீர்க்
 னூற்றென வெதும்பி யூற்ற
 ஐசிகாந் தத்தினைக கண்டணுகல் போலவே
 யோருறவு முன்னி யுன்னிப்
 படபடென நெஞ்சம பதைத்துண ணடுக்குறப்
 பாடியா டிக்கு திததுப்
 பனிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
 பரபியார்த தார்ததெ முந்து
 மடலவிழு மலரனைய கைவிரித துககூப்பி
 வானேய வானி லின்ப
 மழையே மழைததானா வெள்ளமே நீடுழி
 வாழியென வாழ்த்தி யேத்துங்
 கடன்மடை திறநதனைய வனபரன புகுகெளியை
 கன்னெஞ் சனுககெ ளியையோ
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிராததமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(சு)

இவகற்ற படியநடு மெனவறியு நலலறிஞ்
 ரெக்கால முமமு தவுவா
 ரினசொறவ றாபொய்மமை யாமிழுக குரைய
 ரிரங்குவா கொலைகள பயிலா
 சங்கற்ப சித்தரவ ருளளக கருத்திலுறை
 சாக்ஷி யிகபரத் துஞ்
 சந்தான கற்பகத தேவாயிருந்தே
 சமஸதவின பமுமு தவுவாய்
 சிங்கததை யொத்தெனைப் பாயவரு வினையினைச்
 சேதிகக வருசிம புளே
 சிந்தா குலத்திமிர மகலவரு பாணுவே
 தினனேன் கரையே நவே
 கங்கற்ற பேராசை வெள்ளத்தின் ஊரருட்
 ககனவட் டக்கப பவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிராததமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(க0)

சித்தர்கணம்.

திககொடு திகந்தமும் மனவேக மென்னவே
 சென்றோடி யாடி வருவீர்

செம்பொனமக மேருவொடு குணமேரு வென்னவே

திகழ்துருவ னளவ ளாவி

யுக்ரமிகு சகரதர னென்னநிற் பீரிகையி

லுழந் தமிழுமாச மனமா

வோரேழு கடலையும் பருகவல லீரிந்தர

னுலகமுயி ராவ தமுமே

கைககெளிய பந்தா வெடுத்து விளையாடுவீர்

ககனவட் டத்தை யெல்லாங்

கடுகிடை யிருததியே யவநடகுல வெற்பையுங்

காட்டுவீர் மேலு மேலு

மிககசித திகளெலாம வல்லநீ ரடிமைமுன்

விளங்கவரு சித்தி யிலையோ

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற

வித்தகச சித்தா கணமே.

(க)

பாட்டளி துதைந்துவளா கற்பகந ஸீழலைப்

பாரினிடை வரவழைப்பீர்

பதமநிதி சங்கநிதி யிருபாரி சத்திலும்

பணிசெயுந தொழிலாளா போற

கேட்டது கொடுத்துவா நிறகவைப் பீர்பிசசை

கேட்டுப் பிழைப்போ ரையங்

கீட்டபதி யாகஞவீர் கற்பாந்த வெள்ளமொரு

கேணியிடை குறுக வைப்பீ

ரோட்டினை யெடுத்தா யிரத்தெட்டு மாற்றாக

வொளிவிடும பொனனாக ஞவீ

ருரகனு மிளைப்பாற யோகதண டத்திலே

யுலகுசுமை யாக வருளான

மீட்டிடவும் வல்லநீ ரென்மனக கலலையனன்

மெழுகாககி வைப்ப தரிதோ

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற

வித்தகச சித்தா கணமே.

(௨)

பாரொடுநன் னீராதி யொன்றொடொன் றாகவே

பற்றிலய மாகு போழ்து

பரவெளி யின்மருவுவீர் கற்பாந்த வெள்ளம்

பரந்திடி னதற்கு மீதே

நீரிலுறை வண்டாய்த துவணடுசிவ யோகநிலை

நிற்பீர் விகற்ப மாகி

நெடியமுகி லேழும் பார்துவரு வறிக்கிலோ
 நிலவுமதி மண்டல மதே
 யூரென வினநகுவீர் பிரமதி முடிவில்விடை
 யூர்தியரு ளாலுல வுலீ
 ருலகநகன கீழமேல தாகப் பெருநகாற
 மூலாவிநற ரூரணையி னான
 மேருவென வசையாம னிறகவல லீருமது
 மேதகக சிததி யெளிதோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச சித்தா கணமே.

(ங)

எண்ணரிய பிறவிதனினை மானுடப பிறவிதா
 னியாதினும் மரிதரிது கா
 ணிப்பிறவி தபபினு லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
 வேதுவருமோ வறிகி லேன
 கண்ணக னிலததுநா னுள்ளபொழு தேயருட்
 ககனவட் டததி னினறு
 காலுனறி நின்றபொழி யானந்த முகிலொடு
 கலந்துமதி யவச முறவே
 பண்ணுவது நனமையிந் நிலைபதியு மட்டுமே
 பதியா யிருந்த தேகப்
 பவுரிசூல யாமலே கௌரிகுண டலியாயி
 பண்ணவித னருளி னாலே
 விண்ணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
 வேண்டுவே னுமதடிமை நாந
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச சித்தா கணமே.

(ச)

பொய்திகழு முலகநடை யென்சொல்கே னெனசொல்கேன
 பொழுது போககே தெனனிலோ
 பொய்யுட னிமிததம் புசிபுக கலைத்திடல்
 புசித்தபின் கண்ணுறங் கல்
 கைதவ மலாமலிது செயதவம் தலலவே
 கண்கெட்ட போககும் வெளியாயக்
 கண்டதிது விண்டிதைக் கண்டித்து நிறறலெக
 காலமோ வதையறி கிலேன்
 மைதிகழு முகிலினக குடைநிழற் றிடவட்ட
 வரையினெடு செம்பொன் மேரு

மால்வரையின் முதுகூடும் யோகதன் டக்கோல்
வரைந்து சயவிருது காட்டி
மெய்திகழு மஷ்டாங்க யோகபூ மிக்குள்வளர்
வேந்தரே குணசாந் தரே
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(௫)

கேசதூரக முதலான சதூரங்க மனமாத்ரி
கேள்வியி னிசைந்து நிற்பக்
கெடிகொண்ட தலமாறு மும்மண் டலத்திலுங்
கின்னாக்கு செல்ல மிக்க
தெசவிதம தாய்நின்ற காதங்க னோலிடச்
சிவகாச னாதி பாகளாய்த
திக்குத திகந்தமும் பூரண மதிகுடை
திக்குந் திட வசந்த கால
மிசையமலா மீதுறை மணம்போல வானந்த
மிதயமேற் கொளளும வண்ண
மென்றைக்கு மழியாத சிவராச யோகமா
யிந்த்ராதி தேவாக னொலாய்
விசயசய சயவெனன வாசிடொல வேகொலு
விருக்குதும் பெருமை யெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(௬)

ஆணிலே பெண்ணிலே யென்போல வெருபேதை
யகிலத்தின் மிசையுள் ளதோ
வாடிய கறககுபோ லோடியுழல் சிந்தையை
யடக்கியொரு கணமேனும யான
காணிலேன் றிருவருள் யல்லாது மெளனியாய்க்
கண்மூடி யோடு மூச்சைக்
கட்டிக் கலாமதியை முட்டவே மூலவெரு
கனவினே யெழுப்ப நினைவு
பூணிலே னிறறைகாட் கற்றதுங் கேட்டதும்
போக்கிலே போக விட்டுப்
பொய்யுலக னாயினே னாயினுந் கடையான
புன்மையே னின்ன மின்னம்
வீணிலே யலையாமன் னிலையிலக் ஆகநீர்
வெளிப்படத் தோற்றல் வேண்டும்

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கண்மே.

(௭)

கன்னலமு தெனவுமுக கனியெனவும வாபூறு
கண்டெனவு மடியெ இததுக
கடவுளா கடந்ததல வழுதழுது பேய்போற்
கருத்திலெழு கின்ற வெலலா
மென்னதறி யாமையறி வென்னுமிரு பருதியா
லீட்டுமி மென்ற மிழினுக
கின்னலபக ராதுலக மாராமை மேலிட்
டிருததலா வித்த மிழையே
சொன்னவனி யாவனவன முதத்சித திகளெலாந்
தோயநத கெறியே படிததீர்
சொல்லுமென வவாநீங்கன சொன்னவவை யிறசிறிது
தோயந்தகுண சாந்த நெனவே
மின்னல்பெற வேசொலல வச ஸ்சாலகேட் டடிமைமனம
விகசிப்ப தெந்த நாளோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கண்மே.

பொற்பினொடு கைகாலில வள்ளுகா படைத்தலாற்
போந்திடை யொடுக்க முறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே யருள்கொண்ட
பூரித்த வெண்ணீர் மையா
லெற்பட விளங்குக நததிலிமை யூவியி
யிசைநதுமே னோக்க முறலாற்
லிரவுபக விருளான கனத்திபட துற
யிதயங் களித்தித லாந்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலை னுரியது
படைததுப் ப்ரதாப முறலாற்
பனியெயிலகள் புருதாம நெடியவான் றொடர்கெடிய
பருமர வனங் க னாரும்
கெற்பினிடை யுறைதலாற் றவராச சிங்கமென
மிக்கோ ருமைப்புகழ்வர் காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கண்மே.

(௮)

கல்லாத பேர்களே நல்லவர்க ணல்லவர்கள்
கற்றுமறி வில்லா தவென்

கர்மத்தை யென்சொல்வேன் மதியையென் சொல்லவேன
கைவல்ய ஞான நீதி
நல்லோ ருரைக்கிலோ காமமுக கியமென்று
நாட்டுவேன கர்ம மொருவ
ஞட்டின லோபழைய ஞானமுக கியமென்று
நவிலுவேன வடமொழியி லே
வல்லா னொருத்தன்வர வுந்தரா விடத்திலே
வந்ததா விவக ரிப்பென்
வல்லதமி முறிஞாவரி னங்ஙனே வடமொழியின
வசனங்கள் சிறிது புகலவேன
வெல்லாம லெவரையு மருட்டிவிட வகைவந்த
விதையென் முததி தருமோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் நிலைபெற்ற
விததகச் சித்தா கணமே.

(க0)

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமை யெத்தனை குணக்கேட்டை நீக்குமக
குணமொன்று மொன்றி லேனபாற
கோரமெத தனைபுகு பாதமெத தனைவன
குணங்கொத தனைகொடிய பாழ்ங்
கல்லாமை யெத்தனை யகந்தையெத தனைமனக
களமெத தனையுள்ள சற
காரியஞ் சொல்லிடினு மறியாமை யெத்தனை
கதிக்கென் றமைத்த வருளிற்
செல்லாமை யெத்தனைவிர தாகோஷடி யென்னிலோ
செலவதெத தனைமு யற்சி
சிந்தையெத் தனைசலன மிந்தரசா லமபோன்ற
தேகத்தில் வாஞ்சை முதலா
யல்லாமை யெத்தனை யமைத்தனை புனக்கடிமை
யானே னிவைக்கு மாளோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(க)

தெருளாகி மருளாகி யுழலுமன மாய்மனஞ்
சேர்நதுவளர் சித்தாகி யச
சித்தெலாஞ் சூழ்ந்தசிவ சித்தாய் விசித்ரமாய்த்
திரமாகி காணு விதப்

பொருளாகி யப்பொருளை யறிபொறியு மாகியைம்
 புலனுமா யைமழு தமாய்ப்
 புறமுமா யகமுமாயத தூரஞ் சமீபமாய்ப்
 போககொடு வரதது மாகி
 யிருளாகி யொளியாகி நனமைதீ மையுமாகி
 யின்றாகி நாளை யாகி
 யெனறுமா யொன்றுமாய்ப பலவுமா யாவுமா
 யிவையல்ல வாய நினை
 யருளாகி நின்றவாக ளறிவதல லாலொருவ
 ரறிவதற கௌதா குமோ
 வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(௨)

மாறுபடு தாக்கந் தொடுக்கவறி வாராசாண
 வயிற்றின பொருட்ட தாக
 மண்டலமும லிண்டலமு மொன்றாகி மன துழல
 மாலாகி நிறக வறிவார
 வேறுபடு வேடங்கன கொள்ளவறி வாரொன்றை
 மெணமெணன் தகமவே ததாம
 விததையறி வாரெமைப் போலவே சந்தைபோன
 மெயந்தூல விரிகக வறிவார
 சிறுபுலி போறசிறி மூச்சைப் பிடித்துவிழி
 செககச சிவகக வறிவார
 திரமென்று தந்தம் மதததையே தாமதச
 செயகைகொடு முளற வறிவார
 ஈறுசம யககடொறும் வேறுவே ருகிவிளை
 யாடுமுனை யாவ ரறிவார
 ரண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(௩)

கூரியில யுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன் மண்டிய
 கடுமபசி தனகக டைததுங்
 கராவரையின முழையிற் கருங்கலபோ லசையாது
 கண்மூடி நெடிதி ருந்தம்
 தீயினிடை வைகியுந் தோயமதின மூழ்கியுந்
 தேகங்க ளென்பெ லும்பாய்த்
 தெரியின் றுஞ்சென்னி மயிர்கள் கூடாக்குருவி
 தெற்றவெயி லாடி ருந்தம்

வாயுவை யடக்கியு மனதினை யடக்கியு
மௌனத்தி லேயி ருந்து
மதிமண்ட லத்திலே கனலசெல்ல வழுதுண்டு
வனமு டிருந்து மறிஞ
ராயுமறை முடிவான வருணாடி னூரடிமை
யகிலத்தை நாடன் முறையோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(ச)

சுத்தமு மசுத்தமுந் துக்கசுக பேதமுந்
தொந்தமுட னித்தொந் தமும்
ஸ்தூலமொடு சூக்ஷ்மமு மாகையு நிராகையுஞ்
சொல்லுமொரு சொல்லின் முடிவும்
பெத்தமொடு முததியும் பாவமொ டபாவமும்
பேதமொட பேத நிலையும்
பெருமையொடு சிறுமையு மருமையுட னெளிமையும்
பெண்ணினுட னாணு மற்று
நித்தமு மநித்தமு மஞ்சனநி ரஞ்சனமு
நிஷ்களமு நிகழ்ச் சளமு
நீதியும் நீதியு மாதியொட நாதியு
நிர்விஷய விஷய வடிவு
மத்தினையு நீயலதெ ளத்தினையு மிலலயெனின்
பாங்களுளை யன்றி யுண்டோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(இ)

கூாராரு மாணவக காட்டைக களைத்தறக
கண்டகவ கார மென்னுங்
கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
காணத் திருத்தி மேன்மேற்
பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
பதிததன்பு நீரா கவே
பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமா மாயைவன்
பறவையனு கா த வண்ண
நேராக நின்றுவினை போகம் புசித்துண்ட
நின்னன்பர் கூட்ட மெய்த
நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
நின்னருட் பாரமென்று

மாராரு மறியாத சூதான வெளியில்வெளி
யாகின்ற துரிய மயமே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(சு)

வானுதி பூதமா யகிலாண்ட கோடியாய்
மலையாகி வளைக டலுமாய்
மதியாகி யிரவியாய் மற்றுள வெலாமாகி
வான்கருணை வெள்ள மாகி
நானுதி நின்றவனு நீயாகி நின்றிடவு
நானென்ப தற்றி டாதே
நானு நெனக்குளறி நானு விகாரியாய்
நானறிந தறியா மையாய்ப்
போனா லதிட்டவலி வெல்லவெளி தோபகற்
பொழுதுபுகு முனகண் மூடிப்
பொய்த்துயிலொன் வான்றனை யெழுப்பவச மோவினிப்
போதிபப தெநத நெறியை
யானாது மென்கொடுமை யநியாய மநியாய
மாபா லெதெது மொழிவே
னண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(ஈ)

பொய்யினேன புலையினேன் கொலையினே னினனருள
புலப்பட வறிநது நிலையாப
புனமையேன் கலலாத தனடையே னன்மைபோற
பொருளலாப் பொருளை நாமும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன்
வினையினே னென்றென் னைநீ
விட்டுவிட நினைவையேற் றட்டழிவ தல்லாது
வேறுகதி யேது புகலாய்
துய்யனே மெய்யனே யுயிரினுக் குயிரான
துணைவனே யிணையொன் றிலாத்
துரியனே துரியமும் காணுவ தீதனே
சுருதிமுடி மீதி ருந்த
வையனே யப்பனே யெனுமறிஞ ரறிவைவிட்
டகலாத கருணை வடிவே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(அ)

எதனை விதங்கடான கற்கினுங் கேட்கினுமென

னிதயமு மொடுங்க விலலை

யானெனு மகநதைதா னெள்ளளவு மாறவிலை

யாதினும் மபிமான மென

சித்தமிசை குடிகொண்ட தீகையொ டிரக்கமென்

செனமத்து நானறிகி லேன

சீலமொடு தவவிரத மொருகனவி லாயினுந்

தெரிசனங் கண்டு மறியேன

பொய்த்தமொழி யல்லான டருநதுக்கு மெய்ம்மொழி

புகனறிடேன் பிறாகேட கவே

போதிப தலலாது சுமமா விருநநுள்

பொருந்திடாப பேதை நானே

யதனை குணக்கேடா கண்டதாக கேட்டதா

வவனிமிசை யுண்டோ சொலா

யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி

யானந்த மான பரமே

(௬)

எககால முநதனக் கென்னவொரு செயலிலா

வேழநீ யென்றி ருந்திட

டெனதாவி யுடலபொருளு டெளனியாய வந்துகை

யேற்றநம தென்ற வனறே

பொய்ககால தேசமும் பொய்ப்பொருளில் வாஞ்சையும்

பொய்யுடலை மெய்யென் னனும்

பொய்யுறவு பற்றலும் பொய்யாகு நானென்னல

பொய்யினும் பொய்யா கையான

மைக்கா விருட்டனைய விருளிலலை யிருவினைகள்

வந்தேற வழியு மிலலை

மனமிலலை யமமனத தினமிலலை வேறுமொரு

வரவிலலை போக்கு மிலலை

யககால மிககால மென்பதிலை யெல்லா

மதிதமய மான தனறே

வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி

யானந்த மான பரமே.

(௭)

சு க வ ரி.

—(0)—

இன்னமுது கனிபாகு கற்கண்டு சீனிதே

னெனருசித் திடவலிய வந

தினபங்கொடுத்தினை யெநநேர நின்னனப
 ரிடையறா துருகி நாடி
 யுன்னிய கருததவிழ வுரைகுளநீ யுடலெங்கு
 மோய்ந்தயாந தவச மாநி
 யுணாவரிய பேரின்ப வனுபூதி யுணாவிலே
 யுணாவாக ஞ்ளள படிசாண்
 கன்னிகை யொருத்திசிற றின்பமவேம பென்னினுங்
 கைக்கொளவள பகரு வத்திற
 கணவனருள் பெறினமுனே சொன்னவா றென்னெனக்
 கருதிகை யாவ ளதுபோற்
 சொன்னபடி கேட்குமிப் பேதைக்கு நின்கருணை
 தோற்றிற் சுகாரமப மாஞ்
 சுததநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௧)

அன்பின்வழி யறியாத வெண்ணைத் தொடாநடுதனை
 யறியாத பகரு வத்தே
 யாசைப் பெருக்கைப் பெருக்கிக் கொடுத்தநா
 னறறே னலந்தே னென
 வென்புல மயங்கவே பிச்சேற்றி விட்டா
 யிரங்கிப்பொரு வழி யாயினு
 மினடவெள மாகவந னுள்ளங் களிக்கவே
 யெனநீ கலந்த னுண்டோ
 தனபருவ மலருக்கு மணமுண்டு வணமிண்டு
 தணமுறை தனக்கு முண்டோ
 தமிழனேற கிவவணந திருவுள மிரங்காத
 துனமையாற் றனியி ருந்து
 துன்பமுறி னெங்கனே யழியாத நின்னனபா
 சுகமவந்து வாய்க்கு முரையாய்
 சுததநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௨)

கிலலேனு மையவொரு காலத்தி லுருகுமென
 கன்னெஞ்ச முருக விலையே
 கருணைக் கிணங்காத வனமையையு நானமுகன
 கற்பிக்க வொருக டவுளோ
 வல்லான வகுத்ததே வாயக்கா லெனுமபெரு
 வழக்குக் கிழுகு முண்டோ

வானமாய் நின்றின்ப மழையா யிரங்கியேனை
 வாழ்விப்ப துன்ப ரங்காண்
 பொல்லாத சேயேனிற் றுய்தளள னீதமோ
 புகலிடம் பிறிது முண்டோ
 பொய்வார்த்தை சொல்லிலோ திருவருட் கயலுமாய்ப்
 புன்மையே னாவ னந்தோ
 சொல்லான் முழக்கிலோ சுகமில்லை மௌனியாய்ச்
 சும்மா விருகக் வருளாய்
 சுததநீர்க் குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௯)

என்பெலா நெகருடைய ரோமஞ் சிலிப்பவுட
 லினகமன தழலின் மெழுதா
 விடையறா துருகவரு மழைபோ லிரங்கியே
 யிருவிழிக ணீரி றைப் ப
 வன்பினுன மூச்சிதத வனபருக கங்ஙனே
 யமிாத சஞ்சீவி போல்வந்
 தானந்த மழைபொழிவை யுள்ளனபி லாதவெனை
 யாாககாக வடிமை சொண்டாய்
 புனபுலான மயிரதோ னரம்பெனபு மொய்ததிடு
 புலகருடிவி லருவ ருபபுப்
 பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யென்று நம்பியென்
 புத்தி செலுமோ பாழிலே
 துன்பமா யலைபகோ வுலகநடை யையவொரு
 சொற்பனத திலுமவேண டிலேன
 சுத்தநாக குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௧௦)

வெந்நீர் பொறுதெனுடல் காலின்முட் டைக்கவுட
 வெடுகென் றசைததெ டிததால
 விழியிமைத தங்ஙனே தண்ணருளை காடுவேன்
 வேறென்றை யொருவர் கொலவி
 நகநேர மையோவென முகமகாடி நிறபதுவு
 மையின் னருள நியுமே
 யானாது மெததப பயந்தவனி யானென்னை
 யாண்டநீ கைவி டாதே
 யிந்நேர மென்றில யுடற்சுமைய தாகவு
 மெடுத்தா லிறக்க வென்றே

யெங்கெங்கு மொருதீர்வை யாயமுண் டாயினு
மிறைஞ்சுக ராதி யான
தொன்னீர்மை யானாக்கு மானுடம வகுத்தவரு
டுணையென்று நம்பு கின்றேன
சுத்தநாக் குணமான பாதெய்வ மேபாளு
சோதியே சுகவா ரியே.

(ஞ)

பற்றுவன வற்றிடுநி ராசையென் றெருபூமி
பற்றிப் பிடிக்கு மயோகப்
பாங்கிற் பிராணலய மென்னுமொரு பூமியிவை
பற்றின் மனமறு மென்னவே
கற்றையஞ் சடைமௌனி தானே கனிநதகனி
கனிவிக்க வரத கனிபோற்
கண்டதிந் நெறியெனத் திருவுளக் கனிவிடுனாடு
கனிவாய் திறந்து மொன்றைப்
பெற்றவனு மலலேன பெருதவனு மல்லேன்
பெருக்கத தவி - து ளறியே
பெண்ணீர்மை யென்னவிரு கண்ணீ ரிறைத்தூநான
பேய்போ லிருக்க வுலகஞ்
சுற்றிநகை செய்யவே யுலையவிட் டாயென்ற
சொல்லவினி வாயு முண்டோ
சுத்தநாக் குணமான பாதெய்வ மேபாளு
சோதியே சுகவா ரியே.

(சு)

அரும்பொனே முணியேயெ னன்பேயெ னன்பான
வறிவேயெ னறிவி லூறு
மானநத வெள்ளமே யெனறென்று பாடினே
னாடினே னாடி நாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினே னலறினே
மெய்சிலிர்ந்த திருகை கூப்பி
விண்மாரி யெனவெனிரு கணமாரி பெய்யவே
வேசற் றயர்ந்தே னியா
னிரும்புநோ நெஞ்சக்க களவனா னுலமுனை
யிடைவிட்டு நின்ற துண்டோ
வென்றுநீ யன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
யாதேனு மறியா வெறுந்
தரும்பனே னென்னினுங் கைவிடுத னீதியோ
தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்

சுததநிர்க் குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

பாராதி யணடங்க ளத்தனையும வைககின்ற
பரவெளியி னுணமை காட்டிப்
பறறுமன வெளிகாட்டி மனவெளியி னிற்றேய்ந்த
பாலியேன் பரிசு காட்டித்
தாராள மாயநிறக நிசசுகதை காட்டிசு
சதாகால நிஷடை யெனவே
சகசநிலை காட்டினே சுகாதீத நிலயந
தனைககாட்ட நாள செலலுமோ
காரார வெண்ணரு மனநதகோ டிகனின்று
காலூன்றி மழைபொழிதல் போற
கால்வீசி மினனிப படாநதுபர வெளியெலாந
கமமிபா னநத வெள்ளஞ்
சோராது பொழியவே சுருணையின் முழங்கியே
தொண்டரைக கூவு முகிலே
சுததநிரக குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

பேதிதத சமயமோ வொன்றுசொன படியொன்று
பேசாது நுறவா சியே
பேசாத பெரிபோக ணிருவிநற பத்தினும்
பேசார்கள பரம குருவாயப
போதிநகு முககணிநை நோமையாய்க் கைககொண்டு
போதிபப தாச சறிவிலே
போகருவர வறவினப நீக்க மற வசனமாப
போதிபப தெவரை யனே
சாதிதத சாசனமு மிபோகியாக ணமதென்று
சங்கிப்ப ராத லாலே
தன்னிலே தானு பயாநதுவிடு வோமெனத
தனியிருந திடினங்ங னே
சோதிகக மனமாபை தனியேவி னுலடிமை
சுகமாவ தெப்படி சொலாய்
சுததநிரக குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

அண்டமுடி தன்னிலோ பகிரண்ட மதனிலோ
வலரிமண் டலநடுவி லோ

வன்னடுவி லோவமிாத மதிடுவி லோவனப
 ரகமுருகி மலர்க லேத
 தெண்டமிட வருமூத்தி நிலையிலோ திக்குத
 திகந்தத்தி லோவெளியி லோ
 திகழ்விநது நாதநிலை தன்னிலோ வேதாநத
 சித்தாநத நிலைதன்னி லோ
 கண்டபல பொருளிலோ காணாத நிலையெனக
 கண்டரு னியமதனி லோ
 காலமொரு மூன்றிலோ பிறவிநிலை தன்னிலோ
 கருவிகர ணங்க ளோயநத
 தொண்டாக ளிடத்திலோ நீவீற றிருப்பது
 தொழுமபனேற் குளவு புகலாய
 சுத்தநிரக குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே

(௧௦)

எநதநாள கருணைக குறித்தாகு நாளெனவு
 மெனனிதய மெனைவாட் மிதே
 யேதென்று சொல்லுவேன முன்னொடுபின் மலைவறவு
 மிறறைவரை யாது பெற்றேன்
 பந்தமா னதிலிட்ட மெழுகாகி யுள்ளம்
 பதைத்துப் பதைத்து ருகவோ
 பரமசுக மாவது பொறுப்பரிய துயரமாயப
 பலகாலு மூச்சிடிப தோ
 சிந்தையா னதுமறிவை யென்னறிவி லறிவான
 தெய்வநீ யனறி யுளதோ
 தேகநிலை யல்லவே யுடைகப்பல கப்பலாயத
 திரையாழி யூடு செலுமோ
 சொந்தமா யாண்டநீ யறியாகள் போலவே
 துன்பத்தி லாழத்தன் முறையோ
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெயவ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௧௧)

எநநாளு முடலிலே யுயிரா முனைப்போ
 லிருக்கவிலை யோமன தெனு
 மியானுமென் னட்பாம் பிராணனு மெமைச்சடம
 தெனறுனைச சித்தெனறு மே
 யநரா ளிலெவனோ பிரித்தா னைதக்கேட்ட
 வன்றுமுத லினறு வரையு

மநியாய மாயெமை யடக்கிக் குறுக்கே
யடாநதரசு பண்ணி யெங்கன
மூன்றாக நீயெனன கோட்டைகொண் டாயென்று
மூடமன மிகவு மேச
மூண்டெரியு மனலிட்ட மெழுகா யுளங்கருகன
மூறைமையோ பதினா யிரகு
சொன்னாலு நின்னரு ளிரங்கவில யேயினிச
சுகமவருவ தெபபடி சொலாய்
சுததநிர்க் குணமான பரசெய்வ மேபரகு
சோதியே சுகவா ரியே.

(௧௨)

எங்குநிறைகின்ற பொருள்

அவனனறி யோரணுவு மசையாதெ னுமபெரிய
வாபததர்மொழி யொன்று கண்டா
லந்வாவ தேதுசில வறியாமை யேதிவை
யறிந்தாாக ளறியா களார்
மெளனமொ டிருந்ததா ரென்போ லுடம்பெலாம
வாயாய்ப் பிதற்று மவரா
மனதெனவு மொருமாயை யெங்கே யிருநதுவரும்
வனமையொ டிரக்க மெங்கே
புகனம் படைப்பதென காததவிய மெவ்விடம்
பூதபே தங்க ளெவிடம்
பொய்மெயித மகிதமேல வருநனமை தீமையொடு
பொறைபொரு மையுமெவ் விட
மெவாசிறிய ரெவாபெரிய ரெவருறவ ரெவாபகைஞா
யாதுமுனை யனறி யுண்டோ
விகபர மிரண்டினில முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(௧௩)

அன்னே யனையெனுஞ் சிலசமய நின்னையே
யையாவை யாவென னவே
யலறிஞ் சிலசமய மல்லாது பேய்போல
வலறியே யொன்று மிலவாய்ப்
பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
பிதறறிஞ் சிலசமய மேற
பேசரிய கொளியெனறும் வெளியென்று நாதாதி
பிறவுமே நிலப மென்றுந்

தன்னே ரிலாததோ ரணுவென்று மூவிதத
தனமையாவ கால மென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ் சிலசமய மிவையாகி வேறதாய்ச்
சதாநூன வானந்த மா
யென்னே யெனேகருணை விளைபாட் டிருந்தவா
றெமமனோ புகல வெளிதோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெங்குசிறை கின்ற பொருளே.

(௨)

வேதமுட னாகம புராணமிதி காசமுதல்
வேறுமுள கலைக ளெல்லா
மிககாக வத்துவித துவிதமாக கததையே
விரிவா வெடுதது ரைககு
மோதரிய துவிதமே யத்துவித ஞானத்தை
யுணடுபணு ஞான மாகு
மூகமனு பவவசன மூன்றுககு மொவ்வமீ
துபயவா திகள சமமத
மாதலி னெனககினிச சரியையா திகளபோது
மியாதொன்று பாலிககநா
னதுவாத லாலுனை நானென்று பாலிககி
னத்துவித மாகக முறலா
மேதுபா வித்திடினு மதுவாகி வந்தருள்செ
யெந்தைநீ குறையு முண்டோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெங்குசிறை கின்ற பொருளே.

(௩)

சொல்லான திறசற்றும் வாராத பின்னையைத்
தொட்டில்வைத தாட்டி யாட்டித
தொடையினைக கிளளலபோற சங்கற்ப மொன்றிற
றொடுக்குந தொடுத்த ழிககும
பொல்லாத வாதனை யெனுஞ்சப்த பூமியிடை
போகதுதலை சுற்றி யாடும
புருஷனி லடங்காத பூவைபோற் றானே
புறம்போகது சஞ்ச ரிககுந
கல்லோ டிரும்புககு மிகவன்மை காட்டிடுங்
காணுது கேட்ட வெல்லாவ
கண்டதாக காட்டியே யணுவரச் சுருக்கிடுங்
கபடநா டகசா லமோ

வெல்லாமும் வலதிற்த மனமாயை யேழையா

மெனனா லடக்க வசமோ

விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி

யெங்குநிறை கினற பொருளே.

(ச)

கண்ணா நீர்மலகி யுள்ளகெக குருகாத

களளனே னுனா லு மோ

கைகுவித் தாடியும் பாடியும் விடாமலே

கணபனித் தாரை காட்டி

யண்ணு பரஞ்சோதி யப்பா வுனக்கடிமை

யானெனவு மேலெழுந்த

வன்பாகி நாடக நடித்ததோ குறைவில்லை

யகிலமுரு சிறிதறியு மேற

றண்ணு நின்னதரு ளறியாத தலலவே

சுறேனு மினிதி ரங்கிச

சாசுவத முத்தினிலே யீதென றுணாததியே

சகசநிலே தந்த வேறென

றெண்ணும லுள்ளபடி சுகமா யிருக்கவே

யேழையேற கருள்செய கண்டா

விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி

யெங்குநிறை கினற பொருளே.

(ரு)

சுகமா னதுகோடி கூடுகின றுலுமொரு

கலவின்முன னெதிரிற்கு மோ

கர்மமா னதுகோடி முன்னேசெய் தாலுநின்

கருணைப பரவாக வருணை

தரகமாய் நாடினரை வாழ்க வல்லதோ

தமியனேற் கருட்டாக மோ

சற்றுநிலே யென்பதுவும் வெளியாச்சு வினையெலாளு

சங்கேத மாய்க் கூடியே

தேகமா னதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள்

சேராமல யோக மாராக

சித்தியோ வரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென

சிந்தைக்கும் வெகுதூரநா

னேகமாய் நின்னே டிருக்குநா னெநதநா

ளிந்நாளின் முற்று றுதோ

விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி

யெங்குநிறை கினற பொருளே.

(சு)

ஒருமைமன தாகியே யல்லலற நின்னருளி
 லொருவனுன வந்தி ருக்கி
 னுலகம பொறுததே தா மாயா விசிதரமென
 வோயுமோ விடமிலலை யோ
 வருளுடைய நினைனபா சங்கைசெய் திடுவரோ
 வலதுகிரத தியகாதத ரா
 யகிலம் படைத்தெமமை யாளகின்ற போசில
 ரடாதெனப ரோவ கனற
 பெருமைபெறு பூரணங் குறையுமோ பூதங்கள்
 பேயக்கோல மாயவி தண்டை
 பேசுமோ வலதுதான பரிபாக காலம
 பிறக்கவில்லை யோதொலலை யா
 மிருமைசெறி சடவினை பெதிராதுவாய பேசுமோ
 வேதுளவு சிறிது புகலா
 யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே

(எ)

நிலலாது தேகமெனு நினைவுண்டு தேகநிலை
 நின்றிடவு மெளனி யாகி
 நேரே யுபாயமொன றருளிணையை யோவிதனை
 நின்றனுட டிக்க வென்றற
 கல்லாத மனமோ வெடுங்கியுப ரதிபெறக்
 காணவில்லை யாகை யாலே
 கையேற றுணுமபுசிப் பொவ்வாதெ நாளுமுன்
 காட்சியி லிருந்து டீண்டு
 வல்லாள ராயியம நியமாதி மேற்கொண்ட
 மாதவாக கேவல செய்து
 மனதின் படிக்கெலாஞ் சித்திபெற லாஞானம
 வாயக்குமொரு மனுவெ னக்கிக
 கில்லாமை யொன்றினையு மிலலாமை யாகவே
 யிப்போ திரங்கு கண்டா
 யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(அ)

மரவுரி யுடுததுமலை வனநெற் கொறித்துமுதிர
 வனசருகு வாயில வநதால்
 வன்பசி தவிர்த்துமனல வெயிலாதி மழையால்
 வருந்தியும் மூலவ னலைச்

சிரமள வெழுப்பியு நீர்நிடை மூழ்கியுந்
 தேகநம தலல வென்று
 சிற்சுகவ பேகைகையாய நினைனபா யோகஞ்
 செலுசதின ரியாம பாவியேம
 விரவுமறு சவையினெடு வேணடுவ புசித்தரையில்
 வேணடுவ வெலா முடுதது
 மேடைமா ளிகையாதி வீட்டினிடை வைகடே
 வேறெரு வருத்த ய்வறி
 யிரவுபக லேழையாகள சையோக மாயினே
 மெப்படி பிழைப்ப துரையா
 யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே

(க)

முத்தனைய மூரலும் பவளவா யினசொலு
 முகத்திலகு பசுமஞ் சஞ்
 ஸார்சசிக்க விரகசன் னதமேற்ற விருகமுட
 முலயின்மணி மாலே நால
 வைத்தெமை மயக்கியிரு கணவலைப வீசிடே
 மாயா விலாச மோக
 வாரிதியி லாழ்த்திடும் பாழான சிற்றிடை
 மடநதையாகள சிற்றினப மோ
 புத்தமிராத போகம புசித்துவிழி யிமையாத
 பொன்னாடும் வந்த தெனறூற்
 போராட்ட மல்லவோ பேரினப முததியிப
 பூமியி லிருந்து காண
 வெத்தனை விகாதமவரு மென்றுசுகா சென்றதெறி
 யிவவுலக மறியா ததோ
 விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(க0)

உன்னிலையு மென்னிலையு மொருநிலை யெனக்கிடந்
 துளறிடு மவததை யாகி
 யுருவுதான காட்டாத வாணவமு மொளிகண்
 டொளிககின்ற விருளென்ன வே
 தன்னிலைமை காட்டா தொருங்கவிரு வினையினற
 ருவுசக துக்க வேலை
 தட்டழிய முற்றுமில் லாமாயை யதனாற்
 ரடித்தகில பேத மான

முன்னிலை யொழிந்திட வகண்டிதா காரமாய
 மூதறிவு மேலு திபப
 முன்பினொடு கீழ்மே னடுப்பக மென்னுமன
 முற்றமா னந்த நிறைவே
 யென்னிலைமை யாய்நிறக வியலபுகூ ரருள்வடிவ
 மெநகாளும வாழி வாழி
 யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
 யெங்குநிறை கினற பொருளே

(கக)

ச ச் சி தா ந ந்த சி வ ம்.

பாராதி ககனப் பரப்புமுன டோவென்ற
 படாவெளிய தாகி யெழுநாப்
 பரிதிமதி காணுச சுயஞ்சோ தி யாயண்ட
 பகிரண்ட வுயிரே வைககு
 ேராக வறிவா யகண்டமா யேகமாய
 நிததமாய நிரத்தொந்த மாய
 நிககுண விலாசமாய வாக்குமன மணுகாத
 நிர்மலா னந்த மயமாயப்
 பேராது நிறறிநீ சுமமா விருந்துதான
 பேரினப மெய்தி டாமற
 பேயமனதை யண்டியே தாயிலாப் பிள்ளைபோற
 பித்தாக வோமனதை நான
 சாராத படியறிவி னிருவிகற பாகுகமாரு
 சாசுவத நிஷ்டை யருளாய
 சாவபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

(க)

குடக்கொடு குணக்காதி திகக்கினை யுழக்கூடு
 கொள்ளலபோ லைது பூதவ
 கூடுஞ் சுருங்கிலைச சாலேக மொன்பது
 குலாவருடை மனையை நாறம
 வடக்கயிறு வெண்ணரம பாவெனபு தசையினுன
 மதவேள் விழா நடத்த
 வைக்கின்ற கைத்தேரை வெண்ணீர்செ நீர்கணீர்
 மலநீர்பு ணீரி றைக்கும்
 வீடக்குத தருத்தியைக் கருமருந்துக் கூட்டை
 வெட்ட வெட்டத் தளிராகும்

வேட்கைமர முறுகின்ற சுகாடடை முடிவிலே
 மெய்போ லிருந்து பொய்யான
 சடககைச் சடககெனச் சநமென்று சினமயந்
 காணுகி நிற்ப தெனறே
 சாவபரி பூரண வகண்டதத் துவமான்
 சச்சிதா னந்த சிவமே

(2)

பாகத்தினுற கவிதை பாடிப் படிக்கவோ
 பத்திரெறி மில்லை வேத
 பாராய னாப்பனுவன மூவாசெய் பணுவலது
 பகாவோ விசையு மில்லை
 யோகத்தி லேசுறிது முயலவென றுற்றைக
 மொவவாதி டுண வெறுத்தா
 லுயிரவெறுத திடலொக்கு மல்லாது கிரியைக
 ஞபாயத்தி னாசெய்ய வோ
 மோகத்திலே சிறிது பொழியவில்லை மெய்ஞ்ஞான
 மோனத்தி னிறக வென்றான
 முற்றது பரிபாக சத்திக ளனேகநின்
 மூதறிவி லேயெழுந்த
 தாகத்தி லேவாயக்கு மமிரந் பரவாகமே
 தனனந் தனிப்பெ ருமையே
 சாவபரி பூரண வகண்டதத் துவமான்
 சச்சிதா னந்த சிவமே

(3)

இமையளவு போதையொரு கற்பகா லம்பண்ணு
 மிவ்வுலக மெவ்வுலக மோ
 வெனெறணைம வருவிகு மாதாசிற றினபமோ
 வெனனினைம மேரு வாக்கிச
 சுமையெடுமி னென்றுதான் சுமமாடு மாயெமைச
 சுமையாளு மாககி நாளுந்
 தூடபுத்தி பண்ணியுள் நற்புத்தி யாவையுரு
 குறையிட் டிருந்த சால
 மமைமவொரு கூததுஞ் சமைந்தாடு மனமாயை
 யாமமம வெல்ல வெளிதோ
 வருளபெற்ற போக்கெலா மொளிபெற்று நிறகுமீ
 தருளோ வலாது மருளோ
 சமையுதிநி காணாத சாக்ஷி நீ குக்தமமாத
 தீயினேற குளவு புகலாய்

சர்வபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(ச)

இனியே தெமக்குன்றூன வருமோ வெனக்கருதி
யேங்குதே நெஞ்ச மையோ
வின்றைக் கிருந்தாரை நாளாக கிருப்பரென
றெண்ணவோ திடமில லையே
யனியாய மாயிந்த வுடலைநா னென்றுவரு
மந்தகற காளாக லோ
வாடித திரிந்துநான கற்றதுங் கேட்டது
மவலமாயப் போதனை ரோ
கனியேனும வறியசெங் காயேனு முதிராசருகு
கந்தமூ லங்க ளேனுங்
கனலவாழை வந்தெய்தி னள்ளிப் புசித்துநான
கணமூடி மௌனி யாகித்
தனியே யிருப்பதற கெண்ணினே னெண்ணமிது
சாமிநீ யறியாத தோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே

(ரு)

மததமத கரிமுகிற குலமென நின்றிலகு
வாயிலுடன மதியகநி தோய
மாடகூட சசிகர மொயதச்சந திராந்த
மணிமேடை யுச்சி மீது
முத்தமிழ் முழக்கமுடன முத்தநகை யாகனோடு
முத்துமுத தாயக்கு லாவி
மோகத் திருந்துமென யோகத்தி னிலைநின்ற
மூசசைப் பிடித்த தைத்துக்
கைத்தல நகப்படை விரித்தபுலி சிங்கமொடு
கரடி நுழை நூழை கொண்ட
கானமலை யுச்சியிற் குகையூ டிருந்துமென
கரதலா மலக மெனனச
சத்தமற மோனிலை பெற்றவர்க ளுயவா காண
சனகாதி துணிவி தனரோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(சு)

கைத்தலம் விளங்குமொரு நெல்லியங் கனியெனக்
கண்டவே தாக மத்தின்

காட்சிபுரு ஷாரத்தமதின் மாட்சிபெறு முததியது

கருதி னனுமான மாத்ரி

யுத்திபல வாநிரு விகற்பமே லிலலையா

லொன்றோ டிரண்டென னவோ

வுரையுமில் நீயுமில் நானுமில் யென்பது

முபாயநீ யுண்டு நானுந் .

சித்தமுள னுனிலை யெனும்வசன நீயறிவை

தெரியார்க டெரிய வசமோ

செபபுகே வலநீதி யொப்புவமை யலலவே

சின்முத்தி ராகக மரபிற

சத்தமற வெனையாண்ட குருமெள்ளி கையினுற

றமியனேற குதவு பொருளே

சாவபரி பூரண வகண்டத்த துவமான

சச்சிதா னந்த சிவமே.

(எ)

காயாக மரமீது கலலேறு செலலுமோ

கடவுணீ யாங்க ளடியேங

காமபந தத்தினுற சன்மபந தம்பெறக

கற்பித்த துன்ன தருளே

வாயார வுண்டபோ வாழ்த்துவது நொந்தபோ

வைவதுவு மெங்க ளுலக

வாயபாடி நிறகநின வைதிக வொழுங்குநினை

வாழ்த்தினுற பெறு பேறுதா

னோயாது பெறுவரென முறையிட்ட தாற்பின்ன

ருளறுவது கரும மன்ற

முடயநெறி யீதெனனி னுசிதநெறி யெந்தநெறி

யுலகில பிழைபொ றுககுந

தாயான கருணையு முனகருண டெனககினிச

சஞ்சலக கெடவருளசெய வாய

சாவபரி பூரண வகண்டத்த துவமான

சச்சிதா னந்த சிவமே

(அ)

இன்னம் பிறப்பதம் கிடமென்னி னிவவுடல

மிறவா திருப்ப மூலத

தெழுமங்கி யமீதொழுகு மதிமண டலத்திலுற

வெனமமை குண்ட லினிபாற

பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்த்திடப்

பேயேனை நல்க வேண்டும்

பீறவாத நெறியெனக் குண்டெனனி னிமமையே

பேசகாப் பூர தீப

மின்னும் படிக்ககண் டாகார வன்னைபால்

வினையேனை யொப்பு விதது

கீட்டுநெறி கூட்டிடுதன மிகவுநன றிவையன்றி

விவகார முண்டெனனி லோ

தன்னந தனிச்சிறிய னுற்றிலேன போற்றிவளா

சனமாகக முததி முதலே

சாவபரி பூரண வகண்டதத துவமான

சச்சிதா னந்த சிவமே.

(க்)

வேதாவை யிவவணம விதித்ததே தென்னினுன

வினைப்பகுதி யெனப னந்த

வினைபேச வறியாது நிறகவிவை மனதால

வினைந்ததான மனதை நாடிற்

போதமே நிற்குமற போதத்தை நாடினோ

போதமு நினுலவி ளக்கம

பொயயன்று தெய்வமறை யாவுமே நீயெனறு

போக்குவர வற்றி கழதது

மாதார வாதேய முழுதுநீ யாதலா

லகிலமீ தெனனை யாட்டி

யாடன்கண டவனுநீ யாடுகின றவனுநீ

யருளுநீ மெளன ஞான

தாதாவு நீபெற்ற தாய்தகதை தானுநீ

தமருநீ யாவுநீ காண

சாவபரி பூரண வகண்டதத துவமான

சச்சிதா னந்த சிவமே.

(க்)

கொந்தவிழ் மலாசசோலை நனஸீழல வைகினுவ

குளிரதீம் புனறகை யளளிக

கொள்ளுகினு மநீ நீடைத்தினை தாடினு

குளிரசந்த வாடை மடவார

வநதுலவு கினறதென முனறிலிடை யுலவவே

வசதிபெறு போதும் வெள்ளை

வட்டமதி பட்டப் பகற்போல நிலவுதர

மகிழ்போதும் வேலை யமுதம்

விந்தைபெற வறுசுவையில் வந்ததென வழுதுணனும

வேலையினு மாலை கருதம்

வெள்ளிலை யடைக்காய் விரும்பிவேண் டியவண்ணம்
விளைபாடி விழிது யிலினுஞ்
சந்ததமு நினன்னுனை மறவா வரநதந்து
தமியேனை ரகைத் புரிவாய்
சாவபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(கக)

தே சோ ம யா ன ன் த ம்.

மருமலாச சோலைசெறி நன்னீழன மலையாதி
மன்னுமுனி வாககே வலாய்
மந்தரமா லிகைசொல்லு மியமநிய மாதியா
மாக்ககத்தி னின்று கொண்டு
கருமருவு காயத்தை நாமலம தாகவே
கமலா சனாதி சோததுக
காலைப் பிடித்தனலை யமமைகுண டலியடிக
கலைமதியி னூடு தாககி
யுருகிவரு மமிரத்ததை யுண்டுண டிறங்காம
லுணாவான விழியை நாடி
யொன்றே டிரண்டெனச் சமரச சொருபசுக
முறறிடவென மனதின வண்ணந
திருவருண் முடிக்கவித தேகமொடு காண்பனே
தேடிய சத்தாகி யென
சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே.

(க)

இப்பிறவி யெனுமோ நிருடகடலின மூழ்கிரா
னென்னுமொரு மகர வாயப்பட்ட
முருவினை யெனுநதிரையி னெற்றுண்டு புற்புத
மெனக்கொங்கை வரிசை காட்டிந்
துப்பிதழ் மடைநசையா மயற்சண்ட மாருதச
சுழலவந்து வந்த டிப்பச
சோராத வாசையாக கான்று வானதி
சுரந்ததென மேலு மாபபக
கைப்பரிசு காராபோ லறிவான வங்கமுங்
கைவிட்டு மதிம யங்கிக
கள்ளவங் கக்காலா வருவரென் றஞ்சியே
கண்ணருவி காட்டு மெளியேன்

செப்பரிய முத்தியாங் கணாசேர வுங்கருணை
செய்வையோ சததாகி யென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(உ)

தந்தைய தமாதார மகவென்னு மிவையெலாஞ்
சந்தையிற் கூட்ட மிதிலோ
சந்தேக மிலலைமணி மாடமா ளிகைமேடை
சதுரங்க சேனை யுடனே
வந்ததோர் வாழ்வுமோ நிரதரசா லக்கோலம்
வஞ்சனை பொறுமை லோபம்
வைத்தமன மாங்கிருமி சோநதமல பாண்டமோ
வாஞ்சனையி லாத கனவே
யெந்தநா னஞ்சுரி யெனத்தோநது தோநதுமே
யிரவுபக விலலா விடத்
தேகமாய நின்றநின னருள்வெள்ள மீதிலே
யானெனப் தறவு மூழ்கிச
சிந்தைதான நெளியாது சுழலும்வகை யெனகொலோ
தேடரிய சததாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(ஈ)

ஆடாம லோயந திட்ட பம்பரம் போல்விசை
யடங்கி மனமவீழ நேரே
யறியாமை யாகினற் விருள்கல விருலொளியு
மலலா திருநத வெளிபோற்
கோடா தெனைக்கண டெனக்குணிறை சாநதவெளி
கூடியின பாதித் முங்
கூடினே னேசரியை கிரியையின் முபனநுநெறி
கூடினே னேவல்ல னியா
னீடாக வேயாறு வீட்டினி னிரமபியே
யிலகிவளா பிராண னென்னு
மிருகிதி யினைக்கட்டி யோகபர னாகாம
லேழைக குடுமப னாகித்
தேடா சழிக்கவொரு மதிவந்த தென்கொலோ
தேடரிய சததாகி யென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(ச)

பாடாது பாடிப் படித்தளவில சமயமும்
 பஞ்சபடி சொல்ல னிவனைப்
 பார்மினோ பாமினோ வென்றுசபை கூடவும்
 பரமாதத மிதுவென்ன வே
 யாடாது மாடிநெஞ் சுருகிநெக காடவே
 யமலமே யேக மேயெயம்
 மாதியே சோதியே யெங்குநிறை கடவுளே
 யரசே யெனக்கூவி நான
 வாடாது வாடிமென் முகவாட்ட முங்கண்டு
 வாடா வெனக்கருணை நீ
 வைத்திடா வண்ணமே சுககேத மாலிந்த
 வனமையை வளர்ப்பிதத தார்
 தேடாது தேடுவோர தேட்டறற தேட்டமே
 தேடரிய சததாகி யென
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே,

(௩)

பிறியாத தண்ணருட சிவஞானி யாயவநது
 பேசரிய வாசி யாலே
 பேரின்ப வுண்மையை யளித்தனையென் மனதறப
 பேரமப லகக டவுளா
 யறிவா யிருந்திடு நாதவொலி காட்டியே
 யமிரதப் பரவாக சித்தி
 யருளினைய லாதுதிரு வமபலமு மாகியெனை
 யாண்டனைபி னெய்தி நெறியாயக
 குறிதா னனித்தனைநன மரவுரிகொ ளத்தணக
 கோலமா யசபா நலங்
 கூறினபின் மௌனியாயச சுமமா விருக்கநெறி
 கூட்டினை யெலாமி ருக்க
 சிறியேன மயங்கிமிக வறிவினமை யாவனோ
 தேடரிய சததாகி யென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே

(௪)

ஆர ரெனக்கென்ன போதிதது மென்னவென்
 னறிவினை மயக்க வசமோ
 வண்டனோ டியையெலாங் சுருப்பவறை போலவு
 மடுக்கடுக் காவ மைததுப்

பேராம னின்றபடி வெளியிலே மனவெளி
 பிறவகுவ தலாதொன் றினும்
 பின்னமுற மருவாது நனையத தாலினிப
 பேரினப முத்தி நிலையுந்
 தாராது தள்ளவும் போகாது னுலது
 தள்ளினும் போகே னியான
 மடையேது மில்லையாண டவனடிமை யென்னுமிரு
 தன்மையிலு மென் வழக்குத
 தீராது விடுவதிலை நடுவாண் கடவுளே
 தேடரிய சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

(எ)

கூந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்
 காடிவெம புலிவா யையுங்
 கட்டலா மொருசிகக முதுகினமேற் கொள்ளலாங்
 கட்செவி யெடுத்தாட் டலாம்
 வெந்தழலி னிரதம்வைத தைநதுலோ நதிகையும்
 வேதிதது விறமுண் ணைவாந்
 வேறொருவா காணு மலங்கு லாவலாந்
 விண்ணவரை யேவல் கொடலாந்
 சந்ததமு மிளமையொ டிருக்கலா மறொரு
 சரீரத்தி னுமபுகு தலாந்
 சலமே னடக்கலாங் கனன்மே விருக்கலாந்
 தனனிகரில் சித்தி பெறலாந்
 'சிந்தையை யடக்கியே சுமமா விருக்கின்ற
 திறமரிது சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

(அ)

எல்லா மறிந்தவரு மேதுமறி யாதவரு
 மில்லையெனு மிவ்வு லகமீ
 தேதுமறி யாதவ னெனப்பெயா தரிததுமிக
 வேழைக்கு ளேழை யாகிக்
 கல்லாத வறிவிற் கடைபபட்ட நானன்று
 கையினு லுண்மை ஞானங்
 கற்பித்த நின்னருளி னுக்கென்ன கைம்மாறு
 காட்டுவேன் குற்றே வனு

னல்லார்த்த மேனியொடு குண்டிகட் பிறையெயிற்

ரூபாச வடிவ மான

வந்தகா நீயொரு பகட்டாற் பகட்டுவ

தடாதடா காச நம்பாற்

செலலா தடாவென்று பேசவா யதுதந்த

செலவமே சத்தாகி யென்

சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே

தேசோ மயானந தமே.

(௬)

மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென மொழிதலபோன்

மெனசிலம பொலிக ளாப்ப

வீங்கிப் புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொங்கைமட

மினனாகள பினனே வலா

லெனபோ லலைந்தவாகள் கற்றார்கள கல்லாக

ளிருவாகளி லொருவ ருண்டோ

வென்செயகே னமமமம வெனபாவ மென்கொடுமை

யேதென் நெடுதது மொழிவே

னன்பால் வியநதுருகி யடியற்ற மரமென்ன

வடியிலே வீழ்ந்து வீழ்ந்தெம்

மடிகளே யுமதடிமை யாங்கனெனு நால்வருக

கறமாதி பொருளு ரைப்பத

தெனபாலின முகமாகி வடவா விருக்கின்ற

செலவமே சத்தாகி யென்

சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே

தேசோ மயானந தமே.

(௧௦)

புத்தமித போகமுங் கறபகந னீழலிற்

பொலிவுற விருககு மியலபும

பொன்னுலகி லயிரா வதத்தேறு வரிசையும்

பூமண்ட லாதிக்க கமு

மத்தவெறி யினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவுமெ

மாறுமொரு சுட்டு மறவே

வைக்கின்ற வைப்பாளன் மெனனதே சிகனென்ன

வந்தநின் னருளவாழி காண

சுத்தபரி பூரண வகண்டமே யேகமே

சுருதிமுடி வான பொருளே

சொல்லரிய வுயிரினிடை யங்கங்கு நின்றநுன்

சுரநதுபொழி கருணை முகிலே

சித்திரிலை முத்திரிலை விளைகின்ற பூமியே
தேடரிய சத்தாகி யென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(கக)

சிற்கோதயவிலாசம்.

காக மோடுகழு கலகை நாய்நரிகள்
சுற்று சோறிடுது ருத்தியைக
காலி ரண்டுகவ வாசல பெற்றுவளர்
காம வேண்டன சாலையை
மோக வாசைமுறி யிட்ட பெட்டியைமு
மலமி குந்தொழுகு கேணியை
மொய்தது வெங்கிருமி தத்து கும்பியை
முடங்க லாகிடை சரக்கினை
மாக விரதரதனு மின்னை யொத்திலக
வேத மோதியகு லாலனா
வனைய வெயயதடி கார னுனயமன்
வந்த டிககுமொரு மடகலத்
தேக மான்பொயை மெய்யெ னக்கருதி
யைய வையமிசை வாடவோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிறுசு கோதய விலாசமே.

(க)

குறிக ளோடுகுண மேது மின்றியன
லொழுக நினறிடு மிருமபனற்
கூட லினறியது வாயி ருந்தபடி
கொடிய வாணவ வறைக்குளே
யறிவ தேதுமற வறிவி லாமைமய
மாயி ருக்குமெனை யருளிஞ
லளவி லாததனு கரண மாதியை
யளித்த போதுனை யறிநதுநான்
பிறிவி லாதவண நின்றி டாதபடி
பலநி றங்கவரு முமலமாய்ப்
பெரிய மாயையி லுநநி நின்னது
ப்ரசாத நல்லருண ஸ்ரந்திடுரு
சிறிய னேனுமுனை வந்த னைந்துசக
மாயி ருப்பதினி யென்றுகரண்

தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே.

(உ)

ஐந்து பூதமொரு கரண னீரென
வடங்க வந்தபெரு வானமே
யாதி யந்தநடு வேதமின்றியரு
ளாய்நிறைந் திலகு சோதியே
தொந்த ருபமுடன் ஓப மாதிருநி
குணமி நந்துவளா வஸ்துவே
துரிய மேதுரிய வுயிரி னுககுணாவு
தோன்ற நின்றருள் சுபாவமே
யெந்த நாளுநடு வாகி நினறொளிரு
மாதியே கருணை நீதியே
யெந்தை யேயென விடைநதிடைந் தருகு
மெளிய னேன்கவலை தீரவுளு
சிறதை யானதை யறித்து நீயனருள்
செய்ய நானுமினி யுயவனே
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே.

(ங)

ஐவ ரென்றபுல வேடா கொட்டம
தடகக மார்க்கடவன முட்டியா
யடவி நின்றமலை யருகி னின்றசரு
காதி தினறுபனி வெயிலினான்
மெய்வ ருந்துதவ மிலலைநற் சரியை
கிரியை யோகமெனு மூன்றதாய்
மேவுகின்றசவு பான நன்னெறி
விரும்ப வில்லையுல கததிலே
பொயமு டங்குதொழில் யாத தற்குநல
சார திததொழி னடததிடம
புத்தி பூகமறி வற்ற மூகமிவை
பொருளை னககருது மருனன்யான
தெய்வ நல்லருள் படைத்த வனபரோடு
சேர வுககருணை கூர்வையோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே.

(ச)

ஏக மானவரு வான நீயருளி
ஞல னேகவரு வாகியே

யெந்த நாள்கில கோடி சிவந்தசெய
 விசையு நாள்வரைய நாண்முத
 லாக நாளது வரைக்கு முன்னடிமை
 கூடவே சனன மானதோ
 வனந்த முண்டெல சனன மீதிதனு
 ளறிய வேண்டென வறியலா
 மோக மாதிதரு பாச மானதை
 யறிநது விட்டுனையு மெனையுமே
 முழுது ணர்ந்துபர மான வினபவெள
 மூழ்க வேண்டுமிது வினறியே
 தேக மேநழுவி நானுமோ நழுவி
 பின்னையுய்யுமவகை யுள்ளதோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிறுசு கோதய விலாசமே.

(௫)

நியம லக்ஷணமு மியம லக்ஷணமு
 மாச னுதிவித பேதமு
 நெடிது ணாந்திதய பதம பீடமிசை
 நின்றி லகருமச பாநலத
 தியல நிந்துவளா மூல குண்டலியை
 யினிதி நைஞ்சியவ ளருளினு
 லெல்லையறறுவளா சோதி மூலவன
 லெவகண மோனமனு முறையிலே
 வயமி குருதுவரு மமிரத மண்டல
 மதிக்கு ளேமதியை வைத்துநான
 வாய்ம டுத்தமிரத வாரி யைப்பருகி
 மன்னு மாரமிர்த வடிவமாயச
 செயமி குருதுவரு சித்த யோகநிலை
 பெற்று ஞானநெறி யடைவனோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிறுசு கோதய விலாசமே.

(௬)

எறிதி ரைக்கடனி காதத செல்வமிக
 வல்ல லெனறெருவர் பின்செலா
 தில்லை யென்னுமுரை பேசி டாதுவகி
 லெவரு மாமென மதிக்கவே
 நெறியின் வைகிவனர் செல்வ மும்முதவி
 நோய்க ளற்றசுக வாழ்க்கையாய்

நியம மாதிசில நின்னு ஞானநெறி
 நிஷ்டை கூடவுமெந நாளுமே
 யறிவி னினனுகுரு வாயு ணாததியது
 மன்றி மோனகுரு வாகியே
 யகில மீதுவர வந்த சீரருளை
 யைய வையவினி யெனசொலகேன
 சிறிய னேழைநம தடிமை யெனறுனது
 திருவு ளத்தினி லிருந்ததோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்சுகோதய விலாசமே.

(எ)

எவ்வு யாததிரளு முலகி லென்னுயி
 ரெனக்கு ழைந்துருகி நனமையா
 யிதழு ரைப்பவென தெனற யாவையு
 மெடுத்தெ நிறதமத யானைபோற்
 கவ்வை யற்றநடை பயில வனபரடி
 கண்டதே வருளின வடிவமாக
 கண்ட யாவையு மகண்ட மென்னவிரு
 கைகுவித்து மலானாவியே
 பவவ வெணடிரை கொழித்த தண்டரளம்
 விழியு திரப்பமொழி குளறியே
 பாடி யாடியு ளுடைந்து டைந்தெழுது
 பாவை யொத்தசைத வினறியே
 திவ்ய வனபுருவ மாகி யன்பரொடு
 மினப வீட்டினி லிருப்பனே
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்சுகோதய விலாசமே.

(அ)

மத்தா பேயரொடு பாலா தனமையகூ
 மருவி யேதுரிய வடிவமாய
 மன்னு தேசமொடு கால மாதியை
 மறந்து நினனடிய ரடியிலே
 பத்தி யாயநெடிது நமபு மென்னையொரு
 மைய றந்தகில மாயையைப்
 பாரு பாரென நடத்த வந்ததென
 பாரதத் தினுமி துள்ளதோ
 சுதத நிததவியல பாகு மோவுனது
 விசுவ மாயைநடு வாகவே

சொல்ல வேண்டுமெவகை நல்ல காதிகதை

. சொல்லு மாயையினு மில்லையென

சித்த மிப்படி மயங்கு மோவருளை

நம்பி னோகள்பெறு பேறிதோ

தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல

சிறுசு கோதய விலாசமே

(க)

பனமு கச்சமய நெறிப டைத்தவரு

மியாங்க ளேகடவு ளெனறிம

பாத கத்தவரும் வாத தாககமிடு

படிற் ருநதலை வணங்கிடத்

தன்மு கத்திலுயிர வரவழைக்குமெம

தரும் னுமபகடு யேயக்கியாயத

தனியி ருப்பவட நீழ லாடுவளா

சனக னாதிமுனி வோரகடஞ்

சொனம யகமது தீர வங்கைகொடு

மோன ஞானம் துணர்த்தியே

சுத்த நித்தவரு ளியலப தாகவுள

சோம சேகரகிர பாலுவாய்த

தெனமு கத்தின முகமாயி ருந்தகொலு

வெமமு கத்தினும வணங்குவேன்

நெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல

சிறுசு கோதய விலாசமே.

(க0)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்.

ஆகார புவனமினபா காரமாக

உங்ஙனே யொருமொழியா லகண்டா கார

யோகானு பூதிபெற்ற வன்ப ராவிக

குறுதுணையே யென்னளவு முகந்த நட்பே

வாகாரும் பழக்கிசைகின் கினிவா யென

மலர்ந்தமல ரிடைவாசம வயங்கு மாபோற

நேகாதி யுலகமெங்குங் கலந்து தானே

திகழனந்தா னநதயத தெய்வக் குன்றே.

(க)

அனந்தபத வுயிர்கடொறு முயிரா யென்று

மானந்த நிலயாகி யளவைக் கெட்டாத

தனந்தனிச்சின் மாத்திரமாய்க் கீழ்மேல் காட்டாச

சதசத்தா யருட்கோயிற் றழைத்த தேவே

யினம்பிரிந்த மானபோனா னிடையா வண்ண
மின்பமுற வன்பாபகக விருத்தி வைத்துக
கணந்தருமா கனமேதண ணருளிற றானே
கனிபவித்த வானந்தக கட்டிப் பேறே (உ)

பேற்றேத்து மணுவெனவே யுதறித் தளளப
பேரினப மாகவந்த பெருக்கே பேசா
வீற்றேத்து மிநெறிககே யெனை வெனீனே
மேவெனற வரத்தேபாழ வெயய மாயைக
கூற்றேத்துங் கடந்தவெல்லெச சேடமாகிக்
குறைவற்றின றிடுநிறைவே குலவா நின்ற
வாற்றேத்தும புகுவகடலபோற் சமயகோடி
யத்தனையுந் தொடரத்துபுகு மாதி நடபே. (ங)

ஆதிபந்த மெனுமெழு வாயீற்ற றோங்கி
யருமறையின னமுங்காணு தரற்ற நாளு
பேதமத்தக களுமலைய மலைபோல வாதப்
பெற்றி யரும்வாய் வாதப் பேயராகச்
சாதகமோ னத்திலென்ன வடவா னீழற
றண்ணருட்சந திரமௌலி தடககைக் கேற்க
வேதககின மாததிரமா யெமம னோககும்
வெளியாக வந்தவொன்றே விமலவாழ்வே. (ச)

விமலமுதற் குணமாகி னூற்றெட் டாதி
வேதமெடுத்த தெடுத்தாரைத்த விருத்திக கேற்க
வமையுமில்லக கணவடிவா யதுவும் போதா
தப்பாலுக் கப்பாலா யருட்கண னுகிச்
சமமுமுடன கலப்புமலிழ் சலுமியாங் காணத்
தண்ணருடந் தெமைக்காக்குஞ் சாக்ஷிப் பேறே
யிமையளவு முபகார மல்லாவ் வேறென
றியக்காரிர்க் குணக்கடலா யிருந்த வொன்றே. (ஊ)

ஒன்றாகிப் பலவாகிப் பலவாக் கண்ட
வொளியாகி வெளியாகி யுருவு மாகி
நன்றாகித் தீதாகி மற்று மாகி
நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணு தாகி
யின்றாகி நாளையுமாய் மேலு மான
வெருதையே யெமமானே யென்றென றேங்கிக
கன்றாகிக் கத்தினர்க்குச் சேதா வாகிக்
கடிதினிலவந் தருள்கூருங் கருணை விண்ணே. (ஈ)

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே
யாரமாதே யெனகண்ணே யரிய வான
பொருளனைததுந் தருமபொருளே கருணை நீங்காப்
பூணமாய் நின்றவொன்றே புனித வாழவே
கருதரிய கருத்ததனுட் கருத்தாய மேவிக
காலமுநதே சமுமவகுததுக கருவி யாதி
விரிவினையுங் கூட்டியுயிர்த் திரளை யாடமு
விழுப்பொருளே யானசொலலும் விண்ணப்பங் கேளே. (௭)

விண்ணவரிந் திரன்முதலோ நாந் தாதி
விளங்குசுப்த ரிஷிகள்கன வீணை வலலோ
ரெண்ணரிய சித்தாமனு வாதி வேந்த
ரிருக்காதி மறைமுனிவ ரெலலா மிந்தக்
கண்களெனா லமமதிகத தானே யுள்ளங்
கையினெலலிக கணிபோலக் காட்சி யாகத்
திண்ணியநல லறிவாலிச சமயத் தன்றே
செப்பரிய சித்திமுத்தி சோநதா ரென்றும் (௮)

செப்பரிய சமயநெறி யெலலாந் தன்றை
தெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கை யான
வப்பரிசா ளருமத்தே பிடித்தா லிப்பா
லெதத்தந்தூல கருமவிரித்தே யனுமா னாதி
யொப்பவிரித் துரைப்பரிந்நன பொயமெய் யென்ன
வொன்றிலையொன் றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தாக்கு
மிப்பரிசாளு சமயமுமா யலல வாகி
யாதுசம யமும்வணங்கு மியலபதாகி. (௯)

இயலபென்ற ந் திரியாம வியம மாதி
யெண்குணமுங் காட்டியனபா லின்ப மாகிப்
பயனருளப் பொருள்களபரி வாரமாகிப்
பண்புறவுஞ் செளபான பக்தங் காட்டி
மயலறமந் திரஞ்சினைக் கோதி டாதி
மற்றங்க னூலவணங்க மெளன மோலி
யயர்வறச்சென் னியிலவைத்து ராசாங் கத்தி
லமாநத்துவை திகசைவ மழகி தந்தோ. (௧௦)

அந்தோவீ ததிசயமிச சமயம் போலின்
றறிஞ்ரெல்லா நடுவறிய வணிமா வாதி
வந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசா மோனம்
வைத்திருந்த மாதவர்க்கு மற்று மற்று

மிந்தராதி போகநலம பெற்ற பேர்க்கு

மிதுவன்றித தாயகமவே நிலலை யில்லை

சந்தான கற்பகம்போ லருளைக காட்டத

தக்கநெறி யிநநெறியே தானசன மார்க்கம்,

(கக)

சன்மார்க்க ஞானமதின் பொருளும் வீறு

சமயசங்கே தபபொருளுந் தானென் றாகப்

பனமார்க்க நெறியினிலுங் கண்ட திலலை

பகாவரிய திலலைமன்றுட் பார்த்த போதங்

கென்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம் வெளியே யென்ன

வெச்சமயத தவாகளும்வந் திறைஞ்சா நிறபா

கனமார்க்க நெஞ்சமுள வெனக்குந் தானே

கண்டவுட னானநதங் காண்ட லாகும்.

(கஉ)

காணடல்பெறப புறத்தினுள்ள படியே யுள்ளங்

காட்சிமெயநதால் சொலுமபதியாங் கடவுளேநீ

நீண்டநெடு மையுமகலக குறுக்குங் காட்டா

நிறைபரிபூரணவறிவாய் நித்த மாகி

வேணடுவீருப பொடுவெறுபபுச சமீபந் தூரம்

விலகலணு குதனமுதலாம் விவகா ரங்கள்

பூண்டவள வைகணமனவாக் காதி யெல்லாம்

பொருந்தாம லகம்புறமும் புணாககை யாகி

(கங)

ஆகியசற காரியஞ் சததுக கேற்ற

வமலமாய நடுவாகி யனநத சத்தி

யோகமுறு மானநத மயம தாகி

யுயிராகுயிரா யெநராளு மோங்கா நிற்ப

மோகவிருண மாயைவினை யுயிராகட் கெல்லா

மொயதத்தென்கொ லுபகார முயற்சி யாகப்

பாகமிக வருளவொரு சத்தி வநது

பதிநததென்கொ னுனெனுமப பான்மை யென்கொல்,

(கச)

நானென்னு மோரகநதை யெவாக்கும் வநது

நலித்தவுடன சகமாயை நானு வாகித

தானவநது தொடருமித்தால் வளருந் துன்பச

சாகரத்தின் பெருமையெவா சாற்ற வல்லா

ருனென்று முடவெனறுங் கரண மென்று

முளளென்றும் புறமென்று மொழியா நினை

வானென்றுங் காலெனறுந் தீநீ ரென்று

மண்ணென்று மலையென்றும வனம் தெனறும்.

(கரு)

மலைமலையாங் காட்சிகண் காணுமை யாதி
 மறப்பென்று நினைப்பென்று மாயா வாரி
 யலையலையா யடிகருமினப் துன்ப மென்று
 மதைவிளைக்கும் வினைகளென்று மதனைத் தூக்கத்
 தலைபலவாரு சமயமென்றந் செயல் மென்றுஞ்
 சாதகரென நுமமதற்குச் சாட்சி யாகக்
 கலைடலவா நெறியென்றுந் தூக்க மென்றுங்
 கடலுறுதுண மணலெண்ணிக காணும போதும். (கசு)

கரிணரிய வல்லலெல்லாந் தானே கட்டுக
 கட்டாக விளையுமதைக் கட்டோ டேதான்
 வீணினிறகாப் பூரலை படுத்திப் பட்ட
 விரதைபெனக் காணவொரு விவேகங் காட்ட
 ஞ்ஞறகக் மின்பதுன்பம் பேரு ராதி
 யொவ்விடவு மெனப்போல வருவங் காட்டிக்
 கோணறவோரா மானகாட்டி மானை யீகருங்
 கொளகைபென வருணமென குருவாய் வந்து (கசு)

வந்தெனுடல் பொருளாவி மூன்றுந் தனகை
 வசமெனவே யத்துவா மாகக் நோக்கி
 யைநதுபுல னைமபூதங் கரண மாதி
 யடுத்தகுண மததனையு மலலை யலலை
 யிரதவுட லறிவறியா டையு மலலை
 யாதொன்று பற்றினத் லியலபாய் நினது
 பந்தமறும் பளிங்குனைப் சிதது நீயுன்
 பகருவங்கண் டறிவிக்கும் பானமை யேமயாம். (கசு)

அறிவாகி யானந்த மாயா யென்று
 மழிபாத நிலையாகி யாதின பாலும்
 பிரியாமற் றணைருளே கோயி லான
 பெரியபரம் பதியதனைப் பெறவே வேண்டி
 னெறியாகக் கூறுவன கே ளெந்த நாளு
 நிராகுண நிறகுளமவாயத்து நீடு வாழ்க
 செறிவான வறியாமை யெல்லா நீங்க
 சிறுசுகம்பெற நிரிக் பந்தந் தூக்கவென்றே. (கசு)

பந்தமறு மெய்ஞ்ஞான மான மோனப்
 பண்பொன்றை யருளியந்தப் பண்புகதேதான
 சிந்தையிலலை நானென்னும் பானமை யிலலை
 தேசமில்லை காலமில்லை திகரு மிலலை

தொந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவு மில்லை

சொல்லுமில்லை யிராபகலாந தோற்ற மில்லை
யந்தமில்லை யாதியில்லை நடுவு மில்லை

யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைத்து மில்லை.

(௨௦)

இல்லையிலலை யென்னினொன்று மிலலா தல்ல

வியலபாகி யென்றுமுள்ள வியறகை யாகிச

சொல்லரிய தனமையதா யான்று னென்னத

தோன்றுதெல் லாமவீழுங்குளு சொருப மாகி

யலையுண்ட பகலபோல வலிததை யெலலா

மடையவுண்டு தழையறவுன னறிவைத தானே

வெலலவுண்டிங் குன்னையுநதா னாகக் கொண்டு

வேதகமாய்ப் பேசாமை வினக்குந தானே

(௨௧)

தானான தன்மயமே யலலா லொன்றைத

தலைமெடுக்க வொட்டாது தலைபபட் டாங்கே

போனாலுங் காப்பூர தீபம் டோஸப

போயொளிபப சலலாது புலமவே றினறு

ஞானகா ரத்தினொடு ஞேய மூற

ஞாதுருவு நழுவாம னழுவி நிறகு

மானுலு மிதனபெருமை யெனாககார சொலலா

ரதுவானு லதுவாவ ரதுவே சொலலும்.

(௨௨)

அதுவென்ற லெதுவெனவொன றிக்குஞ் சுகை

யாதவின லதுவெனலு மறவே விடமி

மதுவுண்ட வலு டெனவுஞ் சனக் னுதி

மன்னவாகுள சகாமுதலோர வாழ்ததா ரென்றும்

பதியிந்த நிலையெனவு மெனனை யாண்ட

படிகுக்குறி விகற்பத்தாற பரமா னந்த

கதிகண்டு கொள்ளவுகின் னருள்குட ரிந்தக

கதியன்றி யுறங்கெனமேற கருமம் பாரேன.

(௨௩)

பாராதி விண்ணைதது நீயாச சிந்தை

பரியமட லாவெழுதிப் பார்த்துப பார்த்து

வாராயோ வென்ப்ராண நாதா வெனபேன

வனைத்துவளைத தெனையா வைத்துக் கொண்டு

பூராய மாமேலொன றறியா வணனம்

புண்ணுளர் போனெஞ்சம் புலப்பி யுள்ளே

நீராள மாயுருகிக் கண்ணீர சோர

கெட்டுயிர்த்து மெய்ம்மறந்தோர் நிலையாய் நிற்பேன்.

(௨௪)

ஆயுழி வாசியுனைப் பிரியா வண்ண
மணந்துசுகம் டெற்றவனப ரையோ வென்னத்
தீயகொலைச சடியததுஞ் செலலச சிநகை
தெளிந்திடவுஞ் சமாதானஞ் செயவேன் வாழ்வான்
காயிலெபுன் சருகாதி யருந்தக் கானங்
கடனமலையெங் சேயெனவுங் கவலை யாவேன்
வாயிலகும்பம போற்கிடநது புரளவேன வானின்
மதிகதிரை முன்னிலையா வைதது நேரே.

(உரு)

நேரேதா னிரவுபகல கோடா வண்ண
நிதசம்வர வுங்கனையிந நிலைக்கே வைசகா
ரா.ரையங் கவாபெருமை யென்னே யெனபே
னடிககின்ற காறநேநீ யாரா லேதான
பேராதே சமுலகினுற யெனபேன வந்து
பெய்கின்ற முகிலகாளெம பெரு மா னும்போற
றாள் மாக்கருணை பொழி, ச செயயுஞ்
சாதகமென னேகருதிச சாற்று மென்பேன்.

(உசு)

கருதரிய விண்ணேநீ யெங்கு மாகிக
கலந்தனையே யுனமுடிவின் காட்சி யாக
கருபொருளெப படியிருக்குஞ் சொல்லா யெனடேன
மண்ணையுன் முடிவிலெது வயங்கு மாகிகே
அரியவறி வுடைச்சேட னீற்றி னுண்மை
சொல்லானே சொல்லெனடேன சுருதி யேநீ
யொருவரைப்போ லனைவருக்கு முண்மை யாமுன
னுரையனரே வுன்முடிவை யுரைநீ யெனபேன்.

(உ௭)

உரையிறந்து பெருமைபெற்றுத் திரைககை நீட்டி
யொலிககின்ற கடலேய்வ வுலகஞ் சூழக்
கரையுமின்றி யுன்னைவைததா ரியாரே யெனபேன
காண்கததிற பைங்கிளிகாள கமல மேவும்
கரிசிறைவண டினங்காளோ திமங்கா தே
மாக்கமனரே நீங்களிது வரையி லேயும்
பெரியபரி பூரணயாம் பொருளைக் கண்டு
பேசியதுண டோவொருகாற் பேச மென்பேன்.

(உ௮)

ஒருவனவன யானைகெடக் குடத்துட் செங்கை
யோடநிலபோ னுன்பேசையுபடோ டப்பை
மருவலிட்டுக் கற்பூர மதனிற் றீபம்
வயங்கலிட்டு மைக்கியமுன்னி வருந்தி நிற்பே

னருளுடைய பரமெனரோ வனறு தானே
யானுளனென் றம்மெனக்கே யாண வாதி
பெருகுவீனாக கட்டென்று மெனனாற கட்டிப்
பேசியதன ரேயருணூல பேசிற றனறே (௨௯)

அன்றுமுத லின்றைவரைச சனன கோடி
யடைந்தடைந்திங கியாதனையா லழிந்த தல்லா
லின்றைவரை முததியினறே யெடுத்த சேக
மெப்போதோ தெரியாதே யிப்போ தேதான
முன்றுமனக் கவலைகெடப் புலைநா யேனைத்
தொழும்புகொளச சீகாழித் துரையே தூது
சென்றிடவே பொருளைவைத்த நாவ லோயருரு
சிவனப்பா வென்றவருட் செல்வத் தேவே. (௩௦)

தேவாதொழும் வாதலூத தேவே யெனப்பேன
நிருமூலத் தேவேயிச சகத்தோர முததிக
காவலுறச சிவவெனவாக ரூடனே வநச
வரசேசும மாவிருநதுன னருளைச் சாரப்
பூவுலகில வளருணை கிரியே மறைநப்
புண்ணியாகா ளோவெ னடேன புரையொன் றில்லா
வோவியம்போ லசைவறவுந தானே நிற்பே
னோதரிய துயாகெடவே யுரைக்கு முன்னே. (௩௧)

ஓதரிய சுகாடோல வேனே னென்ன
வொருவரில போவெனவு முரைப்பேன ருனே
பேதம்பே தகுகெடவு மொருபே சாமை
பிறவாதோ வாலடியிற பெரிய மோன
நாதனொரு தரமுலகம் பாகக விசசை
நண்ணொ வென்றெனறே நானு வாகிக
காதன்மிகு மணியிழையா ரெனவா நிறேன
சருத்தநிறது புரப்பதுனமேற கடன்முக காலும (௩௨)

காலமொடு தேசவாதத் மான மாதி
கலந்துநின்ற நிலைவாழி கருணை வாழி
மாலறவுஞ் சைவமுதன மதங்க ளாகி
மதாதித் மானவருண மரபு வாழி
சாலமிகு மெளியேனில் வழக்குப் பேசத்
தயவுவைத்து வளர்த்தவருட் டன்மை வாழி
யாலடியிற பரமகுரு வாழி வாழி
யகண்டிதா காரவரு ளடியார் வாழி. (௩௩)

தேன் முகம்.

தேன்முகம் பிலிற்றும்பைநதாட் செய்யபவ கயத்தின்மேவு
நானமுகத் தேவேநினனா ஞாட்டிய வகிலமாயை
கான்முயற கொம்பேயெனகோ கானலம புனலேயெனகோ
வான்முக முளரியெனகோ மறநெனகோ விளம்பலவேணமும். (ச)

வேண்டுவ படைத்தாயதுநதை விதிப்படி புரந்தானததைக
காண்டக வழித்தானமுகட் கடவுடா னினையவாறற
லாண்டவ நெவனெனவென வறிகிலா தகிலநீயே
யீண்டிய வலலநீர வெமமதோக கியமபுகண்டாய். (௨)

கண்டன வலலவெனற கழிசுகிடு மிறு திககண்ணே
கொண்டது பரமானநச் கோதிலா முததியததாற
பண்டையிற படைப்புற பபும பறதந மாயையோடே
வெண்டலை விழிகைகாலில விளங்கிட நின்றனயாவன. (௩)

விளங்கவெண னீறுபுசி விரிசடைக கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன னுதற்கண்டோல நச சமுலவளி நெடுமூசசாகக்
களங்கமி லுருவந்தானே ககனமாயப பொலியபபூமி
வளநததா ளென்னவுள்ள மளநென மறையொன்றிநி (௪)

மறைமுழக் கொலிப்பததானே ராதமோ டபயககைகக
முறைமையி னோங்கநாத முரசெனக கறங்கவெங்குற
குறைவிலா வண்ணிறைப் கோதிலா நடனஞ்செயவா
னிறையவ நெனலாமியாககு மிகயசம மதமீதலலால். (௫)

அல்லலார் தொழில்படைதே படிக்கடி புருவெடுத்தே
மலலனமா ஞாலங்காகக் வருபவா கடவு ளென்னிற
றொல்லையாம பிறவிலேலை தொலைத்திடா திருணீங்காது
கலலது மாயைதானு நானென வந்துநிற்கும். (௬)

நானென நிறகுஞான ஞானமன றந்தஞான
மோனமா யிருக்கவொட்டா மோனமின் றுகவேதான
நெனென ருசிககுமனபாற் சிதைகைந துருகும்வண்ணம்
வானென நிறைந்தானநத மாகடல் வளைவதின்னே (௭)

இனநென விருப்போமென்னி நென்றுஞ்ஞு னியமாமுத்தி
கன்றொடு தீதுமனறி நாமுன்னே பெறுமவிததை
நின்றது பெத்தந்தானே நிரந்தா முத்தியெனனி
னென்றொரு வரைநான்கேட்க வுணர்வில்லை குருவுமில்லை. (௮)

இல்லையென் றிடினிப்பூமி யிருந்தவா றிருப்போமெனனி
 னல்லவன் சாருவாக னுனசொலு நெறிககுவிணிற்
 ரொல்லையே னாகமாதி தொடுப்பதேன் மயக்கமேதின
 கொலலைவந் திருமினென்ன வுறவுசெய் திடுவனந்தோ (க)

அந்தணர் நால்வர்காண வருட்குரு வாகிவந்த
 வெந்தையே யெல்லாநதானென றியம்பின னெமைப்படாதத
 தந்தைநீ யெமமைக்கநாகுந் தலைவனே நுந்தையன்றே
 பந்தமில் சித்திமுதநி படைக்கநின் னருள்பாலிப்பாய (க௦)

பன் மாலை.

—(௧௦௧)—

பன்மலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோ
 பாமலைக்கேநீதான்பகூழ்மென்று
 நன்மாலையாவெடுத்ததுச்சொன ஞானலலோ
 நலமறிந்துகலலாதநா னுஞ்சொன்னேன்
 சொன்மலைமாலையாக கண்ணீர்சோரத
 தொண்டனெனநாளுநது திதுநிற்பே
 னென்மாலையறிந்திடுகவாவாவென்றே
 யெனைக்கலப்பாய் திருக்கருணைபெம்பிரானே (க)

கருணைமொழிசிறி தில்லைனீதலிலலைன்
 கண்ணீரகம்பலையென றனகருததுக்கேறக
 வொருபொழுதும்பெற்றறியெனெனையாளு
 மொருவாவுன்னடிமைநா னொருததனுக்கோ
 விருவினையுமுககுணமுங்கரணநானகு
 மிடாசெயுமைம்புலனுங்காமா தியாறும்
 வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
 மத்ததொடுமவந்தெ திர்த்தவவடிவமன்றே. (உ)

வடிவனைததுந்தந்தவடிவிலலாச்சுதத
 வான்பொருளையெளியனென்மனமாமாயைக்
 குடிகெடுக்கத்துசுங்கடிகுகொண்டமோன
 குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
 படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும
 படியெனக்குன் றிருக்கருணைபற்றுமாறே
 யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
 மடிமுடியொன றில்லாதவகண்டவாழ்வே. (ங)

வாழ்வனை ததுமயக்கமெனத்தோந்தேனேற்றந்த
 வாறேநானபபாலோவழிபாராமற்
 றுழ்வுபெற்றிகிருந்தேனீதென்னமாயத்
 தடையுற்றானமேறகதியுந்தடையதாமே
 பூழ்வலியோவல்லதுனறன்றிருக்கத்தோவிங்
 கொருதமியென்மேற்குறையோவுணாததாயின்னம்
 பாழுவதிப்படவெனக்குமுடியாதெலலாம்
 படைத்தளித்ததுத்துடைக்கவல்லபரிசிஞ்ஞே

(சு)

நானானிகெனுமகநதையெனக்கேனைதைத்தாய்
 நல்வினைதிவினையெனவேநடுவேநாட்டி
 பூனருமுடறசுமைமெனமீதேனைவைத்தா
 யுயிரெனவென்றையொன்றாவுள்ளேனைவைத்தா
 யானுமையாய்கிலநிலிப்பேத
 மனைத்தினுள்ளுத்தானாகியநிலானந்த
 தேனாகிப்பாலாகிக்கனிபாயக்கனன்ற
 செழுமபாகாபகங்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே

(சு)

ஒன்றியொன்றின்முநின்றமெனையென்னை
 யுன்னியுன்னுமபொருளலையுனபாவுனபா
 னின்னததமைக்கிரங்குமவயிராக்கியனலலே
 னிவாததிபவைவேணமெய்ததநிலனாகக்கே
 யென்றமென்றமிந்நெறியோகுணமுமிலலை
 யிடுக்குவார்த்தகடபிளையேதோவேதோ
 கன்றமனத்துடனாத்தழைதிருற்றபோற
 கலவியுங்கேள்வியுமாக்கலக்குற்றேனே

(சு)

உற்றதுணையிலலாறபற்றுவேறென
 றுன்னேன்பனஞ்ஞலகத்தோடியாழக
 கற்றதுங்கேட்டதமிதனுக்கேத்தவாகுந
 கற்றதுங்கேட்டதமுமைபுநநாணீத
 கற்றதுணையெருட்டாயேயின்பமான
 காதாந்தபரம்பொருளேநாரணதி
 சுற்றமுமாய்நல்லனடர்த்தைமச்சேயாகத
 தொழுமபுகொள்ளுங்கனகனமேசாதிககுனதே.

(சு)

ஞன்றதமுவுருவாபருவாய்ஞானக
 கொழுந்தாகியதுசமயக்கத்துமாடி
 நின்றயெமாயையெனுத்திரைபரீக்கி
 நின்னையாசரியவல்லார்கினைப்போர்நஞ்சு

மனரூகவின்பக்கூடத் தாடவல்ல

மணிமேயெனகண்ணைமாமருந்தேநாலவர்க

கனரூலின்கீழிருநதுரோனஞான

மமைத்தகினமுத்திரைக்கடலேபமரமேறே.

(௮)

நிரையிலலாக்கடல்போலச்சலனந்தீரநது

தெளிநதுருகுமபொன்போலசசெகததையெல்லாங்

கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ

கனிந்தபரமானதக்கட்டியிருநாள

வரையிலேவரக்காடோனெனஹைக்கட்டி

வாரததைசொன்னுறசுகமவருமோவஞ்சனேனை

யிரையிலேயிருத்திருவிசிற்பமான

வினபவிஷ்டைமொடுபபதையாவெந்தநாளோ

(௯)

எந்தநாளானககடிமைபானநாளோ

வெநாளோகதிவருநாளென்பனேனற

கிந்தைநாளதுவரைகடியங்கிறறலலாற

தெளிந்ததுண்டோமெளனியாயத்தெளியவோசொற

றந்தநாணமுதலின்பகாலசுறறலலாற

றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி

வந்தநாளிலேமெத்தலிலந்தேனணனை

மறவாவினபத்தாலேவாழ்கினதேறனே.

(௧௦)

நினைவொன்று.

ஞானிசுரிடம்

—(௦)—

நினைவொன்று நினையாமநிற்கினகமென்பா

நிறகுமிடமேயருளாநிஷ்டையருளொட்டி

தனையென்றுமறந்திருப்பவருளவடிவானதுமேற

றட்டியெழுந்திருக்குமின்பதனமயமேயதுவாம்

பினையென்றுமிலையந்தவினபமெனுநிலயம்

பெற்றறேபிறவாமைபெற்றாரமறறுந்தான

மனையென்றுமகவென்றுஞ்சுறறமென்றுமசுத்த

வாதனையா மாசையொழி மனனெருசொறகொண்டே. (௧)

ஒருமொழியே பலமொழிகுமிடங்கொடுக்குமந்த

வொருமொழியே மலமொழிகுமொழிகுமெனமொழிந்த

ருருமொழியே மலையிலக்குமற்றைமொழியெல்லாங்

கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்

கருமொழியிங் குனக்கில்லை மொழிகுமொழி ருசிக்கக்
கருமபினைய சொற்கொடுனைக காட்டவுங்கண டனைமேற
றருமொழியிங் குனக்கில்லை யுனனைவிட்டு நீங்காத
தறபரமா யானந்தப பொறபொதுவாய நிலலே. (உ)

நிலலாத வாககைநில யனறெனவே கடாடாய்
நேயவருண மெயயனனே நிலபரதா ரிமகக்
கல்லாதே யேன்படித்தாய் கற்றதெல்ல மூடங்
கற்றதெல்லா மூடமெனநே கண்டனையு மன்று
சொல்லாலே பயனிலலை சொனமுடிவைச் தானே
தொடாநதுபிடி மாககடம்போத றுட்டதுபற ருநில
லெல்லாரு மறிநதிடவே வாயப்பறைகொண்டடிநீ
யிராப்பகலில் லாவிடமே பெய்கிட்டுணை தறிந்தே (ங)

இடம்பொரு ளேவிலைக்குறிதரு மடம்பொரு யெனவே
யெங்கேநீ யகப்படடா யிங்கிளி வாடா
மடம்பெறுபாழ் கெஞ்சாலே மனசாகே ந்ராதை
மன்னிடமே யிடமநக மரில் கிப்பொருந்
திடம்பெறவே நிரகினெல்லா வுருமுடிக் தேவல்
செய்யமித்த நிலைநனனே நிரைவாடினை முனிவா
கடம்பெறுமா மசயானை பெருகெனவீ பாசக்
கட்டான நிகளபந்தக் கட்டவிழா பாரே (ஈ)

பாராதி யண்டமெலாம பார்தானா சொல்போற
பாரததனையே முடிவினின்று பாரெதுதா னினற
தாராலு மறிபாத சதசனனே வதுவா
யங்கிருநீ யெங்கிருந்து மதுவாவை கண்டாய்
பூராய மாகவுநீ மறறொன்றை விரித்துப்
புலம்பாதே சஞ்சலமாப் புகழியை நாட்டாநே
யோராநே யொன்றையுநீ முன்னிலவை யாகே
யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி காணே (இ)

உள்ளபடி யென்னவுநீ மறறொன்றைத் தொடாந்திட
டுளங்கருத வேண்டாநிஷ களங்கமதி யாகிக்
கள்ளமனத துறவைவிட்டெல லாததுறந்த துறவோ
கறிபித்த மொழிப்படியே கனகுல்பக லற்ற
கெள்ளகெளிக் கடன்மூழ்கி யினபமயப் பொருளாய்
விரவியெடுத்த தெடுத்தெடுத்த வுள்ளவுமவா யினறிக்
கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையு மாகிக்
கும்பிடகிச சகம்பொயெனத தம்பிட்ட மடியே (ஊ)

அடிமுடிய நடுவுமற்ற பரவெளிமேற் கொண்டா
 லத்துவித வானநத சித்தமுண்டா நமது
 குடிமுழுதும் பிழைக்குபொரு குறையுமில்லை யெடுத்த
 கோலமெல்லா நன்றாகுங் குறைவுநிறை வறவே
 விடியமுத யமபோல வருளுதயம் பெற்றற
 வித்தகரோ நெகட்டி வினையாட லாகும்
 படிமுழுதும் விண்முழுதந தந்தாலுங் களிப்பப்
 பாலருட னுனமத்தா பிசாசாகுணம் வருமே. (எ)

வரும்போமென பனவுமின்றி மென்றமொரு படித்தாய
 வாளுந் தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியா
 மிருமபோகல லோமரமோ வென்னுந்ருகைக் கன்னமே
 விட்டமெழு காவுருக்கு மினபவெள்ள மாங்கு
 கருமபோசீண டோசீனிச சருக்கரையோ தேனே
 கனிப்பிரதோ வெனருசிக்குங் கருதச்சிவந்தோ ருணாவா
 தருடபோநன மணங்காடெங் காமரசங் கன்னி
 யறிவாளோ வபக்குவாக்கோ வந்தலந்தான விளங்குய. (அ)

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுசுவ மாகாத
 தன்மையினற படைத்தளிக் குந் தலைமையது வான
 கோளுக வொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங்
 கூட்டியதுரு சகமுடிவிற் குலவுறயெய்த்ஞ் ஞான
 வாளுக வமமுதலே நிறகுநிலை நமமான்
 மதிப்பரிதா மென மோனம் வைத்ததுமுன யனமே
 யானுலு மனஞ்சடமென றமுங்காதே யுணமை
 யறிவித்த விடங்குருவா மருளில்நொன நிலையே. (ஆ)

பொன்னை மாதரை.

பொன்னை மாதரைப் பூமிபை நாடிடே
 னென்னை நாடிய வென்னுயி நாத்தனே
 யுன்னை நாடுவ னுன்னருட் டேவெளி
 தன்னை நாடுவன் றன்னந தனிபனே. (க)

தினன தென்றலா சாற்று வனவெலா
 நின்ன தென்றனை நினைந்ததே தந்தே
 னினன மென்னை யிடருநக் கூட்டினுந்
 பின்னை யுய்கிலன் பேதைய னாவியே. (உ)

ஆவி யேயுனை யானறி வாய்நின்று
சேவியேன் களச சிதை திறைகொடேன்
பாவி யேனுள பானமைபக் கண்டுநீ
கூவியா னெனை யாட்கொண்ட கோலமே. (௬)

கோல மினறிக குணமினறி நின்னருட
சீல மின்றிச் சிறியன பிழைப்பனே
வால முண்டு மமிராதுரு வாயவந்த
கால மெநதை கதிதிலை காண்பதே (௭)

காணுங் கண்ணிற கலந்தகண ணேயுனைச்
சேணும் பாருந் திரிபவா காணபரோ
வாணும பெணனு மதுவெனு மபானையு ம
பூணுங் கோலம பொருந்தியு ணிறகவே (௮)

நிறகு நன்னிலை சி மசுப்பெற றாரருள
வாகக மனறி மனிதரனறே பையா
தூக்கு ணககடற் சோங்குனன பாவியேற்
கெற்கு ணங்கண டெனபெபா சொலவதே. (௯)

சொல்லையுன்னித துடித்தத லாலரு
ளெல்லையுனனி பெனையங்கு வைத்திலேன
வல்லை நீயெனனை வாடுவென றிடாவிடிற
கல்லையாமிக கருமி நடக்கையே. (௧௦)

கையு மெய்யுங் கருததுக கிசையலே
யைய தந்ததற் கைய மினியுண்டோ
பொய்ய னேனசிறதைப் பொய்கெடப் பூரண
மெய்ய தாமின்ப மென்று வினைவதே. (௧௧)

என்று முன்னை யிதய வெளிகுளே
துன்ற வைத்தன னேயருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைக்கெனனை நேர்மையா
நன்று கீதற வைத்த நடுவதே (௧௨)

வைத்த தேகம் வருந்த வருந்திடும்
பித்த னானருள் பெற்றுந் திடமிலேன
சித்த மோன சிவசிங்ம யானந்தம்
வைத்த வைய வருட்செம்மொற் சோதியே. (௧௩)

செம்பொன் மேனிச் செழுஞ்சுட ரேழுமு
வம்பனே னுனை வாழ்த்து மதியின்றி
யிம்பா வாழவினுக் கிசைசைவத தேன்மன
கம்பி வாவெனி னுனெனகொல் செய்வதே. (௧௧)

செய்யுளு செய்கையுளு சிந்திக்குஞ் சிந்தையு
மைய நினைனதென நெண்ணு மறிவின்றி
வெய்ய காம வெகுளி மயக்கமாம்
பொய யிலேசுமுன நேனென்ன புனமையே. (௧௨)

புனபுலா னரம பென்புடைய பொய்யுட
லன்பா யாக்கு மருவரு பல்லவோ
வென்பெலா மணி மேயிறையேயுத்தர
முனப மன்றிச சுடமொன்று மருவையே (௧௩)

இல்ல யுண்டென நெறுபக்க நாயினுளு
சொல்ல வோவறி யாது நொழுப்பன் யான்
செல்ல வேறெருதுக ளறியேனெலாம்
வல்ல நீயென வாழவிதக் வேண்டிமே. (௧௪)

வேண்டி சேருண் மெய்யன்புக் கேமன்பு
பூண்ட நானென புலமறி யாததோ
புண்டை நீயுன னடியவ னுனென்று
துண்டிலே னன்றித தொண்டனென சொல்வதே. (௧௫)

எனக்குளே யுமி நென்ன விருந்தநீ
மனக்கிலே சததை மாற்றல வழக்கன்றோ
கனத்த சீரூட் காட்சிய லாதொன்றை
நினைக்கவோ வறி யாதென்ற நெஞ்சமே. (௧௬)

நெஞ்சு கட்டினை நேசித்த மாக்ககண்டாக
சஞ்ச லென்ற வருளறிந் தேயையா
தஞ்ச மென்றுன சரணடைந்தே நென்குஞ்
செஞ் செவேலின்ற சிற்சுக வாரியே. (௧௭)

வாரி யேழு மலையும் பிறவுந்தான்
சீரி தானநின் சின்மயத் தேயென்றா
லாரிலே யுள தாவித திரளதை
யோரிலே நெனை யாண்ட வொருவனே. (௧௮)

ஒருவ ரென்னுளத் துன்குக் குறிப்பறிந்
தருள்வ ரோவெனை யாளுடை யண்ணலே
மருள னேன்பட்ட வாதை விரிககிஞே
பெருகு நாளினிப் பேச விதியினறே (௧௯)

இன்று னக்கன் பிழைத்தில னுனென்றே
யன்று தொட்டெனை யாளர சேயென்று
நின்ற ரற்றிய நீலனைக கைவிட்டான்
மன்ற மெப்படி நின்னருள் வாழ்த்துமே. (௨௦)

வாழ்த்து நின்னருள வாரமகைத் தாலன்றிப்
பாழ்த்த சிந்தைப் பதகனு முயவனே
குழ்த்து நின்ற தொழுமபரை யானந்தத்
தாழ்த்து முகக ணருட்செமபொற் சோதியே. (௨௧)

சோதி யேசுட ரேசுசு மேதுணை
நீதி யேரிசு மேநிறை வேநிலை
யாதி பேயுனை யானடைந தேனகம
வாதி யாதருள் வாயருள வாணையே. (௨௨)

வாளைப் போல வளைந்துகொண் டானந்தத்
தேனைத் தந்தெனைச சோநது கலந்தமெய்ஞ்
ஞானத் தெய்வத்தை நாடுவ னுனெனு
மீனப் பாழ்கெட வென்று மிருப்பனே. (௨௩)

இரும்பைக் காந்த மிழுக்கின்ற வாறெனைத்
திரும்பிப் பாராககவொட டாமற் திருவடிசு
கரும்பைத் தந்துகண ணீர்கம ப்லையெலா
மரும்பச் செயயென தனனையொப் பாமனே (௨௪)

அன்னை யப்பனென் னுவித் துணையெனுந்
தன்னை யொப்பற்ற சற்குரு வென்பதெ
னென்னைப் பூரண விற்ப வெளிகருளே
துன்ன வைத்த சுடனெனத் தக்கதே. (௨௫)

தக்க கேள்வியிற் சார்ந்ததற் பூமியின்
மிக்க தாக விளங்கு முதலொன்றே
பெய்த னுந்தொழ யாவையும் பூத்துக்காய்த்
தோக்க நின்றுமெழன் றாய்நிறை வானதே. (௨௬)

ஆன மான சமயங்க ளாறுக்குந்
தான மாய்நின்று தன்மயங காட்டிய
ஞான பூரண நாதனை நாடியே
தின னேனின்பந் தேக்கித் திளைப்பனே. (௨௭)

தேக்கி யின்பந் திளைக்கத் திளைக்கவே
யாக்க மாயெனக் கானாத மாகியே
போக்கி னோடு வரவற்ற பூரணந
தாகி நின்றவா தனமய மாமதே. (௨௮)

அதுவென் றன்னு மதுவு மறநின்ற
முதிய ஞானிகண டோனப பொருளது
வெதுவென நெண்ணி யிறைஞ்சுவ னேழையேன
மதியு ணினறினப வாரி வழங்குமே. (௨௯)

வாரிக கொண்டேன வாய்மடுத தின்பமாயப்
பாரிற் கண்டவை யாவும் பருகினை
யோரிற் கண்டிடு மூமன கனவென
யாருக குஞ்சொல வாயில் பையனே. (௩௦)

ஐய மறற வதிவரு ணாகக்கலாந
கையி லாமல கக்கனி யாகிய
மெய்ய னேயிர்த மேதினி மீதுழல
பொய்ய னேற்குப புகலிட மெகவனே. (௩௧)

எஙங னேயுயய யானென தென்பதற்
றஙங னேயுன னருண்மய மாகிலேன
றிவகள் பாதி திகழ்ப பணியணி
கவகை வராசடைக கண்ணுத லெந்தையே. (௩௨)

கண்ணிற் காண்பதுன காட்சிகை யாற்றொழில
பண்ணல் பூசை பகாவது மந்திரம்
மண்ணு டைத்தும் வழங்குயிர் யாவுமே
யண்ண லேநின் னருள்வடி வாகுமே (௩௩)

வடிவெ லாநின் வடிவென வாழ்த்திடாக்
கடிய னேனுமுன் காரணங் காண்பனோ
நெடிய வானென வெங்கு நிறைந்தொளி
ரடிக னேயுர சேயரு ளத்தனே. (௩௪)

அத்த னேயகண் டானந்த னேயருட்
சுதத னேயென வுனைத தொடர்ந்திலேன்
மதத னேனபெறு மாமல மாயவான்
கதத னேகலவி யாதது கற்கவே.

(௧௮)

கற்று மெனபலன் கற்றிடு னானமுறை
சொற்ற சொற்கள் சுகாரம்ப மோநெறி
நிற்றல் வேண்டு நிருவிகற் பச்சுகம
பெற்ற போபொற் பேசாப் பெருமையே.

(௧௯)

பெருமைக கேயிறு மாநது பிதறிய
கருமிக கைய கதியுமுண் டாகுகொலோ
வருமைச சீரனபாக கனனையொப் பாகவே
வருமப் பேரொளி யேயுனம னாதமே.

(௨௦)

உனம னிகரு னொளிர்பரஞ் சோதியாஞ்
சினம யப்பொரு ளேபழஞ் செலவமே
புனம வத்துப புழுவன பாவியேன
கன்ம னத்தைக கரைக்க கடவதே.

(௨௧)

கரையி லின்பக கடலமு தேயிது
வரையி னுனுனை வநது கலந்திலே
னுரையி லாவினப முளனவா போலவித்
தரையி லேநடித் தேனென்ன தன்மையே.

(௨௨)

மையு லாம்விழி மாதாக டோதகப
பொயயி லாமும புலையினிப பூரைகாண
கையி லாமல கக்கனி போனறவென்
னைய னேயெனை யாளுடை யண்ணலே.

(௨௩)

அண்ண லேயுன் னடியவா போலருட்
கண்ணி னுனுனைக காணவும வாவெனப
பண்ணி னுலென பசுத்துவம் போயுயும
வண்ண மாக மனோலயம் வாய்க்குமே

(௨௪)

வியகருக கைகரு மெளன மெளனமென்
தேய்க்குஞ் சொற்கொண டிராப்பக லற்றிடா
காய்க்கு மின்பமுண் டோநல் லடியரைத்
தோய்க்கு மாநந்தத் துனெளி வென்னமே.

(௨௫)

தூய தான தூய வறிவெனாந்
தாயு நீயின்பத தந்தையு நீயெனாந்
சேய தாமிரதர சீவத திரளனரே
வாயும் பேரொளி யான வகண்டமே. (௪௩)

அகண்ட மென்ன உருமறை யாகமம
புகனற நினறன்மை போதத் தடநகுமோ
செகவக னெவகுந திரிநதுநன மோனததை
யுகநத பேருனை யொன்றுவ ரையனே. (௪௪)

ஐப னேயுனை யன்றி யொருதெயவக
கையி னொருமு வுகரு தேனகண்டாய
பொயய னுகிலும் பொயயுரை யேனசுதத
மெயய னுமுனக கேவெளி யாகுமே (௪௫)

வெளியி னினற வெளியாய விளங்கிய
வொளியி னினற வொளியாருன றனனைநான
றெளிவு தந்தகல லாலடித தேவென்று
களிபொ ருந்தவன் ரோகறற கலவியே (௪௬)

கல்லை யுற்ற கருத்தினா காரிற்றத
தல்லை யொத்த குழவின ராசையா
லெல்லை யற்ற மயலகொள வோவெழிற்
றிலை யிற்றிக முக்திருப் பாதனே. (௪௭)

திருவ ருட்டெய்வச செல்வி மலைமக
னருவி ருககினற மேனி யொருபரங்
குருவை முக்கணெங கோவைப் பணிநெஞ்சே
கருவி ருககின்ற கனமயிங் கிலலையே. (௪௮)

கின்ம மேது கநெர கேதுமேற்
சென்ம மேதெனைத தீண்டக கடவதோ
வென்ம னோரத மெய்தும் படிக்கரு
ணன்மை கூாமுகக னாத னிருக்கவே. (௪௯)

நாத தேனென்ன தன்முக கட்பிரான்
வேத வேதியன் வெள்விடை யூ திமெய்ப்
போத மாய்மின்ற புண்ணியன் பூர்திருப்
பாத மேகதி மற்றிலை பாழ்நெஞ்சே. (௫௦)

மற்று னக்கு மயக்கமென் வனெனஞ்சே
கறறை வராசை - க ஷணனுத லோனருள்
பெற்ற பேரவ ரேபெரி யோரெலா
முற்று மோர்ந்தவா மூதுரை யரத்தமே. (௫௧)

உரையி றந்துளத் துள்ளி விகாரமாந
திரைக டந்தவர் தேடுமுக கட்பிரான்
பராசி றைந்த பரபொரு னங்கனே
கரைக டந்தின்ப மாகக கலப்பனே. (௫௨)

கிலந்த முதலி கருகினுங் கேட்பினு
நிலங்க ளாதிபு நினறெமைப போவவே
யலந்து போயின மெனனு மருமறை
மலர்ந்த வாயமுககண மாணிக்கச சோதியே. (௫௩)

சோதி யாதெனைத தொண்டருட் கூட்டியே
போதி யாதவெல லாமென்ப போதிகக
வாதி காலத்தி லுன்னடிக காந்தவ
மேது நானமுயன் நேனமுகக ணைந்தையே. (௫௪)

எந்த நாளாககு மீன்றரு டாமென
வந்த சீரருள் வாழ்கவென லுன்னுவேன
சிறந்த நோக்கந தெறிந்து குறிப்பெலாந்
தந்து காகஞ் தயாமுகக ணுதியே (௫௫)

கண்ண கனறவிக காசினி யூடுவரும
பெண்ணு டாண்முத லாமென் பிறவியை
யெண்ண வோவரி தேழை கதிபெறும்
வண்ண முக்கண் மணிவந்து காக்குமே. (௫௬)

காக்கு நினனருட் காட்சியல் லாலொரு
போக்கு மில்லையென் புத்திக கிலேசத்தை
நீக்கி யாளுகை நிற்பர மன்பின
ராக்கமே முக்க ணுனந்த மூத்தியே. (௫௭)

ஆனந் தங்கதி யென்னவென ணுனந்த
மேனஞ் சொன்ன முறைபெற முக்கணெங்
கோனிக நீந்த குறிப்பத ணுவெறந்
நீனன் செய்கை திருவருட் செய்கையே. (௫௮)

கையி னுறஞ்ஞு தேத்திக் கசுரதுள
மெய்யி னுலுனைக காண விரும்பினே
னைய நேயர சேயரு ளேயருட
டைய லோரபுறம் வாழ்சுக நாநனே. (௫௯)

சுகந்தின வாழ்வைச சதமென வெண்ணியே
மிசுத்த தீமை வினைய வினாக்கினறே
னகத்து ளாரமு தாமைய நினமுத்திச
சுகத்தி னுனவந்து தோயவதெக காலமே. (௬௦)

கூரல மூன்றுங் கடந்தொளி ராநின்ற
சில மேநின் நிருவரு ளாலிந்தர
சால ம மிச சுகமென வெண்ணிநின்
கோல நாடுத லெனறு கொடியனே. (௬௧)

கொடிய வெவவினைக கூறறைத தூரந்திடு
மடிக ளாமபொரு ளேநினக கணபினறிப
படியி லேழைமை பறறுகின நேனவெறு
மிடியி னேனகதி மேவும விதியினறே (௬௨)

விதியை யுமவிதித தென்னை விதித்திட்ட
மதியை யுமவிதித தமமதி ம்பையிற
பதிய வைத்த பசுபதி நின்னருட்
கதியை யெப்படிக கண்டு களிப்பதே. (௬௩)

கூண்ட கண்ணுக்குக காட்டுங் கதிரெனப்
பண்டு மினறுமென் பானின் றுணரத்திடு
மண்ட னேயுனக கோரபதி னாயிர
தெண்ட னென்பொய்மமை தீர்த்திடல வேண்டிமே. (௬௪)

வேண்டி யாவு மிறந்து வெளியிடைத
தூண்டு வாரற்ற சோதிப் பிரானினபாற
பூண்ட வன்பாதம் பொறபணி வாயகருமே
லீண்டு சென்ம மெடுப்ப னனநதமே. (௬௫)

எடுத்த தேக மிறக்குமு னேயெனைக
கொடுத்தி நின்னையுங் கூடவுங் காண்பனே
வடுத்த பேரறி வாயறி யாமையைக
கெடுத்த வினபுக் கிளர்மணிக குன்றமே. (௬௬)

குன்றி டாத கொழுஞ்சுட ரேமணி
மன்று ளாடிய மாணிக்க மேயுனை
யன்றி யாரதுணை யாருற வாகதி
யென்று நீயெனக கினனருளசெய்வதே. (௬௭)

அருளெ லாந்திரண் டோவடி வாகிய
பொருளெ லாமவலல பொற்பொது நாதவென
மருளெ லாங்கெடுத்த தேயுள மனைலா
வருளெ லாமிரிந தெங்கொளித திட்டதே (௬௮)

ஏங்கு மெனனை யிகலுற வாட்டியே
பங்கஞ் செயத பழவினை பற்றற்றா
வங்க ணுவன னடியினை யன்றியே
தங்க வேறிட முண்டோ சுகத்திலே. (௬௯)

உண்ட வாக்கனறி யுட்பசி யோயுமோ
கண்ட வாக்கனறிக காத லடங்குமோ
தொண்ட ருக்கெளி யானென்று தோன்றுவான
வண்ட மிழக்கிசை வாக மதிகக்கவே (௭௦)

மதியுங் கங்கையுங் கொன்றையு மத்தழை
பொதியுஞ் சென்னிப புனிதநீன பொன்னமக
கதியை விட்டிநதக சாமத திலாழ்ந்தவென
விதியை பெண்ணி விழிதுயி லாதனறே (௭௧)

அனறெ னசசொல வாடுமன வ டபுத
நனறெ னசசொல நண்ணிய நனைமலை
யொனறெ னசசொன வொண்பொரு னேயொளி
யினறெ னகருள வாயிரு ளேகவே. (௭௨)

இருவ ரேபுகழ்ந் தேததற் கினியரா
மொருவ ரே துணை யெனறுண ராய்கெஞ்சே
வருவ ரேகொடுந காலாகள வநதெதிரா
பொருவ ரேயவாக கெனகொல புசலவதே (௭௩)

டிகழுந் கல்லியும போதமும் பொயயிலா
வகமும் வாயமையு மன்பு மளித்தவே
சுகலி லாசத துணைப்பொரு டோற்றமாந்
ககன மேனியைக் கண்டன கண்களே. (௭௪)

கண்ணு ணின்ற வொளியைக கருத்தினை
விண்ணு ணின்ற விளங்கிய மெய்யினை
யெண்ணி யெண்ணி யிரவும பகலுமே
நண்ணு கின்றவர் நானறொழும் தெய்வமே. (௭௫)

தெய்வம் வேறுள தென்பவா சிந்தனை
வைவ ரென்பது நற்பர தற்பா
சைவ சிற்சிவ னேயுனைச சாராதவ
ருயவ ரென்பதும யானுணாந தேனுறமே. (௭௬)

உற்ற வேளைக குறுதுணை யாயிந்தச
சுற்ற மோநமைக காகருளு சொலாயநெஞ்சே
கற்றை வாசடைக் கண்ணுதல பாதமே
பற்ற தாயிற் பரசுகம பற்றுமே. (௭௭)

புற்ற லாமபொரு ளேபரம பற்றினு
ஹற்ற மாதவர்க குணமையை நலகுமே
மற்றும் வேறுள மாககமெ லாமெடுத்த
தெற்று வாய்மன மேகதி யெய்தவே. (௭௮)

ஆ ர ண ம.

ஆரணமாககத்தாகமவாசியற்புதமாயநடந்தருளுங் காரணமு
ணர்த்துவகையுரினமெய்யுங் கண்கணமுனறுதையவென் கண்ணே
பூரணவறிவிறகணமலமதனாபோற்றியிப்புகதியோடருந்து
தாரணி புள்ளமட்டுமேவணங்கத்தமியனேனவேணடிடத்தகுமே. (௧)

இடமொருமடவாளுலகனைககீநதிட்டெவ்வுலகதையுமின்றும்
தடமுறுமகில மடவகுநாளமமை தனனையுமொழித்துவிண் ணென
வே, படருநசோதிககருணையங்கடலே பாயிருப்புகிரிநகிடககக,
கடனதோநினைப்புமறப்பெனுநதிரையைக்கவந்நெனைவனர்ப்பதுன்
கடனே (௨)

விளம்பெறுஞான வாரிவாய்மதித்து மண்ணையும்விண்ணையுந்தெ
ரியா, தளம்பெறுநதரும்பொத தாலியோடாக்கை யானந்தமாகவே
யலநதேன், களம்பெறுவஞ்ச நெஞ்சினர்காணுக் காட்சியேசாகவியே
யறிஞ, ருளம்பெறுந்துணையெபொதுவினினைடிகருமுண்மையேயுள்ள
வாறிதுவே. (௩)

உள்ளமேநீங்காவென்னை வாவாவென்றலப்பிலா வானந்தமா
ன, வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவானமுகிலே வெப்பிலாததண்ண
ருள்விளக்கே, கள்ளமேதரகருந் தாவெளிப்பரப்பே கருவெனக்கிட
ந்தபாழ்மாய்ப், பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப் பாலிப்பதுன
னருட்பரமே. (சு)

பரம்பரமாகிப்பக்குமபழுததபழுவடியார்க்கருள்முததூச், சுர
ந்தினிதிரங்குநதானகற்பகமேசோதியேநொண்டனெனினினை, யிர
ந்துநெஞ்சடைந்து கணியிலபொரும விருந்ததுமெனகணி விருட
டைக், கரந்துகிண்கணனுறையிலபெருலவேண்டிக் கருதினென்கருத
திதுதானே. (சு)

கருத்திதுட்கருததா யிருந்துநீயுணர்த்துங் காரணங்கண்டுசெயுமா
தான், வருததமற்றிருந்து சுதயபெறுவண்ணம் வருந்தினென்மதியி
ன்மைதீர்ப்பா, ரொருததராருளப்பா மிணாபவாயாவ ருலகவாபன
னெறியென்கருப, பொருததடோ சொல்லாய் மெளனசதகருவே
போற்றிநினைப்பொன்னடிப்போதே. (சு)

அடியெனும் துவமருளெனும் துவமுற்றிநிடினிகருணநிறைவு
முடியெனும் துவம்பொருளெனும் மதுவுமொழிந்திடிற் சுசுமனமாயைக்
குடிக்கெடவேண்டி மடனியற்றிநிறலகுணமென்புன்னகைகாட்டிப்
படியிசைமெளனியாகிநீயாளப்பாக்கியமென செயதேனபரனே. (எ)

என்செயலின் ரியாவுநின்செயலென நெண்ணுவேனெவ்வொ
ருகாலம், புன்செயனமாயை மயக்கினென்செயலாப் பொருகதுவே
னஃதொருகாலம், பின்செயலயாது நினைவினறிக்கிடப்பேன் பித்த
னென்னிலைபெற்றின, நன்செயலாகமுடித்திடலவேண்டுசுகி
தானந்தசற்குருவே. (அ)

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்கொள்கையையுணர்த்தினே யத
கருவுருவாவதெனக்கிலையிதக்காயமோபொய்யெனக்கண்ட [ஔ
திருவுருவானுபவநிலையுஞ்சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகியலலவாயச்சமயமளவிடாவாநதவடிவே. (க)

வடிவிலாவடிவாய் மனநினைவனுகா மார்க்கமாய் கீக்கருஞ்சுசு
மாய், முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கை வேண்டினர்க்குனமோனமல்
லாவலழியுண்டோ, படியிருளகலசின்மயம்பூததபசுகொம்பைய
டக்கியோகல்லா, வடியிலேயிருந்த வானந்தவரசே யன்பரைப்பரு
குமாரமுதே. (க0)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரியபரப்பொருளேசுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
 செல்லற்கரியமயலிலெனவிடெனுகொளித்தாயா கெட்டேன்
 சுவலிற் பசியநாருரித்துக்கடுகிறபெரியகடலடைக்கு
 மல்லிறகரியவந்தகனாககாளாககினையோவறியேனே. (க)

அறிவிந்கறிவுதாரகமெனறநிநேயறிவோடறியாமை
 நெறியிற்புகுதாதோபடித்தாயநின்றவியுநதெரியாது
 குறியறநகண்டாதிமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறகிப
 பிறிவறறிருக்கவேண்டாவோபேயேறகினிநீபேசாயே (உ)

பேசாவனுபுதிபையடியேனபெற்றபபிழைகப்பேரருளாற
 நேசோமயந்தந்தினியொருகாறசித்தத்திருளுந்தீரப்பாயோ
 பாசாடவியைக்கடந்தவன்பாபறமகண்டபபரப்பான
 வீசாபெரிதுவினடமாமெயிறைவாகுறையாவினனமுதே (ங)

இனபக்கடலிற்புகுந்திவொனிரவுமபகலுந்தோற்றம
 லன்பிறகரைத்துகரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனக்கூவிப்
 பின்புற்றமுஞ்சேமெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
 துன்பக்கடலவிட்டசலவேனோசொருபானந்தசசுடாககொழுந்தே. (ஊ)

கொழுந்திசுழுவெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமனறிற்கூத்தாடற
 கெழுந்தசுடரேயிமையவரையென்றாய்கண்ணுகினிபானே
 தொழுந்தெயவமுநீருருவநீதுணைந்தநைத்தாயுநீ
 யமுந்தம்பவநீகனமையுநீயாவியாககைநீதானே. (ஐ)

தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடருசெய்
 வானேமாயப்பிறப்பறுப்பானவந்துனனடிககேகருகூப்பித்
 தேனேயென்னைப்பருகவலலதெளளாமுதேசிவலோக
 கோனேயெனுஞ்சொன்னினதுசெவிகொள்ளாதெனனோகூறாயே! (அ)

கூறாநின்றவிடாககவலைக்குடும்பக்கூத்தாட்டுளைந்துதிடு
 மாறாநின்றபாவியைநீவாவென்றழைத்தாலாகாதோ
 நீராமேனிமுககணுடைநிமலாவடியாராநினைவினிடை
 யாறும்ப்பெருகும்பெருகருணையரசேயெனையான்வானே. (எ)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வருத்துப்புரந்துமாற்றவல்ல
 கோனேயென்னைப்புரக்குநெறிகுறித்தாயிலையேகொடியேனைத்
 தானேபடைத்திகென்னபலன்றன்னேப்படைத்தாயுன்கருத்தை
 தானேதென்றிங்கறியேனென்பினைக்கண்டருள்வாயே. (ஆ)

தண்டார்கண்டகாட்சியுநீகாணர்காணுக்களவனுநீ
பண்டாருயிரீயாககையுநீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
யெண்டோண்முக்கட்செமமேனியெநதாய்நினகேகெயெவ்வாறு
தொண்டாயப்பணிவரவாபணிநீகுடமிககொளவதெவ்வாறே. (க)

சூட்டியெனதென்றிடுஞ்சுமையைச்சுமத்தியெனையுஞ்சுமையாளாக
கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியேகூததாட்டினையேநினதருளால
வீட்டைககருதுப்போதுவெளியாமுலகவியப்படனைத்து
மேட்டுக்கடங்காச்சொப்பனம்போலெநதாயிருந்தெனெசொல்லேன.

வம்பனேன்

வம்பனேன்களளகணமீனனருளவெள்ளராய
வம்பாபாலேவலசெய்யெனறுணாதகினையோகோவாறோ
தம்பிரானேநீசெய்சுதயவுகருங்கைமமாறுண்டோ
வெம்பிரானுய்கதேனுய்கதேனினியொன்றுகருதவிலேனே. (க)

சூறையிலாநிறைவாய்நான்கோதிலுநகருவெளளத
சூறையிலேபடிநதமூழ்கித்துளைநதுநான்றொருவாறுள
சூறையிலேயுணாதகிபொனவொணசுடரவைவாடநத
விதைவனையுண்டபிரிந்திங்கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே (உ)

இருநிலமாதிநாதமீறதாயிவைகடநத
பெருசிலமாயதுயபேரொளிப்பிழம்பாயநினறுங்
கருதருமகண்டானந்தககடவுணினகாட்சிகாண
வருகவென்றழைத்தாலனறிவாழ்வண்டோவஞ்சனேறசே. (ங)

வஞ்சனைபழுக்காறுகிவைத்திடுப்பாண்டமான
கெஞ்சனைவலிதின்மேனமேனெசுருகெருகருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுக்கையுமருவீர்வியுமாசுத
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கததற்பராபாமுனககே (ச)

உனக்குநானடித்தொண்டாகுஉன்னடிக்கணபுசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சேலென்னுநானெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடர்ந்தமாதவர்க்கிரண்டற்றேருங்குந்
தனக்குநேரில்லாவொன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே. (ஐ)

வாழ்வெனவயங்கியென்னைவசஞ்செய்துமருட்டிம்பாழ்த்த
ஆழ்வினைப்பருதிசெட்டிவருன்னையுங்கிட்டிவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயகீங்கிததமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப்பொருளேமுகட்க்சோதியேயமரேறே. (௬)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாரதநீரூநஞ்சமேயமுதாககொண்ட
கூறருவருணத்தோயுன்றன்குரைகழல்குறுகினிலலா
லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லறானே. (௭)

தானமுந்தவமுமயோகததனமையுமுணராவெனபான்
ஞானமுந்தெவிட்டாலினபநனமையுல்குவாயோ
பானலககவாந்திஞ்சொற்பசுகிளங்கிளவேகாண
வானவரினெருசுமன்றுளவயங்கியகடத்தினுனே. (௮)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லாநாதநீரினெந்ததனமை
திடத்துடனறிநதானந்ததெள்ளமுதருநகிடாதே
விடத்திரனனைபகாமவேடகையிலமுநதிமாயைச்
சுடத்தினைமெய்யெனநெண்ணித்தளரவோதனியெனேனே. (௯)

தனிலளாபொருளேமாறுசகண்ணருங்கருணைபூதத
வினியசுநபசமேமுககணைநையேகினக்கன்பினறி
நனிபெருநகுடிலககாட்டுநயனவேறகரியகூந்தல
வனிதையாமயககிழ்ந்துவருநதவோவமபனேனே. (௧௦)

சிவன்செயல்.

—(௦)—

சிவன்செயலாலேயாதும்கருமெனத்தேறேனாளு
மவந்தருநினைவையெல்லாமகற்றிலேனாசைகெள்ளங்
கவாந்துகொண்டிழுப்பவந்தக்கட்டிலேயகப்பட்டையோ
பவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கின்றேன்பாவியேனே. (௧)

பாவியேனினியென்செய்கேன்பாமனைபணிந்துன்பாதஞ்
சேவியேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி
யாவியேநிறையவந்தவமுதமேயென்னென்ற்தோ
சாவியோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே. (௨)

இடைந்திடைந்தேககிமெய்புளகிப்ப வெழுந்தெழுந்தையநின்
சரண, மடைநதனனிநிநீ கைவிடே லுனககே யபயமென்றஞ்சலி
செய்துன், ஞடைந்துடைந்தெழுதுசித்திரப்பாவையொத்தநானசை
வறநிறபத, தொடர்ந்தநீயெனையாடகொள்ளுநாளென்றோசோதியே
யாதிநாயகனே. (௩)

ஆதியாய்நவொ யந்தமாய்ப்பந்தம் யாவும்ற்றகம்புற நிறைந்த,
சோதியாயசசுகமா யிருந்தவெமபெருமான் றெண்டனென் சுகத்தி
லேயிருக்கப், போதியாவண்ணகைவிடன்முறையோபுன்மையே
னெனசெய்கேனமனமோ, வாதியாநின்றதனறியும்புலன்சேர்வாயி
லோதியினுகொடிதே. (௪)

வாயிலோரைநதிறபுலனெனும்வேடா வந்தெனையீர்த்துவெய்
காமத, தீயிலேவெதுபயியுயிரொடுந தினனச்சிரகைதகநதருகிமெயம
மறநது, தாயிலாசசெய்ப்போலலைநதலைப்பட்டேன்றாயினுகருணையா
மன்று, னுபகமாகியொளிவிடுமணியேநாதனெஞானவாரிதியே. (௫)

ஞானமேவடிவாயத தேடுவாாதேடு நாட்டமே நாட்டத்துணி
றைந்த, வானமேயெனகருவநதுவந்தோங்குமாககமேமருளாதாம
றியா, மோனமேமுதலேமுததிலவித்தே முடிவிலாவின்பமேசெய்
யுந், தானமேதவமேநினனைநானினைநதேன றமியனெனறனைமறப்ப
தற்கே. (௬)

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேண்டும்வந்துநின்னன்பாதமபணியா
மறமதுகிடைக்கினன்றியானநதவற்புத்திடடையினிமித்தந
துறவதுவேண்டுமெளனியாயெனகருதனாயநல்லருடரினின்னம்
பிறவியும்வேண்டும்யானெனதிறக்கப்பெற்றவர்பெற்றிடும்பேறே. (௭)

பெற்றவாபெற்றபெருந்தவகருன்றேபெருகியகருணைவாரிதியே
நற்றவத்துணையேயானநதக்கடலேஞாதுருஞானஞேயங்க
ளற்றவர்க்கருதந்புடைக்கலப்பேயநேகமாய்நின்னடிக்கன்பு, கற்ற
துகுகள்விகேட்டதுநின்னைககண்டும்பொருட்டன்றோகானே. (௮)

அன்றநால்வருக்குமொளிறுகாட்டுமென்புடைச்சோதியேசெ
ம்பொன், மன்றுண்முககண்ணுந காளகண்டமுமாய்வயக்கியவான
மேயென்னுட், டென்றுகூரிருளைத்தூரநதிமெதியே துன்பமுயின்பமு
மரகி, நின்றவாதனைகைக்கடந்தவாநினைவேநேசமேநின்பரம்யானே.

யானெனல்காணென்பூணிறைவிலயாதினுமிருந்தபேரொளிரீ
தானெனநிற்குஞ்சமததுறவென்னைதன்னவனாக்கவுந்தருங்காண்
வானெனவயங்கியொன்றிரண்டெனனா மார்க்கமாநெறிதந்துமாறாத்
'தேனெனருசித்துளன்பரைககலந்தசெலவமேசிறபரசிவமே. (௧௦)

தன்னை யொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்ததானேதானாயெனகுநிறைந்
துன்னறகரியபரவெளியாயுலவாவமுகாயொளிவிளக்கா
யென்னுடகலதாயானறிபாதிருந்தாயிறைவாவினியேனு
நினனைப்பெறுமாநெனக்கருளாநிலையைகொடுக்கநினையாயோ. (௧)

நினையுநினையுக்கட்டாதநெறிபெறுணாநதநெறியாளா
வினையைக்கரைக்குமபரமவினப்பெள்ளப்பெருக்கேநினதருளால்
மனைவிபுதலவரனைபிதாமாடுவீடென்றிடுமயக்க
தனையும்நந்திதகுனைமறவாததனைமைவருமோதமியேற்கே. (௨)

வருமபோமென்னுமிருநிலைமைமன்னுதொருதனைமைத்தாகிக
கரும்போதேனேழக்கனியோவெனவென்னுட்கலந்துநலந
தரும்பேரின்பப்பொருளநிறைநனைநினைநுநெக்கூருகே
னிரும்போகலலோமரமோவெனனிதயமியாதென்றறியேனே (௩)

அறியுந்தாமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிறகையிறை
பறியுந்தாமோநீயெனனைப்பெமமானேபேரின்பமதாய்ச [றை
செறியுமபொருணீநினையனறிச்செறியாப்பொருணன் பெறும்பேற
நெறிநின்றொழுக்கவிசாரிததானினக்கோவில்லையெனக்காமே. (௪)

எனதென்பதும்பொய்யானெனலபொய்யெல்லாமிறந்த விடங்காட்டு
நினதென்பதும்பொய்நீயெனலபொயநிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன
மனதென்பதுமோவென்வசாய்வாராதையநின்னருளோ
தனதென்பதுககுமிடங்காணென்றமியேனெவ்வாறுய்வேனே. (௫)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணை யொன்றைக்கொடுத்தா லுடையாய்
பொய்யுமவாவமுக்காறம்புடைபட்டோடுநன்னெறியா * [பாழ்ம்
மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும்விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற்
செய்யுமபணியுக்கைகூடுஞ்சிந்தைத்துயருந்தீர்த்திடுமே. (௬)

சிந்தைத்துயரென்றொருபாவிசினந்துசினந்துபோர்முயங்க
நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வைநிலையென்றுணர்ந்தேநிற்கின்றே
னெந்தப்படியுன்னருள்வாய்க்குமெனக்கப்படிநீயருள்செய்வாய்
பகத்துயரற்றவர்க்கெளியபரமானதப்பழம்பொருளே. (௭)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப்பொருளென்றெண்ணுமொரு
பாவி, யிருளைத்தூநகிடடொளிநெறியையென்னுப்பதிப்பதென்ற
கொலோ, தெருளத்தெருளவன்பா நெஞ்சநகித்தித்துருகத்தெவிட்
டாச, வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலேயறிவானந்ததாரமுதே. (௮)

ஆரவமிர்தம்விருமபினாகளறியவிடத்தையமிதாக்கும
பேரானந்தசித்தென்னுமபெரியோயாவிகருறிபோய்கேள்
காராகிரகவலையிடைக்கட்டுண்டிருந்தகளைகளெல்லா
முராலொருநடைகையுணவேறுண்டாலெனக்கிங்கொழிந்திடுமே. (9)

எனக்கென்றிருந்தவுடலபொருளும்யானுநின்வென்றீந்தவண்ண
மனைத்துமிருந்துயிலதாகவருளாய்சிலலாதழிவழக்காய
மனத்துடபுகுந்தமயங்கவுமென்மதிகருட்களங்கமவந்தென்னே
தனக்கொன்றவமையறநிறைந்ததனியேதன்னந்தனியுத்தே. (10)

ஆசையெனும்.

சுப்பிரமணியசர்மா.

ஆசையெனுபொருள்காறாழிவழங்குசெனவுமனதையுங்கால
மோசமவருமிதனிலேகற்றதுவகேட்டதூதூரதுமுத்திக்கான, நேச
முநலவாசமும்போய்ப்புலனாயிறகொடுமைபற்றிநிற்பரந்தே, தேசப
முத்தருளபழுத்தபராபரமேநிராசையின்றேதறையவமுண்டோ. (௧)

இரப்பானவகொருவனவன் வேண்டுவகேட்டருள்செயென
வேசறதேதான், புரப்பானதெனருணடி யிருப்பதுபோலெவகுநிறை
பொருளேகளாய, மரப்பானமை நெஞ்சினனயான்வேண்டுவகேட்
டிரங்கெனவேமெளனத்தோடந், தரப்பானமை யருணிறைவிருப்ப
துவோபராபரமேசகசரிட்டை. (௨)

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுவானிறையெனவறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிறியேல்
வீட்டறந்துறவறமிரண்டுமேன்மையே, (௩)

தன்னெஞ்சநினைப்பொழியா தறிவிலிநான்ஞானமெனுந் தன்
மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொரு சொல்லுரைத்தனையேயதனையு
ன்னியருகேனையா, வுன்னெஞ்சோவிரங்காதமரநெஞ்சோவிரப்பொ
ஞ்சோவைவரமான, கன்னெஞ்சோ வலதுமண்ணுங் கட்டிநெஞ்சோ
வெனதுநெஞ்சங்கருதிற்றானே. (ச)

வாழிசோபனம்வாழிநல்லன்பாகள்
குழுவநதருடோற்றமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளையன்மென்னதா
நேழையேன்பெறறவினபமுஞ்சோபனம். (ரு)

கொடுக்கின்றோர்களபாற்குறைவையா தியானெனுங்குதர்க்கம
விடுக்கின்றோர்களபாற்பிரிகிலாதுள்ளனபுவிடாதே
யடுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுநதண்டமிழலங்க
ரெடுக்கின்றோர்களைச்சோதியாதபாஞ்சோதி. (சு)

உலகமாயையிலே யெளியேன்றனை யுழலவிட்டனையேயுடை
யாயரு, எலிலகுபேரின்பவிட்டினிலென்னையுமிருத்திவைப்பதெக்கா
லஞ்சொலாயெழிற, நிலகவாணுதறபைந தொடிகண்ணினைதேககநா
டகஞ்செய்தடியாக்கெலா, மலகிலாவினைதாக்கத்துசங்கடடு மப்ப
னையருளானந்தசோதியே. (எ)

முன்னிலைசுட்டொழுதியெனப்பல்காலுநெஞ்சேநானமொழி
ந்தேனெநின், நன்னிலையைக் காட்டாதேயென்னை யொன்றாய்ச்சூட்
டாதேசரணன்போந்த, வந்நிலையேநிலையநதநிலையிலேகித்திமுத்திய
னைத்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றியிலை சுகமென்றேசுகர்முதலோர்
நாடினாரே. (அ)

அத்துவிதமபெறும்பெறென நறியாமலியானெனும்பே யகந்
தையோடு, மத்தமதியினர்போலமனங்கிடப்பவின்னின்னடிவருந்
துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாய்ச்சொருபான
ந்த, சத்திகணிகாதவணந்தன்மயமாயருளபழுத்தத் தழைத்தவொ
ன்றே. (க)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்ததுணையுநீசஞ்சலமதுதிர்க்க
வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலாண்மற்றொருதுணைகானே
னந்தமாதியுமனப்பருஞ்சோதியேயா தியேயடியார்தஞ்
சிறந்தமேவியதாயுமானவெனுஞ்சொகிரிப்பெருமானே. (கௌ)

காதிலோலையைவரைந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேள்கருளீலப்
போதுபோன்றிடுகண்ணியாமயக்கிலெப்போதுமேதளராமன
மாதகாதலிபங்கனையபங்கனைமாடமாளிகைக்குழுநு
சேதுமேவியராமராயகனறனைசசிந்தைசெயமடநெஞ்சே. (கக)

அண்டமுமாயபிண்டமுமாயளவிலாத வாருயிருக்கோருயிராய
மாந்தராயானும், கண்டவரார் கேட்டவரானுன்னுனைக் காண்பதல்
லாலென்னநிவாற்காணப்போமோ, வண்டுளபமணிமார்பன்புதல்வ
ளேடுமனைவிபயாதினகுடியிருந்தவண்ககிப்போற்றம, புண்டரிகபுர
த்தினிஞதாநகுமெளனபோதாநதநடம்புரியுமபுனிதவாழவே. (கஉ)

பொறியிறசெலியைமபுலககளியைப்புறதிக்கவராற்புகுந்திழுத்து
மறகிச்சமுலுமனக்குரங்குமாளவாளாவிருப்பேனே
வறிவுசகநிராயபபூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப்
பிறிவறநிருக்துமபெருகருணைப்பெமமானேபெம்பெருமானே. (கக)

உரையுணர்விறந்துதமமையுணர்பவருணர்வினூடே
கரையிலாவினபவெளளங்காட்டிபுகிலேமாறும்
பரையெலுங்கிரணஞ்சூழந்தபாணுவேநினைபபற்றித்
திரையிலாரீர்போற்சித்தநதெளிவனோசிறியனேனே. (கச)

தேவலசகலமின்றிககீழொடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளின்கண்ணாயமேவிடமேலாயின்பந்
தாவிடவினபாதித்ததனியிடையிருத்திவைத்த
தேவெனுமெனனிசெமபொறசேவடிசந்தைசெய்வாம். (கரு)

நேற்றளாரினறுமாளாரினறனரதனைககண்டும்
போற்றிலேனினையநதோபோககினென்வீணேகால
மாற்றிலேனகண்டானந்தவண்ணலேயளவினமாயைச்
சேற்றிலேயினனமவீழ்ந்துதிளைக்கவோசிறியனேனே. (கக)

போதமென்பதேவினக்கொவ்வுமவிதைபொயயிருளாந்
திதிலாவிளக்கெடுத்திருடேடவுருசிக்கா
தாதலாலறிவாய்நினறவிடத்தறியாமை
யேதுமிழையெனறெம்பிரானசுருதியேயியமபும். (கஎ)

சுருதியேசிவாகமங்களையுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளளவையீதென்னவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கடனுண்மணலெண்ணினும்புகலக்
சுருதவெட்டிடாநிறைபொருளளவையார்காண்பார். (கஅ)

மின்னைப்போன் நனவகிலமென் றறிந்துமெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன் றநற்பரம்பொருளில்லையென்றோர்ந்து
பொன்னைப்போன் றநின்போதவகொண்டெனப்பணிபொருந்தா
வென்னைப்போன் றுளவேழைபரையவின்கெவரே. (௧௯)

தூயுந்தநதையுமெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
ஞயுநீயுநின்னருளுநின்னடியருமனறே
பேயனென்றிருவடியினைத்தாமரைபிடித்தே
ஞயனெனெனையாளுடைமுக்கணையகனே (௨௦)

கூந்தமதையெதிராகாணிற் கருநதாதுசெல்லுமநதக காந்தத
தொனறு, தேயநதவிடமெங்கே தானவகேதான்சலிப்பறவு மிருககு
மாபோற், சாநதபதப்பரம்பொருளே பற்றுபொருளிருககுமததாற
சலிக்குஞ்சித்தம, வாயநதபொருளில்லையெனிற பேசாமைநின் றநிலை
வாயககுமனறே (௨௧)

பொற்புறுகருத்தேயகமாய திறபொருநதக்
கற்பினமககையெனவிழிகதவுபோறகவினச
சொற்பனத்தினுஞ்சோவினறியிருநதநானசோநது
நிற்பதற்குநதவினைவகதவாறெனகொனிமலா (௨௨)

வந்தவாறிந்தவினைவழியிதவெனமதிகத
தநதவாறுண்டோவுள்ளுணாவிலையனித்ததமீயே
ஞெந்தவாறுகண்டிரங்கவுமிலைகற்றதூலா
லெந்தவாறினித்ததப்பராவய்குவேனேழை. (௨௩)

சொல்லாலும்பொருளாலுமனவையாலுத் தொடரவொண்ணு
வருனெறியைத்தொடர்ந்துநாடி, நல்லாகன்வையகத்தே யிருக்க
வைத்தாய்நனனாநெஞ்சநனனலமுநனுக்குவேனே, வில்லாளியாயுல
கோடியிரயீன்றிட் டெண்ணரியயோகினுக்கு மிவனெயென்னக.
கல்லாலின் கீழிருந்தசெக்கர்மேனிக கற்பகமே பராபரமே கைலை
வாழ்வே. (௨௪)

சாக்கிரமாறுதலினி லித்திரியம்பததுஞ் சத்தாதிவசனாதிவாயுப
த்து, நீக்கமில்லத்தக்கரணம்புருடனோடுநின்றதுமுப்பாணந்துநிலவுந
கண்டத், தாக்கியசொற்பனமதனில வாயுபத்துமடுத்தன சத்தாதிவச
னாதிவாக, நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூடதுவல்வாரிருபத்தைந்தா
துண்ணியோரே. (௨௫)

சூழத்தியிதயந்தனிற் பிராணஞ்சிததஞ்சொல்லரியபுருடனுடன்
மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றிரியம்பிராணனோமென்னுபுருட
னுங்கூடவயங்காநிற்கு, மழுத்திமூலநன்னிறறுரியாதீத மதனி
டையேபுருடனென்றியமருஞானம், பழுத்திமப்பக்குவாறிவாவத
தையைநதிறபாங்குபெறக்கருவிநிற்கும்பரிசுதானே (௨௬)

இடத்தைக்காததிட்டசுவானென்புன்புலாலிழைச்சிச்
சுடத்தைக்காததிட்டநாயினேனுன்னபாதயங்கு
மடத்தைக்காததிட்டசேடததாலவிசேடமாயவாழ
விடத்தைக்காததிட்டகண்டதேதாயினெருள்வேண்டும். (௨௭)

வாதனைப்பழக்கத்தினுனமனமநதமனததா
லோதவந்திடுமுரையுரைப்படிதொழிலுளவா
மேதமமனமாயையென்றிடிநகண்டவெல்லா
மாதாஞ்சொப்பொய்யதற்கையமுண்டாபோ. (௨௮)

ஐயவாதனைப்பழக்கமேமனநினைவதுதான்
வையமீ தினிற் பரம்பரையாதினுமருவு
மெய்யினிளொளிபெரியவாசராவுறுவீளாகிப்
பொய்யதென்பதையொருவிமெய்யுணருதல்போதம். (௨௯)

சூலமிலாந்குணங்குறியிலானகுறைவிலானசொடிதாம
புலமிலாந்நனக்கெனனவோபற்றிலானபொருநது
மிலமிலானமைநதாமனைவ்யிலலனெனவனவனசரு
சலமிலாந்முத்திதருமபாசிவெனததருமே. (௩௦)

சுடத்ததைமண்ணென்னலுடைநதபோதோவந்தக்கருநச
சுடத்தைப்பொய்யெனலிறந்தபோதோசொலததருமம்
விடத்தைநல்லமாதாவுண்டுபொறபொதுவெளிககே
நடத்தைக்காட்டியெவவுயிரையுநடப்பிகருநலததோய (௩௧)

நானெனவுந்யெனவுமிருதனமைநாடாமனடுவேசுமடா
தானமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியமெனநீசமியனேறகு [னறி
மோனகுருவாகியுங்கைகாட்டினையே திருமபவுநான முளேததுததோ
மானதமார்க்கம்புரிந்திங்கிலநதேனேபரநதேனேவஞ்சனேனே. (௩௨)

தின்மயஞ்சபாவஞ்சதந்தண்ணெருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குககாட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந்தணிணுதிக்மூரததம். (௩௩)

சிறற்றும் எனசிறற்றுவாளனேதெளிந்தான்
மற்றரும்பெனமலரெனப்பேரறிவாகிக்
கற்றறும்பியகௌவியான்மதித்திடக்கத்சசோ
முற்றறும்பிபமௌனியாய்ப்பரத்திடைமுனைப்பான். (௩௪)

மயக்குசிறதனைதெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொனறன்பாலொன்றிலெயனனவவழக்கே
யியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திறறெளிவுறவினிதாம்
பயக்கவலலதோதெளிவுடையவாககெய்தல்பண்போ. (௩௫)

அருளவடிவேழுமூர்த்தமவைகளசோபானமென்றே
சுருதிசொல்லியவாறருலேதொழந்தெய்வமெல்லாமொன்றே
மருளெனக்கிலலைமுன்பினவருநெறிககிவ்வழக்குத
தெருளின்முன்னிலையாமுன்னைசசோந்தியான்றெளிகின்றேனே. ()

எததனைபிறப்போவெததனையிறப்போ வெளியனேறகிதுவரை
யமைத்த, தததனையெல்லா மறிந்தநீயறிவை யறிவிலியறிகிலேனற்
தோ, சித்தமுமவாக்குந்தேசமுநினைவே சென்முமினியெனலாற்றா,
வைத்திடிவகெனனை நின்னடிக்குடியா மறைமுடியிருந்தவான்பொ
ருளே. (௩௬)

வான்பொருளாகி யெங்குநீயிருப்பவந் தெனைக்கொடுத்தநீயா
கா, தேன்பொருள்போலக் கிடக்கின்றேனமுன்னை யிருவினைவாத
னையன்றே, தீனபொறுளானவமிாதமேகினைச் சிந்தையிற்பாவனை
செய்யு, நானபொருளானே னல்லனலலரசே நானிறத்திருப்பதநாட்
டம (௩௭)

நாட்டமூன்றடைய செநநிறமணியே நடுவுறநாயகவினக்கே,
கோட்டமில்குணத்தோக கௌரியநாககுணமே கோதிலாவமிாதமே
நின்னை, வாட்டமினெஞ்சுககின்னமாயசசேர்த்துவாய்மடுத்தருந்தி
னனாகே, பாட்டளிறறவமுண்டயாகத்துபோற்பற்றயந் திருப்பதெ
நகாளோ (௩௮)

என்னுடையுயிரே யென்னுளத்தறிவேயென்னுடையன்பெனு
நெறியாய், கன்னன்முக்கனிதேன்கண்டமிாதென்னக்கலந்தெனைமே
விடக்கருணை, மன்னியவுறவேயுன்னை நானபிரியாவண்ண மென்மன
மெனுநகருவி, தன்னதுவழியற்றென்னுழைக்கிடப்பத்தண்ணருள்
வரமதுவேணமும். (௪௦)

எ ன க் கெ ன ச் செ ய் ல்.

எ னக் கெ னச் செயல்வேறிலையாவுமிகொருநின்
றனக் கெ னத் தகுமுட் ல்டொருளா வியுந் தந்தேன்
மனத் தகத் துளவ முக்கெ லாமா ற்றியெ மபிரானீ
நினைத் ததெ ப்படியப் படியருளுதனீ தம். (க)

உ ளவநிந் தெ லாரினச் செய லாமெ னவுணர்ந்தோர்க
கனவிலா னந் தமளித் தனை யறிவிலாபு ன்மைக
களவுநாயினே றகிவ வணம மைத் தனைக் குத் துத்
தளருந் தனமையி ககா ரொடும்புக லுவே னறக்கோய (உ)

எ ன்னைத் தாந் ன்வண் ணமென் றறிகிலாவே னை
தன்னைத் தானறிந் திடவ ருள்புரி தியே றறக்கோய்
பின்னைத் தானின் றனருள பெ றறமா தவப் பெரியோ
நின்னைத் தானிக ராரெ னவாழ்த் துவா ரெறியால. (ங)

ஏ தமின றித் தன்னடி யினைக் கனபு தானீட்டு
காதலன் பாக்குகந் திலையீ தெனக் காட்டு
போதநித் தியபு ணணிய வெ ண்ணரு மபு வன
நாதத் த்ரநா னெவ்வா றுய்கு லே னவிலாய (ச)

வே தமெத் தனையத் தனைச் சிரத் தினும விளவ கும
பாதநித் தியப ரமபரிந் தரதரப ரம
நாதத் த்ரபரிந் தரவடிவ மாய் நடிக்கு
நீதநிந் தகு ணநினை யனறியொ ன்றுநா னினையே ன. (சி)

நெ றிகடா மபலப லவுமாயந் தந்நெ றிகாஞ்
செறியுந் தெய வமு மபலப லவாக வுஞ்செ றிந்தா
லறியுந் தன்மையி ககா ருனையறிவி னுலறிந் தோ
பறியுந் தன்மையி லலவகை கலக்கின் றபெரியோய். (சு)

பெ ரியவண் டங்க ளெத் தனைய மைத் ததிற்பி றங்கு
முரியப ல்லுயிரெத் தனைய மைத் ததற்கு றுதி
வருவதெத் தனைய மைத் தனைய மைத் தருள் வளர்க்கு
மரியத் தத்துவ வெ னக்கிந் தவண் ணமே னமைத் தாய். (ஃ)

கீ ணமதே னுநின் காரணத் தன்னை யேக் குத்தி
லு ணருமா தவர்க்கா னந்தமு தலினையொ ன்றுங்
ருணமி லாதபொ ய்வஞ்ச னுக்கெந் தைநிர்க்கு ணமா
மணமு லாமு லர்ப்பத் தந்தரிந் தியா ருனை மறுப்புார். (ஃ)

கூன்னன் முக்கனிகண்டு தேன்சருக்காகலந்த
தென்னமுத்தியிறகலந்தவர்க்கின பமாயிருக்கு
நன்னலத்தநின்னற்புத்தணை டெனநம்பச
சொன்னவாக்கெனாலாகைமமா, பிலெயென் சொல்வேன (௯)

திந்தையதமாமகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றேயருமறைவாயினுறபகாந்த
வெநதைநீயெனையினமவவல்லலிலிருத்திற
சிறதைதானறெளிந்தெவ்வணமுயவனஞ்செப்பாய். (௧௦)

துயயன்றண்ணருளவழினைபொறுமையாற்றவங்கு
மெய்யனென்றுனையையனையடைநசுன்னமெத்த
மெய்யதுணையெழிலிலெனென்றதுறாகும
பொய்யனென்றெனையுறமவிடினெனசெய்வேன்புகலாய். (௧௧)

ஒன்றையப்பலவாயுயிர்த்திரட்டுகலாமுறுதி
யென்றதாயென்றமுள்ளதாயென்றிறுமிசைய
நின்றதாயநிலைநிறிபுமறிஞ்ஞெனெனஞ்சு
மன்றதாயினபவருக்கொடுநடித்திடினவாழ்வேன. (௧௨)

தீனியிருந்தருட்சகசமேபொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதலகடனிதுசமயமென்னிதயக
கனிவுமபடியாயினதாதலாநகருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய். (௧௩)

திருநதுசீரடித்தாமரைக்கனபுதானசெய்யப்
பொருந்தநாணலலபுண்ணியஞ்செய்யுநான்பொருந்தா
திருநதநாளவெகுதீவீனையிழைத்தநாளென்ற
லருந்தவாவுணைப்பொருநதுநாளெந்தநாளடிமை. (௧௪)

பின்னுமுன்னுமாயநடுவுமாயாவினுமபெரிய
தென்னுந்தன்மையாயெவ்வுயிர்த்திரையுமியக்கி
மன்னுநண்ணருள்வடிவமேயுனககனபுவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன்யானெனுமகந்தையென் சொல்லாய். (௧௫)

பின்னையன்னபொய்வாழ்க்கையெநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வணமுய்வணமுரையாய்
முன்னைவல்வினைவேறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடியார்க்குநுன்புரிந்திடுந்தக்கோய். (௧௬)

எம்பராபரவெம்முயிததுணைவவென்றிறஞ்சு
மும்பரிமபர்க்குமுளக்கணைநடிகின்றயுனற
னம்பொன்மாமலாப்பததையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனிளிப்புரப்பதெக்காலமோநவிலாய். (௧௭)

பாடியாடின்நிராகிரின்பதமலா முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனாமலநின்னடியாயான்றொழுமப
னடியேயிந்தவுலகததையெனநம்பித
தேடினென்வெறுநதீமையேயெனனிசசெயவேன. (௧௮)

களவுவஞ்சனைகாமமென்றிவையெலாகாட்டு
மளவுமரையிங்காரெனக்கமைத்தனையா
வுளவிலேயெனக்குள்ளவாழ்ணாததினுன்னடிமை
வளருமாமதிபேரனமதிதளாயினறிவாழவேன. (௧௯)

வானநாயகவானவாநாயகவளங்கூ
னானநாயகநானமறைநாயகநலஞ்சோ
மோனநாயகநின்னடிக்கனின்றிமுறறுச்
தினநாயகமவாடவோவெனசெயவேனசெப்பாய். (௨௦)

வதமறறவாக்கின்பமேபொழிகினறவிறையே
பாதக்கருங்கன்மனங்கோய்லாபபரிந்து
சூதகத்தனயாதினுமரிசசையேறறேனறும்
வாதனைக்கிடமாயினேனெவவணமலாழவேன. (௨௧)

தெளியொடிகையோவறிகிலானறிவிலானசிறிது
மளியிலானிவனறிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனாககிணையென்செயவேனென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியுமாய்வுமாமுரவோய். (௨௨)

கண்ணினுணமணியென்னவேதொழுமனபாகருத்து
ண்ணுநின்றநின்னருளைக்கெந்தாணனுரு
மண்ணுவின்னுநற்றளளனபூசமுமாறப்ப
பெண்ணுமாணுமாயல்லவாய்நிறைநறபெரியோய். (௨௩)

சுகமெலாந்தனிபுரநதனைதகவுடைத்தக்கோ
சுகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்
முகமெலாம்புரிந்தோரைவாழ்வித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப்பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய். (௨௪)

ஏய்ந்தநலருள்பெற்றவாக்கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரனபுவளாக்கவகருணைநீவளப்பா
யாய்ந்தமாமறையெத்தனையத்தனையறிவாற
ரோய்ந்தபேர்கட்குத்தோன்றிலாததோன்றலாந்தாயோய். (௨௫)

தக்கநின்னருட்கேளவியோசிறிதினறிததமியேன்
மிககதெயவமேநின்னினபவெளளத்திலவீழே
னெககருயதந்தைமகவெனும்பாசககடடுடனே
துககவெளளத்திலாழ்கினறேனெனசெயவானறுணிரதேன். (௨௬)

பவமபுரிநதிடம்பாவியேறகருணிலைதியுத
தவஞ்செயுமபடிததயவுசெயதருளவதேதரும
மவமபுரிநதிடாக்கானந்தவமிதததைபளிகக
நவங்கொடத்துவத்திரையெழிகடலெனாநலத்தோய். (௨௭)

உறறுணாந்தெலாநீபலதிலையெனறுணையே
பறறுகினறனரெநதைநின்னடியாயான்பாவி
முறறுமாயமாஞ்சகததையேமெயபெனமுதற
னறறிருநதிடத்தொழிலசெயவானறனைககராணென. (௨௮)

மண்டலத்தின்.

— 0 —

மண்டலத்தின் மிசையொருவனசெய்தவித்தையகோவென
வுமவாரணதி, யண்டமவையடுகநடுக்காயநதரத்தினிறுத்தமவநான
மபோல, வெண்டருநல்லகிலாண்டகோடியைதன்னருளவெளியிலி
லகவைத்துக், கொண்டுநின்றவற்புத்ததைபெவராஹிச்சயிக்கக்கூ
டாவொன்றை, (௧)

ஒன்றிரண்டாயவிவகரிகருமவிவகாரங்கடந்தேழாமயோகபூமி,
நின்றதெளிந்தவாபேசாமெளளநியாயத்தைநிறைநிறைவைத்தன
னை, யன்றியொருபொருளிலதாவெப்பொருட்குநதானமுதலாயசல
மாகி, யென்றுமுள்ளவினபத்தைதண்ணென்றசாந்தபதவியறகை
தனனை (௨)

பதமூன்றுங்கடந்தவர்க்குமேலானஞான்பதப்பரிசுகாட்டிச
சதமாகிராலம்பசாக்கியதாயாமபததன்மையாகி
விதமிபாவுங்கடந்தவித்தையெனுமிருளைக்கிணடெழுநதுவிமலமாகி
மதமாறுங்காணாதவானந்தசாகரத்தைமெளனவாழ்வை, (௩)

வாழ்வனைத்துத்தவின் பமாகடலைல்லமிர்ந்தை மணியைப் பெண்ணைத், தாழ்வறவென்னுளத்திருந்தத்துவதையத்துவிதசார்ந்தனைச், சூழ்பெருந்தேரொளிப பொளிபரந்த பரவெளியையின்பசசுகததைமாறு, வேழுலகுங்கலந்தினறயராளையாயென்றுமாமி யற்கைதன்னை (சு)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானாகச்செய்தருளுஞ்சமத்தைலோக மின்னைநிகரத்திடவழியாச்சொருநாணந்தசசுடரைவேதமாதிரியென்னையறிவிரிதென்னசசமயகோடிகளிடையவிடையறாத பொன்னைவிரித்திடுமமுலகத்தும்பருமிமபருமபரவுமுனிதமெய்யை.

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாயநானெனலாயப்பாசசாலம விரவிசின்றவிசித்திரத்தையையபதத்தினிதிருந்தவிவேகந்தன்னை யிரவுபகனினைப்படிமறப்பெனுரொந்தமறியாகளியயமவேதச சிரமெனவாழ்பாரடந்தையானந்தகீங்காத்திராகாசத்தை. (சு)

அத்துவிதவனுபவசை, மனத்தமறையின்னமினன மறியே மென்னு, நித்தியத்தைநிராமயத்தை நாககுணத்தைத் தன்னருளாநினைவுக்குள்ளே, வைத்தவைத்துப்பாரப்பவரைத்தானாகவெந்நாளும் ளளத்ததுக்காக்குஞ், சித்தினைநூவெளியைத்தனமயமாமானந்தத் செய்வந்தனை. (௭)

தன்னிலேதானாகநினைத்துக்கனிந்தவிழ்த்துக்கசமாநியாகப், பொன்னிலேபணிபோலு மாயைத்தருமனமேயுன புரைக்கடாதா, மென்னினை யானபிழைப்பேனெனக்கினியா ருன்போலவா நிலையிலே, யுன்னிலோ திருவருளுக்கொப்பாவா யென்னுயிரக்கோருறவு மாவாய். (அ)

உறவுடலெயெடுத்தவற்ற பிரமாதிரிபெனுமுனையொழிந்துதள்ளற, கறவுமரிதரிதலை றேவிக்கபுமுமுனையனரியாவதுண்டோ, வறிது லுன்னையசத்தென்னல உழக்கன்னசத்தென்னவும வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மம்தேயத்தினினிச் செல்லல வேணமெ. (க)

வேண்டியநானென்னோடு மழகியநீமெனைப்பிரிந்தவிசாரத்தாலே, மாண்கிடக்கினுமந்தவெல்லையையும் பூரணமாவணக்கஞ்செயவே, ணுண்டருருமெளனிதனாலயானெனத்தறவனருணாவே னபூவிற், காண்டகவெண்சித்திமுத்திரியெனக்குண்டாமுனனுவென் கவலைதீவேன். (க0)

தீராதவென்சனனவழக்கெல்லாந்தீருமிந்தச்சனனத்தோடே
யாரேனுமறிவரியசீவன்முத்தியுண்டாகுமையவையோ
காரேனுங்கற்பகப்பூங்காவேனுமுனக்குவமைகாட்டப்போமோ
பாராதியாகவெழுமணடலத்தினின்மகிமைபகரலாமோ (கக)

பாயப்புலி.

—(108)—

பாயப்புலிமுனமான்கன்றைக்காட்டுமபடியில
மாயைப்பெருமபடைக்கேயிலகாவெனவைத்தனையோ
நீயெப்படியவகுத்தாலுநநேரினபெருங்கருணை
தாயொத்தடியாககருளச்சிதானந்ததற்பரமே. (க)

தற்பரமாஞ்சிறபரமாகிமன்றத்தினிடித்து
நிறபரம்போருகனமாலபணிகீதமென்னெஞ்சகமாங்
சற்பரந்தாவகுகரைத்திடவாஞ்சந்தகாட்சிசலகும்
பொற்பரமாயெனவினைக்கருந்தாதைப்பொடிசெயத்தே (உ)

செய்யுநதவஞ்சற்றமில்லாதநானுன்றிருவடிக்கே
கொய்யுமபுதுமலரிட்டுமெய்யனபாகுழாத்துடனே
கையுஞ்சிரமிசைக்கூப்பிரினாடிக்ககிந்தருகி
யுய்யுமபடிக்கருளசெயவதென்றேபுலியூரத்தனே. (க)

அத்தனைச்சிற்றம்பலவையென்னுயிராகின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைச்சகவழுவா
ந்தத்தனைத்தநிராதாரமாகியநின்மலனை
யெத்தனைநாள்செலலுமோமனமேகண்டிறைஞ்சுத்தற்கே (ச)

கூண்டாருளத்தினிற்காலுன்றிப்பெய்யுங்கருணைமுதி
லண்டார்புரத்துக்குமன்பாவினைக்குமசனிதனைக
கொண்டாடினாமுனங்கூத்தாமெத்தன்றன்கோலமெல்லாம
விண்டாலமாவொன்றுங்காணுதுவெட்டவெறுவெளியே. (ரு)

வெளியானநீயென்மனவெளியூடுவிரவினையா
லொளியாருங்கண்னுமிரவியும்போனின்றலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச்சடையாடவம்புலியாடக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுண்டமாடுமுக்கட்சுடர்கொழுத்தே. (சு)

தொழுந்தா துறைமலாககோதையர்மோகக்குரைகடலி
லழுந்தா தவண்ணநின்பாதப்புணைதந்தருளவதென்றோ
வெழுந்தாதரவுசெயெம்பெருமானென்றிதைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடிபூததமேனிசசுகப்பொருளே (௭)

ஈகமாகுஞானந்திருமேனியாகலலதொண்டாதவக
ளகமேபொறகோயிலெனடகிழந்தேமனறுளாடியகற
பகமேயுன்பொன்னமுநீழலகண்டாலன்றிப்பாவிக்கந்தச
செகமாயையானவருங்கோடைநீங்குந்திறயிலேயே. (௮)

நீங்காதுயிருக்குயிராகிரின்றநினையறிந்தே
துங்காமற்றுங்கினலலாதேயெனக்குசசகமுழுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுந்தாற்புவனதையுண்பிண்ணிப
பாங்கானடததுமபொருளேயகண்டபரசிவமே (௯)

சிவமாதிரான்முகககோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
கவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டற்றன்மைடெரு
தவமேதருமைமபுலப்பொறிககேயெனன்றிவுபொலலா
பவமேவினைககவென்றோவெளிமானென்பபாயந்ததுவே. (௧௦)

ஆறொத்திலங்குசமயங்களாறுகருமாழ்கடலாய
வீறிப்ப்டரந்தபரமானவானந்தகௌளமொன்று
தேறித்தெளிந்தூரிலைபெற்றமாதவாசித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெலலாநின்றலாவியதே. (௧௧)

நடக்கினுமோடினுநிறகினும்வேறொருநாட்டமின்றிக
கிடக்கினுஞ்செவ்விறுக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்சமனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யானபரமானந்தரித்திரைமூடிடுமே. (௧௨)

எண்ணாதசண்ணியநெஞ்சேதுயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணையுறங்குறங்கெனண்ணமுக்கடகருணைபயிரான
றண்ணாகருணைமவுனத்தினுனமுத்திசாதிக்கலா
நண்ணாததொன்றிலையெலலாநலமுநமக்குளவே. (௧௩)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்நலைநாணவென்னுட
டானென்றொருமுதலபூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானந்தந்தந்தென்னநிவையெல்லாமுண்டவசநல்கி
மோனந்தனைவினைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (௧௪)

தானந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுண்மைதானறிந்து
மோனம்பொருளெனக்கண்டிடச்சுறஞ்ஞமோனனுமாய்த்
தினன்றனக்கிரங்கினையேயினிச்சிந்தைக்கென்று
மானந்தத்தானல்லவோபரமேச்சசிதானந்தமே. (௧௫)

எனக்கோச்சுதநதரமில்லையப்பாவெனக்கெய்ப்பிலைவப்பாய
மனக்கோததநதரமபரமபொருளையெண்ணைவாழ்வித்ததிட
நினக்கேபரநினனைநீங்காசபூரணநீளகருணை
தனக்கேபரமினிச்சுமமாவிருக்கததருமென்றுமே (௧௬)

இடம்பெறுவீடுமினனாசேய்ச்சமுமிருதிதியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியுடனவருமோ
மடம்பெறுமாயைமனமேயினியிங்குவாமவனி
திடம்பெறுவைததமவுஞ்சகாயநதேரிநதுகொள்ளே. (௧௭)

நாற்றச்சடலதையொன்பதுவாசனடைமனையைச
சோற்றுப்பசையினைமுடம்பலபாண்டததோடக்கறையை
யாற்றுப்பெருக்கனனகன்மபெருக்கையடாகிருமிச்
சேறதைததுணையெனநராய்க்குமுண்டோகதிசோவதுவே. (௧௮)

பொயயாருலகநிலையல்லகானதபுனலெனவே
மெய்யாவறிந்தெனவெனனாவிதனைவிடப்படுமோ
கையானமவுனநதேரிந்தேகல்லானிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென்னரசேமுககண்ணுடையாரமுதே. (௧௯)

ஆராவமுதெனமோமைவகித்துக்கல்லானிழர்கீழ்ப்
பேராதூநால்வருடனவாழ்முககண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளனபுதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானததனஞ்சயனே. (௨௦)

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ்செய்ப்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டிசெயென்னவெனனைப்புரக்கச்சதானந்தம
நீயுண்டினனைச்சசரணபுகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
தியுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசோவதற்கே. (௨௧)

கல்லாலெறிநதுங்கைவில்லாலடித்துக்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதிததுநற்பச்சிலைதூலியுந்தொண்டரின
மெல்லாமபிழைத்தனரன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நோரின்றமூக்கட்குருமணியே. (௨௨)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சேநினபோதமுளைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சனமமபிறகருவகண்டாயித்தப்பேயத்தனமேன்
றன்னிலையேநிலலுதானேதனிச்சச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாயகருமெண்சித்தியுங்காணுநமதல்லவே. (௨௩)

சொல்லான்மவுனமவுனமெனறேசொல்லிச்சொல்லிக்கொண்ட
தல்லான்மனமறப்பூரணநிட்டையிலாழ்ததுண்டோ,
கல்லாதமூடனினியெனசெய்வேன்சகற்காரணமாம்
வல்லானனாமவுனசதானந்தமாகடலே. (௨௪)

ஆரணமாகமெல்லாமுரைத்தவருண்மவுன
காரணமூலவகல்லாலழக்கேயுணடுகாணப்பெற்றும்
பாரணவகோடுசுழனெஞ்சமாகியபாதரச
மாரணமாயவிடுமெண்சித்திமுத்தியுமவாய்ததிடுமே. (௨௫)

சித்தமவுனிவடபான்மவுனிநந்திபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந்தொழுமபுசெயது
சுத்தமவுனமுதனமூன்றுமெனமுநநாணபடைத்தே
னித்தமவுனமலலாலறியேனமறநறிடடைகளே. (௨௬)

கண்டேனினதருளவ்ருளாயநின்றகாண்பதெல்லா
முண்டேயதுவுநினசாக்கினேணுவடடாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியிளைப்பாறினேனலமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேனடராரமேயெனக்கேதுவருதைவிலையே. (௨௭)

மேற்கொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழிலைச்
சூற்கொண்டமேகமெனவூமைநின்றுசொரிவதையென
னற்கண்டதனறுமவுனோபதேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனனமேலையமீதம்பருகுவனே. (௨௮)

சொல்லாற்றொடாபொருளாற்றொடராப்பரஞ்சோதிநின்னை
வல்லாளாகண்டவழிகணடிவேனசகமார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென்சிறதைநடுவேகிடத்துதினைத்தவமிமி
யல்லானதுமபகலானதுமவாய்விட்டரற்றுவனே. (௨௯)

அறியாதவெனையறிவாயுநீயெனநகம்புறமும்
பறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தக்கோவோவமுதருள்குண்டலியோ
சிறியேன்படுந்துயர்கண்டுகல்லாணிழந்தசோந்ததுவே. (௩௦)

எல்லாமுதவுமுனையொன்றிற் பாவனையேனுஞ்செய்து
புலவாயினுமொருபசுசிலையாயினும் போட்டி னைறஞ்சி
நிலவேனலயோகநெறியுஞ்செயேனருணீதியொன்றுங்
கல்லேனெவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩௪)

ஒஹ் றுநதெரிநதிடவிலையென்னுள்ளதெதாருவவெனக்
கெனறுந்தெரிந்தவியவைகேளிரவுமபகலுங்
குன்றுக்குழியுமவனமுமீலபுகுருகடலு
மன்றுமனையுமனமாதித்ததுவமாயயுமே. (௩௫)

பழுதுண்டுபாவையர்மோகவிகாரபரவையிடை
விழுதினறபாவிக்குநதன்றாடபுணைபவியநதளித்தான
றொழுதின்றவனபருளவகளிகூரத்துலககுமன்று
ளொழுதின்றவானநக்கூததனெனகண்மணியெனனப்பனே (௩௬)

அழுக்காரதநெஞ்சுடையேனுகையாநின்னருளவழங்கி
லிழுககாருமென்றெண்ணியோவிரங்காதவியலபுநடாய
முழுககாதலாகிவிழிநீபெருக்கியமுத்தரெனுங்
குழுககாணநின்றதடமாடுநதிலலைகொழுஞ்சுடரே (௩௭)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மாலகொண்டவாசெயிந்தர
சாலம்படைத்துத்தளாந்தனையெயென்றுநதண்ணருளகூட
கோலம்படைத்துக்கல்லாலழககீழவைகுங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கத்தவம்படையாதென்கொலதனெனஞ்சமே. (௩௮)

சும்மாவிருக்கச்சுக்குசுக்கமென்றுசுருதியெல்லா
மம்மாவிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கெட்டிமறிவினறியே
பெம்மானமவுனிமொழிபையுந்தபயிபெனபேசைமபால
வெம்மாயக்காட்டி லலைநதெனநதோவெனவிதிவசமே. (௩௯)

நீனமேசெலச்செலவாழநாளுநீவகச்செகத்திருளசொற்
பனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்த
வினமேதுனையென்றிருநதோநமனவரினென்செய்குலோ
மனமேநம்போலவுண்டோசுத்தமூடரிவ்வையகத்தே. (௪௦)

கூடலெத்தனமலையெத்தனையத்தனைகண்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகடனுண்மணலொக்குமிந்தச்
சுடலத்தைநானவிடுமுன்னேயுனைவகதுசாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப்படாதோநினைந்தபராபரமே. (௪௧)

நினைவு நினைவு நினைவன் றியிலைநினை ததிடுங்கால்
வினையென்றெருமுதனினையல்லா துவனைவதுண்டோ
தனையுநதெளிநதுணைசசாராதோகளுள்ளசெநதாமரையா
மனையுமபொனமன்றமுநின்றடுஞ்சோ திமணிவிளக்கே (௩௯)

உள்ளதையுமிங்கெனையுநினையினிலொடபுவிததுங்
களளததைசெய்யுமவினையாலவருதக்கணக்குமுண்டோ
பள்ளததிலவீழுமபுனலபோற்படிநதுன்பரமவின்ப
வெள்ளததின்குழகினாகக்கெயெளிதாநதிலலைவிததகனே. (௪0)

கள்ளமபொருததுமடநெஞ்சமேகொடுங்காலாவதா
லுள்ளன்பவாகடகுண்டோவிலலையேயுலகினறவனனை
வள்ளம்பொருததுமலரடிகாண்மனருநிமிலப
வெள்ளசெம்பாத்தப்பிணையையலலாறகதிவேறிலலையே (௪௧)

தன்மயமானசபாவத்தினமெள்ளததலைப்பிங்கான
மின்மயமானசகமயாதுரைத்தெனவெளியிலுயத்த
சின்மயமுத்திரைக்கையெமெயயாகத்தெளிநதநெஞ்சே
நின்மயமெனமயமெல்லாநிறைந்ததரோமயமே. (௪௨)

ஆயங்கலையுஞ்சுருதியுங்காண்டங்கரியவுனைச
தோயுமபடிக்குக்கருணையையசுகவான்பொருளே
தாயுமபிதாவுந்தமருவஞ்ஞாந்தனிமுதலு
நீயுமபரையுமென்றேயணாந்தெளிநதசசமமே (௪௩)

அலலுமபகலுமுனக்கையபயம்பயமென்ற
சொல்லுஞ்சொலினந்தெளிந்ததனேருதுதிடபார்கண்மனக
கலலுங்கரைக்குமவனுவனதுகருணையென்புற
செவலும்பொழுதலலவோசெல்லவேனநக்சிறக்கதே. (௪௪)

எல்லாஞ்சிவனசெயலென்றறிந்ததலெனினனருளே
யலலாறபுகலிடமவேறுமுண்டோவடவெநிலையா
நில்லாயுனனாறறமியேகக்குகதியுண்டுகணிலத்திற
புலலாமயக்கத்திலாழந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (௪௫)

ஞானியேயொளியினுணர்வேயுணர்வினுக்கைபொங்குங்
களியேகளிகுருகருத்தேசருததைக்கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியினவினைசுகமேசகாவீறுகண்ட
தெளியேன்றெளிந்தவரைப்போற்றிடேனென்னசெய்குவனே. (௪௬)

மறக்கின்றதன் டையிறத்தலொப்பாகுமனமதொன்றிற்
பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பாகுமிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றவெல்லககளிலையேயிற்தசசனமவல்ல
ஹககினறநாநெநதநாளபாமேநின்றொழும்பணுககே. (௭௭)

காட்டியவந்தக்கரணமுமாயைககாயமெனறு
குட்டியகோலநாநாவியகததுதையிதனு
ண்டியநானனககெனரோழிவறநாநிவறநைற்
கட்டிநின்றூட்டியேயெபரமேநல்லகததிதுவே. (௭௮)

பொலலாதாமாககடமனமேயெனைப்போலதத
வெலலாதறையுமபறறிககொண்டையெனனைநின்மயமா
நில்லயருள்வெளிநீரானிற்பேனருணிட்டையொரு
சொல்லாதபிறகுபரிபூரணனந்தந்தோய்குவனே. (௭௯)

வாராய்நெஞ்சேயுநனறுனமாரககம்யாவையும்வைத்துக்கட்டிங்
காராயடிககடிசுற்றுக்கினறயுன்னவலமதிங்
கோராயிரமபுத்திசொன்னாறுமோகிலையோகெடுவாய
பாராயுனைககொல்லுவேன்வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. (௮௦)

மாதத்திலேயொருதிங்கருண்டாகிமடிவதைநின்
போத்தத்திலேசநறும்வைத்திலேயேவெறும்புன்மைநெஞ்சே
வேத்தத்திலேதாக்கவாதத்திலேவினககாதுவிருது
நாதத்திலேயடககரதநதவானபொருளுடிககொன்னே (௮௧)

எந்ருமவியாபித்தணர்வாமுனககென்னிதயத்தானே
தவருநதுபரநெரியாதவண்ணதடைசெயததா
ரங்ககருமுநதுனருருருமனபாளாககணைகடநது
பொங்குககருணைககடலேசமபூரணபோத்ததனே. (௮௨)

வைவகமாதாசகததையுமபொனையுமாயைமல
மெய்ப்பையுமெய்யென்றுநின்னடியாாதவிவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்யாதுலையுமபொய்யதாகவெண்ணுப்
பொய்யாதநகட்பைவிடுவதெனரோபரிபூரணமே (௮௩)

அளியுறகனியொத்தருவினையாநெத்தயாவுறுவேன்
நெளியும்படிககிப்பரிபாககாலமுஞ்சித்திக்குமோ
வெளியுங்கருணையுமாறுதவின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியாகளிககநின்றும்வீழும்பொருனே. (௮௪)

அடையாபுரஞ்செற்றதேவேநின்பொன்னடிக்கன்புசற்றம
பண்டயாதவெனைபபடைத்தித்தப்பாரிற்படார்தவினைத
தடையாறறையிடடுகெஞ்சம்புணணுகததளரவைததா
யுடையாயுடையபடியன்றியானசெய்ததொன்றிலையே. (௫௫)

ஆடும்கதற்குந்திரிகையுமபோலவலைதலைதது
காடுககரையுந்திரிவதல்லாநினகருணைவருது
கூடும்படிக்குததவமுபலாதகொடியரெமன
தேடும்பொழுதெனனசெய்வாரபரானதசிறசுடரே. (௫௬)

கூற்றம்பலபலகேள்விகளகேட்டுகதற்குகெனவே
சுற்றுந்தொழிலகதறுசசிறறின்பததூடுசுழலினெனனா
குற்றங்குறைநதுகுணமேலிடுமனபாகூட்டததையே
முற்றநதுணையெனநம்புகண்டாயசுததமூடநெஞ்சே. (௫௭)

நீயெனநானெனவேறிலையெனனுநினைநருளத
தாயெனமோனகுருவாகிவருததித்தடிமைச
சேயெனககாததனையேபாடுநின்றிருவருளுக
கேயெனசெய்யுகைகமமாறுளதோசுததவேழைபனே. (௫௮)

ஆததிரமவந்தவாபோலையாராலோகிட
காததிரதந்தெனனையெனனைப்பாலுவசருணைவைத்திம்
மாததிரமமுனனினறுணாததினையெனவனாவினான
சாததிரஞ்சொனபடியியமாதியஞ்சாதிபனே. (௫௯)

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசைவென்பா.

உடல்பொய்யுறவாயினுணமையுறவாக்
கடவாரார்தண்ணருளேகண்டாய்—திடமுடனே
யுற்றப்பார்மோனனெருசொல்லேயுணமைநன்றாப்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ். (௬)

பாராதியுதமெல்லாம்பார்க்குந்காலப்பரததின்
சீராகநிற்குத்திறங்கண்டாய்—நேராக
நிற்குத்திருவருளினெஞ்சேயானிற்பதல்லாந்
சற்குறையாதினிமேற்கான். (௭)

மெய்யானதன்மைவிளங்கினுல்யார்க்கேனும
பொய்யானதன்மைபொருதுமோ—வையாயே
மன்னுநீராசையினனமவந்ததலவவுன்னடிமை
யென்னுநிலையெய்துமாறென.

(௩)

அறிபாமைமேலிட்டறிவினநிறற்கு
குறியேற்கறிவெனறகோலம—வறிதேயா
நீயுணாததநானுணருநேசத்தாலோவறிவென
றேபெனக்கொநாமமிட்டே.

(௪)

ஐதுக்குச்சுமமாவிருமனமேயென்றுனக்குப
போதிதவுணமைவெககேபோகவிட்டாய்—வாதுக்கு
வந்தெதிராததமலலரைப்போலவாதாடினயேயுன
புத்தியென்னபோதமெனனபோ

(௫)

சுகமனைத்துப்பொய்யெனவேதானுணாததாற்றுக
சுகமனைத்துப்பொய்யனறேசோரா—திகபரததும்
விட்டுப்பிரியாதமேலானவதுவிதக
கட்டுக்குளாவதெனறேகாண்.

(௬)

கறகண்டோதேதேனாரசமோபாலோவென
சொறகண்டாதேதெனநானசொலலுவேன்—விதகண்ட
னானமதிகாணமவுனிமவுனததளிதத
தானமதினூறுமமிாதம்

(௭)

கேட்டலுடனசுந்திததல்கேடிலாமெய்ததெளிவால
வாட்டமறாவுற்பவநோய்மாறுமோ—நாட்டமுதறு
மெய்யானநிட்டையினமேவினாகட்கனறேதான
பொய்யாமபிறப்பிறப்புப்போம.

(௮)

மாயாசகததைமதியாதாமண்முதலா
பேயானதததுவத்திலையதுவரோ—பேயானு
பூதிசிலைநிற்கப்பொருந்துவாகளன்னவர்த
நீதியையேயோர்மனமேநீ.

(௯)

இகமுழுதுமபொய்யெனவேயெய்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளவந்தவருண்மெய்யே—யகநெகிழப
பரீரொருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேர்துவேதிறம்.

(10)

ஆரணங்களாகமங்கள் யாவுமேயானந்த
பூரணமேயணமைப்பொருளுன்னுந்—காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுற்றுணர்ந்தவ்வுண்மையினைப்
பாராயோடுஞ்சேபகா.

(கக)

நேராயமமௌநிலைநிலவால்வாய்பேசி
யாராயலைததீநீராகெடுவீ—தேரீ
திரையுநதிரையுநதிசசென்னியினைநாவாறு
கரையுநகரையுநக்கல.

(௧௨)

அறபமனமேயகிலவாழகத்தையுஞ்
சொற்பனங்கண்டாயுணமைசொன்னேனா—சுறப்பனையோன
நிலலாவிடத்தேயெனைச்சுமமாலைத்திருக்கக்
கலலாயதீதானோகவி.

(௧௩)

நுதுந்திருவருளினிசைசாமெனநெனநெப
போதுமபொருதகமபுனிதாபாற—நீதுநெறி
செலலுமோசெலலாதேசெல்லமிடமிபமலாப
சொலலுமோவேதததொளி

(௧௪)

கலலேறுஞ்சிலலேறுககடடியேறுமமோலச
சொலலேறபபாழ்த்தசுதீசைசெவிகொள—டலலேறு
நெஞ்செனநெறகலைத்தாய்தீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்வேனீயேமதி.

(௧௫)

அபபொருளுமானமாவுமாரணநூலசொன்னபடி
தபபிலாசசித்தொன்றஞ்சாதியினை—லெப்படியுந்
தேரிற்றுவிதஞ்சிவாகமமேசொலலுநிடடை
யாருமிடத்தததுவிதமா.

(௧௬)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவகடிகாம
போதநிலையிறபொருநதாம—லேசமிகு
மோகாதியல்லலிலேழுத்தினைபேநெஞ்சேயித
தேகாதிமெய்யோதெளி.

(௧௭)

நோக்கற்கரிதானநுண்ணியவான்மோனநிலை
தாற்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான்—காககுமுயி
ரத்தனைக்குறானடிமையாதலினால்யானெனதென
நித்தனைக்குட்பேசவிடமில்.

(௧௮)

ஒன்றுமறசில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனருந்
தன்றுணைத்தாணீழிதாமவாழ்க—வென்றெனநே
திக்கனைத்துகைகருவிககுஞ்சினமயராதனமையர்க்கே
கைக்குவருமினபக்கனி.

(௧௯)

மனததா லும்வாக்காலுமன்னவொண்ணாமோன
வினததாரேகல்லவினத்தார்—கனததபுகழ்
கொண்டவருமனனவரேகூற்றரியமுத்திறநி
கண்டவருமன்னவரேகாண்.

(௨0)

கண்ணொளியேமோனககருமபேகவிலயறப்
பண்ணொளிககுமுள்ளொளியாமபானமையினை—நண்ணிடவுள்
சித்தமிரகிலதெனசித்தத்தெளியாவே
றித்தனைகருமாதரவுமில்.

(௨௧)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாயிற்குங்—குறியாற்
சதசத்தருளுணாதத்ததாணுணராதினற
விதமுற்றறிவெனுமபோமெய

(௨௨)

குருலிககசங்கமமாககொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிமடபாறகாட்டா—தருளென்று
கண்டவாககேயானதங்கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவாககிவகெனனகிடைக்கும்.

(௨௩)

பலியினதளுடையான்பூசப்படையான
பலியிரதமெலலாமபரிப்பான—மலிபுனலசோ
பொன்முடியான்முககட்புனிதனசரணபுகுந்தோக
கெனமுடியாதேதுமுளதே.

(௨௪)

சொல்லுககடங்காசசுதபொருளைநாமெனவே
யல்லும்கலுமரற்றுவதென—னலலகிவ
ஞானமயம்பெற்றோகணுமில்லையென்பரந்தோ
மோனமயமானமுறை.

(௨௫)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுணைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார்—வைபதத்தோர்
சாற்றிதென்றேசற்றார்தன்னையாய்முக்கணெந்தை
சாற்றிசைக்குகைகாட்டினான்.

(௨௬)

கா தற்றுப்போனமுறிகட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதற்காயமுமச்செய்கையே—போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சகத்தினாரர்கணேரிடினுந்
தறபரமாக்கண்டிருப்பார்தாம.

(௨௭)

வெள்ளங்குலாவுசடைவெள்ளக்கருணையினுன்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சகள்ளனே—னுள்ளத்தி
லில்லனென்றலன்னவனாருனெனகுமவியாபகததா
னலலனென்றுஞ்சொல்லவழககாம.

(௨௮)

தத்துவப்பேயோடேதலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருணமோனவள்ளலையே—நித்தமன்பு
பூணககருதுநெஞ்சுபோற்றககரமெழுமபுங்
காணத்தமிழ்குமிருகண.

(௨௯)

தொல்லைவினைக்கிடாய்ச்சுழல்கின்றகாருருவ
னெல்லையிலாநின்கருணையெய்துவனே—வல்லவனா
மோனகுருவேழுமுதினையுந் தானுணர்நத
ஞானகுருவேநவில

(௩௦)

மூன்றுகண்ணாழத்தொழிலா மும்முதலாமுவுலகுந்
தோன்றககருணைபொழிதோன்றலே—யீன்றவனனை
தனைப்போலனபுதழைத்தோயொருதெய்வ
முனைப்போலுணடோவுரை

(௩௧)

நேசிககுஞ்சிந்தைநினைவுககுளுன்னைவைத்துப்
பூசிககுந்தானிறைந்துபூரணமா—யோசித்து
நின்றதலலானமோனாநிருவிகற்பநிடடைநிலை
யெனறுவருமோவறிபேனே.

(௩௨)

அறிவிலறியாமையற்றவாயநின்று
பிரிவறவானந்தமயமபெற்றுக்—அறியவழிந்தா
லன்றைக்குடலவேண்டேனையாவ்வகாகையையே
யெனறைக்குமவேணடுவனேயான.

(௩௩)

உடலைப்பழித்திங்குணவுகொடாமல்
விடவிடவேநாடுவரோமெய்யைப்—படபடென
வேணடுவேனிர்தவுடன்மெய்யுணராப்பொய்யனா
னுண்டநீதானேயறி,

(௩௪)

அழியாயோவென்னையுநீயாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமென்விட்டாய்—நெறிமயங்கிக்
குன்றஞ்செடியுநகுறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றாயருகேகாண்.

(௩௫)

ஏதுக்குடற்சுமைகொண்டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே—சோதியா
மன்னநிருவிகற்பவானநதிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாதபின்.

(௩௬)

பின்னுமுடற்சுமையாபபேசும்வழக்கதனா
லென்னபலனாமுறநிருந்தோமே—யன்னதனா
லானநதநதானேதானாகுமெமமையனே
யேனிரதததுனபமினி

(௩௭)

துன்பக்கடலிற்றுளநததெல்லாநதீரந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமெனன—வன்பிற
கரைந்துகரைநதுருகிககணணருவிகாட்ட
விரைநதுவருமானதமே

(௩௮)

கரைநதுகரைநதுருகிககணணீராறாக
விரைநதேநிருவிகற்பமெயத—நிரந்தரமு
கின்னையேசுநதிகககீகொடுததாயமோனா
னென்னேமுமுதுங்கொடுததேனே.

(௩௯)

அல்லம்பகலுமபேரனபுடனேதானிருந்தாற
கலலுமுருகாதோகனனெஞ்சே—பொலலாத
தப்புலழியேநினைந்தாயசநததமுநீயிறக்த
வெப்பிலேயானநதமே.

(௪0)

கொடுததேனையெனனேகொடுததேனையென
மடுத்தேனேநீழிவாழ்ந்தே—யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப்பிழைத்தேனேசன்மவலல
லிற்றேனேயேழையடியேன.

(௪௧)

பெற்றோம்பிறவாமைபேசாமையாயிருக்க
கற்றோமெனவுரைக்கக்காரியமேன்—சற்றேனு
நீக்கறவிற்பநிலைபொருநதியேசற்று
வாக்கற்றுற்பேசுமோவாய்.

(௪௨)

கூர் லன்றையுதைத்தான் காமன் றையெறித்தான்
பாலன்பசிககிரங்கிப்பாற்கடலை—ஞாலமெச்சப்
பின்னே நடக்கவிட்டானபேரருளைநாடாதாக
கென்னே நடக்கையினி.

(௪௩)

விண்ணருவிமேன்மேல்விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகூப்பித்—தண்ணிராத்
வெள்ளமேயானநதவெற்பேயெனத்தொழுவுவோ
ருள்ளமேஞானவொளி.

(௪௪)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையானபேசாப்பெருமையினான்
களவிலிழம்பூங்கொன்றைககண்ணியா—னுள்ளபடி
கல்லாலினகீழிருநதுகற்பித்தாரோவசன
மெல்லாருமீடேறவே.

(௪௫)

புலனைநதுநதானேடொரமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலுமடிமை—நலமிருந்த
சித்தானமோனசிவனேநினைசேவடிக்கே
பித்தானாலுணைடோபிறப்பு.

(௪௬)

நிறைகுடநதானீர்கொளுமோநிச்சயமாமோன
முறையுணர்நதாயானசமுயலவாரா—பிறையணிந்த
மிக்ககயிலாயமலைவிததகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனேசெப்பு.

(௪௭)

துங்கமழுமானுடையாய்குலப்படையுடையாய்
துங்களணிசெஞ்சடையாய்சேவுடையாய்—மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட்பணியாயென்சென்னியினமேற்
காலுடையாயநீயேகதி.

(௪௮)

இனியகருணைமுகிலெம்பிரான்மூக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக்கட்டி—தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலன்றைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றநதுணை.

(௪௯)

நீதியாய்க்கல்லாலினீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா—னேதில்
சனகாதியாயதவதேதார்க்குஞான
நினகரஞ்ஞெனனசிவன்.

(௫௦)

தேகச்செயறனுஞ்சிந்தையுடனேகுழையில
யோகநிலைஞானிகளுக்கொப்புவதோ—மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோவப்பனேநீயற்ற
வெவலையிலேசும்மாவிரு. (இக)

சும்மாவிருக்கச்சுகமுதயமாகுமே
யிமமாயாயோகமினியேனடா—தமமறிவின்
சுட்டாலையாகுமோசொல்லவேண்டாங்கன்ம
நிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (இஉ)

நீயறறவநிலையேநிட்டையதின்யிலையோ
வாயறறவனெமயங்காதே—போயற
நிருநதாலுநீபோகாயென்றுமுன்னாயசுமமா
வருந்தாதேயின்பமுண்டிவா. (இக)

வாவாவெனறினபமவாவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவெனறையமுதவப்பனே—நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயீநதனையேயீநதபடி
நில்லாயதுவேநிலை. (இச)

நிலவாபபொருளைநினையாதேநினையுள்ளோ
சொல்லாபபொருட்டிரளைச்சொல்லாதே—கல்லாத
சிறதைகுழைத்துசுகஞ்சேரகஞ்ஞவருளால்
வந்தவழிநல்லவழி. (இதி)

வழியிதென்றமல்லாவழியிதென்றஞ்சொல்லி
பழிபழியாநல்லருளாற்பார்த்தோர்—மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச்சொன்னவனறையெனகும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீபார். (இசு)

பாரினைத்துமபொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது—நெரே
மனத்துறவுமப்படியேமாணவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறென்றேயோர். (இஎ)

ஓராமலையொருகாலுன்னுமலுன்னொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால்—வாராதோ
பத்துத்திசையுமபார்த்தெழுந்தாணந்தவெள்ளத்
தத்திக்கரைபுரண்டதான். (இசு)

நீ னுனதன்மைவந்துதாக்கினுலவ்விடத்தே
வாளுதிமாயைவழங்காதோ—நா னுகே
நுன்னுள்ளேதோன்றாவுறவாகிநின்றதென
வென்னுள்ளேயெனறுமிரு.

(௫௯)

என்னையுன்னையின்னதிதுவென்னுமனிற்ருநிலை
தன்னையருளெனறதருணத்தி—லனனைபெற்ற
பின்னைக்குஞ்சொல்லாதபெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்தினுள்ளேயுணர்.

(௬௦)

சொன்னவாதாநிட்டைதொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவர்போதியாராமொளனன்—றனனுன்
விருப்பாககைகாட்டிமிக்கவடநீழ
விருப்பானிருவிகற்பத்தே.

(௬௧)

இருதநிருவிகற்பத்தெதனையிருக்கநிட்டை
சிறதைநீதேறாய்செகமனைததும—வந்ததொடர்ப்
பாடுகெடவன்றோவோபாததிரததுககாடலல்லா
லாடுவதேனாடுமவன்.

(௬௨)

அவனேபரமுமவனேருருவு
மவனேயகிலமனைதது—மவனேதா
மானவரேசொனனாலவரேருருவெனகரு
நானவனாயநிற்பதெந்நநாள்.

(௬௩)

நாளவங்கனபோகாமனாடோறுநநமையே
யாளவநதாநாளினகீழாட்புகுநதாய்—மீளவுன்னைக்
காட்டாமநிறகுங்கருத்தநிரநானெஞ்சேயுன
னாட்டானையமில்லையால்.

(௬௪)

யான்றானெனலறவேயின்பநிட்டையென்றருணைக்
கோன்றானுரைத்தமொழிகொள்ளாயோ—தோன்றி
யிழக்கடிததாய்கெஞ்சேநீயெனகலைகளேசொ
வழுக்கடிக்கும்வண்ணாபோலாய்.

(௬௫)

எவகுஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீசலியாதே—யங்கிங்கென்
றெண்ணுதேபாழிலிறந்துபிறந்துழல்ப்
பண்ணுதேயானுன்பரம்.

(௬௬)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவுமெய்யணையப்பொய்நெஞ்சே
பொய்யைத்தான்மெய்யெனவுமபோகுமோ—வையமறத
தன்மயத்தைமெய்யெனவேசாராதனையேலானந்த
மென்மயமுநின்மயமுமே.

(௬௭)

பூங்காவனநிழலுமபுத்தமுதுஞ்சாநதபதம்
வாங்காதவானந்தமாமழையு—நீங்காவாளு
சொல்லிறநதுமாண்டவாபோற்றாமெனபூயியின
னிலையெனநின்றவிடம.

(௬௮)

இடம்வானநல்லபொருளினபெனக்கேவ
லடங்காக்கருவியனைத்து—முடனுதவ
மநதாரதாருவெனவநதுமடினகுரு
தந்தானோசொற்கொண்டுதான

(௬௯)

தானைதவனூனஞ்சாற்றறியசித்திமுத்தி
யானவைபெய்வலநதாமேயுருமே—மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாநசுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்கமுனக்கேன

(௭௦)

உன்னையுடலையுறபொருளைத்தானெனவே
யென்னையடிமைக்கிருத்தினுன—சொன்னவொரு
சொல்லையறவாமற்றேருடநதானெஞ்சேடின
விலையிறப்பதெனக்கே.

(௭௧)

எனக்குமுனக்குமுறவிலையெனத்தொந்து
நினைக்கவரிதானவினடதிட்டை—தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனியளித்தானெஞ்சேயுனையோ
காசாமதியேனானகான.

(௭௨)

ஆனந்தமோனகுருவாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாற—நேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனநதொழிலாதிருமான
மெலலாநன்மோனவடிவே.

(௭௩)

எல்லாமேமோனநிறவெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண்மோனநிலைநாடினா—பொல்லாத
நானெனவிக்கொன்றைக்கிவேமுனைக்கவிட்டிக
கேனைந்தென்மோனகுருவே.

(௭௪)

மோனகுருவளித்தமோனமேயானந்த

ஞானவருளமுதுநானுமது—வானாதி

நின்றநிலையும் துநெஞ்சப்பிறப்புமது

வென்றநிறதேனானந்தமே.

(௭௫)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியிலலை

மறிந்தமனமற்றமவுனஞ்—செறிந்திடவே

மாட்டினானந்தநாட்டிறகுடிவாழ்ககை

கூட்டினானமோனகுரு.

(௭௬)

குருவாகித்தண்ணருளேககூறுமுன்னேமோனா

வுருநீடியின்பொருளுமொக்த—தருதியென

வாகுகினையேவேறுமுணமைவைத்திடவுங்கேட்டவு

மீங்கொருவருண்டோவினி.

(௭௭)

இனியகருப்பு வட்டையெனனாவிவிட்டா

ன்னியிரதமாறுதுநானு—தனியிருக்கப

பெற்றிலேன்மோனமபிறந்தவனேமோனமல்லாற

கற்றிலேனேதுங்கதி

(௭௮)

வதுககுஞ்சுமமாவிருநீயெனவுணாதத

குதுக்கோதோனருத்தணையாகிப—போதிதது

நின்றதற்கோவென்னையாநீக்கிப்பிரியாமற

கொன்றதற்கோபேசாகுறி.

(௭௯)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத

தறிவறிவாயநின்றவிடவாகுகே—பிறிவறவுரு

சும்மாவிருத்திச்சுகவகொடுத்தமோனநின்பாற

கைம்மாறுநானொழிதலகாண.

(௮௦)

நூனருனெனுமயக்கணனுங்காலெனனானை

வானருனெனநிறையமாட்டாயநீ—பூனருமல

வைத்தமவுனத்தாலேமாயைமனமிற்றது

தய்த்தவிடுஞானசுகம்.

(௮௧)

ஞானநெறிக்கேற்றகுருண்ணரியசித்திமுத்தி

தானந்தருமதழைத்தகுரு—மானமொடு

தாயெனவுமவந்தென்னைத்தந்தகுருவெனசிகதை

கோயிலெனவாழுகுரு.

(௮௨)

சிததுஞ்சடமுஞ்சிவதைவிடவிலையென்ற
 நித்தன்பரமருளுகேசததாற்—சுத்தநிலை
 பெற்றோமேநெஞ்சேபெரும்பிறவிசாராமத
 கறறோமேமோனக்கரு.

(அக)

ஏசுற்றவந்நிலை.

கொச்சகககல்ப்பா.

ஏசுற்றவந்நிலையெனதைபரிபூரணமாய்

மாசுற்றவானதவாரிவழங்கிடுமே

பூசுறசுழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்

பாசததுட்செலலாதேபல்காலுபபாழ்நெஞ்சே

(க)

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாமவாயமதித்து

மாழாழியினபததருத்தபபடியாயோ

தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயனப்போல

வாழாதுவாழ்ந்தழியாவண்ணமிருப்பாய்

(உ)

)ருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெனிகேசுவரக்குக

ருகுப்பாவையெல்லாமறகுப்புகழ்தைத்தமிழோ

வருட்பாய்நமக்காகவாழ்வந்தாரைன்னடிக் கிழ

மருட்பேயாபோலிருக்கவாழ்வந்தாயருட்செஞ்சே

(ஈ)

வஞ்சமேயுண்டையுளவாதனையாஸீயிலைந்து

கொஞ்சமுற்றாயுனைக்குறைசொல்லவாயுமுண்டோ

வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ்

நெஞ்சமேயென்போலநீயமுத்தவாராயோ

(ச)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றறிருந்த

பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியனறோ

வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து

பாராயோவவ்வுருவைப்பாக்கநிறைவாயவிடுமே.

(ஐ)

வாயாதோவினபவென்னம்வந்துன்வழியாகப்

பாயாதோநாணம்பயிராய்ப்பிழையேனோ

வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே

தாயானமோனனருஞ்சந்திக்கவந்திடுமே.

(ஊ)

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுண்ணைப்படிப்பிகககதறவாயா
ரிந்தமதியேனுனககிகென்மதிசேளென்னுலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற்சாரினிபமுண்டாமே (எ)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாமபிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாகோடிருநதுசெயபூசைகொண்டருளே. (அ)

அருளேடியாராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடாமுயறகோடோவானமலரோபேயத்தேரோ
விருடரீயுறைந்ததெவ்விடமோகாணேனே. (க)

எவ்விடத்துமபூரணமாமெந்தைபிரானறண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுண்ணெநெஞ்சேயாராய்நகண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயிலேமான்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ்சென்னமறவாழியவே. (க0)

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனகருங்குதாலவிட்டோடவதன்பிறகே
யோடுநெதொழிலாற்பயனுளதோவொன்றாய்ப்பலவாவுயிராகுயிரா
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதியருளைப்பெறுதற்கனபுநிலை
தேம்பருவமிதுகண்டாசேரவாருஞ்செகத்திரே. (க)

சைவசமயமேசமயஞ்சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுளவெளிகாட்டுமிந்தக்கருததைவிட்டுப்
பொய்வந்தழலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்திரே (இ)

காகமுறவுகலந்துண்ணகண்டிரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரினபவெள்ளம்பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோவின்புற்றிடநாமினியெதெத
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்திரே. (ஈ)

எ டி த் த தே க ம்.

கட்டளைக்கவிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிழன்றுநீயெனக்கொன்றில்லையென்
மோனநன்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றோபினுவகுளநிநா
னென்றுகூத்தாடமாயையை, விடுத்தவாறுநகண்ணீரோடுகம்பலை
விலகுமாறுமென்வேட்கைபரவாகததைத், தடுத்தவாறம்புகலாய்சீர
கிரித்தாயுமானதயாபரமூத்தியே. (க)

நேராயும்வெநகலிப்பேயுகதொடரநினனூலிற்சொன்னமுறை
யியமாதிநான், ரேயும்வண்ணமெனக்காகுகுநகாவலுந்தொழும்பு
கொள்ளுஞ்சுவாமியுநீகண்டா, யோயுஞ்சனமமினியஞ்சலஞ்செலன்
தலகங்கண்டுதொழுவோருருவிலே, தாயுநதநதையுமானோய்சீரகிரித
தாயுமானதயாபரமூத்தியே. (உ)

மு க மெ லா ம்.

முகமெலாங்கணீரமுததரும்பிடசசெவகைமுகிழப்ப
வகமெலாவகுழைந்தானந்தமாகநல்லறிஞ
நிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றாரெனசெய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருளுதரமாசசமைந்தோய. (க)

தி ட மு ற வே.

கொச்சகக்கவிப்பா.

திடமுறவேநினனருளைச்சேர்த்தெனனைக்காததாளக்
கடனுனக்கெனநெண்ணினினனைககைகுவித்தோளுனலனோ
வடைவுகெட்டபாழ்மாயையாழியிலேயின்னமலலற
படமுடியாதெனனாவிப்பற்றேபராபரமே. (க)

ஆராமைகண்டிங்குட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருததமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணததிலண்டமுதற்
பாராதிவைததபதியேபராபரமே. (உ)

விரிழாதவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளாராமுக்காற்றேரு
நீட்டமாயெனவுலகமேசுமினிரானொருவன்
பூழாக்காவாறுமுகம்பரநீபராபரமே. (ஊ)

உன்னத்தினுள்ளேயொளித்தென்னையாட்டுகின்ற

கள்ளக்கருணையையானகாணுந்தரமாமோ

வேள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குணபார்ந்தஞ்சூட்டும்

பள்ளத்தின்மீன்போறபடித்தேனபராபரமே.

(ச)

வாவிக்கமலமலர்வணடாய்ததுவண்டுதுவண்

டாவிக்குநின்றவுனக்கனபுவைத்தாக்கஞ்சலென்பாய்:

பூவிற்குமவான்கடையிறபுலவிறபோபோலவொன்றைப்

பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே.

(சு)

வின்னாறுவெற்பினவிழுந்தாவகெனமாபிற

கண்ணாறுபாய்ச்சிடுமெனகாதலவெள்ளங்கண்டிலையோ

தண்ணாறுசாந்தபத்ததறபரமேநல்வேதப்

பண்ணாறுமினப்பதியேபராபரமே.

(சு)

கூடியநின்றீரடியாகூட்டமென்றோவாய்க்குமென

வாடியவென்னெஞ்சமுகவாட்டமுநீகண்டிலையோ

டேடியநினசீரானுத்திககனைத்துகைக்குவித்துப்

பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே.

(எ)

நெஞ்சத்தினுடேநினைவாய்நினைவூடு

மஞ்சலெனவாழுமெனசாவித்தனைநீயே

சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றாய்குபசாரமபுகன்ற

பஞ்சரிககநாறாபதியேபராபரமே.

(அ)

புத்திரெநியாகவுணைப்போற்றிப்பலகாலு

முத்திரெறிவேண்டாதமூடனெனுகெடுவேன்

சித்திரெநிகென்கடவேனசீரடியாககேவல்செயும

பத்திரெநிககேனுமுகமபாநீபராபரமே.

(அ)

கண்டறினோட்டேட்டறியேனகாட்டுநினைவையிசயங்

கொண்டறியேனமுததுகுறிக்குநதரமுமுண்டோ

[ம

தொண்டறியாப்பேதைமையேன்சொல்வேனின் நென்மையெலலா

பண்டறிவாய்நீயேபகராய்பராபரமே.

(அ)

த ன் னே .

—(0)—

கொச்சகக்கவிப்பா.

தின்னையறியத்தனதருளாற்றாணுணர்த்து
மனனைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொனனைப்புலியைமடப்பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட்டென்னபலன்கண்டாயே.

(க)

ஆ க் கு வை வ .

—(8*8)—

ஆககுவைமாயையாவுநொடியினிலவற்றைமாள்
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாறறிப்
பொகுகொடுவரவுமினறிப்புனிதநலலருளானந்தந்
தாககவுஞ்செயவாயனரேசசசிதானந்தவாழ்வே.

(க)

க ற் ப று சி ந் தை .

கறப்புசிந்தைமாதாகணவரையனறிவேரே
ரிறப்புததவரைநாடாயாகுளுமினபவாழ்வுந்
தறபொறியாகநல்குந்தலைவநினனலதோதெய்வம
பொறப்புறககருதோங்கண்டாய்பூரணனந்தவாழ்வே.

(உ)

முருந்தினநகையாபாரமுலைமுகந்தழுவ்செவ்வாய
விருந்தமிாதெனவருந்திவெறியாட்டுகொளையநாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினததனையிருந்தவேழை
பொருந்தவுகத்திமேலுண்டோபூரணனந்தவாழ்வே.

(உ)

தீதெலாமொன்றாடவனமைசெறிந்திருட்படலம்போதத
தாத+சுதைபெற்றபதநனுனபாதீழ
வாதாவடையவுள்ளன்பருளிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணனந்தவாழ்வே.

(ஈ)

நாதனைநாதாதிதநண்பனைவொயநின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோபூரணனந்தவாழ்வே.

(ஈ)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியெனன்றிவையெல்லாமபாழாககியெனைப்பாழாகருந்
திண்ணிபவினைபைக்கொன்றுசிறியனையுய்யக்கொண்டாற்
புண்ணியரினக்கேயனறேபூரணானதவாழ்வே.

(ரு)

பத்திரீபத்திககானபலனுநீபலவாசசொல்லுஞ்
சித்திரீசித்தாசித்தித்திறமுநீதிறமாமோன
முத்திரீமுத்திககானமுதலுநீமுதனமையான
புத்திரீயெனக்கொன்றுணடோபூரணானதவாழ்வே.

(க)

தாயினுமினியரினனைச்சரணெனவடைந்தநாயேன்
பேயினுகடையனாகிடபிதற்றுதலசெயதன்னறே
தீயிடைமெழுகாயநொந்தேனறெளிவிலேனவீணைகாலம்
போயினதாறறகிலவேன்பூரணானதவாழ்வே.

(எ)

மலைவளர்காதலி.

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திராகண மித்திராகள

பக்கமுண்டெக்காலமும்

பவிசுண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்த மாகயம

படரெணுந் திரிரமணுகாக

கதியுண்டு ஞானமாங் கதிருண்டு சதிருண்டு

காயசித் திகளுமுண்டு

கறையுண்ட கண்டாபா லமமைநின் றுளிற

கருத்தொன்று முண்டாகுமே

னதியுண்ட கடலெனச சமயத்தை யுண்டபர

ஞானவா நைதவொளியே

நாதாந்த ரூபமே வேதாந்த மோனமே

நானெனு மகநதைதிராதென

மதியுண்ட மதியான மதிவதன வலலியே

மதுகு தனன்றங்கையே

வரைரா சனுக்கிருகண மணிபா யுதித்தமலை

வளர்கா தலிப்பெணுமையே.

(க)

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே

சிற்றிளையி லேநடையிலே

சேலொத்த விழியிலே பாடுணத்த மொழியிலே

சிறுபிறை துதற்கேற்றிலே

டொட்டிலே யவாகட்டு பட்டிலே புனைகந்த
 பொடியிலே யடியிலேமேற்
 பூரித்த முலையிலே நிறகின்ற நிலையிலே
 புந்திதனை துழைவலிட்டு
 நெட்டிலே யலையாம லறிவிலே பொறையிலே
 நினனடியா கூட்டத்திலே
 நிலைபெற்ற உன்பிலே மலைவறற மெய்ஞ்ஞான
 ஞையத்தி லேடினிருதாண
 மட்டிலே மனதுசெல நினதருளு மருளவையோ
 உளமருவு தேவையரசே
 வரைரா சனுககிருகண மணிபா யுதித்தமலை
 உளாகா தலிபபெணுமையே

(உ)

பூசமுத லாகவே காத்தபரி யந்தமும்
 பொய்யென நெனைக்காட்டியென
 போதத்தி னநிவாகி யடியீறு மிலலாத
 போதபூ ரணவெளிக்கு
 னேதமுற சிலலென றுபாயமா லைத்தந்நனை
 வெலவாட்செய் வலலசித்தா
 மின்பவரு வையத்தநத வண்ணைய வண்ணையே
 மெளியேன மறந்தது வடுகு
 வேதமுத லானல லாக மத தனமைய
 விளக்கு தட் கண்ணிலாக்கு
 மிக்கநின் மகிமையைக் கேளாத செவிடர்க்கும்
 வீறுவா தமபுகலுமவாய
 வாதனோ யாளாக்கு மெட்டாத முக்கணுடை—
 மாமருந் துக்கமிதமே
 வரைரா சனுககிருகண மணிபா யுதித்தமலை
 உளாகா தலிபபெணுமையே

(ங)

பிடியிட்ட வாழ்க்கைமா லுப்பிட்ட கலமெனவ
 மெய்யெலா முளளுடைந்து
 வீழிட்ட செல்வாதந தலைவாயில வாசமாய்
 வேதனைக ளுறவேதனுந்
 துடியிட்ட வெவவினையை யேவினான் பாவிரான
 ரொடரிட்ட தொழில்களெல்லாந்
 துண்டிட்ட சாண்குமபி யின்பொருட்டாயதுன்
 ரொண்டர்பணி செய்கதெனறோ

வடியிட்ட செந்தமிழி நருமையிட் டாரூரி
 வரிவையேரா பரவைவாயி
 மமமட்டு மடியிட்டி நடைகடந் தருளடிக
 ளடியீது முடியீதென
 வடியிட்ட மறைபேசு பச்சிளங் கிள்ளையே
 வளமருவு தேவையரசே
 வரைரா சனுககிருசண் மணியா யுதித்தமலை
 வளாகா தலிடபெணுமையே.

(சு)

பூரணி புராசனி சுமங்கலை சுதந்தரி
 புராநகுகிரி யமபகியெழிற
 புங்கவ் விளங்குகிவ சங்கரி சகஸரநள
 புரப்பமிசை வீற்றிருக்கு
 நாரணி மனத்தித நாயகிருணத்தித
 நாதாநத சத்திபெனறுன
 னாமமே யுச்சரித திடு மடிபா நாமமே
 நானுச சரிக்கவசமோ
 வாரணி சடைககடவு ளாரணி யெனப்புசுழ
 வகிலாண்ட கோடியீன்ற
 வனையே ப்னையுங் கனனியென மறைபேசு
 மானந்த ரூபமயிலே
 வாரணியு மிருகொகை மாதர்மகிழ் கவனைப்புசுழ்
 வளமருவு தேவையரசே
 வரைரா சனுககிருசண் மணியா யுதித்தமலை
 வளாகா தலிபபெணுமையே

(சு)

டாகமோ பெறவுளைப பாடவறி யேனமல
 பரிபாகம வரவுமனத்திற
 பண்புமோ சற்றமலை நியமமோ செப்திடப்
 டாவியேன பாபரூப
 தேகமோ திடமிலலை ஞானமோ கனவிலுரு
 சிந்தியேன் பேரினபமோ
 சேரவென றுறகள்ள மனதுமோ மெத்தவுரு
 சிந்திக்கு தெனசெயகுவேன்
 மோகமோ மதமோ குரோதமோ லோபமோ
 மூற்றமாற் சரியமோதான
 முறியிட்டு டேனைக்கொள்ளு நிதியமோ தேடவெனின்
 மூசவரி வணடுபோல

மாகமோ டவும்வல்ல னெனையாள் வல்லையோ
வளமருவு தேவையரசே
வரைரா சனுகிருகண மணியா யுதித்தமலை
வளாகா தலிப்பெணுமையே.

(௬)

'தூளேறு தூசிபோல் வினையேறு மெய்யெனுங்
தொக்கினுட் சிங்கநாளுரு
சுழலேறு காற்றினிடை யழலேறு பஞ்செனச்
சூறையிட் டறிவையெல்லா
நாளேற நாளேற வாராதிக மெனுங்கூற்றி
னட்பேற வுளளுடைந்து
நயனங்க ளற்றதோ ரூரேறு போலவே
நானிலந தனில்லையவோ
வேளேறு தந்தியைக கனதந்தி யுடன்வென்று
விரையேறு மாலேசூடி
விண்ணேறு மேகங்கள் வெற்பேறி மறைவுற
வெருட்டிய சுருங்குநதலாய
வாளேறு கண்ணியே விடையேறு மெம்பிரான
மனதுக கிசைந்தமயிலே
வரைரா சனுகிருகண மணியா யுதித்தமலை
வளாகா தலிப்பெணுமையே.

(௭)

பூதமொடு பழகிவள ரிந்திரிய மாமபேயகள்
புந்திமுத லானபேய்கள
போராடு கோபாதி ராக்ஷசப் பேய்களென
போதத்தை பூடழித்து
வேதனை வளாததிடச சதூவேத வஞ்சன்
விதிததானிவ வல்லலெல்லாம
வீழும் புடிகுணது மௌனமந் தராதிகய
விததையை விபந்தருள்வையோ
நாதவடி வாகிய மஹாமந்தர ரூபியே
நாதாந்த வெட்டவெளியே
நதசமய மானபயிர் தழைவரு மேகபே
ஞானவா னந்தமயிலே
வாதமிடு பரசமயம் யாவுக்கு முணாவரிய
மகிமைபெறு பெரியபொருளே
வரைரா சனுகிருகண மணியா யுதித்தமலை
வளாகா தலிப்பெணுமையே.

(௮)

அகிலாண்டநாயகி சந்தவிருத்தம்.

வட்ட மிட்டொளிர் பிராண வாயுவெனு
 நிகள மோடுகம னஞ்செயு
 மனமெ னுமெபரிய மதத யானையென
 வசம டககிடினமு மண்டலத
 திட்ட முற்றவள ராச யோகமிறன
 யோக மெனதறிஞா புகழவே
 யேழை யேனுலகி னீடி வாழ்வனினி
 யிககி தரகுமனு மானமோ
 பட்ட வாத்தனா பராவு சகரதர
 பாய மானசுப யோகமும
 பார காவிய கவிசுவ நானமறை
 பாரப ணஞ்செயமதி யூரும
 மட்ட சித்தியுந் லனப ருக்கருள
 விருது கடடியபொ னன்னமே
 யண்ட கோடிபுகழ் காவை வாழுமகி
 லாண்ட நாயகியெ னமமையே.

(க)

பெரிபநாபகி விருத்தம்.

கிறறைப் பிடித்தும்ட கரகத் தடைத்தபடி
 கனமப புனற்குளுறுங்
 கடைகெட்ட நவவாயில டெற்றபசு மடகலக
 காயத்து னெனையிருத்திச
 சோறறைச சுமத்திநீ பருகித்து வைக்கத
 துருத்திக்குண மதுவென்னவே
 துள்ளித் துடித்தென்ன பேறுபெற தேனருட
 டோயநீ பாயசசலசெய்து
 காற்றைப் பதித்ததென ஞானமாம பயித்தனை
 நாட்டிட புலப்பட்டியு
 நமனான தீடபூடு மணுகா மன முன்னின்று
 நாடுகிவ டோகமான
 சூழ்நறை பகுந்தருளி யெனையாள வல்லையோ
 பெரியவகி லாண்டகோடி
 பெற்றநாயகி பெரிய கபிலைமா நகாமருவு
 பெரியகா கவியமமையே.

(ச)

த ந் தை தா ய்.

—:❖:—

நீ உதைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமெனலியருடழைத்தபோதே
யித்திரசாலகனவுகானலீரா
யிருத்ததுவேயிவவியற்கையென்னெயென்னே (அ)

வாண்னைநான்கொடுக்கவொருப்பட்டகால
மயாதிருந்தெனெனவைபோயெனெனனைநீவகா
வனனைபோலருளபொழியுகருணைவாரி
யானநதபெருமுகிலேயரசேசெல்லாய, (உ)

அரசேநின்றிருக்கருணையலலாசொன்றை
யறிபாதசிறியேனானதனைமுத்திக
சரைசேருமபுகருளருபணைமைக்கூட்டுக
வைபரிசுமேகண்டபரிசுயாகருசதுடகணமேன, (ஈ)

கண்ணேலீங்கெனனையுயெனநனையுமசாக
கருணையுதினநனைடநானகண்டெனசனடென
விண்டெனெனநெறையுடபாதகளளலெனடா
விண—துன்னருட்களிடின்வியப்பாலன்றே (ஊ)

ஒவெனநசசுவெளியென்றேநின்றிங்
குயிரையெலலாயவாமெனனவுவடடாவீன்பத
தேவெனநநீகலநதுகலநதுமுத்தி
சொத்தேயேறகுறைவாமோசெகவிலாசம, (ஐ)

செகததையெலலாமணுவளவுஞ்சிதருவண்ணஞ்
சொத்தணுவிலவைப்பைபணுத்திரனையெலலா
மகததுவமாப்பிரமாணடமாகசெய்யும்
உல்லவாரீநினைந்தவாதேயெல்லாம, (ஐ)

சொல்லாலேவாய்துடிப்பதலலானஞ்சந்
துடித்திருசணீரருவிசொரியத்தேய்பீக்
கல்லாலேயிருந்தெஞ்சுங்கல்லான்முககட்
கணியெடுக்குருகிடவுங்காண்பேனகொல்லோ, (எ)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமநதவருததம்பிள்ளை
பெருபபேதையறிவானோபேரானந்த
முற்றவாக்கேக்கண்ணீரகமடலையுண்டாகு
முருதவரேகன்னெஞ்சமுடையவராவார். (க)

ஆவாவென்றமுதுதொழுங்கையராசி
யப்பனையானந்தவடிகளே
வாவாவென்றவாக்கருளுங்கருணைபெருந்தாய்
வன்னெஞ்சாக்கிரவங்குவதெவ்வாறுநீயே (உ)

நீயேயிங்கெளரியேற்குந்தாகமோக
நினைந்துநீநின்றாநதிரிகழ்ச்சதலாலே
பேயேற்குந்தனக்கொளவோரன்புமுண்டோ
பெயமானேயின்னமன்புபெருகப்பாய். (ஈ)

பாராயோவென்றுபரமெல்லானமயா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாயியேனமுன
வாராயோவினனமொருகாலானு
மலாக்காலெனசென்னிமிசைவைத்திடாயோ. (சு)

வைத்திடுவகாலெட்டிடித்துக்கண்ணினமாபில
வைத்தினைத்துக்கொண்டிகையாலவளைத்துக்கட்டிசு
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டி
தியக்கமறவின்பசகஞ்சோவதென்றோ. (ஐ)

சேராமறசிறிந்ததைப்பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ண
மாராக்கானலந்தேனரசேவீதா
ன்றித்திருநுமாயையிலெனமுத்தவைத்தாய். (கூ)

வைத்தபொருளுடலாலிழுந்துநினைகை
வசமெனவேயானகொடுக்கவாக்கொண்டி
சித்தமிசைப்புகுத்துதானமெய்யோபொய்யோ
சிதியெற்கிடுகுவாயாக்கிகையாவண்ணம். (ஊ)

நிகையாதோவெந்நாளுமபேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவிலகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டிடுத்து
வாழ்த்தேனாளிரண்டுகொன்மாடுபோலே. (ஈ)

மாமிகககள் சிறிதழையாசெம்பொனாடை
வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்
வீதிமெனபாறறொடாசசியோலிடைவிடாமன
மிகககதிவீடென்றேவிளங்கலவேண்டிம. (க)

விளங்கவெனகருளளுள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேலிமலவாழ்வே
களவசரகிதப்பொருளையெண்ணைக் வகாக
கண்ணுதலேநாதாநதக்காட்சிப்பேறே (க0)

நாதமேநாதாநதவெளியேசுதத
ஞாதுருவேஞானமேஞாயமேநல
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வீத்தேயிவகெண்ணையினிவிட்டிடாதே. (கக)

க ல் ல ல ல ல ல .

கல்லாலினீழறனிலொருநாலவாகருங்
கடவுணியுணர்த்துவதுவைக்காட்டென்ற
சொல்லாலேசொல்லப்படுமொசொல்லுததனமை
துருமபுபற்றிக்கடலகடகருததுணிபேயன்றே. (க)

அன்றேவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையுமெவவவேறுபாற்றநேரே
நின்றையேநினைப்பெறுமாறெவவாருநகே
நினைஞளகொண்டறிவதல்லாநெறிவேறுண்டோ. (உ)

நெறிபாக்கினின்றையுநிதிவரவேறே
நிலகீதிககாலவாஹியலாத
ருறியாதுமிலையெனருவாங்காவேறே
கோணையொருகூறுடையாய்கூறய்கூறய. (ஈ)

கூறயவைப்பூதச்சமையைத்தாங்கிக
ருளையிலாமனமெனும்பேய்கருவகின்பினனே
மாறாதவலையுடன்சுழலவெண்ணை
வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே. (ஊ)

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நாளுகியிருந்தரியாயஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியானுலெலலாடவல்ல
வினையாநின்னடிபருடனிருந்தவாழ்வேன்.

(௫)

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தாக்கற்பினையாமயக்கமான
பாழ்வலைக்கிழித்துதறிச்செயலபோய்வாழ்ப்
பரமேனின்னானந்தப்பாரவையெககே.

(௬)

எகேயெங்கேயருளென்றெமையிரந்தா
னேழையிவெனவுமெண்ணியிச்சைக்கரு
மகேயெங்கேயெளிய் தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுணைக்காண்பானலந்தபோனேன்.

(௭)

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாவினந
பொருந்துளானகதனையுமபோக்கினென
ஞானநாயகனெனினமேனனான
நாட்டமுற்றவாழ்ந்திருக்குநாளென்றாளோ.

(௮)

நாட்டட்டகமலமன்னவியதயதுவ
நறந்தேனதுனாரகநாநாரமாக்க
வாடபட்டகாயமிந்தக்காயமென
வனகூற்றமுயிபிழக்கவருமநீதி.

(௯)

நீதியெங்கேஉறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
நித்திராமவாகளெங்கேநெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுககமெங்கேயாங்குளெங்கே
தற்பரநீபின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால்.

(10)

ஆனலம்யானெனதினகற்றமெல்ல
யதுபோதுமதுகதிதானலவென்று
போனலம்யானபோவனல்லானமோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளாளோ.

(11)

பொருளெநின்பூணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லலவெளிறானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமகருண்டோ.

(12)

உண்டோ நீபடைத்தவயிரத்திரளிலென்போ

லொருபாவிதேகாதிபுலகம்பொய்யாக

கண்டேயுமெள்ளவுததுறவுமினறிக

காசினிகுளுலைதவரர்காடடாயதேவே.

(46)

தேவரெல்லாதொழ்சிவந்தசெநநாணமுக்கட்

செக்கருமபேமொழிக்குமொழித்திதப்பாக

முவாசொலுந்தமிழ்கேட்குந்நிருசசெவிக்கே

முடனேனபுலம்பியசொனமுறமுமோதன

(47)

முறமுமோவெனக்கினியானதவாழவு

முதறிவு+கினியாயசெழுநரித்தாளிற

பறமுமோசறமுமில்லையையோவையோ

பாவிபடுவகடகலககப்பாத்திலாயோ,

(48)

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனாற்சுடம்ப

பார்த்தேபாரத்திருக்கப்பரமேமோன

மூத்திவடிவாயுணாததுவகைக்காட்டுலமை

முறறிமெனதலலவினேமுடிவதென்றே.

(49)

என்றோநீயன்றளையாமெனபதெனே

விதரிமகவெல்லாததாமில்லையென்றே

பொன்றிடச்செயவல்லவையெனப்படைக்கும்

பொற்புடையாமென்னினதுபொருத்திடாதே

(50)

பொருத்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்பென்று

புகன்றபடிமெய்பன்றேபோதற்புத

திருத்தபடிமென்றிருப்பதன்றேபன்றே

வெம்பெருமான்யான்வெய்யெய்தாககாலம்.

(51)

தூலமேகாலமொருமுன்றுங்காட்டுவ

காரணமேகாரணகாரியங்களிலலாக்

கோலமெய்னைவாகாவென்றுகூலிக்

குறைவறநின்னருள்கொடுத்திறகுறைவோசொல்லாய,

(52)

சொல்லாயத்தியெல்லாங்கடந்திறின்ற

சொருபானத்தச்சுடரேதொண்டனெனைக

கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்ததன்றே

காரணமுடனாறுவகலக்கமாட்டேன்.

(53)

கலங்காதநெஞ்சுடையனானதீரர்
கடவுளுனேககாணவேகாயமாதி
புலங்காணாநானொருவனனானமபேசிப்
பொய்க்கூடுகாததெனைபுதுமைகண்டாய். (உக)

கண்டிலையோயான்படுமபாடெல்லாமுன்று
கண்ணிருந்தநதெரியாகோசுகிதுள்ளனடார்
தொண்டரடித்தொண்டனனேருகருணைவகாச
சுததபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. (உஉ)

சோதியாயிருப்பிழைபைசகுறையாடுந்
னுவெளியேயெய்கொடாநதுதொடாநதெகரோம
வாதியாநின்றவினைப்பகைகைவென்ற
வாழவேயிவகுணைப்பிரிதமுமயவகுகின்றேறா (உங)

மயக்குறுமெனமனமனுபபபாதகாட்டி
வல்வினையைப்பறிதசனேயேவாழவேநானென
செய்ககடவேனசெயலெல்லாதனசேயென்ற
செங்கைக்குவிப்பேனலலாறசெயலவேறிலமா. (உச)

வேறபடுஞ்சமயமெல்லாந்ருந்தபார்க்கின
வினவகுபரம்பொருளெரினவினையாட்டெல்லான்
மாறுபடுகருத்திலைமுடிவினமோன
வாரிதியினதித்திரளபோலவயவகிறறமமா. (உ௪)

அம்மாவீதிசயநதானனேருவனேரு
வகண்டநிலைபாகுகியெனையறிவாமலண்ணரு
சுமமாலேயிருக்கவைத்தாயையாவாங்கே
சுமமமாயிருப்பதல்லாந்செல்லவானெனே. (உ௫)

என்னேநான்பிறந்துழலவந்தவாறிங்
கெனக்கெனவோசெயலிலையேயெழையேனடன
முன்னேசெய்வினையெனவுப்பினேனெருந்
முளும்வினையெனவுமவாமுறையெனெதாய (உ௬)

தாயானதன்னருகாகிரம்பவைத்தத
தமியேனைப்புரவாமறறளளிதசுளளிக
பேயானதெனசொலையாவேகதேசம
பூணத்துக்குண்டோதானபுகலவேண்டும். (உ௭)

புகலரியநின்வினையாட்டென்னையெந்தாய்

புனமையறிவுடையவென்னைப்பொருளாபபண்ணி
யிகலவினாகருமலமாயைசன்மத்துடே

யிடருறவுஞ்செயதனையேயிரக்கமீதோ.

(௨௯)

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார

மிலலேனானலலோராகளீட்டங்கண்டாற

கரகருமியலபுடையேனபாழநெஞ்சமெந்தாய்

கருந்தாதோவலலுருக்கோகரியகலலோ.

(௩௦)

ப ரா ப ர க் க ண் ணி .

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாமழ்விமுதற

பாராதிமாண்டபதியேபராபரமே.

(௧)

கண்ணுரக்கண்டோர்கருப்பொருள்காணுடலருள்

விண்ணாடிருந்தவின்பவெறபேபராபரமே.

(௨)

சிந்தித்தவெல்லாமெனசிறதையறிந்தேயுதவ

வந்தகருணைமழையேபராபரமே.

(௩)

அராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்

பேராதேமோனப்பெருக்கேபராபரமே.

(௪)

ஆறிவாரென்னவனநதமறையோலமிநிம

பேறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே

(௫)

உடையிறந்தவனபருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக

கடையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே.

(௬)

எத்திககுந்தானுபெனனிதயந்தேயுறித

தித்திககுமானந்ததினேபராபரமே

(௭)

திக்கொடுக்கீழேமலுந்திருவருளாமபொறபிறந்தோ

டைக்குள்வளாகெலலிக்கனியேபராபரமே.

(௮)

நதத்தேபவளமேமொய்த்தபசுமபொறகடூ

சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே.

(௯)

கண்ணைகருத்தேயெனகற்பகமேகண்ணிறைந்த

விண்ணையானந்தவிப்பேபராபரமே

(௧௦)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறதவர்பாற்
ருககாதேதாகருதனியேபராபரமே. (௧௧)

பார்த்தவீடமெல்லாம்பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வாரததைசொல்லவந்தமனுவேபராபரமே. (௧௨)

வானந்தமண்ணினந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்ககவெனக
கானந்தந்தவரசேபராபரமே. (௧௩)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வீன்பைப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே. (௧௪)

வானமெல்லாங்கொண்டமவுன்மணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியான்வணியேபராபரமே. (௧௫)

ஒடுமிருந்தியுமொன்றாகக்கண்டவாக
ஊடுமொருளானந்தபேபராபரமே (௧௬)

சித்தநினைவுஞ்செய்யுஞ்செயலுநீயெனவா
முத்தமர்கட்கானவறவேபராபரமே. (௧௭)

போதாந்தப்புண்ணியாகளபோற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டிலுளககேபராபரமே (௧௮)

முத்தாந்தவீதிமுளறிதொழும்னபருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே (௧௯)

ஈனந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தமவேண்டியுலந்தேனபராபரமே. (௨௦)

என்புருகிநெஞ்சமின்கிசுகரைந்துகரைந
தன்புருவாயநிற்கவலந்தேனபராபரமே (௨௧)

ஈததவறியாயசுகயபொருந்தினல்லாலென
சித்தந்தெளியாதென்செயவேனபராபரமே. (௨௨)

மாறாவனுபூதிவாயக்கினல்லாலெனமயக்கந
தெருதெனசெய்வேனசிவமேபராபரமே. (௨௩)

தாமதநிந்தினபரிட்டைதாராயேலாகெடுவேன
நேகம்வீழ்த்திடினெனசெயவேனபராபரமே. (௨௪)

அப்பாவென்னெப்பிழ்வைப்பேயாற்றகிலைனோற்றியெனறு
செபுவுதல்லாலகேதென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௫)

உற்றறியுமென்னறிவுமுட்கருவிபோதசவிமாண
டறறுமின்பாதந்திலையையாபராபரமே. (௨௬)

சொல்லாலடங்காச்சகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றாகமுமோபராபரமே. (௨௭)

பாராயோவென்னைமுதம்பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராதோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. (௨௮)

ஓயாதோவென்கவலையுள்ளையானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையாபகராய்பராபரமே. (௨௯)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தாருள்ளகனலிலவைத்த
பாகோமெழுக்கோபகராய்பராபரமே (௩௦)

கூடதவறிவத்தனையுங்கொள்கொடுத்தனனருளைப
பாடதவனானெனைமுதம்பாராய்பராபரமே. (௩௧)

கடலமுதேதேனையென்கண்ணைகவலைப
படமுடியாதென்னைமுதம்பாநீடராபரமே. (௩௨)

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாயநானேழ
தள்ளிவிடினமெத்ததவிப்பேனபராபரமே. (௩௩)

கன்றினுக்குச்சேதாசுனிந்திரங்கலபோலவென்க
கென்றிரங்குவாயகருணையெந்தாய்பராபரமே. (௩௪)

எண்ணாதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச்செயத்தினிப்போதும்பராபரமே. (௩௫)

ஆழித்தரும்பெனவையங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிறிவதெனப்பாவம்பராபரமே (௩௬)

கற்றவறிவாலுனைநான்கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமெனநென்னெஞ்சேகொடுக்குமபராபரமே. (௩௭)

ஐயோவுனைக்காணபாணைகொண்டதத்தனையும
பொய்யோவெளியாப்புக்கலாய்பராபரமே. (௩௮)

துன்பகண்ணீரிற்றுநோகதேற்குன்னானந்த
வ்ன்பககண்ணீர்வருவதெநநான்பராபரமே (௩௯)

வஞ்சனையுமபொய்யுமுள்ளவைத்தமுக்காறாயுளறு
கெஞ்சனுக்குமுண்டோநெறிதாண்டராபரமே. (௪௦)

பாசம்போய்நின்றவற்போற்பாராட்டியானுலு
மோசம்போனேனான்முறையோபராபரமே (௪௧)

நன்றறியென்றீதறியேனென்றுகின்றவனா
ரென்றறியேனானைழையன்னேபராபரமே. (௪௨)

இன்றுபுதிதன்றேயெளியேன்படுந்துயர்
மொன்றுமறியாயோவுளையடராபரமே. (௪௩)

எத்தனைதான்சன்மமெடுத்ததனைநானபட்டதுயர்
ரத்தனையுரீயறிந்ததன்றோபராபரமே. (௪௪)

இந்தநாட்சற்றுமிரங்கிலேபெறகாலனவரு
மந்தநாட்காக்கவல்லாராகாணபராபரமே. (௪௫)

உற்றுற்றுநாடியுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே. (௪௬)

எள்ளளவுநினைவிடவல்லாவெனைமயக்கிற்
றளளுதலாலென்னபலனசாற்றிய்பராபரமே (௪௭)

பாடிப்படித்துலகிப்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசோததாய்பராபரமே. (௪௮)

சொன்னதைசசொலவதல்லாற்சொலவறெனசொல்லித்திக
கெனனதைசசொலவேனெளியேன்பராபரமே (௪௯)

சொல்லுமபொருளுமற்றுசசும்மாவிருப்பதற்கே
யலலுமபகலுமெனக்காசைபராபரமே. (௫௦)

நேசநிருவித்தபரிடையல்லாலுன்னடிமைக
காசையுண்டோநீயறிபாசனறேபராபரமே (௫௧)

துச்செனனவேண்டாமித்தொல்லுலகிலல்லலகண்டா
லசசமிகவுடையேனையாபராபரமே. (௫௨)

கண்ணுவாரேனுமுனைக்கைந்தவிபாராயினந்த
மண்ணுவாராநட்பைத்தியேனபராபரமே. (௫௩)

தொல்லாவிரதங்குலையடெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதெனனிசைசபராபரமே. (௫௪)

எத்தாற்பிழைப்பேனெவெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானேனமெத்தவுகான்பேதைபராபரமே (௫௫)

வாயினுறபேசாமவுன்தைசவைத்திருந்துந்
தாயிலாபோனுனறளாந்தைபராபரமே. (௫௬)

ஆன்னையிலாச்சேயபோலலககணுறமேன்கண்ணை
வென்னகத்திறுய்ய்போலிருக்கும்பராபரமே. (௫௭)

உற்றுநினைக்கிறயருமுள்ளுள்ளேசெநதியாய்ப்
பற்றுகொந்தென்னெழுதம்பாரீபராபரமே. (௫௮)

பொய்யனிவனென்றுமௌளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக
கைவிடவுமவேண்டாமெனக்ண்ணேபராபரமே. (௫௯)

எண்ணமறிந்தேயிலைபறிந்தேயேழையுய்யும்
உண்ணநதிருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௦)

நாட்டாதேயென்னையொன்றினுட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்பராபரமே (௬௧)

உன்னையினைநதுவனிதைவினுள்ளேயுலாவுமென்னே
யனனையயிற்றின்னமடைக்காதேபராபரமே. (௬௨)

பரமுனக்கென்றெண்ணுமபழக்கமே'மாறு
வரமெனக்குத்தந்தருளெனவாழ்வேபராபரமே. (௬௩)

வந்தித்தநின்னைமறவாககடனாக
சிறுக்கிசிறுநதருளசெய்யாய்பராபரமே (௬௪)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணைசெய்யாய்பராபரமே. (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதைதயன்யான்வேறுகபடொன்றறியேன
சிட்டருடனசேரனநதந்தெனடனபராபரமே. (௬௬)

இரவுபகலறவிடத்தேகாந்தயோகம
வரவுநதிருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௭)

மடல்காட்டிசிறுநதமயங்காமனினறுசக்க
கால்காட்டிலாவகாதேகண்டாய்பராபரமே. (௬௮)

எப்பொருளுநீயெனவேயெண்ணிநன்றேனறாத
வைப்பையழிபாநிலையாவையாபராபரமே. (௬௯)

சுமமாவிருபதுவேசுட்டறழாணமென
றெமமாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (௭௦)

முன்னொடுபின்பக்கமுடியடிநாபபண்ணைநின்
றனனொடுநானிற்ப்தெனறோசாற்றாய்பராபரமே (௭௧)

மெவவண்ணநதீரந்தமவுனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டையருளாய்பராபரமே. (௭௨)

வித்தன்றியாதுமவினைவதுண்டோரின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாகளுண்டோசெப்பாய்பராபரமே. (௭௩)

ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
துங்கரத்தாககமதுதுககும்பராபரமே. (௭௪)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்துசின்மயமாரின்னடிககே
வந்தவர்க்கேயின்பரிஸைவாய்க்குமபராபரமே (௭௫)

சொல்லாடாபூமனைப்போற்சொல்லிற்ந்துநீயாகி
னல்லாலெனககுமுததியாமோபராபரமே. (௭௬)

பேசசாகாமோனமபிறவாமுனைதெனறற
காசசாசசுமேறபயனுடைமோபராபரமே. (௭௭)

கெட்டியென்றுன்னபாமலகெட்டயாதோபூரணமாந
தொட்டிலுக்குடசேயபோற்றயினரூபராபரமே. (௭௮)

காட்டவருளிருக்ககாணசிருணமலதது
நாட்டமெனக்குவரன்னரோபராபரமே. (௭௯)

எத்தனமைக்குறறியற்றிடினுதாயடொறுக்கு
மததனமைநின்னருளுமனரோபராபரமே. (௮௦)

எத்தனைபோதோநதாலுமெனனாலேயின்பமுண்டோ
சித்தருவேயின்பசசிகமேபராபரமே. (௮௧)

மண்ணெடுகிணகாட்டிமறைநதமறைபாவருனைக
கண்ணெடுகண்ணுவென்றுகாண்பேனபராபரமே. (௮௨)

பஞ்சரித்தநின்னைப்பலகாலிரசுதெல்லா
மஞ்சலெனுமபொருட்டேயனரோபராபரமே. (௮௩)

எங்கெங்கேபாத்தாலுமெவவுயிரக்குமவவுயிரா
யகங்கிருப்பதுநீமனரோபராபரமே (௮௪)

அனைத்துமாய்நின்றபேயானவேரோரினை
நினைக்குநாறெங்கேசிகழத்தாயபராபரமே. (௮௫)

நினைபோத்ததாலேநினைப்புமறப்புமென்று
லெனைபோதமெங்கேயியம்பாயபராபரமே. (௮௬)

ஒன்றைநினைநதொன்னறைமறத்தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றிறதாலெங்கேயியங்குமபராபரமே. (௮௭)

தொழுந்திலவயிரமெனக்கோதறவுள்ளனபி
லமுநதுமவாகக்கேசுமுண்டாகும்பராபரமே. (௮௮)

பற்றும்பயிர்க்குப்படாக்கொழுநதுபோற்பருவம்
பெற்றவாக்கேநின்னருடான்பேரூம்பராபரமே. (௮௯)

யோகியர்க்கேனாமொழுங்காம்பேரன்பான
தாசியரும்யோகமுன்னேசார்த்தோர்பராபரமே. (௯௦)

அல்லம்பகலுமறிவாகிநின்றவாககே
சொல்லுமொருளுஞ்சுமைகாண்பராபரமே (கக)

எச்சிலென்றுபூவையிகழ்ந்தோர்குணேபோற்றப்
பச்சிலையுநகின்ளப்படுமோபராபரமே. (கக2)

அந்தக்கரணமடங்கததுறப்பதுவே
யெந்தததுறவினுநனெறததாய்பராபரமே. (கக3)

தனனையறிந்தோற்றலைவனமேற்பற்றலது
பினனையொருபற்றறுமுண்டோபேசாய்பராபரமே (கக4)

அன்பாதகரைநதுகண்ணீராறுகண்டபுண்ணியருக
குன்பாலவரவழிதானுண்டோபராபரமே. (கக5)

தனனையறிந்தருளேதாடகமாநிற்பதுவே
புனனையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (கக6)

கற்றகலையானிலைதானகாணுமோகாணபடுதலலா
மற்றவிடத்தெவளியாமனேரோபராபரமே (கக7)

கண்மூடிக்கணவிழித்துக்காணபுண்ணோடிகின்னருளாம
விண்மூடினெல்லாமவெளியாமபராபரமே. (கக8)

தேரேநினதருளென்னெஞ்சைக்கவரினொன்றும்
பாரேனசுகமுமபடைப்பேன்பராபரமே. (கக9)

வான்காணவேண்டினமலையெறவொக்குமுனை
நான்காணப்பாவனைசெயநாட்டமபராபரமே (கக10)

வாதனைவிடனைனருளினமன்னிலலாலவேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீசாற்றாய்பராபரமே. (கக11)

பாரகமுமவிண்ணகமுமபற்றுகநிற்பதருட்
டாரகததைப்பற்றியனோசாற்றாய்பராபரமே. (கக12)

விளக்குநதகளியையும்வேறெனனாநினனைத
துளக்கமறச்சீவனென்றுசொலவாராபராபரமே. (கக13)

பாராதிரீயாப்பகர்த்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காணபராபரமே. (கக14)

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவுன்
மெய்யருளேயன்றோவினம்பாய்பராபரமே. (கக15)

வருவான்வந்தேனெனல்போன்மன்னியழியுஞ்சுகத்தைத்
தெரிவாகவில்லையென்றதீரம்பராபரமே. (கக16)

மா'யாசகமிலையேன்மறநெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேநானெனறுவந்துநிற்பேன்பராபரமே. (௧௦௭)

வானுதிசீயெனவேவைத்த மறையெனையுநீ
தானாகசொல்லாதோசாற்றியபராபரமே. (௧௦௮)

வெள்ளகருணை மதேவழமாநின்னருட்கென
களளகருந்தேகவளம்பராபரமே (௧௦௯)

வண்டாயததுவண்டுமவுன்மறைணே உற
கொண்டாககோலினபவகொடுப்பாயபராபரமே (௧௧௦)

மாயைமுதலாமவினைநீமன்னனுயிரீமன்னுயிர்தோந
தாயுழிவானதுநீயனரோடராபரமே (௧௧௧)

என்னறிவுமயானுமெனெதன்பதுவுமாரிவைக
ணின்னையேயமனரோடுகிழ்த்தாயபராபரமே (௧௧௨)

பாரிறியாதண்டபரபபநிமாதுனபெருமை
யாரறிகாரநாரோடுவறிவேன்பராபரமே. (௧௧௩)

அண்டமனைத்திலுமாயப்பாலுக்கபாலுற
கொண்டநினையாரழித்துகொளவாரபராபரமே (௧௧௪)

ஒப்புபாறொன்றையொலிபுதாமோனவட்டக
கப்பலுக்காமகாண்டொருநீகண்டாயபராபரமே. (௧௧௫)

என்போலெளிமவருமெங்கெங்குமபாரசூலு
முனபேலவலிமவருமுண்டோபராபரமே. (௧௧௬)

பார்க்கினண்டபிண்டபரபபனைசதுநிசெயலே
யார்க்குஞ்சயலிலையையாபராபரமே. (௧௧௭)

ஒன்றேறலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதனையெனரோபராபரமே. (௧௧௮)

செப்புவதெல்லாஞ்செபநானசிறிபடதெல்லாநின்
னெப்பிறியானமெனவோநதேனடராபரமே. (௧௧௯)

ஆநிருந்தென்னார்போயெனராமுதாநின்னருளின்
சீநிருத்தாலுயவேன்சிவமேபராபரமே. (௧௨௦)

வஞ்சகமன்வாதனைகருமவன்பிறவிலேதனைகரு
மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே. (௧௨௧)

எந்தப்பழியுன்னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்பழிவருவதன்றோபராபரமே. (௧௨௨)

எந்தெந்தநாளுமேனைப்பிரியாதென்னுயிராயச்
சிகதைகுடிக்கொண்டெருட்டேவேபராபரமே. (கஉக)

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைககப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணாததுநிறைவேபராபரமே. (கஉச)

எனையுன்றன்கைகளிசதாரயாவரெனையானகொடுத்துப்
பினையுன்றொபெற்றநலம்பேசேனபராபரமே. (கஉடு)

வாய்பேசாவுமையெனவைநகநென்றேமேவுனத
தாயாகவந்தருளைத்தநதாயபராபரமே (கஉசு)

தனைதந்தென்னைத்தநிதநாண்டநினகருணை
கெனனைக்கொண்டெனப்பலெனத்தாயபராபரமே. (கஉஎ)

மறாககண்டாககாகமறலிபட்டபாட்டெனினிப
பார்க்கினின்பாக்கெனடையங்காணப்பராபரமே. (கஉஅ)

சுட்டியுணராமறறியநிலையாவெளியில்
விட்டநினையாடுவியபடுபைபராபரமே. (கஉகூ)

சூடுதொன்றமின்றியென்னைசசநமாவிருக்கவைததா
மீதொன்றமப்போதாதாவின்மபராபரமே. (கஉ௦)

வொயொன்றமப்போதாயினியாயவந்தாண்ட
தேயொன்றமப்போதாதாவின்மபராபரமே. (கஉக)

என்றமிருந்தபடிக்கெனையெனக்களித்த
சொன்றமப்போதாதோவுனாயயபராபரமே (கஉஉ)

எனடிசைக்கீழ்மேலானவெல்லாமபெருவெளியாக
கண்டவிட்டதெனையுநானகண்டேனபராபரமே. (கஉகூ)

பித்தனையேதுமமறியப்பேதையனையாண்டவுனக
கெத்தனைதானெற்றண்டனிடுவேனபராபரமே (கஉசு)

தாயாகாபததூடனமுந்தண்ணீருந்தந்தருளு
நேயவுனையாரேநினையாபராபரமே. (கஉடு)

விரிதமனமொடுங்குமவேனையினாகப
பந்தவருளவாழிபதியேபராபரமே. (கஉசு)

சிகதனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவின்பமாமழையை
வந்தபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே. (கஉஎ)

தந்தேனையோவசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனையென்றனைநீவாழிபராபரமே. (கஉஅ)

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளேக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாற்பராபரமே. (க௩க)

என்றுங்கருணைபெற்றவிற்பதபோதனாசொல
சென்றசென்றதிகக்னைததுஞ்செல்லுமபராபரமே. (க௪௦)

ஆடுவதுமபாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத
தேடுவதுநின்னடியாசெய்கைபராபரமே (க௪௧)

பொங்கியநின்றண்ணுளேபுட்கலமாப்பெற்றவாகட
கெங்கெழுந்தென்றாயிறியம்பாயபராபரமே. (க௪௨)

பாலரோடுபேயாபிததாபானமையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியாதஞ்செய்கைபராபரமே. (க௪௩)

உண்டுதெதுபூண்டிங்குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டாவிளையாட்டேசுகங்காணபராபரமே (க௪௪)

கங்குலபகலற்றதிருக்காட்சியாகன்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேயெநநாய்பராபரமே (க௪௫)

காயநிலையலவென்றுகாண்பாருறங்குவரோ
தாயவருட்பற்றாததொடாவாபராபரமே (க௪௬)

அப்புமுபுமபோன்றவயிகயபராணந்தாதமந்
கொப்புலமைசொல்லவுமவாயுண்டோபராபரமே. (க௪௭)

சித்தநதெளிநதுசிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானகுடிநானபராபரமே (க௪௮)

தம்முயிர்போலெவவுயிருந்தானென்றுதண்ணருளகூ
செம்மையருக்கேவென்னுசெயவேணபராபரமே. (க௪௯)

விண்ணுக்குமவிண்ணுகிமேவுமுனக்கியானபூசை
பண்ணிநிறகுமாறுபகராயபராபரமே. (க௫௦)

நெஞ்சுக்கமேகோயினினைவேசுக்கதமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராயபராபரமே. (க௫௧)

கெட்டவழிபாணவப்பேய்கீழாகமேலான
சிட்டருணைப்பூசைசெய்வாபராபரமே. (க௫௨)

காலபிடித்தமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின
மேலெழுப்பிறேகமவிழுமோபராபரமே. (க௫௩)

பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப்பாவித்துப்பூசைசெய்தால
வஞ்சியஞானம்விளங்குமபராபரமே. (க௫௪)

அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லினபநிலைநானேவந்தெய்துமபராபரமே. (௪௫௮)

முர்த்திதலநதீர்த்தமுறையாற்றொடங்கினாக்கோ
வார்த்தைசொலச்சுருஷமவாய்க்கும்பராபரமே (4௫௯)

விருப்பஞ்சரியைமுதனமெயஞ்ஞானநான்கு
பருமபுமலாகாய்கனிபோலனரோபராபரமே. (௪௬௦)

தினந்தவாதருமஞ்சரத்தமுஞ்செய்வாசிவ
ஞானந்தனையணையநல்லோரபராபரமே, (௪௬௧)

சொன்னதைதசொலவித்துய்க்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னவருவதெநகாளைந்தாய்பராபரமே, (௪௬௨)

இனரோவிருவினைவந்தேறியதுநானென்றோ
வனமேவினைந்தனரோவாறதேன்பராபரமே (௪௬௩)

எண்ணமுந்தானின்னைவிடவிலையெனறூலபானமுனமே
பண்ணவினையேதுபகராயபராபரமே (௪௬௪)

எனையின்னதென்றறியாவெழைசுருமாக்கெடுவேன
முனைவினைகூடனமுறையோபராபரமே, (௪௬௫)

அறிபாரானசெயவினைபையையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுசூய்பராபரமே, (௪௬௬)

எனனைக்கெடுக்கவீசைநதவிருவினைநோய்
நனைக்கெடுக்கத்தகாரோபராபரமே, (௪௬௭)

வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயநாடுஞ்ருவ
னிலையெனினெகையிருக்குமபராபரமே, (௪௬௮)

முக்குணத்தாலெல்லாமுனைக்கப்பிரகிருதி
கிகுணத்தைநலகிபதாரெதாய்பராபரமே, (௪௬௯)

ஆற்றப்பட்டாதுதுன்பமையெனனூலென்மனது
தேற்றப்பட்டாதினியெனசெயவேன்பராபரமே, (௪௭௦)

பூராயமாய்மனைதப்போகசுவறியாமலையோ
யாராயலைத்தேனரசேபராபரமே (௪௭௧)

சினபிறக்கக்கற்றுவஞ்சித்தியெல்லாமபெற்றுவ
மனபிறக்கக்கலலாககுவாயென்பராபரமே (௪௭௨)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்தமல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாதிதெந்தாய்பராபரமே, (௪௭௩)

சூதாமிகார்போற்றுவண்டெவண்மெனம்
வாதாடினென்னபுலனவாய்க்கும்பராபரமே, (௧௪௧)

கொள்ளித்தேளசொட்டிகுருகிகினறபேயககுரங்காயக்
கள்ளமனந்துளளுவதென்கண்டாயபராபரமே, (௧௪௨)

வந்ததையும்போனநையும்வைத்துவைத்துப்பாத்திருந்தாற
சினதையிதமகிதஞ்சே நம்பராபரமே, (௧௪௩)

ஏறுமயிரப்பாலமுணாலிநதலிடயங்கணெருப்
பாறெனவுருனருவறிநதேன்பராபரமே, (௧௪௪)

பொறிவழியேயேழைபொறியாயுழுவதுநின்
னறிவின்விதிததவிதியாமோபராபரமே, (௧௪௫)

பாசசாலககெல்லாம்பறறுவிடஞானவைவாள்
வீசநாளெநகாளவீளம்பாயபராபரமே, (௧௪௬)

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சின்தைசெயவநத்திறஞ்செப்பாயபராபரமே, (௧௪௭)

பொயயெல்லாமொன்றப்பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யெனானமெய்யாய்விடுமோபராபரமே, (௧௪௮)

மின்னனையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கநெறியோபராபரமே (௧௪௯)

நித்தியமொன்றிலலாதநீர்க்குமிழிபோன்றவடற
கித்தனைதானுனபழுண்டோவென்னேபராபரமே, (௧௫௦)

தேகமிறுமென்றுசுடர்தேயபுவதென்னித்திராயி
ஹாகமநிந்தாற்பயநதானுண்டோபராபரமே, (௧௫௧)

ஏதைசசுமையாவெடுபாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறிய்யாதுபின்னேசெலவம்பராபரமே (௧௫௨)

தோற்பாவைநாலாட்சுமையாகுஞ்சிவஞானறிங்
கார்ப்பாலெதெதெவராலேபராபரமே, (௧௫௩)

ஞாலத்தமெய்யெனவேநம்பிநபபிநாளுடென்றன்
காலதைப்போக்கிபெனனகண்டேனபராபரமே, (௧௫௪)

பொய்யுலகவாழ்க்கைப்புலைச்சேரிவாதனைந்
மெய்யருளின்மூழ்கின்விடுகாண்பராபரமே, (௧௫௫)

நூலேணிவிண்ணேறுதாற்குப்பரித்திவைப்பார்
போலேகருவிரன்னுற்போதம்பராபரமே, (௧௫௬)

சின்னஞ்சிறியார்களெய்தமணற்சோறறையொக்கு
மன்னுங்கலைஞானமாக்கம்பராபரமே. (க௮௭)

வாசகஞானததாலவருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாயபராபரமே. (க௮௮)

தேட்டதையேசொல்லுகிளிபோலவிண்ணருளி
ஞாட்டமின்றிவாய்பேசனன்றோபராபரமே (க௮௯)

வெளியாயருளிலவிரவுமனபாதேக
மொளியாயபிறங்கியமுண்டோடராபரமே. (க௯௦)

காலமொருமூன்றுங்கருத்திலுணர்தாலுமதை
ஞாலத்தனக்குறையாரலலோராபராபரமே. (க௯௧)

தொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவரேலலோராமற்
தல்லாதாயாரோவறியேனபராபரமே. (க௯௨)

இல்லாதகாரியத்தையிசுகிதுசுகிதையழி
செல்லாமைநல்லோதிருங்காணபராபரமே (க௯௩)

ஏதுவதுமேதொழிந்ததுமென்றியானெனஞாக்கள
போதநிலைகண்டபுலத்தோராபராபரமே. (க௯௪)

ஆயிரஞ்சொன்னலுமறியாதவஞ்சகஞ்சப
பேயரொடுகூடிற்றிழைகாணபராபரமே (க௯௫)

மாயமயக்கொழிந்தாமற்றொன்றைநாடுவபோ
நேயவருணியிலின்றிப்பராபராபரமே. (க௯௬)

நித்தினாயிறசெத்தபிண்ணேருமுடற்கிசைசைவயாச
சுததாகனேலலதுறவோராபராபரமே. (க௯௭)

எந்நெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்கு
சன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாயபராபரமே (க௯௮)

மந்தவரிவாகியின்பமவாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிறைதமயங்காதோவெனசெயவேனபராபரமே. (க௯௯)

தேடினேனறிக்கனைத்துந்தெண்டனிடேனசிறைநைந்து
வாடினேனெனமயக்கமாற்றாயபராபரமே. (௨௦௦)

மடிமையெனுமொன்றைமறுத்தனன்றோவெனனை
யடிமைகொளல்வேனடிமரசேபராபரமே. (௨௦௧)

காலாயநதிரவின்பக்காற்பயமெனொழுந்த
மாலைவளாததனையேவாழிப்பராபரமே. (௨௦௨)

நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லவெறுமொன்றைப்பாரேன்பராபரமே. (உ௦௩)

நீர்க்குமிழிபோலென்னினைவுவெளிபாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென்பாவைபராபரமே. (உ௦௪)

ஆடியோய்பம்பரம்போலாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்க்குநெனெனசெய்வென்பராபரமே. (உ௦௫)

வேதாநதஞ்சிததாந்தமவேறெனனாகணகளிகு
நாதாநதமோனநலமேபராபரமே (உ௦௬)

ஆனந்தமானநினையென்றியொன்றையுள்ளுத
மோனநதமியேறகுமுததிபராபரமே. (உ௦௭)

ஏதுக்குமுன்னேவிடவிலையென்றலென்கருத்தைச்
சோதிகவேண்டாநானசொன்னேன்பராபரமே. (உ௦௮)

முததியிலுந்நெகமிசைமூலிகமாஞ்சித்திபெற்றே
செத்தனைபேரென்றைபெறநதாயபராபரமே. (உ௦௯)

நீயனநிநாநாநினைவாரெனெஞ்சுக்கமார்
தாயன்றிசுருலுமுண்டோசாற்றாயபராபரமே. (உ௧௦)

அங்கமேநினவடிவமானசுகாகூப்பிடநீ
யெங்குமேனெனென்றதெனனேபராபரமே (உ௧௧)

தொள்ளைவெள்ளதகண்ணருணமேறகொண்டிசுழித்தார்த்திமுத்தா
ற், கள்ளமனக்கப்பலெங்கேகாணுமபராபரமே (உ௧௨)

எக்கலையுங்கற்றாணாநதோமென்றவாக்குஞ்சுமதஞ்சொல்
வக்கணையாலினபமவருமோபராபரமே. (உ௧௩)

கல்லெறியப்பாசிகலைநுநனனீரகாணுநல்லோர்
சொல்லுணரினநாமைவநதுதோன்றும்பராபரமே. (உ௧௪)

நின்னையுணாநதோகடமைநிந்தித்தபேயறிஞ
ரெனனத்திபெறுவாரெந்தாயபராபரமே. (உ௧௫)

என்னதிபானென்னலற்றேரேங்கிருந்துபாக்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரியசாமிபராபரமே. (உ௧௬)

சோற்றுத்துருதகிசுகைமசுமப்பக்கணபிதுங்கக்
காற்றைப்பிழுகதலைந்தேனகண்டாய்பராபரமே (உ௧௭)

உள்ளபடியொன்றையுனாககினவாக்குனாற்றவாயக
கள்ளமின்றியுன்பாயகவளிப்பேன்பராபரமே. (உ௧௮)

- அடுத்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற்
றொடுத்ததொன்றையானவேண்டிச்சொல்லென்பராபரமே. (உ௧௧)
- உள்ளமறிபாதொருவரொன்றையுன்னிப்பேசிலையோ
துள்ளியினங்கன்றாயததுடிப்பேனபராபரமே. (உ௨௦)
- எல்லாருமினபுற்றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. (உ௨௧)
- முன்னுண்மெய்ஞ்ஞானமுனிவாதவமீட்டுதல்போ
லிநகாளிற்காணவெனக்கிச்சைபராபரமே (உ௨௨)
- கனமமெனபதெல்லாககரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தனமநிலைசாராததனபாதனமைபராபரமே. (உ௨௩)
- கனமெயிலாதென்னறிவினகண்ணுடேகாட்சிபெற
மணடியபேரொளிரீவாழிபராபரமே. (உ௨௪)
- நாணனதன்மையென்றநாடாமனாடவினப
வானாகினறனைவாழிபராபரமே (உ௨௫)
- அகத்தாடணுவணுவாயண்டமெல்லாந்தானாய
மகத்தாகினறனைவாழிபராபரமே (உ௨௬)
- நாரதமாங்காபபவறைககண்ணுமென்கண்ணே
வாரமவைத்துக்காதனைவாழிபராபரமே. (உ௨௭)
- புரந்தோதநதேசமெனபாபூமியைப்போராடி
யிரந்தோருத்தமமதெனபாரென்னேபராபரமே (உ௨௮)
- முராததியெல்லம்வாழியெங்கண்மோனகுருவாழியருள
வாாதையென்றமவாழியன்பாவாழிபராபரமே (உ௨௯)
- சொல்லும்பொருளுந்தொடராவருணிறல்ற்
செல்லம்படிக்கருணீசெயதாய்பராபரமே (உ௩௦)
- இறைவரைக்குள்ளாகவெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவாகளெத்தனைபோபேசாய்பராபரமே. (உ௩௧)
- நாடுகருநிசானுட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவிலெந்தாயபராபரமே. (உ௩௨)
- தேடுந்திரவியமுஞ்சோதமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருநதுண்போகூறுப்பராபரமே. (உ௩௩)
- தேடாததேடினரேசெங்கைத்துலாககோல்போல்
வாடாசசுமநிலையிலவாழுவாபராபரமே. (உ௩௪)

நீராய்க்கசின்தருகிறெட்டியிததுநின்றேனைப்
பாராததெனனோபகராயபராபரமே. (௨௬௫)

உள்ளபொருளாவிடிடன்மூன்றுமனறேதான்
கொள்ளுகொண்டரீயெனகுறைதீர்பராபரமே. (௨௬௬)

ஆழ்தாயேயிவவுலகிலல்லலெலலாந்தீர்த்தருளால்
வாழ்தாயேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (௨௬௭)

தாராவருளையெலலாதத்தெனையுநினனருளில
வாராயோவென்றனைநீவாழிபராபரமே (௨௬௮)

ஆசையன்மீதல்லாலருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசமவையேனினகருணைப்பாங்காறபராபரமே. (௨௬௯)

ஆதியநதீருருவாயாண்டதல்லானினனையன்றிப்
போதனையுமுண்டோபுகலாயபராபரமே. (௨௭௦)

தானாகவநதுதித்தாண்டெனையின்ப
வானாகசெயதவின்பவானேபராபரமே (௨௭௧)

பறறறிருக்குநெறிபற்றிற்கடனபலையுஞ்
சுற்றினைக்குமனஞ்சொன்னேனபராபரமே. (௨௭௨)

படிப்பறிகேள்வியற்றுப்பற்றாறுசகிதைத்
துடிப்பறறாககனரோசகங்காணபராபரமே. (௨௭௩)

சத்தாகிநினரோசடங்குளிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயெனவாழ்வேபராபரமே. (௨௭௪)

சித்தநிருவிகற்பஞ்சோந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகாப்பூரம்போலவயங்குமபராபரமே. (௨௭௫)

ஆதிகாலததிலெனையாண்டனையெயிப்பானீ
போதிமெனினெனுகேநானபோவேனபராபரமே. (௨௭௬)

நாவழுத்தஞ்சொனமலரோநாளுதிகுமபொனமலரோ
தேவையுனக்கினனதென்றுசெப்பாயபராபரமே (௨௭௭)

கன்னறும்பாகாய்க்கருபபுவடாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயெனனுளிருந்தாயபராபரமே. (௨௭௮)

சிற்பரமேதறபரமேதெய்வசகருகிசொன்ன
வறபுதமேயனபேயறிவேபராபரமே. (௨௭௯)

அறிவிப்பானீயென்றலைமபுலனகடநதந்
நெறிநிற்பார்யாரேநிகழ்த்தாயபராபரமே. (௨௮௦)

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. (௨௫௪)

ஐவரொடுங்கூடாமலநதரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (௨௫௨)

அருளாகிநின்றசுகமாகாமலேயோ
விருளாகிநிற்கவியலபோபராபரமே (௨௫௩)

அன்பரெலலாமினபமருநதிடவுமயானொருவன்
முன்புறுதன்னரோநீசொலலாய்பராபரமே. (௨௫௪)

சந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிறதையறியேனுனசிததமபராபரமே. (௨௫௫)

நானானைகருளுநாட்டததரலெனைவிட்டுப்
போனாலுமுனைவிட்டுப்போசேனபராபரமே. (௨௫௬)

இக்காயம்பொய்யெனரோநீட்டத்துனக்கபயம்
புககாதாருண்டோபுகலாயபராபரமே. (௨௫௭)

தானாதலபூரணமேசாருமிடமுன்மியிரும்
வானாதியுமொழுங்காய்மன்னுமபராபரமே. (௨௫௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானநதவிளக்கேபராபரமே. (௨௫௯)

நாட்டப்பட்டலைநதநகெலலாகதீரவுனக்
காட்டபட்டுந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. (௨௬௦)

பாவிபடுங்கணசலகமபாசதுமிரங்காதிருநதா
லாலிககுறுதுணையானாயபராபரமே. (௨௬௧)

நின்னிறைவேதாரகமாய்நின்றசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தேனென்னேபராபரமே. (௨௬௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தானீகாக்கல்வேண்டுமலலா
லென்னைப்புறமவிடுதலென்னேபராபரமே. (௨௬௩)

பாருததுன்பமெலலாய்வந்துனாததானினசெவியி
லேருதவாரேதியம்பாய்பராபரமே. (௨௬௪)

விஞ்சுபுலப்பாடனைததும்வீறுதன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருகமுமாற்றேன்பராபரமே. (௨௬௫)

கன்னக்கரியநிற்காமாதிராதுசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்ததென்னேபராபரமே. (௨௬௬)

சித்திரெநிகேட்டல்செநமயக்கஞ்சென்மற
முத்திரெநிகேட்டன்முறைகாணபராபரமே. (௨௬௭)

சிந்தைசிறையச்சிறையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந்தெய்தும்பராபரமே. (௨௬௮)

கூடர்த்தவறிவாலறிபககூடாதெனக்குரவன்
மோத்தபடிதானேதிரிந்தேனபராபரமே. (௨௬௯)

பத்தரநுநதுபராபர சுகமயானநுநத
வெத்தனைநாள்செல்லுமியம்பாய்பராபரமே. (௨௭௦)

திரத்திறைமரவுசேராமலிவ்வுலகிற்
பாரததனம்பேசலபணபோபராபரமே. (௨௭௧)

இந்தவெளியினையுண்டேப்பமிடப்பேற்றிவாத்
தந்தவெளிகேகவெளியாயசசாராதேனபராபரமே. (௨௭௨)

உணாததுமுனைநாடாதுணாதவைவையேநாடி
யினககுறுமெனனேழைமைதானெனேனபராபரமே. (௨௭௩)

உண்டிபோவினறமுலகைத்திரமென்வுட்
கொண்டிநானபெற்றபலனகூறாய்பராபரமே (௨௭௪)

உள்ளபடியாதுமெனவுற்றுணாதேனைககணமே
கன்னமனம்போனவழிகானேனபராபரமே (௨௭௫)

சித்தமவுனஞ்செயல்வாககெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற்றேன்றிறபராபரமே. (௨௭௬)

எண்ணிலபலகோடியுயிரெத்தனையோவத்தனைககுங்
கண்ணிறகலந்தவருட்கண்ணேனபராபரமே. (௨௭௭)

எனக்கினியாருன்போலுமில்லையென்றல்பாணு
முனக்கினியானாவனவேனபராபரமே. (௨௭௮)

அண்டபிண்டங்கானேனகமுமபுறமுமொன்றக்
கண்டவெனனைகலந்தகாலம்பராபரமே. (௨௭௯)

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்ததுச்சொன்னுலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௮௦)

அன்றந்தகால்வருக்குமற்புதமாரீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குண்டோபராபரமே. (௨௮௧)

அப்பெனன்றமன்னையென்றமாரியெனன்றம்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின்சீர்காண்பராபரமே. (௨௮௨)

கடடுங்கனமும்பத்தக்காலர்வருமபோதெதிர்த்து
வெட்டுதளமோவிளம்பாயபராபரமே. (௨௮௩)

பேசாதமோனநிலைபெற்றன்றோநினனருளாம
வாசாமகோசநந்தானவாயகருமபராபரமே. (௨௮௪)

கற்றலுவகேட்டாலுங்காயமழிபாதசித்தி
பெற்றலுமின்பமுண்டோபேசாயபராபரமே (௨௮௫)

கண்டவடிவெல்லாங்கனாககின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநினனருளேமன்றோபராபரமே (௨௮௬)

தின்செயலாலொன்றமில்லாதென்றானுலாபாவி
நின்செயலாயநிலலாநினைவேன்பராபரமே (௨௮௭)

கொலைகளவுட்காமங்கோபமவிட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநினனருடானவாய்க்கும்பராபரமே. (௨௮௮)

தன்னையறியாதுசுகந்தாநுபிருநதுவிட்டா
லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே (௨௮௯)

ஒன்றிரண்டென்றுனனுவணாவுகொடுத்தளளபடி
யென்றுமெனனைவையாயிறையேபராபரமே. (௨௯௦)

கருதுமடியார்களுங்காணவெளியாகுந்
தரியநிறைவானசுகமேபராபரமே. (௨௯௧)

பொய்குவித்தகெஞ்சனருட்பொறபரிநதுதிக்கனைத்து
கைகுவித்துநிற்பதெதக்காலமபராபரமே. (௨௯௨)

அததவிதமானவயிகபவனுபவமே
சுததநிலையநிலையாசொல்லாபராபரமே. (௨௯௩)

வைததசுவரலம்பிணமணபோமோமாயையினோக்
கெததனைபோதித்துமெனனாமெந்தாயபராபரமே. (௨௯௪)

பூட்டறறுததேசமற்றுபபோகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவெனகண்ணைபராபரமே. (௨௯௫)

சொல்லிற்பதாகளைந்துசொனமுடிவுகாணுதார்
வெல்லிற்பதாபோலநிறபராபராபரமே. (௨௯௬)

அழுக்காற்றுகெஞ்சமமுங்கியபுன்மாக்க
ளரிமுககாற்றுவிற்பவலமெய்தார்பராபரமே. (௨௯௭)

தேகாதிபொய்யெனவேதேர்த்தவுபசார்த்தருக்கு
மோகாதிபுண்டோமொழியாய்பராபரமே. (௨௯௮)

சா தனையெல்லாமலிழத்தற்போதவகாட்டாதோ
போதனைநீர்குவதெப்போதோபராபரமே. (௨௧௯)

ஒன்றுமறியாவிருளாமுள்ளமபடைத்தவெனக்
கெனறுகதிருவதெநதாய்பராபரமே (௩௦௦)

சித்திகருந்தோறுமென்னுடசிறக்காமாயுமறுதிப்
புத்திகருணினறவருடபொறபேபராபரமே (௩௦௧)

என்றமடைந்தோகடகிரவகாசுநிப்பயிசுதுங்
கனறையுதைதகாலிகதைதகாணபராபரமே (௩௦௨)

குற்றங்குறையகருணமேவிடவருளை
யுற்றவளோயாவிசகுறவாய்பராபரமே. (௩௦௩)

ஒருநாயாலவாயகருமுணைமகிகாரனைதனாலகோடிப
பேருநாயாறபேசிடென்னபேருமபராபரமே. (௩௦௪)

சொல்லுஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழறு
மல்லலொழிவதெனறகையாபராபரமே. (௩௦௫)

பிடித்ததையேஸ்தாபிசுமபேராணவசதை
யடித்துத்தூரத்தவல்லாராகாணபராபரமே. (௩௦௬)

நேசத்தாலினினைநினைசுருநினைவுடையா
சாசைக்கடலிலமுந்தாபராபரமே (௩௦௭)

களளாதுகட்டிணவுகாரியமேநானொருசொற
கொளளாததோஷமனறோகூறுயபராபரமே. (௩௦௮)

சென்றவிடமெல்லாநதிருவருளேதாரகமா
நின்றவாககேயானந்தநிட்டைபராபரமே. (௩௦௯)

நீட்சிதுறுகலிலலாநிதயசுகாரமபசக
சாட்சியாமுனைவைநதுசாந்தேனபராபரமே (௩௧௦)

வானுசித்ததுவமாய்மனனிநின்றகாரணநீ
நானாகிறபதெநதநாளோபராபரமே (௩௧௧)

காட்டத்திலவசிடையவந்தாலென்னவுன்னு
நாட்டத்தினூடுவந்தநடபேபராபரமே. (௩௧௨)

நித்தினாயாயதநானேநினைவயாநதானித்ததித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெவகளசெயகைபராபரமே. (௩௧௩)

இன்பநிட்டையெயதாமல்யாதெனினுஞ்சென்றமனை
துன்புறுதல்வன்பிரவித்துக்கமபராபரமே. (௩௧௪)

பொய்யகலமெய்யானபோதிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையயமிலையயாபராபரமே. (௩௧௫)

மத்திரத்தையுன்னிமயகநாகனககினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத்தகாநோபராபரமே. (௩௧௬)

விணகருணைபூத்தசென்னரேவியுயிர்க்குயிராயத்
தணகருணைதோனறவருடாயநீபராபரமே. (௩௧௭)

தனமயமாயநின்றநிதானேதானாகிநின்ற
னினமயமாமெல்லாநிகழுமபராபரமே. (௩௧௮)

ஏங்கியிடையுநஞ்சுவேழைபநீவாவென்றே
பாககுபெறச்செயவதுனேமறபாரமபராபரமே. (௩௧௯)

ஆண்டநின்னைநீங்காவடிமைகளயாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகனமமபுகலாய்பராபரமே. (௩௨௦)

எங்கணுநீயென்றாலிருத்தபடியெய்தாம்
லங்குமிங்குமென்றலையலமோபராபரமே. (௩௨௧)

கற்குமதுவுண்டுகளித்ததலலானினன்றளி
ன்றிர்குமதுதந்ததுண்டோநீதானபராபரமே. (௩௨௨)

அண்டபகிரண்டமறியாதநினைவடிவைக
கண்டவரைக்கணடாறகதியாம்பராபரமே. (௩௨௩)

கலககமுறநெஞ்சைக்கலககிததிரும்பத
துலககுபவனீயிலையாசொல்லாயபராபரமே. (௩௨௪)

சிறதையுமென்போலச்செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநினைசெயலாவாழுவேனபராபரமே. (௩௨௫)

பத்தமெலாந்திரப்பரஞ்சோகிரீகுருவாய்
வத்தவடிவைமறவேனபராபரமே. (௩௨௬)

தானந்தமானசகசநிருவிகற்ப
வானந்தரிட்டையருணையாபராபரமே. (௩௨௭)

அல்லெல்லாந்தீரவெனக்கானந்தமாகவொரு
சொல்லெமன்பாலைத்தையென்சொல்வேன்பராபரமே. (௩௨௮)

சிறதையுமென்போலச்செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநினைசெயலாவாழுவேனபராபரமே. (௩௨௯)

மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேனபராபரமே. (௩௩௦)

மரீல்வைத்தசிர்தையக்கறவென்சென்னியிசைச்
கால்வைக்கவுக்கனவுகண்டேன்பராபரமே.

(௩௩௧)

மண்ணுனமாயையெல்லாமாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணுரவுக்கனவுகண்டேன்பராபரமே.

(௩௩௨)

மண்ணீரமையாலேமயங்கரதுன்கையாலென்
கண்ணீரதுடைக்கவுநானகண்டேன்பராபரமே.

(௩௩௩)

உள்ளதுணராவுணர்விலிமாபாவியென்றோ
மெள்ளமெள்ளகைகெடுகிழவிட்டாயபராபரமே

(௩௩௪)

எல்லாநின்துசெயலெனெறெண்ணுமெண்ணமுரீ
யல்லாலெகைகருளதோவையாபராபரமே.

(௩௩௫)

பந்தமயக்கிருகப்பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே.

(௩௩௬)

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடககண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளேயன்றோபராபரமே.

(௩௩௭)

எட்டுத்திசையுமொன்றாயினபமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடமவேரோபராபரமே.

(௩௩௮)

பிறியாதுயிர்க்குயிராயப்பின்னமறவோகஞ்ஞ
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே.

(௩௩௯)

ஏதேதுசொன்னுமெள்ளளவுநீயிரங்கரச
குதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே.

(௩௪௦)

கற்பனையாப்பாடுகினறென்கண்ணீருங்கமபலையஞ்
சொற்பனததுங்காணெனெனசொலவேன்பராபரமே.

(௩௪௧)

வென்பொன்றுநீங்காமனதிறப்பமாறப்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே.

(௩௪௨)

ஏதுநதெரியாவெளியேனைவாவெனநின்
டோதநிலகாட்டிற்பொருதோடராபரமே.

(௩௪௩)

ஓசாமலெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்ககரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே.

(௩௪௪)

மோனந்தருளுனமூட்டியெனககுஉட்டா
வானந்தவாமுககையருளாயபராபரமே.

(௩௪௫)

வாமுகங்கண்டெனனைவாடாமலேகாதத
நீடுந்தருணைநிறைவேபராபரமே.

(௩௪௬)

புத்தியினுனின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடியா
சித்தையிறப்போகின்றியானம்பராபரமே. (௩௪௭)

உனக்குவமையாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மைக
கெனக்குவமையானவருமில்லைபராபரமே. (௩௪௮)

தாயிருந்தும்பிள்ளைதளந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான் தளந்துகின்றேனபராபரமே (௩௪௯)

வாயாற்கிணறுகெட்டவாதேபோலவாய்பேசிப்
பேயானாககிண்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (௩௫௦)

பாவமென்றாலே துமபயமினிச்செய்யவிரதச
சீவனுக்காரபோதந்தெரித்தாபராபரமே. (௩௫௧)

இன்பநிருவிகற்பமினதேதாவன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேனபராபரமே. (௩௫௨)

கற்குநிலைற்றாகருவியவிழாதருளாய
நிறகுநிலைற்பதுவேந்தெம்பராபரமே. (௩௫௩)

காச்சச்சடாவிடம்பொறகட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சறவரேபிறவாபராபரமே. (௩௫௪)

பற்றொழிந்ததுசிகதைப்பதைப்பொழிந்ததுதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைடபாயபராபரமே. (௩௫௫)

உருவெளிதான்வாதவூருத்தமாககலலாலினமுங்
ருருவழிகின்றாககுமுண்டோகூறாய்பராபரமே. (௩௫௬)

தேகமியாதேனுயொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
பாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே. (௩௫௭)

உலகநெறிபோறசடலமோயவுயிரமுத்தி
யிலகுமெனவந்தவியலபோபராபரமே (௩௫௮)

பரமாப்பரவெளியாப்பாரபதலானமற்றெவாக்குந்
திரமேதுயில்லைன்றததோந்தேனபராபரமே. (௩௫௯)

தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுன்னெய்யத்தினட
மாடுவேனான் தமாவேன்பராபரமே. (௩௬௦)

உள்ளக்குழையவுட்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளக்குழையவென்றுதான்பேன்பராபரமே. (௩௬௧)

புட்டப்பகல்போலப்பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவினாகுப்பராபரமே. (௩௬௨)

பார்க்கின னுப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிதைமாலினென்னை
யார்க்குச்சரியிடலாமையாபராபரமே. (௩௬௩)

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோபததிககோவனபாதங்க
ணீட்டுக்கெல்லாகுறுகிநிறுயபராபரமே (௩௬௪);

முத்தாந்தவிதேமுளைகருநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பேபராபரமே, (௩௬௫)

உன்னாவெளியாயுநங்காதபேருணாவா
யென்னாவிக்குள்ளேயிருந்தாயபராபரமே (௩௬௬)

தத்துவமெல்லாமகனறதன்மையாகுசசினமயமா
நிததமுத்தசுத்தநிறைவேபராபரமே. (௩௬௭)

உள்ளகொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலாகருணைவேணமெபராபரமே. (௩௬௮)

எனனைப்புரப்பதருளினகடனாமென்கடனா
நினனிதபணிபறவேநிறைகபராபரமே (௩௬௯)

தானேயாநன்னிலையைத்தந்தவருளானந்த
வானேமனாஜீதவாழ்வேபராபரமே. (௩௭௦)

மீண்ணுதிபூதமெல்லாமவைத்திருந்தநின்னிறைவைக
கண்ணுரக்கணமிகளிதேசனபராபரமே (௩௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தஉன்றேதான
பிறியாவருணிலையுமெபறேன்பராபரமே, (௩௭௨)

தீதெனவுநனநெனவுநதேர்ந்தநான்தோத்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டாதென்னேபராபரமே. (௩௭௩)

கண்டவறிவகண்டாகாரமெனமெய்பறிவிற
கொண்டவாககேழுத்திகொடுபாயபராபரமே. (௩௭௪)

நூகவல்வினைநானென்னுமலின்பசகம்
பெறும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே. (௩௭௫)

பெற்றாநுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றாநுபிபியாகண்டாய்பராபரமே (௩௭௬)

நீயேநானெனநிலைபடிநற்புறந்த
தாயேயுனையவருடந்தாயபராபரமே. (௩௭௭)

சஞ்சலமற்றெல்லாநீதானெனநுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளாயரசேபராபரமே, (௩௭௮)

பூதமுதனாதவரைபொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவினபக்கடலேபராபரமே. (௩௭௯)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்ததைபல்லால்வெவ்வேறுய்ப்
போக்குடையவாரததைபொருந்தேன்பராபரமே. (௩௮௦)

வன்மையின்றியெல்லாமதித்துணர்வாய்க்காடுகெடுவேன்
றன்மையொன்றுநதோயததடையோபராபரமே. (௩௮௧)

பத்தர்சிததர்வாழிபரிபக்குவர்களவாழிசெவகேரல்
வைத்தவாகள்வாழிருவாழிபராபரமே. (௩௮௨)

கலலாதேனாறுங்கதறுணாந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநினைத்தொடாநதேனபராபரமே. (௩௮௩)

சொல்லிற் ப்பசசற்குருவாய்ததோனறிசசுககொடுதத
நல்லுரைக்கெகொததடிமைநாண்காண்பராபரமே. (௩௮௪)

முத்திகுவிததானமோனக்கருமபுவழி
தித்தித்திடவினைத்தேனேபராபரமே. (௩௮௫)

நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிறபதுவோ
சுததவருணிலைசொல்லாய்பராபரமே. (௩௮௬)

மண்ணுமறிகடலுமறறுளவுமெலலாமுன
கண்ணிலிருக்கவுநான்கண்டேனபராபரமே (௩௮௭)

பூட்டிவைத்துவஞ்சப்பொறிவழியேயென்றனை
யாட்டுகின்றதேதோவறியேனபராபரமே. (௩௮௮)

பொய்யுணாவாயிச்சப்புழுக்கூட்டைக்காததிருந்தே
னுய்யுமவகையுமுளதோபராபரமே. (௩௮௯)

பைங்கிளி க்கண்ணி.

அத்தமுடனாகியளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைகிளியே. (௧)

அகமேவுமண்ணலுக்கென்னல்லெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானரீபோய்ச்சுககொடுவாபைகிளியே. (௨)

ஆவிகுளாவியெனுமற்புதனாச்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குவகிட்டுமோசொல்லாய்ரீபைங்கிளியே. (௩)

ஆரும்படியாமலெனையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைகஞ்செப்பிவாபைங்கிளியே. (௪)

- ஆறனகண்ணீர்க்கென்னங்கபங்கமானதையுங்
கூறாதெனனோகுதலைமொழிபபைங்கிளியே. (௫)
- இன்பருளவாடையமுககேழமெமக்கண்ணலசுத்த
வம்பரமாமாடையளிப்பானோபைங்கிளியே. (௬)
- உன்னாமலொன்றிணடென்றோராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னுன்வரவுங்வகைசொல்லாயநீபைங்கிளியே. (௭)
- ஊருமிலாரபேருமிலாருற்றூர்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரெனனையறிவாரோபைங்கிளியே. (௮)
- ஊரைப்பாராமலெனககுள்ளகததுநாயகனா
சீரைப்பார்த்தாரகருணைசெயவாரோபைங்கிளியே. (௯)
- என்றுவிடியுமிறைவாஹோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லாநிச்சுத்தாயநீபைங்கிளியே. (௧௦)
- எந்தமடலூடுமெழுதாலிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிசசோபபேனோபைங்கிளியே. (௧௧)
- கண்ணுண்மணிபோலின்பகாட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமினனம்வநதுசோவாரோபைங்கிளியே. (௧௨)
- ஏடார்மலாகுடேனெம்பெருமான்பொன்னடியாம
வாடாமலர்முடிககுளாய்க்குமோபைங்கிளியே. (௧௩)
- கலலென்மலனோனகனித்தவன்பேபூசையென்ற
நலலோரபொல்லாவெனையுநாடுவாரோபைங்கிளியே (௧௪)
- கண்டதனைக்கண்டகலக்கந்தவினொனவே
விண்டபெருமானையுநான்மேவுவனோபைங்கிளியே. (௧௫)
- காணாதகாட்சிகருத்துவந்துகாணாமல்
வீணுள்கழித்துமெலிவேனோபைங்கிளியே (௧௬)
- காந்தமிரும்பைக்கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள
வேந்தனெமையிழுத்துமேவுவனோபைங்கிளியே, (௧௭)
- காதலால்வாடினதுங்கண்டனையெமமிறைவர்
போதரவாயின்பம்புசிப்பேனோபைங்கிளியே. (௧௮)
- கிட்டிகுகொண்டன்பருண்மைகேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (௧௯)
- கிட்டோய்நெஞ்சிற்கிளர்வார்தழுவவென்றா
னெட்டோராவரவாரேசமென்னோபைங்கிளியே. (௨௦)

- கூறுங்குணமுமில்லாக்கொள்கையினுரென்கவலை
யாறும்படிக்குமணைவாரோபைங்கிளியே, (௨௧)
- சின்னஞ்சிறியேன்றன்சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியேதவிப்பேனோபைக்கிளியே, (௨௨)
- சின்தைமருளைத்தெளிவித்தெனையாள
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோபைங்கிளியே, (௨௩)
- சொல்லிநந்துநின்றசுகருபப்பெமமானை
யல்லுமபுகலுமணைவேனோபைங்கிளியே, (௨௪)
- தற்போதத்தாலேதலைகீழ்தாகவைய
னற்போதவின்புலரகாட்செலுமோபைங்கிளியே, (௨௫)
- தின்னையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ
ரென்னையணையாதவண்ணமென்கொளித்தார்பைங்கிளியே, (௨௬)
- தாங்கரியமையெல்லாந்தநம்தனைவிட்டின்னருளாம
பாவகிபைச்சோநதாரிறைககுபபண்போசொல்பைங்கிளியே, (௨௭)
- தாவிபதோமார்க்கடமாந்தனமைவிட்டேயண்ணலீடத
தோவியம்போனிதகினைனையுள்குவரோபைங்கிளியே (௨௮)
- தீராக்கருவழக்கைததீரவையிட்டகென்னையினிப்
பாரோறாதாண்டாணப்பற்றுவுனோபைங்கிளியே, (௨௯)
- தூங்கிவிழித்தென்னபலன்றாங்காமற்றாங்கிநிதமும்
பாங்குகண்டாலன்றோபலன்காண்பேன்பைங்கிளியே, (௩௦)
- தொல்லைகவலைதொலைத்துததொலையாத
வெல்லையிலாவினபமயமெய்துவனோபைங்கிளியே, (௩௧)
- நின்னெஞ்சத்தன்பொல்லாநாதரைச்சேர்ந்தின்பணைந்தார்
வன்னெஞ்சத்தாலேநான்வாழ்விழந்தேன்பைங்கிளியே, (௩௨)
- நானேகருதினவாநாடார்சும்மாலிருந்தாற்
றானையணைவரவர்தன்மையெனனோபைங்கிளியே, (௩௩)
- நீர்க்குமிழிபோன்றவுடனிற்கையிலேசாகுவதஞ்
சோக்கவறியாமற்றிகைப்பேனோபைங்கிளியே, (௩௪)
- நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார்நினைக்கின்வேறென்றணையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர்மார்க்கமென்னோபைங்கிளியே, (௩௫)
- பன்முத்திரைச்சமயம்பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச்சேர்வேனோபைங்கிளியே, (௩௬)

பச்சைசுண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமண்ணற்கியம்பிவாபைங்கிளியே. (௬௭)

பாசபத்தஞ்செய்ததுன்பம்பாராமலெம்மிறைவ
ராசைதரதுன்பமதற்காற்றேனானபைங்கிளியே. (௬௮)

பாராசையற்றிறையைப்பற்றறநானபற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே. (௬௯)

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடாந்தெனபக்குவமுளு
சோதித்தவண்ணல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே. (௭௦)

பைப்பயிரைநாடுமின்போற்பாபூததபைங்கொடிசோ
செம்பயிரைநாடித்தினைத்தேனானபைங்கிளியே. (௭௧)

பொய்ககூடுகொண்டபுலம்புவனோவெய்மிறைவா
மெய்ககூடுசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே. (௭௨)

பொய்ப்பணிவேண்டேனைப்பொருட்படுத்தியண்ணலென்பான
மெய்ப்பணியுநத்தொருகானமேவுவனோபைங்கிளியே. (௭௩)

மண்ணுநங்கும்விண்ணுநங்கும்நுளவெலாமுறநகுங்
கண்ணுநங்கேனெய்மிறைவாகாதலாறபைங்கிளியே. (௭௪)

மட்டுப்படாதமயக்கமெலலாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணனமேவுவனோபைங்கிளியே. (௭௫)

பாலவளர்த்ததெனவைவளர்த்திறைவாபன்னெறியாம
பாலவளர்த்திலவீட்டபாவமென்னோபைங்கிளியே. (௭௬)

மெய்யினோயமாற்றவுத்தமெத்தவுண்டெம்மண்ணறநத்
மையனோபதீரக்கமருந்துமுண்டோபைங்கிளியே. (௭௭)

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய்வீணசிறையாலலலவற்றாய்
பாவிபஞ்சவண்ணமபகாந்துவாபைங்கிளியே. (௭௮)

வாய்த்திறவாவண்ணமெனவைத்தாண்டாக்கென்றுரை
நீத்திறவாச்சொல்லிசிமாவகாணபைங்கிளியே. (௭௯)

வாட்டப்படாதமவுனவினபங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனோபைங்கிளியே. (௮௦)

வாராவாகவந்தருளுமோனருக்கென்
பேரரசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவாபைங்கிளியே. (௮௧)

விண்ணவர்தம்பாலமுதம்வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல்பார்த்தாயோபைங்கிளியே. (௮௨)

விண்ணுள்வளியடங்கிவேற்றத்தென்னெருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங்காண்பேனோபைங்கிளியே. (நிக)

விண்ணார்நிலவுதவழ்மேடையிலெல்லாருமுற
மண்ணுனவீட்டிலென்னைவைத்ததெனனோபைங்கிளியே. (நிச)

உள்ளத்தினுள்ளையொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்குவாயுமுண்டோபைங்கிளியே. (நிநி)

ஆகத்தைநீக்குமுன்னையாலிததுணைவரைநான
ருகத்தின்வண்ணநதமுவுகனோபைங்கிளியே. (நிசு)

தானேசபாவநதலைபபடநின்றான்ஞான
வானுனவரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (நிஎ)

கள்ளதலைவரவாகைகாட்டிப்பேசாம
வள்ளத்திலவநதவுபாயமெனனோபைங்கிளியே. (நிஅ)

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீபூததவேணிநிலவெறிப்பமன்றாடுங்
காபூததகண்டனையான்காணுநாளெந்நாளோ. (க)

பொன்றொருமனறுணமணிப்புவைவழிவண்கெற்று
மென்றொழுதினலமிச்சிப்பதெந்நாளோ. (உ)

நீக்கிமலககட்டறத்துநேரேவெளியிலெம்மைத்
துக்கிவைககுந்தாளேதொழுதிடுநாளெந்நாளோ. (ங)

கருமுகவகாட்டாமலென்றுகர்ப்பூரம்வீசு
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. (ச)

வெஞ்சேனெனும்வழியார்வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினரை
யஞ்சேலெனுகைககபயமென்பதெந்நாளோ. (நி)

ஆறுசமயத்தமதுவதுவாய்நின்றிலகமும்
வீறுபரைதிருத்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (சு)

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்தபாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றாணையாங்காண்பதெந்நாளோ. (எ)

ஆதியந்தங்காட்டாதகண்டிதமாய்நின்றணர்த்தம்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெந்நாளோ. (அ)

சுங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத்தந்தையெனும்
புககெவணைகோட்டானைபதமபுகதிவைப்பதெந்நாளோ. (௯)

அஞ்சமுநங்காட்டாமலாறுமுநங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைசசிரதைவைப்பதெந்நாளோ. (௧௦)

தீநதையிருகாணித்துத்தம்பிரான்றானசேர்ந்த
வெநதையிருதாளிணைக்கேயினபுறுவதெந்நாளோ. (௧௧)

குருமாபின்வணக்கம.

துய்யகரமலராற்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசையாமனைவதெந்நாளோ (௧)

சிரதையினுக்கெட்டாதசிறசுகததைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிகழீழ்க்குடியாய்நாமனைவதெந்நாளோ. (௨)

எநதைசனற்குமாளுதிமெமையாடகொளவான
வந்ததவத்தினரைவாழததுநாளெந்நாளோ. (௩)

பொயகண்டார்காணுபுனிதமெனுமதுவித
மெய்கண்டநாதனருணமேவுநாளெந்நாளோ. (௪)

பாதிவிருதத்தநாலிப்பாவிருததமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தானபணிவதெந்நாளோ. (௫)

சிறுமபலமன்னுஞ்சின்மயராதில்லைநாக்
கொற்றங்குடிமுதலைக்கூறுநாளெந்நாளோ (௬)

சூறைவிலருணஞானமுதல்கொற்றங்குடியடிக
ணறைமலர்த்தாடகனபுபெற்றநாமிருப்பதெந்நாளோ. (௭)

நாளாவகன்போகாமன்னெறிபைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௮)

என்னநிவையுள்ளடக்கியென்போலவருமவுனி
தன்னறிவுகளுளேநானசாருநாளெந்நாளோ. (௯)

ஆறுனொன்றைநாடினதற்காறுமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருளகூடுநாளெந்நாளோ. (௧௦)

நில்லாமனின்றருளேநேரேபாரென்றவொரு
சொல்லானமவுனியருடோற்றுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

வைவிதிகமாஞ்சைவமவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்தென்னல்லல்லியுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

வார்க்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளே
தாக்கவுமென்னல்லெல்லாநதட்டழிவதெந்நாளோ. (௧௩)

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகான்வேந்தன்றிருளுன
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெந்நாளோ. (க)

ஏரின்சிவபோகமிங்கிவற்கேயென்னவுழ
வாரங்கொள்செங்கையாதாள்வாரம்வைப்பதெந்நாளோ. (உ)

பித்தரிறையென்றறிந்துபேதைபாற்றாதனுப்பு
வித்தமிழ்ச்சமாததாமெய்புழுவதெந்நாளோ (ங)

போதவூர்நாடறியப்புத்தர்தமைவாநில்வென்ற
காதவூரையனன்பைவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (ச)

ஒட்டென்பறின்றியுலகைத்துறந்தசெலவப
பட்டினததாபத்கிரிபண்புணர்வதெந்நாளோ (இ)

கண்டதுபொய்யென்றகண்டாதாரசிகமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியாதாணமேவுநாளெந்நாளோ. (ஊ)

சககரவர்த்திதவராசயோகியெனு
மிககதிருமூலனருண்டேவுநாளெந்நாளோ (எ)

கந்தரனுபூதிபெற்றுக்கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருனாடியிருக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்களபததாருள்பாலிப்பதெந்நாளோ (ஐ)

யாக்கையைப்பழித்ததல.

கூகிலமுநீருஞ்சொரிமலமுநாறுமுடற
புகுமுலுமவாஞ்சையினிப்போதுமெனபதெந்நாளோ. (க)

நீர்ககுமிழ்ப்புணமைத்துநின்றனருநிலலாமெய
பார்ககுமிடத்திதன்மேற்பறறுவதெந்நாளோ. (உ)

காக்கைநரிசெந்நாய்கழுக்கொருநாள்கூடியுண்டு
தேகஞ்விருந்தாழுடலைச்சீயெனபதெந்நாளோ. (ங)

செங்கிருமியாதிசெனித்தசென்மயூரியினை
யிகசெனுடலென்னுமிழக்கொழிவதெந்நாளோ. (ச)

தீத்துவர்தொணனுற்றவந்தாமாய்வாழிநாட்டைப்
பித்தனென்னுமபிதற்றொழிவதெந்நாளோ. (இ)

ஊனென்றிநாதனுணர்த்துமைதவிட்டறிவே
ஊனென்றபாவிதலைநாணுநாளெந்நாளோ. (ஊ)

வேலையிலாவேதன்விதித்தவித்தரசாலவுடன்
மாலையிப்பாரமயக்கொழிவதெந்நாளோ. (௭)

ஆத்திநீணக்கினரோசிகமாமிவ்வுடலில
வாழ்ந்துபெறம்பேற்றைமதிசுருநாளெந்நாளோ. (௮)

மும்மலச்சேரானமுழுகுடபிபாகமெனு
மிமலகாயத்துளிதழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. (௯)

நாற்றமிக்ககாட்டுநவவாயிலபெற்றபசுரு
சோற்றத்தருத்திசுமையென்பதெந்நாளோ. (௧௦)

உருவிருப்பவுள்ளோதானாறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கைபைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளானமறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயாபுலையொழிவதெந்நாளோ (௧)

திண்ணியநெஞ்சைப்பறவைசிக்கக்குழந்தாட்டி
கண்ணிவைப்போமாயங்கடக்குநாளெந்நாளோ. (௨)

கண்டுமொழிபேசினங்கண்டுகொண்டுகவிலையாக
கொண்டிவிமொனாபொய்க்கூத்தொழிவதெந்நாளோ (௩)

காமனைவாவென்றிருண்டகணவீலையைவீசுமினனா
நாமமறத்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ (௪)

கண்களிலவெண்பூளைகரப்பகருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிபிழைக்குநாளெந்நாளோ (௫)

வீங்கித்தளர்நதுவிழுமுலையாமேலவீழ்ந்து
தாங்குமதன்சோமபைத்துடைக்குநாளெந்நாளோ. (௬)

கீசசிருக்குங்கொங்கைகருமபிருக்குமினமாற்றம்
வைசசிருக்குமாதாமயக்கொழிவதெந்நாளோ. (௭)

பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
ணச்சென்றிறத்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (௮)

உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார்தமைமறப்பதெந்நாளோ. (௯)

நீட்டுவைத்தசேலப்பூங்கொய்சகத்திற்சித்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமினனாகட்டழிவதெந்நாளோ. (௧௦)

ஆழாழியென்னவளவுபடாவங்சநஞ்சப்
பாழானமததயற்பற்றொழிவதெந்நாளோ. (௧௧)

தூய்பனித்திங்கள்சுவெகெண்ப்ரிததெற்று
மாயமடவார்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (௧௨)

ஏழைக்குறுமபுசெயுமேநதிழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடநதுபயிராவதெந்நாளோ. (௧௩)

விண்ணொழிஞ்ஞறிவேட்கைமதுமொண்தெரு
தொண்டியாகளகட்கடையிற்சுற்றொழிவதெந்நாளோ. (௧௪)

மெய்யிறசுவயிறககமேவுமின்பமபொனமாதா
பொய்யிலினபின்மென்றுபொருந்நாளொந்நாளோ. (௧௫)

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலகழிந்ததேதோஷமற
வெம்பூதநாதனருளெய்துநாளொந்நாளோ. (௧)

சுததமுதலாமபுலனிற்சஞ்சரித்தசுளவரெனும்
பித்தாபயந்தீநதுபிழைக்குநாளொந்நாளோ (௨)

நாளும்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமெமை
யர்னும்பொறியாலருள்வருவதெந்நாளோ. (௩)

வாககாதிபானகன்மமாயைதம்பாலவீண்காலம்
போககாமலுண்மைபொருந்நாளொந்நாளோ. (௪)

மனமானவானரககைமமாலையாகாம
லெனையாளடிகளடியெய்துநாளொந்நாளோ. (௫)

வேட்டைப்புலப்புலயாமேவாதவண்ணமனத
காட்டைத்திருத்திககரைகாண்பதெந்நாளோ (௬)

உந்துபிறப்பிறப்பையறறுவிடாதெநதையருள்
வநதுபிறக்கமனமிறப்பதெந்நாளோ. (௭)

புத்தியெனுந்துச்சிப்பொறியரவின்வாய்ததேரை
யொத்துவிடாதெநதையருளோங்குநாளொந்நாளோ. (௮)

ஆவகாரமெனனுமதயானைவாயிற்கரும்பா
பேவகாமலெநதையருளெய்துநாளொந்நாளோ. (௯)

சித்தமெனும்பெளவத்திரைக்கடலிலவாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளினிறகுநாளொந்நாளோ. (௧௦)

வித்தியாதத்துவக்களமுமலெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத்துயக்குநாளொந்நாளோ. (௧௧)

சுததவிறதையேமுதலாததேதான்றுமொனாந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருஞ்சாருநாளொந்நாளோ. (௧௨)

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமன்னெறியிறசெருநாளெந்நாளோ. (கக)

அடிசுளடிகீழ்க்குடியாய் வாழா வண்ணவ
குடிகெடுக்குமபாழ்மடிமைககூறொழிவதெந்நாளோ. (கச)

ஆனபுறக்கருவியாறுபததமற்றளவும்
போனவழியுங்கூடப்புனமுளைப்பதெந்நாளோ. (கரு)

அந்தகணுக்கெங்குமிருளானவாறாவறிவில
வந்தவிருளவேலைவடியுநாளெந்நாளோ. (கசு)

புன்மலததைச்சோந்துமலபோதமபொருந்துதலபோய்
நின்மலத்தைச்சோந்துமலநீங்குநாளெந்நாளோ. (கஎ)

கண்டெண்ணிற்கேறாகலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப்பறிககுநாளெந்நாளோ (கஅ)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசொவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ. (கஆ)

குறிததவிதமா தியாற்கூட்டுவினையெல்லாம்
வறுததவிததாமவண்ணமருளவந்திடுநாளெந்நாளோ. (உ௦)

சஞ்சிதமேயாதிசரககானமுச்சேரும்
வெந்தபொரியாகவருணமேவுநாளெந்நாளோ. (உ௧)

தேகமுதனன்காதிரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிசுமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ. (உ௨)

சத்தமுதலாத்தழைத்திங்கெமக்குணர்த்தஞ்
சுத்தமாமாயைதொடக்கறுவதெந்நாளோ (உ௩)

எம்மைவினையையிறையெயம்பாற்காட்டாத
வடமைதுரோதையகலுநாளெந்நாளோ. (உ௪)

நித்திரையாய்வந்துரினைவழிகுங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ்சமாததறிவதெந்நாளோ. (உ௫)

சன்னபின்னலானசகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கலைமூட்டுநாளெந்நாளோ. (உ௬)

மாயாவிகாரமலமொழிசுத்தாவததை
தேயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (உ௭)

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தவழுவெல்லாந்தீரத
திடம்பெறவேடெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (உ)

செம்மையறிவாலறிந்துதேகா திக்குள்ளிசைந்த
யெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெநநாளோ. (உ)

தீத்துவமம்பாழ்த்தசடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெமமைத்தெரிசிப்பதெநநாளோ. (ங)

பஞ்சப்பொறியையுயிரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்சுவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெநநாளோ. (ச)

அத்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிறதைககணத்திலெம்மைத்தேரத்தறிவதெநநாளோ. (ரு)

மூக்குணத்தைச்சீவனென்னுமூடத்தைவிட்டருளா
லககணமேயெம்மையறிந்துகொளவதெநநாளோ. (சு)

காலையுயிரென்னுங்கலாதிக்கள்சொற்கேளாமற்
சீலமூடனெம்மைத்தெளிந்துகொளவதெநநாளோ. (ஏ)

வானகெடுத்ததுத்தேடுமதிசேடாபோலவெமை
நான்கெடுத்ததுத்தேடாமனைகறிவதெநநாளோ. (அ)

அருளியலபு.

இனந்தருநாடிதுநமக்குவேண்டாமென்
ருனந்தநாட்டிலவதரிப்பதெநநாளோ. (க)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாமபுவனமேவுநாளெநநாளோ (உ)

அதிசுந்தர்காட்டாமலம்பரம்போலேநிறைந்த
திதிலருட்கடனைச்சேருநாளெநநாளோ. (ங)

எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்குமெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணுற்றினமெய்தோய்வதெநநாளோ. (ச)

சூதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெநநாளோ. (ரு)

வெந்துவெடிக்கின்றசிறதைவெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெநநாளோ. (சு)

சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றாச்சொய்ஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெநநாளோ. (ஏ)

கன்றுமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டெனறல்வந்துவீசுவெளிசேருநாளெநநாளோ. (அ)

கூட்டுநமன்செங்கோல்தடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெநநாளோ (ஈ)

- சீரலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமா
ஞோலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெந்நாளோ. (க௦)
- விண்ணவன்றாளென்னும்விரிநிலாமண்டபத்திற்
மண்ணீரருந்திதளர்வொழிவதெந்நாளோ. (க௧)
- வெய்யபுவிபார்த்துவிழித்திருந்தவலலறத
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெந்நாளோ. (க௨)
- வெய்யபிறவிவெயில்வெப்பமெலாவிட்டகல
வையனடிநீழலணையுநாளெந்நாளோ. (க௩)
- வாழைப்பிறவிவளைகடலைநீந்தவையன
பாதப்புணையிணையெப்பற்றுநாளெந்நாளோ. (க௪)
- நனமில்லாமெய்ப்பொருளையிமமையிலேகாணவெளி
ஞானமெனும்ஞ்சனதைநானபெறுவதெந்நாளோ. (க௫)
- எல்லாமிறந்தவிடத்தெநதைசிறைவாம்வடிவைப
புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெந்நாளோ. (க௬)
- சுடத்துளாயிர்போலெமகருத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்பெணிகா மவிடுவதெந்நாளோ (க௭)
- எககணுமாந்துன்பவிருட்கடலைவிட்டருளா
மிகககரையேறிவெளிப்படுவதெந்நாளோ. (க௮)

பொருளியலபு.

- தைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காணபாபோன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோயமெய்காணபதெந்நாளோ. (க)
- கேழல்பசுபாசமெலலாககீழ்ப்படவுநதானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுககன்புறுவதெந்நாளோ (௨)
- ஆணவத்தைநீக்கியறிவுடேயைவகையாக
காணவதைககப்பாலைககாணுநாளெந்நாளோ. (௩)
- நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்ககூடாப்
போக்குவரவற்றபொருளணைவதெந்நாளோ. (௪)
- அண்டருக்குமெய்ப்பிலவைப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டின்றுகளிக்குநாளெந்நாளோ. (௫)
- காட்டுந்திருவருளேகண்ணுக்ககண்டிபா
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளைமவுநாளெந்நாளோ. (௬)
- நாளானதன்மைநமுவியேயெவ்வுயிர்க்குவ
தாளானவுண்ணைமதினைச்சாருநாளெந்நாளோ. (௭)

சிந்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெந்நாளோ. (௮)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ. (௯)

அருவருவமெல்லாமகனறதுவாயான
பொருளெமககுவந்தபுலப்படுவதெந்நாளோ. (௧௦)

ஆரணமுதகாணவகண்டிதாகாரபரி
பூரணமவந்தெமமைப்பொருத்துநாளெந்நாளோ. (௧௧)

சத்தொடுகித்தாகித்தயவகியவானந்தபரி
சுததவகண்டசிவந்தோனறுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

எமகெவகுமபாரததாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தவகுமதன்பொருளைச்சாருநாளெந்நாளோ (௧௩)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதி
கடுவெளிவந்தெனனைக்கலசகுநாளெந்நாளோ. (௧௪)

ஒன்றையுந்காட்டாவுளத்திருநீசஞ்ஞையிடநி
நின்றபரஞ்சோதியுடனிறகுநாளெந்நாளோ. (௧௫)

எந்தசசமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளெப்பொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௧௬)

எவ்வாறிகுறறுணாந்தாயாவாவாதமகே
யவவாராய்நின்றபொருட்கனபுவைப்பதெந்நாளோ (௧௭)

பெண்ணுணலியெனவுமபேசாமலென்னறிவின
கண்ணாடேநின்றவொன்றைக்காணுநாளெந்நாளோ. (௧௮)

நினைப்புமறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிறசந்திப்பதெந்நாளோ (௧௯)

ஆனந்தவியல்ட்டு.

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரினபவெள்ளமுற்று
நீச்சநிலைகாணுமனிதகுநாளெந்நாளோ. (௨௦)

சித்தந்தெளிந்தோதெளிவிறறெளிவான
சுததசுக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ. (௨௧)

சிறிநின்பமுண்டேசுதையவனந்தங்கடலபோன
முறறின்பவெள்ளமெமைமூடுநாளெந்நாளோ. (௨௨)

எல்லையிலபேரின்பமயமெப்படியென்றோதமக்குச்சு
சொல்லறியாவுமர்போறசொல்லுநாளெந்நாளோ. (௨௩)

அண்டரண்ட்கோடியனைத்துமுகாதவெள்ளை
கொண்டதெனப்பேரினபங்குநாளெநநாளோ. (ரு)

ஆதிமந்தமிலாதவாதியநாதியெனுரு
சோதியினபதனாடேதுளையுநாளெநநாளோ. (சு)

சாலோகமாதிசவுக்கிபமுமவிட்டநம்பான
மேலானனானவினபமேவுநாளெநநாளோ. (எ)

தீர்பரதகினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும
பொறபறிததானந்தம்பொருநதுநாளெநநாளோ. (அ)

உள்ளத்தினுள்ளேதானாறுஞ்சிவானந
வெள்ளததுநைந்தவிடாயதீரவெநநாளோ (சு)

கன்னலுடனமுககனியுங்கறகண்டுஞ்சினியமாய்
மன்னுமினபவாரமுதைதாயமபிடபெதநநாளோ. (கரு)

மணனாநிழன்றமயக்கமெல்லாதநிபநிபும
விண்ணாடெமுநசுகமேவுநாளெநநாளோ. (கக)

கநனரசலம்போனநாட்டுழைப்பொய்தீர
வானமுதவாவிமருநாளெநநாளோ. (கஉ)

தீவகருமபென்றாலினிபாதினாறலினிபபனபோற
பாகுருடபேரினபமபடைசகுநாளெநநாளோ (ககூ)

புண்ணியபாவங்குநொருததொய்யனடரெல்லா
நண்ணியபேரினபசுகநாமனைவெநநாளோ. (கசு)

அன்புநிலைமை.

தீரகரவிகண்டசரோருகம்போலெனெரிநய
மிகவருளகண்டுவிக்கிப்பபெநநாளோ. (க)

வாநமுகில்கண்டாழாடகிழிபோலவையன
ஞானகடககண்டிநடிசுநாளெநநாளோ. (உ)

சுநதிநனைநாடுஞ்சகோரபகிழிபோலநிலில்
வந்தபரஞ்சோதியையாமவாருசிப்பபெநநாளோ. (கூ)

ருததீரமெயப்பற்றுகததுகருண்டலிப்பாமபொன்றாட்டுரு
சித்தநையெனகண்ணாறமெறிசிப்பபெநநாளோ. (சு)

அததரததேரினாறுமொனநதக்கூட்கணுக்கெண்
சுநதைதிறைகொடுததுச்சேவிப்பபெநநாளோ. (ரு)

கள்ளலிவெனன்றுமொளளககைவிதிவ்வுரியமோ
வள்ளலெயென்றுவருந்தநாளெநநாளோ (சு)

விண்ணாடர்காணவீமலாபரஞ்சோதி

யண்ணாவாவெவன் தரற்றுநாளெந்நாளோ.

(௭)

யதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோய்நின்பணியா

மாதேவாவென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ.

(௮)

பண்டுகாணேனன்பழம்பொருளேயின் றுமுனைக்

கண்டுகாணெனவருகைகூவிப்பதெந்நாளோ.

(௯)

பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்தீரவீன்ப

மென்கேயெக்கேயென்றிறங்குநாளெந்நாளோ.

(௧0)

கூடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீராறாக

வுடல்வெதும்பிமூசசிததுருகுநாளெந்நாளோ.

(௧௧)

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்காண

வலந்தேனென்றேங்கியமூங்குநாளெந்நாளோ.

(௧2)

புண்ணீமையாளாபுலம்புமாபோற்புலம்பிக

கண்ணீருங்கமபலிபுங்காட்டுகாளெந்நாளோ.

(௧௩)

போற்றெனென்றாலுமென்னையுந் திசெய்யும்வேதனைக் கிங்

காற்றெனென்றேனென தரற்றுநாளெந்நாளோ.

(௧௪)

பொய்ம்முடங்குமபூமிசிலபொட்டலுய்யுங்கமலன்

கைம்முடங்குநான்சனைதகட்டலவெதந்நாளோ.

(௧௫)

கிற்குணத்தைதழ்மென நவநாட்காரர்கள்கைகோலாழ

னற்குணத்தாழ்கைகோததுகான்றிரிவெதந்நாளோ.

(௧௬)

துட்டனைமாமாயைச்சமுனீர்கியந்தாமே

விட்டனையோவென்றுவியக்குநாளெந்நாளோ.

(௧௭)

அன்பர்நெறி.

அ) த்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடி.

சித்தருவாய்நின்றெளிவறிவதெந்நாளோ.

(௧)

மழச்சற்றுச்சிந்தையற்றியற்றலாதநிவாய்ப்

பேச்சற்றோர்பெற்றவொண்ணைப்பெற்றிறாளெந்நாளோ.

(2)

கோட்டாலையானகுணமிந்தநிற்குணத்தோர்

தேட்டாலேதென்பொருச்சேருநாளெந்நாளோ.

(௩)

கேடுத்தேபசத்துவத்தைக்கேடிலாவாணந்த

மடுத்தோரெத்தபொருட்டார்வம்வைப்பதெந்நாளோ.

(௪)

கற்கண்டாலோடுகின்றகாக்கைபோற்பொய்ம்மாயச்

சொற்கண்டாலோடுமன்புத்தோய்வறிவதெந்நாளோ.

(5)

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனைவேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராசசெயலறிவதெநநாளோ. (க)

குறற்சம்மயக்குறும்படர்ந்துதற்போத
மறறவாகட்கறறபொருட்கனபுவைப்பதெநநாளோ. (எ)

திர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதாக்கமவிட்டு
நிர்க்குமவாகண்டவழிநோபெறுவதெநநாளோ. (அ)

வீறியவேதாநதமுதனமிகககாலாந்தவரை
யாறுமுணாரதோறுணாவுக்கனபுவைப்பதெநநாளோ. (க)

கண்டவிடமெல்லாங்கடவுண்மயமென்றறிநது
கொண்டகெஞ்சாநேயநெஞ்சிறகொண்டிருப்பதெநநாளோ. (க0)

பாகியவகளெல்லாமபழுததுமனம்பழுத்தோர்
நோககுந்திருக்கூததைநோககுநாளெநநாளோ. (கக)

எவவுயிருந்தன்னுயிர்போலெண்ணுந்தபோதனாகள
செவவறிவைநாடிமிகச்சிந்தைவைப்பதெநநாளோ. (கஉ)

அறிஞரை.

இருநிலனய்ததியாகியென்றதிருப்பாட்டின
பெருநிலையக்கண்டணைந்துபேசுகறுவதெநநாளோ. (க)

அறறவாகட்கறறசிவனமென்றவதுவதி
முற்றமொழிகண்டருளினமூதகுநாளெநநாளோ. (உ)

தானெனனைமுன்படைத்தானென்றதகவுரையை
நானெனனாவுண்மைபெற்றநாமுணாவதெநநாளோ. (ங)

என்னுடையதோழனுமாயென்றதிருப்பாட்டி
ன்னென்றியைக்கண்டிரிமைநாஞ்செய்வதெநநாளோ. (ச)

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவவுரையை
தேருமபடிக்கருடானசேருநாளெநநாளோ. (ஞ)

உன்னிலுன்னுமென்றவறுமொழியாலென்னிதயந்
தன்னிலுன்னினன்றியைச்சாருநாளெநநாளோ. (கூ)

நினைப்பறவேதானினைத்தேனென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமட்பொருளிவாழுகாளெநநாளோ (வ)

சென்றசென்றேயனுவாய்ததேய்த்துதேயநதொன்றாகி
நின்றவிடமென்றகெறிநிற்குநாளெநநாளோ. (அ)

ஆதியந்தமில்லாவரியபாஞ்சோதி
கீதமொழிகண்டுவாயநிற்குநாளெநநாளோ. (கூ)

பிறிதொனநிலாசையின் றிபபெற்றிருநேதெனென்ற
நெறியுடையான் சொல்லினிலைநிறகுநாளெநாளோ. (௧௦)

திரையறறநீர்போற்றெளியவெனதேநாகத
வுரைபறறியுறறகொடுநகுநாளெநாளோ. (௧௧)

அறியாவறிவிலவீழ்ச்சேருவென்ற
நெறியாமுறையுணர்நதுநிறகுநாளெநாளோ. (௧௨)

எனககுணீயென்றுமியறகையாபயின்னு
முனககுணுனென்றவறுதிகொளவதெநாளோ. (௧௩)

அறிவையறிவதுவையாசூடபொருளுளை
றுறுதிகொன்னவுண்மையினையொருநாளெநாளோ. (௧௪)

நிறகுலே.

பண்ணினிசைபோலபடரமனபானின்றதிற
னெண்ணியருளாகியிருககுநாளெநாளோ. (௧)

அறிவோடறியாதமயறறறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநாளெநாளோ. (௨)

சொல்லாநமனததாற்றெடராசசம்பூரணத்தி
னிலலாநிலையாயிலேறிநபதெநாளோ. (௩)

செங்கதூரினமுனமதியநதேசடங்கிநின்றிடலப்போ
லங்கண்ணாநாளிலடங்குநாளெநாளோ. (௪)

வாணூட்டங்குமவளிபோலவினபுருவாங்
கோணூட்டங்குங்குறிபவறிவதெநாளோ. (௫)

செப்பரியதன்கருணைசசிற்சகலூபூரணத்தி
லப்பினிடைபுப்பாயணையுநாளெநாளோ. (௬)

தூயவறிவானசுகருபிசோதிதனபாற
றியினிரும்பெனனத்திசமுநாளெநாளோ. (௭)

தீதணையாகநாப்பூரீபமெனநானகண்ட
சோதியுடனென்றிததுரிசறுவதெநாளோ. (௮)

ஆராரூங்காணுதவறுபுகுறம்பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழலபோனிலாவுநாளெநாளோ. (௯)

எட்டததொலையாதவெந்தையிரானசநகிதியிற
பட்டப்பசலவிளக்காய்ப்பணபுறுவதெநாளோ. (௧௦)

கருப்புஙட்டைவாய்மெததுககண்டார்நாப்போல
வீர்ப்புஙட்டாவின்புருவைமேவுநாளெநாளோ. (௧௧)

துச்சப்பலுஞ்சுழலாமற்றண்ணாளா
வச்சிக்க தூப்படிக்கெவ்வூகாளெநாளோ. (௧௨)

இமமாவிலதலிலிருந்தபடியேயிருந்து
சுமமாவருளைத்தொடருநாளெநாளோ. (௧௩)

தானவனுநதனைமெய்திசுரண்டமெனவண்டமெங்கு
ஞானமதயானைநடத்துநாளெநாளோ (௧௪)

இன்றிரண்டிலிலலுவாயொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலைநோபெறுவதெநாளோ. (௧௫)

பாசமகலாமற்பதிறசுவவாமன
மாசிலசமத்துமுத்திராயகுநாளெநாளோ. (௧௬)

சிறற்றிவுமெள்ளசகிசுநசெம்மாளெபேற்றிவை
யற்றறியாவண்ணமறிந்தோருநாளெநாளோ (௧௭)

தீநதிரசதைந்திரததைச்சாரினைவாயமறிவென
றெதையுணாவெவழுவாவெய்துநாளெநாளோ. (௧௮)

பேரககுறவறுற்றெவ்விபோனிறததபோட்டில
நீக்கமறசகூடிநினைப்பறுவதெநாளோ (௧௯)

காணடாணுகாடவெதுங்காட்சியுமாய்சிறவத
விண்பாவம்போயதுவாயமேவதாளெநாளோ (௨௦)

வாடாநோனுவாயமாய்சேபெங்கோவை
நாடாநோநாடிநலம்பெறுவதெநாளோ. (௨௧)

அடலையேகாட்டிபெமதாடலொழிச்சாண்டாளெபொற
ருடலையேநீருடித்தழைக்குநாளெநாளோ (௨௨)

மேலெலாடுகிழிலலாதவிதச்சுனாதமுடனே
பாலொடுநீபோறகலந்துபண்புறுவதெநாளோ. (௨௩)

அறியாதறிதெமைடாளண்ணலையாமாக்க
குறியாதவண்ணங்குறிச்சுநாளெநாளோ. (௨௪)

ஓராமனம்திரமுமுன்னுமனம்பரணை
பாராமற்பாத்தாடழகுநாளெநாளோ. (௨௫)

உண்பற்றமெனனோறெறுபற்றம்பூரணன்பால
வானபற்றுங்கண்ணோனமருவுநாளெநாளோ. (௨௬)

அண்ணடான்மவுனியாரித்தவறிவாலறிவைத
துண்ணடாமற்றாணடித்துலங்குநாளெநாளோ. (௨௭)

அண்ணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவிலோடத்துவிதஞ்சாருநாளொளநாளோ. (௨௮)

நிலைபிரிந்தோரூடுதற்குபாயம்.

கனாமெறிசுட்பிற்கடுகெனநெநநாளு
நனைமதருளானெறிநாமணைவதெநநாளோ. (௧)

ஞானநெறிதானேநமூலிஹுமுடபதது
ளானமுத்திரலகுமெனவனபுறுவதெநநாளோ. (௨)

பனமாரகமனபலவடிபட்டேனுமொரு
சொனமாரககங்கணிதுலங்குநாளொளநாளோ. (௩)

அத்துவிதமென்றவநரிபசுசொநநண்ணிரந்து
சுத்தசிவத்தைதெரிநாருநாளொளநாளோ. (௪)

கேட்டனமுதனுனகாலேகேடிலாநாற்பதமும
வாட்டமறவெமக்குவாய்க்குநாளொளநாளோ. (௫)

என்னதிபானென்பதறவெவ்விடமுமெனஞ்சான
சனனிதிபாககணிபிடடைசாதிப்பதெநநாளோ. (௬)

நாடபிரமமெனருனபிலேயொன்றுண்டாமா
நேப்பியெலலாமொன்றாயத்திசுநாளொளநாளோ. (௭)

முச்சகமேயாதிமுழுதுமநண்டாகார
சுச்சிதானந்தசிவநாமென்பதெநநாளோ. (௮)

எவவடிவுப்பூரணமாமெநதையுருவென்றிசைகத
வவவடிவக்குள்ளேயடங்குநாளொளநாளோ. (௯)

சுத்தித்ததெலலாஞ்சிவபூரணமாக
வத்தித்துவாழத்திவணங்குநாளொளநாளோ. (௧௦)

நீர்வசியபாவின்னாதிதானேஞானாககினிபா
யோங்குமியோகவுணாவற்றிடுநாளொளநாளோ. (௧௧)

ஆசனமூத்தங்கன்றவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைப்பொருநதுநாளொளநாளோ. (௧௨)

அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சமுத்தியொன்றாகிநிறகுநாளொளநாளோ. (௧௩)

அவவயிரடோலெவவயிருமானபிரான்நன்னடிமை
யெவ்வயிருமென்றபணியாஞ்செயவதெநநாளோ. (௧௪)

தேசிகர்கோனாதிநன்மவுனிந்தமக்கு
வாசிடுகாடுக்கமகிழ்நாளொளநாளோ. (௧௫)

சூருவிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமெனதன்புறநருளபெறுவதெனகாளோ. (௧௬)

காண்பேடுவெண்கண்ணி.

சிந்திக்குநதோற்றத்தெவிட்டாவமுதேயென
புந்திக்குநீதான்பொருந்திடவுங்காண்பேடு. (௧)

நேவலத்தினுனசிடந்தகீழ்ப்படாதினபவருட
காவலன்பாலொன்றிககலத்திடவுங்காண்பேடு. (௨)

துரியங்கடந்தவொன்றேதுவெளிபாயநின்ற
பெரிமதினவேயுனைநானபெற்றிடவுங்காண்பேடு. (௩)

மீதற்றவன்பாடுஞ்சேமாரூதபெட்டசமாத
தேசுற்றமாமணிநின்றேசியுங்காண்பேடு. (௪)

மாரவிகாரமலமகலவெகதைபிரா
னேமானுபூதிநிலபெற்றவுங்காண்பேடு. (௫)

பொய்யுலகும்பொய்பறவுபொய்யுடலும்பொய்மெனவே
மெய்பநினைமெய்யெனவேமெய்யுடனேகாண்டேடு. (௬)

வாலற்றபட்டமெனமாயாமனப்படலங்
காலற்றவீழவுமுகண்ணுநடையகாண்பேடு. (௭)

உளஞ் புறம்புமொருபடித்தாயநின்றசுகங்
கொள்ளும்படிக்கினைநீகூட்டிடவுங்காண்பேடு. (௮)

காட்டுகின்றமுககடதருமபேகனிமேயென
ஊட்டமெலவாநதீர்வுனதாடலையுங்காண்பேடு. (௯)

துங்காமற்றாவகிச்சகப்பெறுமானினனினைவி
னீககரமணிமருகிலபெற்றவுங்காண்பேடு. (௧௦)

வாதவூராளிதனைவாண்கருணைபாலவிழுங்கும
போதவூரேறேநின்பொன்னடியுங்காண்பேடு. (௧௧)

சாட்டையிலாபமபரம்போலாடுஞ்சுடசால
நாட்டமற்றவெகதைசுததஞ்ஞவெளிகாண்டேடு. (௧௨)

மன்றும்வாழ்வேமரத்தஞ்சோமாணிக்க
குன்றேநின்றூட்கீழ்க்குடிபெற்றவுங்காண்பேடு. (௧௩)

பெய்யென்றறிந்துமெமைப்போகவொட்டாதையவீந்த
வையங்கனமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேடு. (௧௪)

- தொழிநுடவல்லதயாநுவேநினையுனனித
தீயினமொழுக்கொத்தாருகுஞ்சிதைவெரக்காண்பேனே (கடு)
- எனசெயினுமென்பெறிநுமெனவினறவாவேழைபனயா
நினசெயலென்முன்னுநீனவுவரக்காண்பேனே. (கசு)
- எள்ளததனையுமிரகமிடாகவனபாவி
யள்ளததமெநதையுலாவிடவயகாண்பேனே (கௌ)
- வஞ்சகததநகாலயமாமவலவீனையேனுகெடுவே
னெஞ்சகததிலையுமீதொபெறவுகாண்பேனே. (கஅ)
- தொலையுபிறவிததயாபெடவுமெநதைபிரான
மலலறகருணைமழைவிடவுகாண்பேனே (கக)
- வாளாருககண்ணாமயற்கடலிலாழந்தெனசிற
ருளாகவெநதைபருளசெயவுகாண்பேனே. (உ௦)
- பஞ்சாயப்பறககுநெஞ்சப்பாலைபெருகையையா
வஞ்சாதெயெனநினனருளசெயவுகாண்பேனே. (உ௧)
- அநிகறவகாபிலைத்தழன்முனைய
வாடுமெனையமாநீகாவெனவுகாண்பேனே. (உ௨)
- சிட்டாககெளிபசுகனையோடுவினையேன
மட்டறறவாசையககதவுகாண்பேனே. (உ௩)
- உண்ணினறுணரத்தமுலபிலிடொளந்தென
றண்ணெனறசாநதவருளசாநதவுகாண்பேனே. (உ௪)
- இங்கிருத்தொடுககவனஞ்ஞனவுசொன்றினை
கூடுமபழக்கிறைசீகூட்டிடவுகாண்பேனே (உ௫)
- வாககானமனததானமதிபபியாபெனனருளே
நெக்காமலீநாககிறகுநுண்ணியகாண்பேனே. (உ௬)
- இவவுடம்பநீஞமுனையெநதாயகெளின்னருளா
டவவுடம்புக்குளையமதசரிக்ககாண்பேனே (உ௭)
- நீதகமொயான்றாடநீஞ்சனமாய்நீர்க்குணமாநு
சதகவெளிநீவெயிராயததொன்றிடவுகாண்பேனே (உ௮)
- கண்ணிதைந்தமோனகருத்தெயெனகண்ணெயென
ஊண்ணிதைந்தமாயெயாழநதிடவுகாண்பேனே (உ௯)
- அத்தாவிடலாவருளாளாவானந்த
சித்தாவெனகருணருளசெயதிடவுகாண்பேனே. (௩௦)
- வீணேபிறந்திறந்தவேசறறேனசையறத்
காணேநிறைநினசருணபெறக்காண்பேனே. (௩௧)

சட்டையொத்தவீவவுலைதந்நுமுன்னேநானசகச
நிட்டையபபெறையாநிருவிகற்பககாணபேனே. (௩௨)

எல்லாதெரியுமிறவாடுவன்னல்லெல்லாரு
சொல்லாமுன்தானெருகுத்திரககககாணபேனே. (௩௩)

அண்டபகிரண்டமனைத்துமொருபடிததாக
கண்டவாகுகண்டதிருக்காடசெய்யங்காணபேனே. (௩௪)

ஊனிருந்தகாயமுடனிருப்பவெதைநீனபால
வானிருந்தெனனவானவநதிருக்ககாணபேனே. (௩௫)

தினையதசனையுநசெனிலறியாப்பவியே
வினைவிதபரமபொருளேபெறவுக்காணபேனே. (௩௬)

துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ்ஞறையிடையாவே
யின்பவெளளமவநிவகெதாபபடவகாணபேனே. (௩௭)

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதென்கசககரைநதுருகவெதெதாயிறம
வல்லாயநினனிளமவழங்கினுலாகாதோ. (௪)

என்னையிவெனககறிவாயிளறநுனின
றனையநிறதினபநலஞ்சாரவைத்தாலாகாதோ. (௫)

பொயமமயமேபானபுரைநீரெனதையினப
மெயமமயமவநதெனனைவீழுவகவைத்தாலாகாதோ. (௬)

மட்டில்லாசசிறசுமாமவாழவேநீனனிளபமயரு
சுட்டாபோலமந்நருதிதேதகவைத்தாலாகாதோ. (௭)

அததானிளபாற்றளடிகேயனுதினமும
பிததாககியினபமபெருகவைத்தாலாகாதோ. (௮)

மெல்லியலாமோகவிழறகிறைப்பேனையாநின
னெல்லையினாதநலமிசசித்தலாகாதோ. (௯)

சுட்டழகாயெண்ணுமனஞ்ஞறையிடானந்தமயக
கட்டழகானனைக்கலககவைத்தாலாகாதோ. (௧௦)

சோதியெநதாச்சகவடிவெதுவெளியே
யாதிபெநினையறியவைத்தாலாகாதோ. (௧௧)

நேர்சஞ்சிறிதுமிலெனின்மலனெநினனடிகே
வாசஞ்செயவிரககிவாவெனறலாகாதோ. (௧௨)

- என்னறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுண்ணுடனயானிற்கவைத்தாலாகாதோ. (௧௦)
- ஆதிப்பிரானேயென்னலலிருளகலச
சோதிபரகாசமயந்தோனறுவித்தாலாகாதோ. (௧௧)
- ஆசைச்சமுறட்டலிலாழாமலையாநின்
னேசப்புணைத்தாணிமுத்தினுலாகாதோ. (௧௨)
- பாசநிகளங்கௌல்லாம்பஞ்சாகசசெஞ்செவே
யீசுவெனையாவென்றிரங்கினுலாகாதோ. (௧௩)
- ஓயாவள்ளன்பாயுருகியாயவிட்டரற்றிச்
சேயாகிபெருந்தைநினைச்சேரவைத்தாலாகாதோ. (௧௪)
- ஆதியாம்வாழ்வாயகணடிதமாய்கின்றபரஞ்
சோதிநீயெனனைத்தொழுமபென்னுலாகாதோ. (௧௫)
- விண்ணுரகண்டவிழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணாரநின்னிறைவைக்காணவைத்தாலாகாதோ. (௧௬)
- சேராமற்சோநதுநின்றசினமயனெனினமயத்தைப்
பாராமறபாரெனநீபகஷமவைத்தாலாகாதோ. (௧௭)
- கண்ணாடிபோலவெல்லாகாடிகிறுவருளை
யுண்ணாடியையாவருகவைத்தாலாகாதோ. (௧௮)
- மூலவிருளகாவ்வாங்கமுதறிவுசோன்றவருட்
கோலம்பெளிபாகவெருதைகூடுவித்தாலாகாதோ. (௧௯)
- சாற்றறியவினபவெள்ளநாக்குமதினீமுனைக்கி
லூற்றமுறுமென்னவதிஹுணமைசொன்னுலாகாதோ. (௨௦)
- ஓநயுகுவித்திரண்டுகண்ணருவிபெயயவரு
ளையநின்றடிகழேயடிமையினின்றுலாகாதோ. (௨௧)

இல்லையோ வென்கண்ணி.

- ஏதுத்தெரியாதெனமறைத்தவலவிருளை
நாதநீக்கவொருஞானவிளக்கில்லையோ. (௧)
- பணியற்றநின்றபதைப்பறவென்கண்ணுன்
மணியொத்தசோதியின்பவாரியெனக்கில்லையோ. (௨)
- எமமாலறிவத்தவெய்பெருமான்யாதமின்றிச்
சும்மாலிருக்கவொருகுத்திரந்தானில்லையோ. (௩)

நா பக்குங்கடையானேனாதாநின்னின் பமயம
வாய்க்குபடியினியோர்மகதிரந்தானில்லையோ. (ச)

ஊனாகநிர்குமுணர்வைமறநதையாநீ
தானாகநிற்கவொருநததிரந்தானில்லையோ. (ரு)

அல்லுட்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான்
புலவம்படிபெனக்கோர்போதனைதானில்லையோ. (சு)

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கிண்டவடிவெல்லாநினகாட்சியெனநேசைகுவிததுப
பணமினறுநின்மவென்னைப்பாத்திரங்கவேண்டாவோ. (ச)

விராதனையோடாமுனப்பாமபுமாயவொரு
போதனைததையாபுலப்படுத்தவேண்டாவோ. (உ)

நினையறியத்தனியறிவாய்நின்றருளு
நினையறிந்தெனநறிவைநீங்குநிற்கவேண்டாவோ. (ஈ)

அனககுறையாவகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனகையாவெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. (ச)

அண்டனையண்டமுதேயென்றாயிரே
தொண்டனேறகின்பநதொகுத்திரங்கவேண்டாவோ. (ரு)

பாராதேநின்றபதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (சு)

நல்லறிவேபென்கண்ணி.

எண்ணிநைந்தமேன்மைபடைத்தெவ்வயிரக்குமவ்வயிராய்க்
கண்ணிநைந்தசோதியைநாங்காணவாநல்லறிவே. (ச)

சீததானநாமென்சடத்தைநாமெனவென்றஞ்
சததானவுண்மைதனைச்சாரவாநல்லறிவே. (உ)

அவகுமிங்குமெங்குநிறையற்புதனூர்பொற்பறிந்து
பயசயத்துவ்வண்டாயப்பயன்பெறவாநல்லறிவே. (ஈ)

கான்நசோமென்னவிர்த்தக்காசினிவாழ்வத்தையுந்
தோன்றவருள்வெளியிறொன்றவாநல்லறிவே. (ச)

பல்வகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையாவென்செயலோவேதுமில்
தன்னரசுநாடாகித்தத்துவங்கூத்தாடியதே. (ச)

பண்டொருகாணின் பரம்பழக்கமுண்டோ வெந்தைநினைக்
கண்டொருகாறபோற்றக்கருதுங்கருதியதே. (உ)

கண்டனவேகாணு மனறிககாணுவோகாணுவென
கொண்டறிவேனெந்தைநினைக்கூடுகருகிறப்பினையே. (ங)

கவலாழையிலவளாகற்பகமேயென்னளவே
பொலலாவினைக்குப்பொருததந்தானசொல்லாயே (ச)

தீப்பிதமொன்றினறியதுதானாகநிறவுண்மை
செப்பியதுமலலாவெனசென்னிப்பதுதேட்டனையே. (இ)

LLA சானநெஞ்சனிகனவஞ்சனென்றேவாய்நிறத்து
பேசாமவுனம்பெருமன்படைத்ததுவே (ஈ)

கற்பதெல்லாங்கற்பேறமுககண்ணுடையய்கின்பணியாய்
நிற்பதுகற்பனென்றேநீருவிதற்பமாவதுவே. (எ)

முன்னளவிலகனமமுமன்றலிகனென்றே
வென்னளவிலெந்தாயிரங்காதிருத்ததுவே. (அ)

நெஞ்சகடவெருகிநீளக்கூடவென்னுமின்ற
வஞ்சகனுகினபமெந்தாய்வாய்குமாறெவ்வாறே. (ஊ)

பள்ளகடோறுமபரந்தபுன்லபோலுலகி
ஒள்ளமந்ததாலுடையாமெனசெயவேனே. (க0)

முன்னினைக்கப்பினமறைகருமுடவிருளாகெடுவே
வென்னினைக்கவெனமறக்கவென்தெபெருமானே. (க1)

வல்லாளமோனரின்வானசுருணைபெனவிடத்தே
யிலலாதேடோனானவவண்ணமுயவேனே (க2)

வராகுமனமுமவுனமுற்கெந்தைநினை
கோக்குமவுனமிந்ததாலறிவிவண்டாமோ (க3)

ஒன்றாய்ப்பலகாயுலகமெங்குந்நானேயாய்
நின்றாயபாவெனநீநிறந்தகொரிதாமோ. (க4)

ஆவித்துணையெருமருத்தேயென்றனை
கூவியழைத்தினபவகொடுத்தாற்குறைவாமோ. (க5)

எத்தனையோசின்வியையாடெந்தாயகெளிவ்வனவென்
றத்தனையுமெனனூலறியுத்தாமாமோ. (க6)

தேடுவார்தேடுஞ்சிவனையோகினறிருத்தான
கூடுவான்பட்டதுயாகூற்றற்கொரிதாமோ. (க7)

பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய்ப்பற்றுவிடாற்கேவலத்தி
ஹறுவிடுகெஞ்சமுனையொன்றிறப்பெதப்படியோ. (கஅ)

ஒப்பிலாவொன்றேநினனுண்மையொன்றுக்காட்டாமற்
பொயப்புவினையெய்ப்போற்புதுககிவைத்தென்னேயோ. (கக)

காலால்வழிதடவுங்காலத்தேகண்முனைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற்போந்தறிவாயநிலலாயோ. (உ௦)

தின்னரசநாடாஞ்சடசாலபூமிமிசை
யெனனரசேயெனனையிறையாகநாட்டினையோ. (உ௧)

திங்களமுதாநினநிருவாககைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனையபொய்துரூப்புலம்புவனோ. (உ௨)

உன்னவன்னவெனையெடுத்திள்வீழுகருநினனிறைவ
யின்னமின்னகாணுமலெந்தாய்சுழலவேனோ. (உ௩)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பாற்
ரூராமலையாந்தளளிவிடவந்ததெனனோ. (உ௪)

நி ன் ற நி லை .

நின்றநிலையேநிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யெனறுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடாநதுதொடாநதிமுககுமநதோ. (க)

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாத்
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்தள்ளே
பொருக்காலேயுணர்ந்தவாகட்டெக்ககாலுந்தா
னொழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிறகும. (உ)

கற்றதுகேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கடபடமெனறுருட்டுதற்கோகலலாமெலமான
குற்றமறகைகாட்டுக்கருததைக்ககண்டு
குணங்குறியறநின்பநிட்டைகூடவன்றோ. (ங)

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க, டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி, லாடுகின்றவழகனே. (க)

அத்தனென்றநின்னையே, பத்திசெய்தபனுவலாற்
பித்தனின்றுபேசவே, வைத்தென்னவாடமே. (உ)

சினையன்புசேரவே, ஹந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே, தந்திரங்குதானுவே. (௩)

அண்டரண்டம்பாவூரீ, கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டாகண்டுசொரிகணீர, கண்டநெஞ்சுகரையுமே. (௪)

அன்னைபோலவருண்மிகுத்து, மன்னுளுனவரதனே
யென்னையெனக்களித்த, நின்னைடானுநினைவனே. (௫)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ - சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதிபநாதிபுமாகி - எனக - கானந்தமாயறிவாய்நின்றிலகஞ்,
சோதிமவுளிபாய்ததோனறி - அவன் - சொல்லாதவார்த்தையைச
சொன்னொண்டிதோழி. சங்கர (௬)

ரொன்னசெல்லெதென்றுசொலவேன் - என்னைச - சூதாயத
தனிககவேசம்மாவிருத்தி, முன்னிலையேதுமில்லாதே - சுக - முற
தசெய்தேயெனைப்பற்றிக்கொண்டாண்டி சங்கர (௭)

பற்றியபற்றறவுளளே - தன்னைப் - பற்றச்சொன்னான்பற்றிப்பா
ததலிடத்தே, பெற்றதைதேயெதெனறுசொலவேன் - சமூக - பேசா
தகாரியம்பேசினுனரோழி சங்கர (௮)

பேசாவிடம்பைகளைபேசிச - சுததப - பேயங்கமாயிப்பிதற்றித்தி
ரித்தேன, ஆகாபிசாசைத்தூத்தி - ஐய - னடியினைக்கீழேபடக்கிக
கொண்டாண்டி. சங்கர (௯)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவ - னாகிபமேனியிலனைபவளா
ததேன, மடக்கிக்கொண்டானெனைத்தனனுட் - சமூக - வாய்ப்பு
சாவண்ணமரபுஞ்செய்தாண்டி. சங்கர (௧௦)

மரபைக்கெடுத்தனைகெட்டேன் - இத்தை - வாய்விட்டுச்சொ
ல்லிடினவாழ்வுனககிலை, கரவபுரவண்ணுமல்லன் - என்னைக - கா
கஞ்நதலைமைக கடவுளகாணமினனே. சங்கர (௧௧)

கடலினமடைவிண்டதென்ன - இரு - கண்களுமானந்தக்கண்
ணீர்சொரிய, உடலும்புளகிதமாக - என - துள்ளமுருகவுபாயஞ்செ
ய்தாண்டி. சங்கர (௧௨)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன் - உற்ற - வுணர்வதுவாயுள்ளக
ண்டதெல்லார், தன்னெனச்சொல்லியென்னையன - என்னைத் - தா
துக்கிக்கொண்டசமர்த்தைப்பார்த்தோழி. சங்கர (௧௩)

பாராதிபூதநீயல்ல - உன்னிப - பாரித் திரிபங்கரணநீயல்ல, யா
ராயுணரவு நீயெனறான் - ஐய - னன்பாயுரைத்த சொல்லானந்தந்
தொழி. சங்கர (க)

அன்பருக்கன்பானமெய்யன - ஐய - னுனந்தமோனனருட்குரு
நாதன், தன்பாசஞ்சென்னியிலவைத்தான - என்னைத் - தானறித்தே
ண்மனநதானிரந்தேனே. சங்கர (க௦)

இறப்புமபிறப்பு மபொருந்த - என - கெவ்வணம்வந்ததென்றெ
ண்ணிபான்பாக்கின, மறப்புநீனைப்புமாயநின்ற - உஞ்ச - மாயாம
னத்தாலவளாநததுதொழி சங்கர (க௧)

மனதேகலலாலெனக்கனறே - தெயவ - மெளனகுருவாகிவந்
துகைகாட்டி, எனதாமபணிபறமாரறி - அவ - னினனருளவெள்ள
ததிருத்திவைத்தாண்டி சங்கர (க௨)

அருளாலெவையுமபாரெனறான் - அத்தை - யறியாதேசுட்டி
யெனன்றிவாலேபாத்தேன், இருளானபொருள்கண்டதல்லாம - க
ண்ட - வென்னையுங்கண்டில வென்னேடிதொழி. சங்கர (க௩)

என்னையுத்தனையுமேரு - உள்ளத் - தென்னுசுவண்ணமிர
ண்டறநித்தச், சொன்னதுமொவொருசொல்லே - அத்த - சொல
லாலவினாநத சுகந்தையென்சொல்லேன சங்கர (க௪)

வினையுஞ்சிவானந்தபூமி - அந்த - வெட்டவெளிரண்ணித் துட்
டவிருளாக, களைபக்களைத்துபின்பாத்தேன - ஐயன - களைபன்றி
வேறெனறுங்கண்டிலனறேழி சங்கர (க௫)

கண்டார்நகைப்புபிரவாழ்கை - இரு - கண்காணநீங்கவுங்கன
டோநதுயிரான், கொண்டார்போறபோனலுமபோகும் - இதிற் - கு
ணமேதுநலமேதுகூறாய்ந்தொழி சங்கர (க௬)

நிலமேதுமறிபாத்தவெனைச - சுத்த - நாதாந்தமோனயாநாட்ட
ந்ததேதஞ், சலமேதுமில்லாமலெல்லாம் - வல்லா - ருளாலென்ற
லேமிதுதாக்கினறேழி. சங்கர (க௭)

தீர்க்குநல்லானந்தசோதி - அனு - தன்னிற்சிறியவெனைத்தன்ன
ருளாற், போக்குவாவற்றிருக்குஞ் - சுத்த - பூரணமாக்கினுன புது
மைகாணமின்னே. சங்கர (க௮)

ஆக்கியளித்ததுத்துடைக்குத் - தொழி - லத்தனைவைத்துமெள
ளத்தனையேனுந், தாக்கறவிற்குஞ்சமாததன - உள்ள - சாக்கிய்யசசி
ந்நிக்கத்தக்கதுதொழி. சங்கர (க௯)

சிந்தைபிறந்ததுமாங்கே - அந்தச் - சிந்தையிறந்துதெளிந்ததுமா
ங்கே, எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட - யான்ருனிரண்டறிநுத்த
மாங்கே. சங்கர (௨௦)

ஆவகென்றுமிகென்றுமுண்டோ - சச்சி - தானந்தசோகிய
கண்டவடிவாய, ஓவகிநிறைந்ததுகண்டாற் - பின்ன - ரொனறென
றிரண்டென்றுரைத்திடலாமோ. சங்கர (௨௧)

என்றுமுழியுமிககாயம் - இத்தை - யேதுருமெய்யென்றிருத்தீ
ருவகீர், ஒன்றுமறிபாதநீரோ - யம - னேலைவந்தாற்சொல்லவதார
முண்டோ. சங்கர (௨௨)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர் - மல - மூறித்ததும்புமுடலைமெ
ய்யென்று, கொண்டோபிழைப்பதிவகையோ - அருட் - சோலத்தை
மெய்யென்றுகொள்ளவேண்டாவோ. சங்கர (௨௩)

வேண்டாவிருப்பும்வெறுப்பும் - ஆந்த - வில்லவகத்தாலேவினை
யுஞ்சன்னம, ஆண்டானுரைத்தபடியே - சற்று - மசையாதிருந்து
கொள்ளறிவாகிநெஞ்சே. சங்கர (௨௪)

அறிவாருமில்லையோவையோ - எனனை - யாரொன்றறியாதவக
கதேசத்திவ், வறிதேகாமத்திவிறகிகி - உன்ன - வான்பொருடோற்
கவோவந்தேனன்றோழி. சங்கர (௨௫)

வந்தவரவைமறந்து - மிகக்-மாதர்பொன்பூமிமயக்கத்திலாமும்,
இந்தமயக்கையறுக்க - எனக - கெகதைமெய்ஞ்ஞானவெழிவாள
கொடுத்தான். சங்கர (௨௬)

வாளாருவகண்ணிபாமோகம் - யம - வாதைகனலைவளாகரு
மெய்யென்றே, வேளானவனுமெய்விட்டான் - என்னின் - மிககோ
துறக்கைவிதியன்றோதோழி. சங்கர (௨௭)

விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாரு - சுத்த - வெயின்மஞ்சளென்ன
வேவேதாகமங்கள், மதிக்குமதனைமதியார் - அவர் - மார்க்கநதுன
மார்க்கஞ்சன்மாராககமோமானே. சங்கர (௨௮)

துன்மார்க்கமாதாமயக்கம் - மனத் - தூயர்க்குப்பற்றுதுசொன
னேனசனகன, தனமாககநீதிதிட்டாததம் - அவன - றுனந்தமான
சதானந்தனன்றோ. சங்கர (௨௯)

அன்றென்றுமாமென்றுமுண்டோ - உனக் - காணந்தம்வேண்
டினறிவாகிச்சுறறே, நின்றறறெறியுமெனவே - முஹ - நீதியெம்
மாதிகழ்த்ததினன்றோழி. சங்கர (௩௦)

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ - சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

அ க வ ல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
 குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
 நின்றவொன்றேநின்மலவடிவே
 குன்றூபப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே
 யாதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
 சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
 சீமலிதெய்வத்திருவருளதஞா
 பாரமுதலணடப்பரப்பெலாநிறுவி
 யண்டசமுதலாமெண்டருநாலவகை
 யேழுபிறவியிற்றாழாதோங்கு
 மனந்தயோனியினினைமபெறமலக
 வணுமுதலசலமானவாகையுங்
 கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
 கனமப்பகுதித்தொனமைக்கீடா
 விமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
 வேழையுயிரத்திரளவாழ்வமைத்தனை
 யெவ்வுடலெடுத்தாரவவுடலவாழ்க்கை
 யினபமெனவேவதுன்பமிலையெனப்
 பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளாகக்
 வாதரவாகக்காதலுமமைத்திட்ட
 தேமின்றியேதேகநானென
 வறிவுபோலநியாமையியக்கிக்
 காலமுங்கனமமுங்கட்டுங்காட்டியே
 மேலுநரகமுமேதகுசுவாககமும
 மாலறவகுத்தனையேலுமவண்ண
 மமையாககாதலிற்சமயகோடி
 யறம்பொருளாதிதிறம்படுநிலையிற்
 குருவாயுணாததியொருவாபோலனைவருந்
 தத்தநிலையேமுத்திமுடிவென
 வாததர்க்கமும்போதநூலகஞ்
 நிறைவிற்காட்டியேகுறைவினநிவயங்க
 வங்கங்குகின்றனையெங்குமாகிச
 சமயாதித்தத்தன்மையாகி
 யிமையோராமுதலியயாவருமுனிவருந்

தம்மைக்கொடுத்தீட்டெம்மையாளென
வேற்றிருக்கமாசற்றஞான
நலமுநகாட்டினைஞானமில்லற்கு
நிலையுநகாட்டுதனின்னருட்கடனே.

வ ண் ண ம் .

அருவென் பனவுமன்றி யுருவென் பனவுமன்றி
யகமும் புரமுமன்றி முறைபிறழாது
குறியுந் குணமுமன்றி நிறைவுந் குறைவுமன்றி
மறையொன் றெனவிளைய விமலமதாதி

அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவுளாந்து
சபலஞ் சபலமென்று ளறிவினாகாண
ஞானவெளியிடை மேவுமுயிராய்—

(ஊ)

அனலொன றிடவெறிந்து புனகமண டிடுவதன்று
புனலொன றிடவமிழந்து மடிவிலதாதை
சருவும பொழுதுபாநது சலனம் டிடுவதன்று
சமர்கொண டழிவதன்றொ ரியலபினதாகும்

அருவென் பதுவுமன்றி யவனென பதுவுமன்றி
யதுவென் பதுவுமன்றி யெழிலகொடுலாவு
மாருதிலபறி யாதடடியே—

(உ)

இருளென பதுவுமன்றி பொளியென் பதுவுமன்றி
பெவையுந் தனுளடங்க வொருமுதலாகு
முனதென பதுவுமன்றி யிலதென் பதுவுமன்றி
யுலகந் தொழுவிருந்த வயன்முதலோர்கள்

எவருந் நவிலகொண்டு சமயங் களில்வீழ்ந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி யருள்செயுமாறு
கூறரியசக மாயையறவே—

(உஊ)

எனதென் பதையிகழ்ந்த வறிவின் றிரளினின்று
மறிவொன் றெனவினங்கு முபயமதாக
வறியுந் தாமு'மன்று பிறியுந் தாமுமன்று
வசரஞ் சரமிரண்டி னொருபடியாகி

எதுசந் ததநிறைந்த தெதுசந் தணையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள் சுகவடிவாகும்
யாதுபசுமதை நாடியறிநீ

(து)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையாதோடகரு
கபடந தனிலவிழுநது கெடுநினைவாகி
வலையின் புடைமறிந்த மரிபென் நவசமுணி
வசனந் திரமுமின்றி யவரிதழுறல

பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பசலுமினசொல்
பகரும் படிதுணிந்து குழலழகாக
மாலையகைபல குடியுடனே—

(நனு)

பதுமந் தனையிசைந்த முலையென நையுநது
வரிவண டெனவழன்று கலிலெனவாடுரு
சிறுகிண கினிசிலமபு புனைசண்டைகணமுழங்கு
மொலிநன நெனமகிழந்து செவிகொள நாகி

பசுபஞ் சளின்வியந்த மணமுந் திட முகநது
பவமிஞ் சிடவிறைஞ்சி வரிசையினாடு
காலினமிசைமுடி ருடிமயலாய—

()

பருளும தெருளு மவநது கதியென் பதைமநநது
மதனன சலதிபொங்க விரணமதான
வளிபுண டனைவளைநது விரலகொண நிறவளைந்து
சுரதஞ் சுகமிசென்று பரவசமாகி

பருவுந் தொழினமிருநது தினமுந் தினமுமவிஞ்சி
வளரும பிறைகுறைந்த படிமதிசோர
வானமசென மேனிதிரையாய—

(ஐ)

வயதும படவெழுநது பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுந் செயலழிநது ளிருமலுமாகி
யனமுந் செலுதலினறி விழியுஞ் சடாகளினறு
முகமுங் களைகளினறு சரிமயனநாடி

பனையின் புறவிருந்த வினமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ் செயலிருண்ட யமனவரும்வேளை
மேதுதுணைபழி காரமனமே.

(க)

ஆக பாடல் ௧, சருஉ.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்

முற்றுப்பெற்றது.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய மாணக்கராகிய அருளையரென்பவர்

அந்தச்சுவாமிகளைத்ததிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர் கருணைச் சிவானந்த பூரண
மொருவரு மறிபா வொருதனிச சிதது
நவந்தரு பேதமாய் நாடக நடித்துற
பவந்தனை நீக்கிப் பரிந்தருள் பராபரங்
கண்ணுங் கருத்துங் கதிரொளிபோல
நண்ணிட வெனக்கு நலகிய நன்மை
யொன்றாய்ப் பலவா யொப்பிலா மோனக்
குன்றாய் நிறைந்த குணப்பெருங் குன்ற
மண்ணையும் புனலையும் வளியையுங் கனலையும்
விண்ணையும் டடைத்த வித்திலா வித்துப்
பந்த மனைததையும் பாழ்பட நூறியென்
சிறதை யுட்புகுந்த செழுஞ்சுடாச சோதி
விள்ளொண ஞானம் விளங்கிய மேலோர்
கொள்ளுகொண நிண்ணக் குறைவிலா நிறைவு
தாட்டா மரைமலாத தாணினைப் பவாக்ருக
காட்டா விற்பங் காட்டிய கதிநிலை
வாககான மனததான மதித்திட வரிதென
நோக்கா திருக்க நோக்கிய நோக்க
மாதியா யறிவா யகண்டமா யகண்ட
சோதியாய் விரிந்து தூலங்கிய தோற்றம்
பரவெளி தன்னிற் பதிந்த வென்னுளத்தின
விரவி விரவி மேற்கொளும் வெள்ளஞ்
சுட்டுக் கடங்காச சோதி யடியார
மட்டுக் கடங்கும் வான்பெருங் கருணை
யெலலைக் கடங்கா வேகப்பெருவெளி
தில்லைப் பொதுவிற றிருந்த தெய்வம்
வாதஞ் செருதையை வரிசையாய் விழுவதும்
போதஞ் மேவுகர்ப் பூர விளக்குச்
சுகரை யகண்டத் துவெளியெல்லாந்
திசுழவே காட்டுஞ் சினம்ய் சாட்சி
செழுந்தமிழ்ப்பரைச் சிவலிங்க மாகி

விழுங்கிய ஞான விதக வேழ
 மெழிறரு பட்டினத திறை வரையென்று
 மழிவிலா விலிங்க மாகிய வநாதி
 சாந்த பூமி தண்ணருள் வெள்ள
 மாந்த நீழ லசையாக ககனட
 பரவுவார றெஞ்சிற பரவிய மாட்சி
 யிரவுபக லறற வேகாதக காட்சி
 யாட்சிபோ லிருக்கு மகிலை தனகருச
 சாட்சியா யிருசுரு தாரகத தனிமுத
 லாணும பெணனு மலியுமல லாததோ
 தாணுவாய் நினற சததாந தனிச்சுட
 ரெள்ளு மெண்ணெயு மெப்படி யப்படி
 யுள்ளும் புறமபு முலாவிப வொருபொரு
 ளளவிலா மதந்தொரு மவரவர் பொருள்ளென
 வுளநிறை திருக்கு மொருபொறபணதி
 துள்ளு மனபபேய துடிககத தறிக்கக
 கொள்ளு மோனவாள கொடுத்திதி மரசு
 பெரிய பேறு பேசாப பெருமை
 யரிய வுரிமை யளவிலா வளவு
 தூரிய நிறைவு தோனரு வதீதம
 விரியுநல லனபு விளைத்திடும விளைவு
 தீராப பிணிபாரு செனன மறுக்க
 வாரா வரவாய வந்தசுஞ் சீவி
 யாலக கருமபுபா கமுதக கட்டினீள்
 சோலைக கனிபலாச் சுளைகத லிக்கனி
 பாங்குறு மாங்கனி பாறேன சருக்கரை
 யோங்குகற கண்டிசோத தொனருக கூட்டி
 யருந்திய ரசமென வறிஞா சமாதியிற
 பொருந்திய வினபம பொழிசிற் சுகோதய
 மெங்கணு நிறைந்த வியலபினை யெனகருச்
 செங்கையால் விளங்கத தெரிததமெயத தேசிகன்
 றனனையறி விததுத் தற்பர மாகி
 யென்னுளத திருந்தரு ளேக நாயக
 னடிமுடி யில்லா வருப்பொரு டனககு
 மூடியடி யிதுவென மொழிகிதி முதலவன
 மெய்யலான மற்றவை மெய்யல வெஷ்வாம

பொய்யென வறியெனப் புன்னகை புரிந்தோ
 னருளும் பொருளு மபேதமா யிருந்து
 மிருதிற னெண்ணு மிடலுமுண் டென்றோ
 னருளுனக் குண்டே வருளும் வெளிப்படும
 பொருண்மயந் தானே பொருத்துமென் றுரைத்தோன்
 சத்தசத திரண்டு தன்மையுந் தானே
 யொத்தலாற சதசத துனக்கென வுரைத்தோ
 னுணவ மறாவிடி னருளுறு தெனனக
 காணரு நேர்மையாற காணவே யுரைத்தோன்
 சென்மமுள ளளவுந் தீரா ந்முத்கும்
 கன்மம் விடாசெனக காட்டிய உள்ள
 லுளதில தெனவு முறுதலான மாயை
 வளமில் செனவும் கஞ்சதினி துணைத்தோ
 னில்லறத திருந்து மிதய மடக்கிய
 உல்லவன் ருனே மகாயோதி பெனருள்
 றுறவறத திருந்துஞ் சூழ்மனக குரங்கொன்
 றறவகை யறியா னருளுனி டென்றோ
 னிறவா மனநதா லிறக்க வுணர்த்திப
 பிறவா வரதரும் பேரறி வாள்
 னததன தருளா லனைததையு மியக்குரு
 சததமா மாயையின் ருறறமென றுரைத்தோ
 னிருணமல மகல விசைசததி லமுததும்
 பொருளுருட் டிரோதைப பொற்பெண்ப புகனருண்
 வீறு சிவமுதல விளம்பிய படிபே
 யாறும காதியென றறிஞருந் குரைப்போன்
 கொலலா விரதங் குவலபத தோக
 ளெல்லாம பெறுமிசென் றியம்பிய தயாநிதி
 தருமமுந் தானமுந் தவமும புரிபவர்க
 ருரிமையா யவரோ டிறவு கலப்பவன்
 றனனுயிர் போலத தரணியின் டருவிய
 மன்னுயி ரனைத்தையும் வனாததிடும் வேந்தன்
 களவுவஞ் சனைகள்செய் கருமிக டமக்குந்
 தெளிவுவந் துறவருள் செய்திடுந் திறத்தோன்
 ருன்பெறும் பேறு சகமெலாம் பெறவே
 வான்பெருந் கருணை வழங்கிய மாரி
 தஞ்சமென் றனுடந்த தாபநர் தம்மை

யஞ்சலென் றுளு மறிஞர் சிகாமணி
 சீவ கோடிகளுஞ் சித்த கோடிகளும்
 யாவரும் புகழ் யாவையு முணர்நதோன
 யானென தெனஞ் விறைவெனம பெருமான்
 றானவ னாகிய தலைவனென கோடா
 னருண கிரியார்க காறு முடினசொலும்
 பொருணல மல்லது பொருளென மதியான்
 பூச முதலாப் பொலிந்திடு நாத
 பேதமுங் கடந்த பெருந்தகை மூத்தி
 மூலா தார முதலா யுள்ள
 மேலா தாரமும் வெறுவெளி கண்டவன
 மண்டல மூன்றிலு மனனிப வருவிதுங்
 கண்டவை யத்திலுங் கடவுள் ய நின்றேன
 பகர்சம யந்தொறும் பரமே யிருந்து
 சுகந்தம் புரியந் தொழிலெனச் சொன்னோன்
 பேத வபேத பேதா பேத
 போத யிதுவெனப் புதுன்றிம புண்ணிய
 னதுநா னெனவே யாற்றிடு மனுடவரு
 சதுர்வே தாந்தித் தனமையென றுதைத்தோ
 னல்லும பகலு மறிவா னோக்குச
 சொல்லும பொருளுஞ் சமையெனச் சொன்னோன்
 சுதனே குருவாரு சுவாமிக் யுகற்கெனிக் .
 னதிகமெயளு ஞான மலலேவா வென்றோ
 னேசயோ கத்தது நிருபரெல லாகொழு
 மிராசயோ கத்திறை யிராச யோகத்தான
 பொறுமை தெளிவு புனித வாசார
 மறுவிலா உண்மை வார மியற்கை
 தண்ணம் சாந்தந் தயங்கிய கீர்த்தி
 யெண்ணெண் கலைபயி லிணையிலாக கலவி
 நல்ல விரகக் கநிலை சத்திப
 மிலை யெனனும் லெவாகருந் தருங்கொடை
 நற்குண னெல்லா நண்ணிய பெருந்தகை
 சிற்குண வாரி திருவருட் செலவன்
 சுரமே லெடுத்தித் கருத்துற வணங்கிப்
 பரமே யுனக்குப் பரமெனப் பகாந்தோ
 னுலகி மேவு மரசின யடுத்தே

சீலமெய்ஞ் ஞானந் தெளிந்தன னெனவுஞ்
 சித்த மெளனி திடசித்த மாக
 வைத்த நிலையின் வளர்ந்தன னெனவு
 மூலன் மரபின் முளைத்த மெளனிதன்
 பாலன் யானெனவும் பரிவொடும பகாந்தோன்
 வடமொழி யியற்கையின் மகிமையை யுணர்ந்து
 திடமுற முப்பொருட் டிறத்தையுந் தெளிந்து
 கண்டமு தென்னக் கனிரச மெனனத
 தண்ட மிழ்மாரி தன்னைப் பொழிந்து
 சித்தியு முததியுஞ் சிறந்தருள கொழிகு
 ந்ததிய நிரஞ்சன நிராலம்ப நிறைவைப்
 பாடியு நாடியும பணிகதெழுந் தன்பா
 லாடியு மறற்றியு மகங்குழை வெய்தியு
 முடலங் குழைய ஷரோமஞ் சிவிரப்ப
 படபடென றுள்ளம் பதைத்ததுப் பதைத்ததுப்
 பாகுறு நெட்டுயிற் பாகிப் பரதவித
 தேங்கி யேங்கி யிரங்கி யிரங்கி
 யோய்ந்த பம்பரம்போ லொடுக்கியே சிறிது
 மேய்ந்த விழிக ளிமைப்பது மின்றிச
 சோரனது சோரனது துவண்டு துவண்டுமெய
 யாராத வனபோ டவசமுற் றடிக்கடி
 யண்ணிக் குறவே யுருகியே சற்றத
 தண்ணமா மொழியுந் தழுதழுத் திடவே
 யுள்ளும் புறமபு மொருமித துருகி
 வெள்ள நீர்போல விழ்நீர் பெருக்கிக்
 கன்று பசுவைக் கருநிக் கதறிச
 சென்றுசென றேடித திகைப்பது போல
 வென்புநெக குடைய விருகரங் குவித்துப்
 புன்புலாவு யாக்கை பொருந்தா தினிமென
 வுணர்ந்துணர் தனபா யுவகைமேற் கொண்டினிச
 சுணம்பிரி யேனெனக் கருதியே குறித்துத்
 திருவுரு வெல்லாந் திருநீ றிலகை
 விருகர நளின மியன்முடி குவித்துப்
 பூரண சந்திரன் போலொளி காட்டுங்
 காரண வதனங் கவினகுற வெயர்வுற
 வினநிலா லெனவே யிலங்கிய சிறுநகை

தளதள வென்னத் தயங்கி யெழில்பெற
வித்தன்மை யெல்லா மிசைந்து மிவனருட்
சித்தெனச் சிவகதி தேர்ந்தவ ருரைப்பப்
பாத்திர மாடப் பரீவுட னாடிச்
சாததிரவ காட்டித் தயவுசெய் தருளும்
வல்லவ னெனவே மன்னுயிரக காசு
வெல்லையி லன்ப னிவனென விளங்கி
யீன வுலகத் தியறகைபொய் யென்றே
ஞானதூன் மெய்யென நவினறினி திரங்கிக
கேவல சகலங் கீழ்ப்பட மேலாய்
மேவருளு சதத மெய்யினை நலக
வருளே யுருவுகொண டவனியில வந்த
பொருளே யிவனெனப் பொலிநதிமடு புனிதன்
சைவரு சிவனுடன சம்பந்த மெனபது
மெய்வளா ஞானம் விளக்குமென நிசைத்தோன்
கதிர்விழி யொளியுறக கலத்தல சித்தாநத
விதிமுறை யாமென விளம்பிய மேலோன
முடிவினி லாகம முறைமையி னுணமையை
யடியரைக குறித்துரைத் தருளிய வண்ணல்
சிதம்பர நோமை திறமா வுரைத்திறை
பதம்பர வெனப்பகா பரமமெய்ஞ் ஞானி
முத்திபஞ் சாக்கர முறைமையி லயிககியஞ்
சுத்திய மிதுவெனச் சார்ந்தவர்க் குரைத்தோ
னஞ்செழுத துள்ளே யனைத்தையுங் காட்டியென
னெஞ்சழுத தியகுரு நீதி மாதவ
னெல்லா நிறைந்த விறைவன் செயடுலனக்
கலலா வெனககுங் கருணைசெய் கடவுள
குருவரு ளாலே கூடுவ தல்லாற
நிருவரு ஞ்ருதெனத் தெரிந்திட வுரைத்தோன்
குருவரு வருளெனக் கொண்டபின் குறையாப்
பொருண்மய மாமெனப் புண்ணிடு போத
னெந்த மூர்த்தி களையு மெழிற்குரு வடிவெனச்
சிறகையிற் றியக்கறத் தோநதவர்க் குரைத்தோன்
சதாசிவ மென்றபேர் தான்படைத் ததுதா
னெதாவதே பொருளென் றெடுத்தெழுத் துரைத்தோன்
தல்லாளை கன்னல் கவர்ந்திடச் செய்தவ

னேல்லாம் வல்லசித தெம்மிறை யென்றே
 னெவ்வுயிர் தோறு மிறைமே வியதிறஞ்
 செவ்விய பிறமபடி செப்பிடு மென்றே
 னெவ்வண மெவரெவ ரிசைத்தன ரவரவாக
 சவ்வண மாவனெம் மானென வறைந்தோ
 னொருபா ணனுக்கே யொருசிவ னுட்படிந்
 வரும்பி யார்திறம் வழுத்தொணு தென்றேன்
 சிவ னடியாரைச் சிவனெனக் காண்பவ
 னெவனவன் சிவனே யென்றெடுத னுரைத்தோன்
 விருப்பு வெறுப்பினை வேறப் பறித்துக்
 கருப்புகா தென்னைக் காததருன் செய்தோ
 னிருசொல் லுரையா தியானின்ப மெய்த
 வொரிசொல் லுரைத்த வுயர்குண பூதர
 னத்துவா மார்க்க மாறையு மசற்றித்
 தத்துவா தீதத் தன்மையைத் தந்தோன்
 றிருமகண் மருவிய திகழவள மறைசையில்
 வருமுணா வானன் மருளிலா மனத்தா
 னெண்ணிய வெண்ணமெல் லாந்தெரிந் தெனக்குத்
 தண்ணருள் செய்தவன் ருயு மானவ
 னொருமொழி பகர்ந்த வுதவியா லவன்ற
 னிருபத முப்போ திறைஞ்சிவாழ்த் துவனே.

அருள்வாக்கியவகவல் முற்றுப் பெற்றது.

V. B. SUBRAHMANYASARMA
 TAMIL-PANDIT.

விளையகர் தோத்திரத்திரட்டு	...	0-2	0-6
ஸ்தலமுறைத் தேவாரம் (தித்)	...	6-0	8-0
ஹே (தின)	...	5-0	8-0
பண்முறைத்தேவாரம்	...	3-8	8-0
நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் செய்யுள் 2-வாலம்	...	9-0	15-0
ஸ்ரீமகாபாரத வசனம் 4-வாலம்	...	5-8	14-0
கந்தபுராணச் செய்யுள்	...	7-0	14-0
கந்தபுராண வசனம் படத்துடன் உபதேசகா ண்டம் செய்யுள் உள்பட 2-வாலம்	...	5-0	13-0
கந்தபுராண வசனம் படத்துடன்	...	2-8	8-0
உபதேசகாண்டம் செய்யுள் 4,384	...	2-0	4-0
கம்பராமாயணம் செய்யுள் 7-காண்டம்.	...	6-0	14-0
திருவிளையாடல்புராணம் படத்துடன் வசனம்	...	2-8	6-0
தாயுமானசுவாமிசன திருப்பாடறறிரட்டு உரையுடன்	...	3-4	6-0
திருக்குறள் பரிமேலழகா உரை	...	4-0	8-0
ஹே உரையும், தெளிபொருள் விளக்கமும்	...	3-8	8-0
தமிழ் பேரகராதி (தித்)	...	4-3	8-0
ஹே (தின)	...	3-8	7-0
வைணவபத்தவிஜயமவசனம்	...	2-8	6-0
சிவதாமோததிரம் மூலீழும் உரையும்	...	1-8	5-0
காசிரகசியம் உரையுடன்	...	3-0	4-0
விவேகசிந்தாமணி வசனம் சகல சாஸ்திரங்களை யும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது	...	2-0	4-0
அசுவசாஸ்திரம் மாட்டுவாகிடம்	...	2-0	2-0
ஐந்திலக்கணதொனனூலவிளக்கம் மூலமும் உரையும்	...	1-8	3-0
சித்தியார் சுபகஷம் நூனப்பிரகாசா உரை	...	1-4	2-0
மாரககண்டேயா புராணவசனம் 24-அத்தி யாயம் வரையிள்	...	1-4	2-0
காசிடான்மியம் தலயாத்திரைப் பொதுவிதி	...	0-8	1-0
ஒருபா உண்மைஉபதேசம் உரை இது பதிபசு பாசம் எனனும் மூப்பொருளை எளிதில விளக்கும் சைவசித்தாந்த நூல்	...	0-8	1-0
சுவனூனபோதச்சிற்றனா	...	0-8	1-0
தக்ஷிணகைலாசபுராணம்	...	0-8	1-0
கைவல்ய மூலமும் உரையும்	...	0-6	1-0
திருப்போளூர் சந்திரிமுறை	...	0-5	1-0
திருத்தணிகை சந்திரிமுறை	...	0-4	1-0

சர்வசாட்சிமாலை கடவுள் அந்தாதி	...	0—4	1—0
பஞ்சதந்திரப்பாடற்கதை	...	0—4	1—0
சைவதுஷ்டண்டிரிகாரம்	...	0—4	1—0
திருமயிலாப்பூர் தலபுராணச்சுருகம்	...	0—3	0—6
சிவசிவவெண்பா சோமேசர்வெண்பா	...	0—2	0—6
ஒளவைக்குறள்	...	0—2	0—6
பட்டிகாசப்புலவர் கலம்பகம்	...	0—2	0—6
ஆறபட்டளிசுரசதகம்	...	0—2	0—6
சூமரோசசதகம்	...	0—2	0—6
மணவாளநாராயணசதகம்	...	0—2	0—6
தண்டலையாசதகம்	...	0—1	0—6
காந்தமகாசங்கிரகம்	...	0—2	0—6
செங்குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ் ஷே. ஊசல்	...	0—2	0—6
சப்பிரமணி பரீக்ஷைத் திரகசோவைப் பிள்ளைத்தமிழ்.	...	0—2	0—6
திருக்கமுகஞ் சந்த தலபுராணச்சுருகம்	...	0—2	0—6
தொண்டைமண்டலசதகம்	...	0—2	0—6
சிவோதகாஷ்ட தீபிகை	...	0—1	0—6
பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்	...	0—1	0—6
நறகொடை ஈகையைப்பற்றி	...	0—1	0—6
சேனைத்தலைவா மரபுவிளக்கச் சூராவணம்	...	0—1	0—6
உமாபதி சிவாசாரியார் நெஞ்சுவிதோது	...	0—1	0—0
நால்வா நான்மணிமாலை	...	0—1	0—0
முருகாகலிவெண்பா	...	0—1	0—0
சோணாசலசதகம் திருவருணைக் கலிவெண்பா	...	0—1	0—6
சிவபோகசாரம்	...	0—1	0—6
கபிலோபாதி காளத்திபாதி வெண்பா அந்தாதி	...	0—1	0—6
இருச்சொல்லலங்காரம், முச்சொல்லலங்காரம்	...	0—1	0—6
வைஷ்ணவ சமயதீபம், இத்தூல் வைஷ்ணவ	}	...	0—1 0—6
சமயத்திறகுரிய திருப்பதிகள், ஆழ்வா			
கள், ஆசாரியர்கள் திவ்யசரித்திரங்களைச்			
சுருக்கி வினாவிடையாக விளக்கும்	}	...	0—1 0—6
வாசகக் குறிப்பு — இது தமிழைக் கற்போரும்,			
எழுதுவோரும் (காமர்) முதலிய அடை			
யாளக் குறிப்பை இடகண்டறிவதற்கு			
மிகவுபயோகமானது			

வாலியுபேயேயி வனுப்பக்கேட்கிறவர்கள் தபால் சார்ச்சம் மணியார் டர் பீசம் கமக்காவது, சென்னை தங்கச்சிலைத் திருத்தியலா ஜிகல் யந்திரசாலை, ம-ா-ா-புரீ கா. முருகேசமுதலியாரிடத்தி லும் முன்னனுப்பிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சி. அ. இரத்தசபாபதிமுதலியார்,
முதல் கம்பர், குமாப்பமுதலிவீதி,
சென்னைப்பட்டணம்.

